॥ अथ श्रीमद्देवीभागवते सप्तमस्कंधः प्रारभ्यते ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ अनंतकोटिब्रह्मांडजननीपदपंकजम् ॥ नमामियत्रतेनेर्नश्येद्द्वयंसंसारपंकजम् ॥ १ ॥ अर्धश्लोकाधिकैरष्टत्रिंशच्छ्लोकैरतः परम् ॥ सूर्यसोमोद्भवानांचकथाप्रारभ्यतेऽधुना ॥२॥ पूर्वाध्यायेसूर्यवंशोद्भवास्तद्वत्सोमवंशोद्भवाअपीत्युक्तम् ॥ तत्रतामेवकथांराजापृष्टवानितिसूतआह ॥ श्रुत्वैतामिति ॥ तापसाइतिमुनिसंबोधनम् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ननुकाकदंतपरीक्षावन्निरर्थकं तेषांराज्ञांचरितकथनेकिंफलमितिचेत्तत्राह तेहिसर्वेपराशक्तीति ॥ कोऽस्तिविरक्तिभाक् नकोपीत्यर्थः ॥ देवीचरितकथनापेक्षयाऽपिदेवीभक्तचरितकथनंदेव्याअतिप्रियंभवति ॥ तस्माद्धेतोर्देवी

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीभगवत्यैनमः ॥ सूतउवाच ॥ श्रुत्वैतांतापसादिव्यांकथांराजामुदान्वितः ॥ व्यासंपप्रच्छधर्मात्मापरिक्षितसुतःपुनः ॥ १ ॥ जनमेजयउवाच ॥ स्वामिन्सूर्यान्वयानांचराज्ञांवंशस्यविस्तरम् ॥ तथासोमान्वयानांचश्रोतुकामोऽस्मिसर्वथा ॥ २ ॥ कथयाऽनवसर्वज्ञकथांपापप्रणाशिनीम् ॥ चरितंभूपतीनांचविस्तराद्वंशयोर्द्वयोः ॥ ३ ॥ तेहिसर्वेपराशक्तिभक्ताइतिमयाश्रुतम् ॥ देवीभक्तस्यचरितंशृण्वन्कोऽस्तिविरक्तिभाक् ॥४॥ इतिराजर्षिणापृष्टोव्यासःसत्यवतीसुतः ॥ तमुवाचमुनिश्रेष्ठःप्रसन्नवदनोमुनिः ॥ ५ ॥ व्यासउवाच ॥ निशामयमहाराजविस्तराद्वदतोमम ॥ सोमसूर्यान्वयानांचतथाऽन्येषांसमुद्भवम् ॥ ६ ॥ विष्णोर्नाभिसरोजाद्धैब्रह्माऽभूच्चतुराननः ॥ तपस्तत्त्वासमाराध्यमहादेवींसुदुर्गमाम् ॥ ७ ॥ तयादत्तवरोधाताजगत्कर्तुंसमुद्यतः ॥ नाशकन्मानुषीसृष्टिंकर्तुंलोकपितामहः ॥८॥ विचिंत्यबहुधाचित्तेसृष्ट्यर्थंचतुराननः ॥ नविस्तारंजगामाऽऽशुरचितापिमहात्मना ॥ ९ ॥ "ससर्जमानसान्पुत्रान्सप्तसंख्यान्प्रजापतिः "॥ मरीचिरंगिराऽत्रिश्चवसिष्ठःपुलहःक्रतुः ॥ पुलस्त्यश्चेतिविख्याताःसप्तैतेमानसाःसुताः॥१०॥ रुद्रोरोषात्समुत्पन्नोऽप्युत्संगान्नारदोऽभवत् ॥ दक्षोंगुष्ठात्तथाऽन्येपिमानसाःसनकादयः ॥ ११ ॥ वामांगुष्ठाद्दक्षपत्नीजातासर्वांगसुंदरी ॥ वीरिणीनामविख्यातापुराणेषुमहीपते ॥ १२ ॥ असिक्नीतिचनाम्नासायस्यांजातोऽथनारदः ॥ देवर्षिप्रवरःकामंब्रह्मणोमानसःसुतः ॥ १३ ॥ जनमेजयउवाच ॥ अत्रमेसंशयोब्रह्मन्यदुक्तंभवतावचः ॥ वीरिण्यांनारदोजातोदक्षादितिमहातपाः ॥१४॥ कथंदक्षस्यपत्न्यांतुवीरिण्यांनारदोमुनिः ॥ जातोहिब्रह्मणःपुत्रोधर्मज्ञस्तापसोत्तमः ॥ १५ ॥ विचित्रमिदमाख्यातंभवतानारदस्यच ॥ दक्षाज्जन्माऽस्यभार्यायांतद्वदस्वसविस्तरम् ॥ १६ ॥ पूर्वदेहःकथंमुक्तःशापात्कस्यमहात्मना ॥ नारदेनबहुज्ञेनकस्माज्जन्मकृतंमुने ॥ १७ ॥

भक्तानांराज्ञांवंशयोःकथांकथयेत्यर्थः ॥ तदुक्तंदेवीपुराणे ॥ मद्भक्तस्यपेक्षयाभक्तेममभक्तिस्तुसिद्धिदेति ॥ ४ ॥ ५ ॥ तथाऽन्येषामिति ॥ तत्प्रसंगेनाऽन्येषामपिराज्ञामित्यर्थः ॥ ६ ॥ महादेवींसुदुर्गमामिति ॥ मायाबीजंजजापेत्यर्थः ॥ तदुक्तमुमासंहितायाम् ॥ सृष्ट्यर्थंभगवान्ब्रह्मामायाबीजंपरात्परम् ॥ जजापयत्प्रसादेनसृष्टिकर्ताभवद्विभुरिति ॥ ७ ॥ ८ ॥ महात्मनाबहुधाविचिंत्यरचितासृष्टिस्तथापिचतुराननःतस्याविस्तारंनजगामेत्यन्वयः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ मानसःसुतइति ॥ यद्यप्युत्संगान्नारदोऽभवदितिपूर्वमुक्तंतथपिनारदस्यकस्मिंश्चित्कल्पेमनसोप्युद्भवातदभिप्रायेणमानसत्वोक्तिरितिबोध्यम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥जन्मद्वितीयंकृतं गृहीतमित्यर्थः ॥ कस्यशापादित्यन्वयः ॥ १७ ॥ ॥ ॥ ॥

वृद्धिहेतोर्जगतइत्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ हास्यतामिति ॥ युष्मान्दृष्ट्वालोकाहसिष्यंतीत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ बालिशाइति ॥ स्थलाभावेप्रजाःक्वस्थास्यंतीतिभावः ॥ २३ ॥ २४॥२५॥
॥ २६ ॥ २७ ॥ प्रजार्थमुद्यमंकर्तुमुद्यताइत्यन्वयः ॥२८॥ यद्वचनंपूर्वमुक्तंतदेवप्राहेत्यन्वयः ॥ तदेववाक्यमाह बालिशाइति ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

व्यासउवाच ॥ ब्रह्मणाऽसौसमादिष्टोदक्षःसृष्ट्यर्थमादितः ॥ प्रजाःसृजेतिसुभृशंवृद्धिहेतोःस्वयंभुवा ॥ १८ ॥ ततःपंचसहस्रांश्चजनयामासवीर्यवान् ॥ दक्षःप्रजापतिःपुत्रान्वीरिण्यांबलवत्तरान् ॥१९॥ दृष्ट्वातान्नारदःपुत्रान्सर्वान्वर्धयिपून्प्रजाः ॥ उवाचप्रहसन्वाचंदेवर्षिःकालनोदितः ॥ २० ॥ भुवःप्रमाणमज्ञात्वास्रष्टुकामाःप्रजाःकथम् ॥ लोकानांहास्यतांयूयंगमिष्यथनसंशयः ॥ २१ ॥ पृथिव्यावैप्रमाणंतुज्ञात्वाकार्यःसमुद्यमः ॥ कृतोऽसौसिद्धिमायातिनाऽन्यथेतिविनिश्चयः ॥ २२ ॥ बालिशावतयूयंवैयदज्ञात्वाभुवस्तलम् ॥ समुद्यताःप्रजाःकर्तुंकथंसिद्धिर्भविष्यति ॥ २३ ॥ व्यासउवाच ॥ नारदेनैवमुक्तास्तेहर्यश्वादैवयोगतः ॥ अन्योन्यमूचुःसहसासम्यगाहमुनिःकिल ॥२४॥ ज्ञात्वाप्रमाणमुर्व्यास्तुसुखंस्रक्ष्यामहेप्रजाः ॥ इतिसंचिंत्यतेसर्वेप्रयाताःप्रेक्षितुंभुवः ॥२५॥ तलंसर्वंपरिज्ञातुंवचनान्नारदस्यच ॥ प्राच्यांकेचिद्गताःकामंदक्षिणस्यांतथापरे ॥२६॥ प्रतीच्यामुत्तरस्यांतुकृतोत्साहाःसमंततः ॥ दक्षःपुत्रान्गतान्दृष्ट्वापीडितस्तुशुचाभृशम् ॥ २७ ॥ अन्यानुत्पादयामासप्रजार्थंकृतनिश्चयः ॥ तेऽपितत्रोद्यताःकर्तुंप्रजार्थमुद्यमंसुताः ॥ २८ ॥ नारदःप्राहतान्दृष्ट्वापूर्वंयद्वचनंमुनिः ॥ बालिशावतयूयंवैयदज्ञात्वाभुवःकिल ॥ २९ ॥ प्रमाणंतुप्रजाःकर्तुंप्रवृत्ताःकेनहेतुना ॥ श्रुत्वावाक्यंमुनेस्तेऽपिमत्वासत्यंविमोहिताः ॥ ३० ॥ जग्मुःसर्वेयथापूर्वंभ्रातरश्चलितास्तथा ॥ तान्सुतान्प्रस्थितान्दृष्ट्वादक्षःकोपसमन्वितः ॥ ३१ ॥ शशापनारदंरोषात्पुत्रशोकसमुद्भवात् ॥ दक्षउवाच ॥ नाशितामेसुतायस्मात्तस्मान्नाशमवाप्नुहि ॥ ३२ ॥ पापेनाऽनेनदुर्बुद्धेगर्भवासंव्रजेतिच ॥ पुत्रोमेभवकामंत्वंयतोमेभ्रंशिताःसुताः ॥ ३३ ॥ इतिशप्तस्ततोजातोवीरिण्यांनारदोमुनिः ॥ षष्टिर्भूयोऽसृजत्कन्यावीरिण्यामितिनःश्रुतम् ॥३४॥ शोकंविहायपुत्राणांदक्षःपरमधर्मवित् ॥ तासांत्रयोदशप्रादात्कश्यपायमहात्मने ॥ ३५ ॥ दशधर्मायसोमायसप्तविंशतिभूपते ॥ द्वेचैवभृगवेप्रादाच्चतस्रोऽरिष्टनेमिने ॥ ३६ ॥ द्वेचैवांगिरसेकन्येतथैवांगिरसेपुनः ॥ तासांपुत्राश्चपौत्राश्चदेवाश्चदानवास्तथा ॥ ३७ ॥ जाताबलसमायुक्ताःपरस्परविरोधकाः ॥ रागद्वेषान्विताःसर्वेपरस्परविरोधिनः ॥ सर्वेमोहावृताःशूराह्यभवन्नतिमायिनः ॥ ३८ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेसप्तमस्कंधेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

द्वेकन्येअंगिरसेकृशाश्वायददावित्यर्थः ॥ तथैवांगिरसेपुनरिति ॥ पुनर्द्वेअवशिष्टेकन्येअंगिरसेतन्नाम्नेमुनयेददौ ॥ तदुक्तंकूर्मपुराणे ॥ सप्तविंशतिसोमायचतस्रोऽरिष्टनेमिने ॥ द्वेचैवभृगुपुत्रायद्वेकृशाश्वायधीमते ॥ द्वेचैवांगिरसेतद्वत्तेषांवक्ष्येऽथविस्तरमिति ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेसप्तमस्कंधेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

पंचषष्टिश्लोकवर्यैःसूर्यसोमान्वयस्यच ॥ विस्तारोवर्ण्यतेसम्यग्देवीभक्तियुतस्यच ॥ १ ॥ सूर्यसोमवंशविस्तारं राजापृच्छति ममाख्याहीति ॥ १ ॥२॥ ममाऽऽश्रमेआजगामेतिव्यासोक्तिः ॥३॥ ॥ ४ ॥५॥ सप्तमेऽस्मिन्मनोःकुलेइति॥वैवस्वतमनोरित्यर्थः॥६॥७॥ समासव्यासौ संक्षेपविस्तारौ कुत्रचित्संक्षेपःकुत्रचिद्विस्तारः ॥८॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥१६॥

जनमेजयउवाच ॥ ममाऽऽख्याहिमहाभागराज्ञांवंशंसुविस्तरम् ॥ सूर्यान्वयप्रसूतानांधर्मज्ञानांविशेषतः ॥ १ ॥ व्यासउवाच ॥ शृणुभारतवक्ष्यामिरविवंशस्यविस्तरम् ॥ यथाश्रुतंमयापूर्वंनारदादपिसत्तमात् ॥ २ ॥ एकदानारदःश्रीमान्सरस्वत्यास्तटेशुभे ॥ आजगामाऽऽश्रमेपुण्येविचरन्स्वेच्छयामुनिः ॥ ३ ॥ प्रणम्यशिरसापादौतस्याश्रेसंस्थितस्तदा ॥ ततस्तस्याऽऽसनंदत्वाकृत्वाऽर्हणमथाऽऽदरात् ॥ ४ ॥ विधिवत्पूजयित्वातमुक्तवान्वचनंत्विदम् ॥ पावितोहंमुनिश्रेष्ठपूज्यस्यागमनेनवै ॥ ५ ॥ कथांकथयसर्वज्ञराज्ञांचरितसंयुताम् ॥ राजानोयेसमाख्याताःसप्तमेऽस्मिन्मनोःकुले ॥ ६ ॥ तेषामुत्पत्तिरतुलाचरितंपरमाद्भुतम् ॥ श्रोतुकामोऽस्म्यहंब्रह्मन्सूर्यवंशस्यविस्तरम् ॥ ७ ॥ समाख्याहिमुनिश्रेष्ठसमासव्यासपूर्वकम् ॥ इतिपृष्टोमयाराजन्नारदःपरमार्थवित् ॥ ८ ॥ उवाचप्रहसन्प्रीतःसमाभाष्यमुदाऽन्वयम् ॥ नारदउवाच ॥ शृणुसत्यवतीसूनोराज्ञांवंशमनुत्तमम् ॥ ९ ॥ पावनंकर्णसुखदंधर्मज्ञानादिभिर्युतम् ॥ ब्रह्मापूर्वंजगत्कर्तानाभिपंकजसंभवः ॥ १० ॥ विष्णोरितिपुराणेषुप्रसिद्धःपरिकीर्तितः ॥ सर्वज्ञःसर्वकर्तासौस्वयंभूःसर्वशक्तिमान् ॥ ११ ॥ तपस्तप्त्वासविश्वात्मावर्षाणामयुतंपुरा ॥ सृष्टिकामःशिवांध्यात्वाप्राप्यशक्तिमनुत्तमाम् ॥ १२ ॥ पुत्रानुत्पादयामासमानसाञ्छुभलक्षणान्॥मरीचिःप्रथितस्तेषामभवत्सृष्टिकर्मणि ॥ १३ ॥ तस्यपुत्रोऽतिविख्यातःकश्यपःसर्वसंमतः ॥ त्रयोदशैवतस्याऽऽसन्भार्यादक्षसुताःकिल ॥ १४ ॥ देवाःसर्वेसमुत्पन्नादैत्यायक्षाश्चपन्नगाः ॥ पशवःपक्षिणश्चैवतस्मात्सृष्टिस्तुकाश्यपी ॥ १५ ॥ देवानांप्रथितःसूर्योविवस्वान्नामतस्यतु ॥ तस्यपुत्रःसविख्यातोवैवस्वतमनुर्नृपः ॥ १६ ॥ तस्यपुत्रस्तथेक्ष्वाकुःसूर्यवंशविवर्धनः ॥ नवाऽभवन्सुतास्तस्यमनोरिक्ष्वाकुपूर्वजाः ॥ १७ ॥ तेषांनामानिराजेंद्रशृणुष्वैकमनाःपुनः ॥ इक्ष्वाकुरथनाभागोधृष्टःशर्यातिरेवच ॥ १८ ॥ नरिष्यंतस्तथाप्रांशुर्नृगोदिष्टश्चसप्तमः ॥ करूषश्चपृषध्रश्चनवैतेमानवाःस्मृताः ॥ १९ ॥ इक्ष्वाकुस्तुमनोःपुत्रःप्रथमःसमजायत ॥ तस्यपुत्रशतंचाऽऽसीज्ज्येष्ठोविकुक्षिरात्मवान् ॥ २० ॥ नवानांवंशविस्तारंसंक्षेपेणनिशामय ॥ शूराणांमनुपुत्राणांमनोरंतरजन्मनाम् ॥ २१ ॥ नाभागस्यतुपुत्रोभूदंबरीषःप्रतापवान् ॥ धर्मज्ञःसत्यसंधश्चप्रजापालनतत्परः ॥ २२ ॥ धृष्टात्तुधार्ष्टकंक्षत्रंब्रह्मभूतमजायत ॥ संग्रामकातरंसम्यक्ब्रह्मकर्मरतंतथा ॥ २३ ॥

इक्ष्वाकुःपूर्वजातोयेषांनवानांतेनवपुत्रास्तस्यमनोर्वैवस्वतस्याऽभवन् ॥ १७ ॥ तेषांनामान्याह तेषामिति ॥१८॥ प्रांशोरेवपुराणांतरेकविरितिसंज्ञा ॥ नवैतइति ॥ इक्ष्वाकुरहितानव तत्सहितास्तु दशैवेतिबोध्यम्॥कूर्मपुराणेतुनवैवोक्ता ॥ १९ ॥ पुत्रशतमध्येज्येष्ठपुत्रोविकुक्षिरित्यर्थः ॥२०॥ नवानामिति नवानांपुत्राणांमध्येकेषांचिदित्यर्थः ॥ सर्वेषांवंशाकथनात् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ रविपुत्राभ्यामिति ॥ अश्विनीकुमाराभ्यांविहितोनेत्रयुक्तःकृतइत्यर्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ परिग्रहाःपरिगृहीताविवाहिताइत्यर्थः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥
॥ ३४ ॥ दात्यूहःकालकंठकः ॥ पुष्कराह्वस्तुसारसइत्यमरः ॥ चंचरीकोभ्रमरः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ क्रमुकःपूगवृक्षः ॥ कांचनद्रुमोभाषयाकचनारइतिप्रसिद्धोऽस्ति ॥ ३८ ॥ ३९ ॥

शर्यातेस्तनयश्चाऽभूदानर्तोनामविश्रुतः ॥ सुकन्याचतथापुत्रीरूपलावण्यसंयुता ॥ २४ ॥ च्यवनायसुतादत्ताराज्ञाप्यंधायसुंदरी ॥ मुनिःसुलोचनो जातस्तस्याःशीलगुणेनह ॥ २५ ॥ विहितोरविपुत्राभ्यामाश्विभ्यामितिनःश्रुतम् ॥ जनमेजयउवाच ॥ संदेहोऽयंमहान्ब्रह्मन्कथायांकथितस्त्वया ॥ ॥ २६ ॥ यद्राज्ञामुनयेंऽधायदत्तापुत्रीसुलोचना ॥ कुरूपागुणहीनावानारीलक्षणवर्जिता ॥ २७ ॥ पुत्रीयदाभवेद्राजातदांधायप्रयच्छति ॥ ज्ञात्वांधंसुमुखींकस्माद्दत्तवान्नृपसत्तमः ॥ २८ ॥ कारणंब्रूहिमेब्रह्मन्ननुग्राह्योऽस्मिसर्वदा ॥ सूतउवाच ॥ इतिराज्ञोवचःश्रुत्वापरिक्षितसुतस्यवै ॥ २९ ॥ द्वैपायनःप्रसन्नात्मातमुवाचहसन्निव ॥ व्यासउवाच ॥ वैवस्वतसुतःश्रीमान्शर्यातिर्नामपार्थिवः ॥ ३० ॥ तस्यस्त्रीणांसहस्राणिचत्वार्यासन्परिग्रहाः ॥ राजपुत्र्यः सुरूपाश्चसर्वलक्षणसंयुताः ॥ ३१ ॥ पत्न्यःप्रेमयुताःसर्वाःप्रियाराज्ञःसुसंमताः ॥ एकापुत्रीतुतासांवैसुकन्यानामसुंदरी ॥ ३२ ॥ पितुःप्रियाचमातॄणां सर्वासांचारुहासिनी ॥ नगरान्नातिदूरेभूत्सरोमानससंन्निभम् ॥ ३३ ॥ बद्धसोपानमार्गंचस्वच्छपानीयपूरितम् ॥ हंसकारंडवाकीर्णंचक्रवाकोपशोभितम् ॥ ॥ ३४ ॥ दात्यूहसारसाकीर्णंसर्वपक्षिगणावृतम् ॥ पंचधाकमलोपेतंचंचरीकसुसेवितम् ॥ ३५ ॥ पार्श्वतश्चद्रुमाकीर्णंवेष्टितंपादपैःशुभैः ॥ सालैस्तमालैः सरलैःपुन्नागाशोकमंडितम् ॥ ३६ ॥ वटाश्वत्थकदंबैश्चकदलीखंडराजितम् ॥ जंबीरैर्बीजपूरैश्चखर्जूरैःपनसैस्तथा ॥ ३७ ॥ क्रमुकैर्नारिकेलैश्चकेतकैः कांचनद्रुमैः ॥ यूथिकाजालकैःशुभ्रैःसंवृतंमल्लिकागणैः ॥ ३८ ॥ जंब्वाम्रतिंतिणीभिश्चकरंजकुटकावृतम् ॥ पलाशनिंबखदिरबिल्वामलकमंडितम् ॥ ॥ ३९ ॥ बभूवकोकिलारावकेकास्वनविराजितम् ॥ तत्समीपेशुभेदेशेपादपानांगणावृते ॥ ४० ॥ भार्गवश्च्यवनःशांतस्तापसःसंस्थितोमुनिः ॥ ज्ञात्वा ऽसौविजनंस्थानंतपस्तेपेसमाहितः ॥ ४१ ॥ कृत्वादृढासनंमौनमाधायजितमारुतः ॥ इंद्रियाणिचसंयम्यत्यक्ताहारस्तपोनिधिः ॥ ४२ ॥ जलपानादिरहितोध्यायन्नास्तेपरांबिकाम् ॥ सवल्मीकोभवद्राजंल्लताभिःपरिवेष्टितः ॥ ४३ ॥ कालेनमहताराजन्समाकीर्णःपिपीलिकैः ॥ तथाससंवृतोधीमान्मृत्पिंडइवसर्वतः ॥ ४४ ॥ कदाचित्समहीपालःकामिनीगणसंवृतः ॥ आजगामसरोराजन्विहर्तुमिदमुत्तमम् ॥ ४५ ॥ शर्यातिःसुंदरीवृंदसंयुतःसलिलेऽमले ॥ क्रीडासक्तोमहीपालोबभूवकमलाकरे ॥ ४६ ॥ सुकन्यावनमासाद्यविजहारसखीवृता ॥ सुमनांसिविचिन्वंतीचंचलाचंचलोपमा ॥ ४७ ॥

॥ ४० ॥ भार्गवोभृगुपुत्रः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ परांबिकांसच्चिदानंदरूपिणींभगवतींध्यायन्नास्तेइत्यर्थः तस्यैवंभगवतींध्यायतःशरीरोपरिवल्मीकमभवदित्याह सवल्मीकइति ॥ ४३ ॥
मृत्पिंडइवाऽऽसेत्यर्थः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ चंचलोपमाविद्युत्समाना ॥ ४७ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

चंक्रममाणागमनंकुर्वती ॥ समासदत्प्राप्तवती ॥ ४८ ॥ ज्योतिषीनेत्रस्थे॥समाधिकालेनेत्रयोरुन्मीलनस्यसत्त्वात् ॥४९॥५०॥ मुनिनातस्मिन्नेवकालेसमाधेर्व्युत्थितेनमुनिनेत्यर्थः ॥५१॥५२॥

सर्वाभरणसंयुक्ताऽरणज्झरणनूपुरा ॥ चंक्रममाणावल्मीकंच्यवनस्यसमासदत् ॥ ४८ ॥ क्रीडासक्तोपविष्टासावल्मीकस्यसमीपतः ॥ ददर्शचाऽस्यरंध्रेवैख द्योतइवज्योतिषी ॥ ४९ ॥ किमेतदितिसंचिंत्यसमुद्धर्तुमनोदधे ॥ गृहीत्वाकंटकंतीक्ष्णंत्वरमाणाकृशोदरी ॥५०॥ साद्दृष्टामुनिनाबालासमीपस्थाक्व तोद्यमा ॥ विचरंतीसुकेशांतामन्मथस्येवकामिनी ॥५१॥ तांवीक्ष्यसुदतींतत्रक्षामकंठस्तपोनिधिः ॥ तामभाषतकल्याणींकिमेतदितिभार्गवः ॥ ५२ ॥ दूरंगच्छविशालाक्षितापसोऽहंवरानने ॥ माभिंदस्वाद्यवल्मीकंकंटकेनकृशोदरि ॥ ५३ ॥ तेनेदंप्रोच्यमानाऽपिसाचाऽस्यनशृणोतिवै ॥ किमुखल्विद मित्युक्त्वानिर्बिभेदाऽस्यलोचने॥५४॥ दैवेननोदिताभित्त्वाजगामनृपकन्यका ॥ क्रीडंतीशंकमानासाकिंकृतंतुमयेतिच ॥५५॥ चुक्रोधसतथाविद्धने त्रःपरममन्युमान् ॥ वेदनाभ्यर्दितःकामंपरितापंजगामह ॥५६॥ शकृन्मूत्रनिरोधोभूत्सैनिकानांतुतत्क्षणात् ॥ विशेषेणतुभूपस्यसामात्यस्यसमंततः ॥ ॥ ५७ ॥ गजोष्ट्रतुरगाणांचसर्वेषांप्राणिनांतदा॥ ततोरुद्धेशकृन्मूत्रेशर्यातिर्दुःखितोऽभवत् ॥ ५८ ॥ सैनिकैःकथितंतस्मैशकृन्मूत्रनिरोधनम् ॥ चिंतया मासभूपालःकारणंदुःखसंभवे ॥ ५९ ॥ विचिंत्याऽऽहततोराजासैनिकान्स्वजनांस्तथा ॥ गृहमागत्यचिंतार्तःकेनेदंदुष्कृतंकृतम् ॥ ६० ॥ सरसःपश्चिमे भागेवनमध्येमहातपाः॥ च्यवनस्तापसस्तत्रतपश्चरतिदुश्चरम् ॥ ६१ ॥ केनाऽप्यपकृतंतत्रतापसेऽग्निसमप्रभे ॥ तस्मात्पीडासमुत्पन्नासर्वेषामितिनिश्च यः ॥ ६२ ॥ तपोवृद्धस्यवृद्धस्यवरिष्ठस्यविशेषतः ॥ केनाप्यपकृतंमन्येभार्गवस्यमहात्मनः ॥ ६३ ॥ ज्ञातंवायदिवाऽज्ञातंतस्येदंफलमुत्तमम्॥कैश्चिदु ष्टैः कृतंतस्यहेलनंतापसस्यह ॥ ६४ ॥ इतिपृष्टास्तमूचुस्तेसैनिकावेदनार्दिताः ॥ मनोवाक्कायजनितंनविद्मोऽपकृतंवयम् ॥ ६५॥ ॥ इतिश्रीदेवीभागव तेमहापुराणेसप्तमस्कंधेद्वितीयोऽध्यायः॥ २ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ इतिपप्रच्छतान्सर्वान्राजाचिंताकुलस्तथा ॥ पर्यपृच्छत्सुहृद्वर्गंसाम्नाचोग्रत याऽपिच ॥ १ ॥ पीड्यमानंजनंवीक्ष्यपितरंदुःखितंतथा ॥ विचिंत्यशूलभेदंसासुकन्याचेदमब्रवीत् ॥२॥ वनेमयापितस्तत्रवल्मीकोवीरुधावृतः ॥ क्रीडं त्यासुदृढोदृष्टश्छिद्रद्वयसमन्वितः ॥३॥ तत्रखद्योतवद्दीप्तज्योतिषीवीक्षितेमया ॥ सूच्याविद्धेमहाराजपुनःखद्योतशंकया ॥४॥ जलक्लिन्नातदासूचीमयाद्द ष्टापितःकिल ॥ हाहेतिचश्रुतःशब्दोमंदोवल्मीकमध्यतः ॥५॥ तदाहंविस्मिताराजन्किमेतदितिशंकया ॥ नजानेकिंमयाविद्धंतस्मिन्वल्मीकमंडले॥६॥

॥५३॥५४॥५५॥५६॥५७॥५८॥५९॥६०॥६१॥६२॥६३॥६४॥६५॥॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेसप्तमस्कंधेद्वितीयोध्यायः॥२॥६७॥ अर्धाधिकैश्चतुःषष्टिपद्यैःपुत्रीसुकन्यका॥ च्यवनायमुदा दत्तानृपेणेतितुकथ्यते ॥१॥ तान्सैनिकान्राजापृष्ट्वाऽनंतरंसुहृद्वर्गंपप्रच्छेत्याह इतिपप्रच्छेति ॥ साम्नाशांत्या उग्रतयाक्रोधेन ॥ १ ॥ वीरुधावृतोलताक्षुपैराध्यावृतः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥१४॥ ननुत्वयाशापोनदत्तस्तर्हिकिमित्येतादृशीनिष्कारणादशाजातेतिचेत्तत्राह अपराधंपरंकृत्वेति ॥ शिवोऽपियदित्राताभवतितथापिदेवीभ
क्तस्याऽपराधंकृत्वाकोजनःसुखंलभेत नकोऽपीत्यर्थः ॥ देवीभक्तापराधस्यदुःखदातृत्वंस्वभावएव नतुकारणांतरंविद्यतइतिभावः ॥ तदुक्तंमुंडमालायाम् ॥ शाक्तान्हिंसतिगर्जंतिनिंदंतिबहुज

राजाश्रुत्वातुशर्यातिःसुकन्यावचनंमृदु ॥ मुनेस्तद्धेलनंज्ञात्वावल्मीकंक्षिप्रमभ्यगात् ॥ ७ ॥ तत्राऽपश्यत्तपोवृद्धंच्यवनंदुःखितंभृशम् ॥ स्फोटयामास
वल्मीकंमुनिदेहावृतंभृशम् ॥८॥ प्रणम्यदंडवद्भूमौराजातंभार्गवंप्रति ॥ तुष्टावविनयोपेतस्तमुवाचकृतांजलिः ॥९॥ पुत्र्याममममहाभागक्रीडंत्यादुष्कृतं
कृतम् ॥ अज्ञानाद्बालयाब्रह्मन्कृतंतत्क्षंतुमर्हसि ॥ १० ॥ अक्रोधनाहिमुनयोभवंतीतिमयाश्रुतम् ॥ तस्मात्त्वमपिबालायाःक्षंतुमर्हसिसांप्रतम् ॥ ११ ॥
व्यासउवाच ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्यच्यवनोवाक्यमब्रवीत् ॥ विनयोपनतंदृष्ट्वाराजानंदुःखितंभृशम् ॥ १२ ॥ च्यवनउवाच ॥ राजन्नाऽहंकदाचिद्वैकरो
मिक्रोधमण्वपि ॥ नमयाऽद्यैवशप्तस्त्वंदुहित्रापीडनेकृते ॥ १३ ॥ नेत्रेपीडासमुत्पन्नाममचाऽद्यनिरागसः ॥ तेनपापेनजानामिदुःखितस्त्वंमहीपते ॥
॥ १४ ॥ अपराधंपरंकृत्वादेवीभक्तस्यकोजनः ॥ सुखंलभेतयदपिभवेत्राताशिवःस्वयम् ॥ १५ ॥ किंकरोमिमहीपालनेत्रहीनोजरावृतः ॥अंधस्यपरिच
र्यांचकःकरिष्यतिपार्थिव ॥१६॥ राजोवाच ॥ सेवकावहवःसेवांकरिष्यंतितवाऽनिशम् ॥ क्षमस्वमुनिशार्दूलस्वल्पक्रोधाहितापसाः ॥ १७ ॥ च्यवनउ
वाच ॥ अंधोऽहंनिर्जनोराजंस्तपस्तप्तुंकथंक्षमः ॥ त्वदीयाःसेवकाःकिंतेकरिष्यंतिममप्रियम् ॥ १८ ॥ क्षमापयसिचेन्मांत्वंकुरुमेवचनंनृप ॥ देहिमेपरि
चर्यार्थंकन्यांकमललोचनाम् ॥ १९ ॥ तुष्येऽनयामहाराजपुत्र्यातवमहामते ॥ करिष्यामितपश्चाऽहंसामेसेवांकरिष्यति ॥ २० ॥ एवंकृतेसुखंमेस्यात्तव
चैवभविष्यति ॥ संतुष्टेमयिराजेंद्रसैनिकानांनसंशयः ॥ २१ ॥ विचिंत्यमनसाभूपकन्यादानंसमाचर ॥ नचाऽत्रदूषणंकिंचित्तापसोऽहंयतव्रतः ॥ २२ ॥
॥ व्यासउवाच ॥ शर्यातिर्वचनंश्रुत्वामुनेश्चिंतातुरोऽभवत् ॥ नदास्येऽप्यथवादास्येकिंचिन्नोवाचभारत ॥ २३ ॥ कथमंधायवृद्धायकुरूपायसुतामिमा
म् ॥ देवकन्योपमांदत्वासुखीस्यामात्मसंभवाम् ॥ २४ ॥ कोवाऽऽत्मनःसुखार्थायपुत्र्याःसंसारजंसुखम् ॥ हरतेऽल्पमतिःपापोजानन्नपिशुभाशुभम् ॥
॥२५॥ प्राप्यसाच्यवनंसुभ्रूःपंचबाणशरार्दिता ॥ अंधंवृद्धंपतिंप्राप्यकथंकालंनयिष्यति ॥ २६ ॥ यौवनेदुर्जयःकामोविशेषेणसुरूपया ॥ आत्मतुल्यंप
तिंप्राप्यकिंसुवृद्धंविलोचनम् ॥ २७ ॥ गौतमंतापसंप्राप्यरूपयौवनसंयुता ॥ अहल्यावासवेनाऽऽशुवंचितावरवर्णिनी ॥२८॥ शप्ताचपतिनापश्चाज्ज्ञात्वा
धर्मविपर्ययम् ॥ तस्माद्भवतुमेदुःखंनददामिसुकन्यकाम्॥२९॥इतिसंचिंत्यशर्यातिर्विमनाःस्वगृहंययौ ॥ सचिवांश्चसमादायमंत्रंचक्रेऽतिदुःखितः॥३०॥

ल्पकाः ॥ छिनत्तितेषांदेवेशीशिरांसिहरवल्लभेति ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ यौवनेइति ॥ आत्मतुल्यमात्मानुरूपमपिपतिं
प्राप्यकामोदुर्जयोऽस्तितदाविलोचनमंधंवृद्धंपतिंप्राप्य कामोदुर्जयोस्तीतिकिमुवक्तव्यं सर्वथैवदुर्जयइतिभावः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

भोमंत्रिणोब्रुवंत्वद्यकिंकर्तव्यंमयाऽधुना ॥ पुत्रींदेयाऽथविप्रायभोक्तव्यंदुःखमेववा ॥ ३१ ॥ विचारयध्वंमिलिताहितंस्यान्ममवैकथम् ॥ मंत्रिणऊचुः ॥ किंब्रूमोऽस्मिन्महाराजसंकटेऽतिदुरासदे ॥ ३२ ॥ दुर्भगायसुकन्यैपाकथंदेयाऽतिसुंदरी ॥ व्यासउवाच ॥ तदाचिंताकुलंवीक्ष्यपितरंमंत्रिणस्तदा ॥ ३३ ॥ सुकन्यातिंगितंज्ञात्वाप्रहस्येदमुवाचह ॥ पितःकस्माद्भवानद्यचिंताव्याकुलितेंद्रियः ॥ ३४ ॥ मत्कृतेदुःखसंविग्नोविषण्णवदनोऽसिवै ॥ अहंगत्वामुनिंतत्रसमाश्वास्यमयार्दितम् ॥ ३५ ॥ करिष्यामिप्रसन्नंतमात्मदानेनवैपितः ॥ इतिराजावचःश्रुत्वाभापितंयत्सुकन्यया ॥ ३६ ॥ तामुवाचप्रसन्नात्मासचिवानांचशृण्वताम् ॥ कथंपुत्रित्वमंधस्यपरिचर्यांवनेऽबला ॥ ३७ ॥ करिष्यसिजरार्तस्यक्रोधनस्यविशेषतः ॥ कथमंधायचानेनरूपेणरतिसन्निभाम् ॥ ३८ ॥ ददामिजरयाग्रस्तदेहायसुखवांछया ॥ पित्रापुत्रीप्रदातव्यावयोज्ञातिवलायच ॥ ३९ ॥ धनधान्यसमृद्धायनाऽधनायकदाचन ॥ क्वतेरूपंविशालाक्षिक्वाऽसौवृद्धोवनेचरः ॥ ४० ॥ कथंदेयामयापुत्रीतस्मैचाऽतिवरायच ॥ उटजेनियतंवासोयस्यनित्यंमनोहरे ॥ ४१ ॥ कथमंबुजपत्राक्षिकल्पनीयोमयातव ॥ मरणमेवरंप्राप्तंसैनिकानांतथैवच ॥ ४२ ॥ नतेप्रदानमंधायरोचतेपिकभापिणि ॥ भवितव्यंभवत्येवधैर्यंनैवत्यजाम्यहम् ॥ ४३ ॥ सुस्थिराभवसुश्रोणिनदास्येंधायकर्हिचित् ॥ राज्यंतिष्ठतुवायातुदेहोऽयंचतथैवमे ॥ ४४ ॥ नत्वांदास्याम्यहंतस्मैनेत्रहीनायबालिके ॥ सुकन्यातंतदाप्राहश्रुत्वातद्वचनंपितुः ॥ ४५ ॥ प्रसन्नवदनातीवस्नेहयुक्तमिदंवचः ॥ सुकन्योवाच ॥ नमेचिंतापितःकार्यादेहिमांमुनयेऽधुना ॥ ४६ ॥ सुखंभवतुसर्वेपांलोकानांमत्कृतेनहि ॥ सेवयिष्यामिसंतुष्टापतिंपरमपावनम् ॥ ४७ ॥ भक्त्यापरमयाचापिवृद्धंचविजनेवने ॥ सतीधर्मपराचाऽहंचरिष्यामिसुसंमतम् ॥ ४८ ॥ नभोगेच्छाऽस्तिमेतातस्वस्थंचित्तंममाऽनघ ॥ व्यासउवाच ॥ तच्छ्रुत्वाभापितंतस्यामंत्रिणोविस्मयंगताः ॥ ४९ ॥ राजाचपरमप्रीतोजगाममुनिसन्निधौ ॥ गत्वाप्रणम्यशिरसातमुवाचतपोधनम् ॥ ५० ॥ स्वामिन्गृहाणपुत्रींमेसेवार्थंविधिवद्विभो ॥ इत्युक्त्वाऽस्मैददौपुत्रींविवाहविधिनानृपः ॥ ५१ ॥ प्रतिगृह्यमुनिःकन्यांप्रसन्नोभार्गवोऽभवत् ॥ पारिवर्हनजग्राहदीयमानंनृपेणह ॥ ५२ ॥ कन्यामेवाऽग्रहीत्कामंपरिचर्यार्थमात्मनः ॥ प्रसन्नेऽस्मिन्मुनौजातंसैनिकानांसुखंतदा ॥ ५३ ॥ राज्ञश्चपरमाल्हादःसंजातस्तत्क्षणादपि ॥ दत्त्वापुत्रींयदाराजागमनायगृहंप्रति ॥ ५४ ॥ मतिंचकारतन्वंगीतदोवाचनृपंसुता ॥ सुकन्योवाच ॥ गृहाणममवासांसिभूपणानिचमेपितः ॥ ५५ ॥ वल्कलंपरिधानायप्रयच्छाजिनमुत्तमम् ॥ वेपंतुमुनिपत्नीनांकृत्वातपसिसेवनम् ॥ ५६ ॥

॥ ५७ ॥ चरिष्यामिसेवांकरिष्यामिपत्युः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४॥ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेसप्तमस्कंधेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३॥ ॥ ७ ॥ अर्धाधिकैःपंचपंचा

करिष्यामितथातातयथातेकीर्तिरच्युता ॥ भविष्यतिभुवःपृष्ठेतथास्वर्गेरसातले ॥ ५७ ॥ परलोकसुखायाऽहंचरिष्यामिदिवानिशम् ॥ दत्त्वांधायचवृद्धायसुंदरींयुवतींतुमाम् ॥ ५८ ॥ चिंतात्वयानकर्तव्याशीलनाशसमुद्भवा ॥ अरुंधतीवसिष्ठस्यधर्मपत्नीयथाभुवि ॥ ५९ ॥ तथैवाऽहंभविष्यामिनाऽत्रकार्याविचारणा ॥ अनसूयायथासाध्वीभार्याऽत्रेःप्रथिताभुवि ॥ ६० ॥ तथैवाऽहंभविष्यामिपुत्रीकीर्तिकरीतव ॥ सुकन्यावचनंश्रुत्वाराजापरमधर्मवित् ॥ ६१ ॥ दत्त्वाऽजिनंरुरोदाऽऽशुवीक्ष्यतांचारुहासिनीम् ॥ त्यक्त्वाभूषणवासांसिमुनिवेषधरांसुताम् ॥ ६२ ॥ विवर्णवदनोभूत्वास्थितस्तत्रैवपार्थिवः ॥राज्ञ्यःसर्वाःसुतांदृष्ट्वावल्कलाजिनधारिणीम् ॥ ६३ ॥ रुरुदुर्भृशशोकार्तावेपमानाइवाऽभवन् ॥ तामापृच्छ्यमहीपालोमंत्रिभिःपरिवारितः ॥ ययौस्वनगरंराजन्मुक्त्वापुत्रींशुचाऽर्पिताम् ॥ ६४ ॥ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेसप्तमस्कंधेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ गतेराजनिसाबालापतिसेवापरायणा ॥ बभूवचतथाऽग्नीनांसेवनेधर्मतत्परा ॥ १ ॥ फलान्यादायस्वादूनिमूलानिविविधानिच ॥ ददौसामुनयेबालापतिसेवापरायणा ॥ २ ॥ पतिंतप्तोदकेनाऽऽशुस्नापयित्वामृगत्वचा ॥ परिवेष्टचशुभायांतुबृस्यांस्थापितवत्यपि ॥ ३ ॥ तिलान्यवकुशानग्रेपरिकल्प्यकमंडलुम् ॥ तमुवाचनित्यकर्मकुरुष्वमुनिसत्तम ॥ ४ ॥ तमुत्थाप्यकरेकृत्वासमाप्तेनित्यकर्मणि ॥ बृस्यांवासंस्तरेबालाभर्तारंसंन्यवेशयत् ॥ ५ ॥ पश्चादानीयपक्वानिफलानिचनृपात्मजा ॥ भोजयामासच्यवनंनीवारान्नंसुसंस्कृतम् ॥ ६ ॥ भुक्तवंतंपतिंतृप्तंदत्त्वाऽऽचमनमादरात् ॥ पश्चाच्चपूगंपत्राणिददौचाऽऽदरसंयुता ॥ ७ ॥ गृहीतमुखवासंतंसंवेश्यचशुभासने ॥ गृहीत्वाज्ञांशरीरस्यचकारसाधनंततः ॥ ८॥ फलाहारंस्वयंकृत्वापुनर्गत्वाचसन्निधौ ॥ प्रोवाचप्रणयोपेताकिमाज्ञापयसेप्रभो ॥ ९ ॥ पादसंवाहनंतेऽद्यकरोमियदिमन्यसे ॥ एवंसेवापरानित्यंबभूवपतितत्परा ॥ १० ॥ सायंहोमावसानेसाफलान्याहृत्यसुंदरी ॥ अर्पयामाससुमनयेस्वादूनिचमृदूनिच ॥ ११ ॥ ततः शेषाणिबुभुजेप्रेमयुक्तातदाज्ञया ॥ सुस्पर्शास्तरणंकृत्वाशाययामासतंमुदा ॥ १२ ॥ सुप्तेसुखंप्रियेकांतापादसंवाहनंतदा ॥ चकारपृच्छतीधर्मंकुलस्त्रीणांकृशोदरी ॥ १३ ॥ पादसंवाहनंकृत्वानिशिभक्तिपरायणा ॥ निद्रितंचमुनिंज्ञात्वासुष्वापचरणांतिके ॥ १४ ॥ शुचौप्रतिष्ठितंवीक्ष्यतालवृंतेनभामिनी ॥ कुर्वाणाशीतलंवायुंसिषेवेस्वपतिंतदा ॥ १५ ॥

शद्भिःपद्यैरतःपरम् ॥ सुकन्यादेवभिषजोःसंवादश्चाऽत्रकथ्यते ॥ १ ॥ च्यवनायदत्तायाःसुकन्यायाःसमाचारमाह गतेराजनीति ॥१॥ २ ॥ ३॥ बृस्यामासनेअग्रेप्रथमम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ भोजयामासेति ॥ भुजधातोःप्रत्यवसानार्थत्वाद्द्विकर्मकत्वम् ॥ ६ ॥ पूगंक्रमुकं पत्राणिनागवल्लीदलानि ॥ ७ ॥ शरीरस्यस्वशरीरस्य ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ रविजौसूर्यजौ ॥ २६ ॥ २७ ॥ नासत्यावश्विनौ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ अनावृतावनुपानत्कौ ॥ चल

हेमंतेकाष्ठसंभारंकृत्वाऽग्निंज्वलनंपुरः ॥ स्थापयित्वातथाऽपृच्छत्सुखंतेऽस्तीतिचाऽसकृत् ॥ १६ ॥ ब्राह्मेमुहूर्तेचोत्थायजलंपात्रंचमृत्तिकाम् ॥ समर्पयित्वाशौचार्थंसमुत्थाप्यपतिंप्रिया ॥ १७ ॥ स्थानाद्दूरेचसंस्थाप्यदूरंगत्वास्थिराऽभवत् ॥ कृतशौचंपतिंज्ञात्वागत्वाजग्राहतंपुनः ॥१८॥ आनीयाऽऽश्रममव्यग्राचोपवेश्याऽऽसनेशुभे ॥ मृज्जलाभ्यांचप्रक्षाल्यपादावस्ययथाविधि ॥ १९ ॥ दत्त्वाचमनमात्रंतुदंतधावनमाहरत् ॥ समर्प्यदंतकाष्ठंचयथोक्तंनृपनंदिनी ॥ २० ॥ चकारोष्णंजलंशुद्धंसमानीतंसुपावनम् ॥ स्नानार्थंजलमाहृत्यपप्रच्छप्रणयान्विता ॥ २१ ॥ किमाज्ञापयसेब्रह्मन्कृतंवैदंतधावनम् ॥ उष्णोदकंसुसंपन्नंकुरुस्नानंसमंत्रकम् ॥ २२ ॥ वर्ततेहोमकालोऽयंसंध्यापूर्वाप्रवर्तते ॥ विधिवद्धवनंकृत्वादेवतापूजनंकुरु ॥२३॥ एवंकन्यापतिंलब्ध्वातपस्विनमनिंदिता ॥ नित्यंपर्यचरत्प्रीत्यातपसानियमेनच ॥ २४ ॥अग्नीनामतिथीनांचशुश्रूषांकुर्वतीसदा ॥ आराधयामासमुदाच्यवनंसाशुभानना ॥२५॥ कस्मिंश्चिदथकालेतुरविजावश्विनावुभौ ॥ च्यवनस्याऽऽश्रमाभ्याशेक्रीडमानौसमागतौ ॥ २६ ॥ जलेस्नात्वातुतांकन्यांनिवृत्तांस्वाश्रमंप्रति ॥ गच्छंतींचारुसर्वांगींरविपुत्रावपश्यताम् ॥२७॥ तांदृष्ट्वादेवकन्याभांगत्वाचांतिकमादरात् ॥ ऊचतुःसमभिद्रुत्यनासत्यावतिमोहितौ ॥ २८ ॥ क्षणंतिष्ठवरारोहेप्रष्टुंत्वांगजगामिनि ॥ आवांदेवसुतौप्राप्तौब्रूहिसत्यंशुचिस्मिते ॥२९॥ पुत्रीकस्यपतिःकस्तेकथमुद्यानमागता ॥ एकाकिनीतडागेऽस्मिन्स्नानार्थंचारुलोचने ॥ ३० ॥ द्वितीयाश्रीरिवाऽऽभासिकांत्याकमललोचने ॥ इच्छामस्तुवयंज्ञातुंतत्त्वमाख्याहिशोभने ॥ ३१ ॥ कोमलौचरणौकांतेस्थितौभूमावनावृतौ ॥ हृदयेकुरुतःपीडांचलंतौचललोचने ॥ ३२ ॥ विमानार्हासितन्वंगिकथंपद्भ्यांव्रजस्यदः ॥ अनावृताऽत्रविपिनेकिमर्थंगमनंतव ॥ ३३ ॥ दासीशतसमायुक्ताकथंनत्वंविनिर्गता ॥ राजपुत्र्यप्सरावाऽसिवदसत्यंवरानने ॥३४॥ धन्यामातायतोजाताधन्योऽसौजनकस्तव ॥ वक्तुंत्वांनैवशक्तौचभर्तुर्भाग्यंतवाऽनघे ॥ ३५ ॥ देवलोकाधिकाभूमिरियंचैवसुलोचने ॥ प्रचलंश्चरणस्तेऽद्यसंपावयतिभूतलम् ॥ ३६ ॥ सौभाग्याश्चमृगाःकामंयेत्वांपश्यंतिवैवने ॥ येचाऽन्येपक्षिणःसर्वेभूरियंचाऽतिपावना ॥ ३७ ॥ स्तुत्याऽलंतवचाऽत्यर्थंसत्यंब्रूहिसुलोचने ॥ पिताकस्तेपतिःक्वाऽसौद्रष्टुमिच्छाऽस्तिसादरम् ॥३८॥ व्यासउवाच ॥ तयोरितिवचःश्रुत्वाराजकन्याऽतिसुंदरी ॥ तावुवाचत्रपाक्रांतादेवपुत्रौनृपात्मजा ॥ ३९ ॥ शर्यातितनयांमांवांवित्तंभार्यांमुनेरिह ॥ च्यवनस्यसतींकांतांपित्रादत्तांयदृच्छया ॥ ४० ॥

लोचनेइतिकन्यासंबोधनम् ॥ ३२ ॥ अनावृता उत्तरीयमहापट्टवस्त्ररहिता ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ नैवशक्तावावामित्यर्थः ॥ ३५ ॥ यतस्तेचरणोभूतलंसंपावयतिपवित्रीकरोति ॥ ३६ ॥ सौभाग्याः ॥ अर्शआद्यजंतम् ॥ सौभाग्यवंतइत्यर्थः ॥ येचाऽन्येपक्षिणस्तेऽपिसौभाग्यवंतइत्यर्थः ॥३७॥ ३८॥ ३९॥४०॥

॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ सौदामनीति ॥ विद्युतोविशेषणंतद्देशस्थाविद्युदतिचंचलाभवतीति ॥ तवतुल्यादेवेष्वपिनदृष्टेत्यर्थः ॥ ४४ ॥ वरूथःसमूहः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ वृथावृतस्त्वयाऽयमंधइत्यन्वयः ॥ तेनांधेनत्वंनशोभसे ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ उभयोरावयोरित्यर्थः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ यत्रवनेनवंवयस्तेऽस्तिसेवावांधस्यवर्ततेतत्रकिंसुखमित्यन्वयः ॥ किंतेमत

पतिरंधोऽस्तिमेदेवौवृद्धश्चाऽतीवतापसः ॥ तस्यसेवामहोरात्रंकरोमिप्रीतमानसा ॥ ४१ ॥ कौयुवांकिमिहाऽऽयातौपतिस्तिष्ठतिचाऽऽश्रमे ॥ तत्राऽऽगत्यप्रकुरुतमाश्रमंचाऽद्यपावनम् ॥ ४२ ॥ तदाकर्ण्यवचोदस्रावूचतुस्तांनराधिप ॥ कथंत्वमपिकल्याणिपित्रादत्तातपस्विने ॥ ४३ ॥ भ्राजसेऽस्मिन्वनोद्देशेविद्युत्सौदामनीयथा ॥ नदेवेष्वपितुल्याहितवदृष्टाऽस्तिभामिनी ॥ ४४ ॥ त्वंदिव्यांबरयोग्याऽसिशोभसेनाऽजिनैर्वृता ॥ सर्वाभरणसंयुक्तानीलालकवरूथिनी ॥ ४५ ॥ अहोविधेर्दुष्कलितंविचेष्टितंयदत्ररंभोरुवनेविषीदसि ॥ विशालनेत्रेंधमिमंपतिंप्रियेमुनिंसमासाद्यजरातुरंभृशम् ॥ ४६ ॥ वृथावृतस्तेनभृशंनशोभसेनवंवयःप्राप्यसुनृत्यपंडिते ॥ मनोभवेनाऽऽशुशराःसुसंधिताःपतंतिकस्मिन्पतिरीदृशस्तव ॥ ४७ ॥ त्वमंधभार्यानवयौवनान्विताकृताऽसिधात्राननुमंदबुद्धिना ॥ नचैनमर्हस्यसितायतेक्षणेपतिंत्वमन्यंकुरुचारुलोचने ॥ ४८ ॥ वृथैवतेजीवितमंबुजेक्षणेपतिंचसंप्राप्यमुनिंगतेक्षणम् ॥ वनेनिवासंचतथाऽजिनांबरप्रधारणंयोग्यतरंनमन्महे ॥ ४९ ॥ अतोऽनवद्यांग्युभयोस्त्वमेककंवरंकुरुष्वावहितासुलोचने ॥ किंयौवनंमानिनिसंकरोषिवृथामुनिंसुंदरिसेवमाना ॥ ५० ॥ किंसेवसेभाग्यविवर्जितंतंसमुज्झितंपोषणरक्षणाभ्याम् ॥ त्यक्त्वामुनिंसर्वसुखापवर्जितंभजाऽनवद्यांग्युभयोस्त्वमेकम् ॥ ५१ ॥ त्वंनंदनेचैत्ररथेवनेचकुरुष्वकांतिप्रथितंविहारम् ॥ अंधेनवृद्धेनकथंहिकालंविनेष्यसेमानिनिमानहीनम् ॥ ५२ ॥ भूपात्मजात्वंशुभलक्षणाचजानासिसंसारविहारभावम् ॥ भाग्येनहीनाविजनेवनेऽत्रकालंकथंवाहयसेवृथाच ॥ ५३ ॥ तस्माद्भजस्वपिकभाषिणिचारुवक्त्रेएकंद्वयोस्तवसुखायविशालनेत्रे ॥ देवालयेषुचकृशोदरिभुंक्ष्वभोगांस्त्यक्त्वामुनिंजरठमाशुनृपेंद्रपुत्रि ॥ ५४ ॥ किंतेसुखंयत्रवनेसुकेशिवृद्धेनसार्धंविजनेमृगाक्षि ॥ सेवातथांधस्यनवंवयश्चकिंतेमतंभूपतिपुत्रिदुःखम् ॥ ५५ ॥ शशिमुखित्वमतीवसुकोमलाफलजलाहरणंतवनोचितम् ॥ ५६ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेसप्तमस्कंधेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ छ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ तयोस्तद्भाषितंश्रुत्वावेपमानानृपात्मजा ॥ धैर्यमालंब्यतौतत्रबभाषेमितभाषिणी ॥ १ ॥ देवौवांरविपुत्रौचसर्वज्ञौसुरसंमतौ ॥ सतींमांधर्मशीलांचनैवंवदितुमर्हथ ॥ २ ॥ पित्रादत्तासुरश्रेष्ठौमुनयेयोगधर्मिणे ॥ कथंगच्छामितंमार्गंपुंश्चलीगणसेवितम् ॥ ३ ॥ द्रष्टाऽयंसर्वलोकस्यकर्मसाक्षीदिवाकरः ॥ कश्यपाच्चैवसंभूतोनैवंभाषितुमर्हथ ॥ ४ ॥

मिति ॥ हेभूपतिपुत्रि ॥ तेकिंदुःखंमतमभिमतमस्तीत्यर्थः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेसप्तमस्कंधेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ छ ॥ अर्धाधिकैरष्टपंचाशद्भिःश्लोकैरथोच्यते ॥ च्यवनस्ययुवावस्थारविपुत्रप्रसादजा ॥ १ ॥ अश्विनीकुमारभाषणानंतरंजातंवृत्तमाह तयोस्तद्भाषितमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ॥ छ ॥ " ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

जानंतावितिरविपुत्रायोःसंबोधनम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ चातुर्यपंडितेइतिसंबोधनम् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ एतेनसमयेनेतिपूर्वान्वयि ॥ कोऽसौसमयस्तत्राऽह तंशृणुत्वमिति ॥ मयोदितंवक्ष्यमाणंतंसमयंशृणुइत्यर्थः ॥ १४ ॥ समावयवरूपंचाऽस्मत्सदृशावयवरूपवंतमित्यर्थः ॥ तत्रत्रयाणामिति ॥ तदाऽस्मद्भाग्येयदित्वंलिखितास्यास्तदाऽस्माकमेवभविष्यसीति

कुलकन्यापतिंत्यक्त्वाकथमन्यंभजेन्नरम् ॥ असारेऽस्मिन्हिसंसारेजानंतौधर्मनिर्णयम् ॥५॥ यथेच्छंगच्छतांदेवौशापंदास्यामिवाऽनघौ ॥ सुकन्याऽहंच शर्यातेःपतिभक्तिपरायणा ॥६॥ व्यासउवाच ॥ इत्याकर्ण्यवचस्तस्यानासत्यौविस्मितौभृशम् ॥ तावब्रूतांपुनस्त्वेनांशंकमानौभयंमुनेः ॥७॥ राजपुत्रि प्रसन्नौतेधर्मेणवरवर्णिनि ॥ वरंवरयसुश्रोणिदास्यावःश्रेयसेतव ॥ ८॥ जानीहिप्रमदेनूनमावांदेवभिषग्वरौ ॥ युवानंरूपसंपन्नंप्रकुर्यावपतिंतव ॥ ९ ॥ ततस्त्रयाणामस्माकंपतिमेकतमंवृणु ॥ समानरूपदेहानांमध्येचातुर्यपंडिते ॥ १० ॥ सातयोर्वचनंश्रुत्वाविस्मितास्वपतिंतदा ॥ गत्वोवाचतयोर्वाक्यंताभ्यामुक्तंयदद्भुतम् ॥११॥ सुकन्योवाच ॥ स्वामिन्सूर्यसुतौदेवौसंप्राप्तौचवनाश्रमे ॥ दृष्टौमयादिव्यदेहौनासत्यौभृगुनंदन ॥१२॥ वीक्ष्यमांचारुसर्वांगींजातौकामातुरावुभौ ॥ कथितंवचनंस्वामिन्पतिंतेनवयौवनम् ॥१३॥ दिव्यदेहंकरिष्यावश्चक्षुष्मंतंमुनिंकिल ॥ एतेनसमयेनाऽद्यतंशृणुत्त्वंमयोदितम् ॥१४॥ समावयवरूपंचकरिष्यावःपतिंतव ॥ तत्रत्रयाणामस्माकंपतिमेकतमंवृणु ॥ ५ ॥ तच्छ्रुत्वाऽहमिहाऽऽयाताप्रष्टुंत्वांकार्यमद्भुतम् ॥ किंकर्तव्यमतःसाधोब्रूह्यस्मिन्कार्यसंकटे ॥ १६ ॥ देवमायाऽपिदुर्ज्ञेयानजानेकपटंतयोः ॥ यदाज्ञापयसर्ज्ञतत्करोमितवेप्सितम् ॥१७॥ च्यवनउवाच ॥ गच्छकांतेऽद्यनासत्यौवचनान्ममसुव्रते ॥ आनयस्वसमीपंमेशीघ्रंदेवभिषग्वरौ ॥१८॥ क्रियतामाशुतद्वाक्यंनाऽत्रकार्याविचारणा ॥ व्यासउवाच ॥ एवंसासमनुज्ञातातत्रगत्वावचोऽब्रवीत् ॥१९॥ क्रियतामाशुनासत्यौसमयेनसुरोत्तमौ ॥ तच्छ्रुत्वाचाऽश्विनौवाक्यंतस्यास्तौतत्रचाऽऽगतौ ॥२०॥ ऊचतूराजपुत्रींतांपतिस्तवविशत्वपः ॥ रूपार्थंच्यवनस्तूर्णंततोंभःप्रविवेशह ॥२१॥ अश्विनावपिपश्चात्तत्प्रविष्टौसरउत्तमम् ॥ ततस्तेनिःसृतास्तस्मात्सरसस्तत्क्षणात्त्रयः॥२२॥तुल्यरूपादिव्यदेहायुवानःसदृशाःकिल ॥ दिव्यकुंडलभूषाढ्याःसमानावयवास्तथा ॥ २३ ॥ तेब्रुवन्सहिताःसर्वेवृणीष्ववरवर्णिनि ॥ अस्माकमीप्सितंभद्रेपतिंत्वममलानने ॥ २४ ॥ यस्मिन्वाप्यधिकाप्रीतिस्तंवृणुष्ववरानने ॥ व्यासउवाच ॥ सादृष्ट्वातुल्यरूपांस्तान्समानवयसस्तथा ॥२५॥ एकस्वरांस्तुल्यवेषांस्त्रीन्वैदेवसुतोपमान् ॥ सातुसंशयमापन्नावीक्ष्यतान्सदृशाकृतीन् ॥ २६ ॥ अजानतीपतिंसम्यग्व्याकुलासमचिंतयत् ॥ किंकरोमित्रयस्तुल्याःकंवृणोमिनवेद्म्यहम् ॥ २७ ॥ पतिंदेवसुताह्येतेसंशयेपतिताऽस्म्यहम् ॥ इंद्रजालमिदंसम्यग्देवाभ्यामिहकल्पितम् ॥ २८ ॥

तयोरविपुत्रयोरभिप्रायः ॥ १५ ॥ १६ ॥ कपटंतयोरिति ॥ केनाऽभिप्रायेणेदंतैरुक्तमितितयोःकपटंनजानेऽहमित्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ क्रियतामिति ॥ समयेनपूर्वोक्तपणबंधेनयद्रवद्भ्यांकर्तव्यत्वेनाऽभिलषितंतत्क्रियतामित्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ देवाभ्यामश्विनीकुमाराभ्यांकूटंकपटंचरितमाचरितमित्यर्थः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥४३॥४४॥४५॥

कर्तव्यंकिंमयाचाऽत्रमरणंसमुपागतम् ॥ नमयापतिमुत्सृज्यवरणीयःकथंचन ॥२९॥ देवस्त्वाधुनिकःकश्चिदित्येषाममधारणा॥ इतिसंचिंत्यमनसापरां
विश्वेश्वरींशिवाम् ॥३०॥ दध्यौभगवतींदेवींतुष्टावचकृशोदरी ॥ सुकन्योवाच ॥ शरणंत्वांजगन्मातःप्राप्ताऽस्मिभृशदुःखिता ॥ ३१ ॥ रक्षमेऽद्यसतीधर्मं
नमामिचरणौतव ॥ नमःपद्मोद्भवेदेविनमःशंकरवल्लभे ॥३२ ॥ विष्णुप्रियेनमोलक्ष्मिवेदमातःसरस्वति ॥ इदंजगत्त्वयासृष्टंसर्वंस्थावरजंगमम् ॥ ३३ ॥
पासित्वमिदमव्यग्रातथाऽत्सिलोकशांतये ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशानांजननीत्वंसुसंमता ॥ ३४ ॥ बुद्धिदाऽसित्वमज्ञानांज्ञानिनांमोक्षदासदा ॥ आद्यात्वंप्रकृ
तिःपूर्णापुरुषप्रियदर्शना ॥३५॥ भुक्तिमुक्तिप्रदाऽसित्वंप्राणिनांविशदात्मनाम् ॥ अज्ञानांदुःखदाकामंसत्त्वानांसुखसाधना ॥ ३६ ॥ सिद्धिदायोगिनामं
बजयदाकीर्तिदापुनः ॥ शरणंत्वांप्रपन्नाऽस्मिविस्मयंपरमंगता ॥ ३७ ॥ पतिंदर्शयमेमातर्मग्नाऽस्मिश्छोकसागरे ॥ देवाभ्यांचरितंकूटंकंवृणोमिविमोहि
ता ॥ ३८॥ पतिंदर्शयसर्वज्ञेविदित्वामेसतीव्रतम् ॥ व्यासउवाच ॥ एवंस्तुतातदादेवीतथात्रिपुरसुंदरी ॥३९॥ हृदयेऽस्यास्तदाज्ञानंददावाशुसुखोदय
म् ॥ निश्चित्यमनसातुल्यवयोरूपधारान्सती ॥४०॥ प्रसमीक्ष्यतुतान्सर्वान्वव्रेबालास्वकंपतिम् ॥ वृतेऽथच्यवनेदेवौसंतुष्टौतौबभूवतुः॥४१॥सतीधर्मंस
मालोक्यसंप्रीतौददतुर्वरम् ॥ भगवत्याःप्रसादेनप्रसन्नौतौसुरोत्तमौ ॥४२॥ मुनिमामंत्र्यतरसागमनायोद्यतावुभौ ॥ लब्ध्वातुच्यवनोरूपंनेत्रेभार्यांचयौव
नम् ॥४३॥ हृष्टोऽब्रवीन्महातेजास्तौनासत्याविदंवचः ॥ उपकारःकृतोऽयंमेयुवाभ्यांसुरसत्तमौ ॥४४॥ किंब्रवीमिसुखंप्राप्तंसंसारेऽस्मिन्ननुत्तमे ॥ प्राप्य
भार्यांसुकेशींतांदुःखंमेऽभवदन्वहम् ॥४५॥ अंधस्यचाऽतिवृद्धस्यभोगहीनस्यकानने ॥ युवाभ्यांनयनेदत्तेयौवनंरूपमद्भुतम् ॥ ४६ ॥ संपादितंततःकिं
चिदुपकर्तुमहंब्रुवे ॥ उपकारिणिमित्रेयोनोपकुर्यात्कथंचन ॥४७॥ तंधिगस्तुनरंदेवौभवेच्चऋणवान्भुवि॥ तस्माद्वोवांछितंकिंचिद्दातुमिच्छामिसांप्रतम्॥
॥४८॥आत्मनोऋणमोक्षायदेवेशौनूतनस्यच॥प्रार्थितंवांप्रदास्यामियदलभ्यंसुरासुरैः॥४९॥ ब्रुवाथांवांमनोद्दिष्टंप्रीतोस्मिसुकृतेनवाम् ॥ श्रुत्वातौतुमुने
र्वाक्यमभिमंत्र्यपरस्परम्॥५०॥तमूचतुर्मुनिश्रेष्ठंसुकन्यासहितंस्थितम्॥मुनेपितुःप्रसादेनसर्वंनोमनसेप्सितम् ॥५१॥उत्कंठासोमपानस्यवर्ततेनौसुरैःस
ह॥भिषजाविविदेवेननिषिद्धौचमसग्रहे॥५२॥शक्रेणविततेयज्ञेब्रह्मणःकनकाचले॥तस्मात्त्वमपिधर्मज्ञयदिशक्तोसितापस॥५३॥ कार्यमेतद्धिकर्तव्यंवांछि
तंनौसुसंमतम्॥एतद्विज्ञायवाब्रह्मन्कुरुवांसोमपायिनौ॥५४॥पिपासाऽस्तिसुदुष्प्रापात्वत्तःसमुपयास्यति॥च्यवनस्तुतयोःप्राहतच्छ्रुत्वावचनंमृदु ॥५५॥

॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ चमसग्रहे ग्रहःसोमाधारःपात्रविशेषस्तस्मिन्निषिद्धौ ग्रहणेसोमपानमनयोर्नास्तीतिनिषिद्धावित्यर्थः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥

॥५६॥५७॥५८॥५९॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेसप्तमस्कंधेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ छ ॥ ॥ एकषष्टिश्लोकवर्यैश्च्यवनेनमहात्मना ॥ शर्यातिःप्रेरितोयज्ञंचकारेतिनिगद्यते ॥ १ ॥ अश्विनीकु

यदहंरूपसंपन्नोवयसाचसमन्वितः ॥ कृतोभवद्भ्यांवृद्धःसन्भार्यांचप्राप्तवानिति ॥ ५६ ॥ तस्माद्युवांकरिष्यामिप्रीत्याऽहंसोमपायिनौ ॥ मिषतोदेवराज
स्यसत्यमेतद्ब्रवीम्यहम् ॥ ५७ ॥ राज्ञस्तुविततेयज्ञेशर्यातेरमितद्युतेः ॥ इत्याकर्ण्यवचोहृष्टौतौदिवंप्रतिजग्मतुः ॥ ५८ ॥ च्यवनस्तांगृहीत्वातुजगा
माश्रममंडलम् ॥५९॥ इतिश्रीदेवीभागवतेम॰सप्तमस्कंधेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ च्यवनेनकथंवैद्यौतौकृतौसोमपायिनौ ॥ वचनंच
कथंसत्यंजातंतस्यमहात्मनः ॥ १ ॥ मानुषस्यबलंकीदृग्देवराजबलंप्रति ॥ निषिद्धौभिषजौतेनकृतौतौसोमपायिनौ ॥ २ ॥ धर्मनिष्ठोतदाश्चर्यंविस्तरेणव
दप्रभो ॥ चरितंच्यवनस्याऽद्यश्रोतुकामोऽस्मिसर्वथा ॥ ३ ॥ व्यासउवाच ॥ निशामयमहाराजचरितंपरमाद्भुतम् ॥ च्यवनस्यमखेतास्मिञ्छर्यातेर्भुविमा
रत ॥ ४ ॥ सुकन्यांसुंदरींप्राप्यच्यवनःसुरसन्निभः ॥ विजहारप्रसन्नात्मादेवकन्यामिवाऽमरः ॥ ५ ॥ कदाचिदथशर्यातिभार्याचिंतातुराभृशम् ॥ पतिंप्रा
हवेपमानावचनंरुदतीप्रिया ॥ ६ ॥ राजन्पुत्रीत्वयादत्तामुनयेंधायकानने ॥ मृताजीवतिवासातुद्रष्टव्यासर्वथात्वया ॥७॥ गच्छनाथमुनेस्तावदाश्रमंद्रष्टु
मादरात् ॥ किंकरोतिसुकन्यासाप्राप्यनाथंतथाविधम् ॥ ८ ॥ पुत्रीदुःखेनराजर्षेदग्धास्मिसर्वथाहृदि ॥ तामानयविशालाक्षींतपःक्षामांमदंतिके ॥ ९ ॥
पश्यामिसर्वथापुत्रींकृशांगींवल्कावृताम् ॥ अंधंपतिंसमासाद्यदुःखभाजंकृशोदरीम् ॥ १० ॥ शर्यातिरुवाच ॥ गच्छामोऽद्यविशालाक्षिसुकन्यांद्रष्टुमा
दरात् ॥ प्रियपुत्रींवरारोहेमुनिंतंसंशितव्रतम् ॥ ११ ॥ व्यासउवाच ॥ एवमुक्त्वातुशर्यातिःकामिनींशोकसंकुलाम् ॥ जगामरथमारुह्यत्वरितश्चाऽऽश्रमंमुनेः
॥ १२ ॥ गत्वाऽऽश्रमसमीपेतुतमपश्यन्महीपतिः ॥ नवयौवनसंपन्नंदेवपुत्रोपमंमुनिम् ॥ १३ ॥ तंविलोक्याऽमराकारंविस्मयंनृपतिर्गतः ॥ किंकृतंकु
त्सितंकर्मपुत्र्यालोकविगर्हितम् ॥ १४ ॥ निहतोऽसौमुनिर्वृद्धस्त्वनयाऽन्यःपतिःकृतः ॥ कामपीडितयाकामंप्रशांतोऽप्यतिनिर्धनः ॥१५॥ दुःसहोऽयंपु
ष्पधन्वाविशेषेणचयौवने ॥ कुलेकलंकःसुमहाननयामानवेकृतः ॥१६॥ धिक्तस्यजीवितंलोकेयस्यपुत्रीहिकुत्सिता ॥ सर्वपापैस्तुदुःखायपुत्रीभवतिदेहि
नाम् ॥ १७ ॥ मयात्वनुचितंकर्मकृतंस्वार्थस्यसिद्धये ॥ वृद्धायांधाययादत्तापुत्रीसर्वात्मनाकिल ॥ १८ ॥ कन्यायोग्यायदातव्यापित्रासर्वात्मनाकिल ॥
तादृशंहिफलंप्राप्तंयादृशंवैकृतंमया ॥ १९ ॥ हन्मिचेदद्यतनयांदुःशीलांपापकारिणीम् ॥ स्त्रीहत्यादुस्तरास्यान्मेतथापुत्र्याविशेषतः ॥ २० ॥

मारगमनानंतरंजातंवृत्तंराजापृच्छति च्यवनेनेति ॥ १ ॥२॥ धर्मनिष्ठेतिव्यासंसंबोधनम् ॥३॥ शर्यातेर्मखेच्यवनस्यचरितमित्यन्वयः ॥४॥५॥ ६ ॥७॥ ८ ॥ ९ ॥ १०॥ मुनिमपिद्रष्टुमित्यन्वयः
॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ मानवेमनोःसंबंधिनिकुलेइत्यन्वयः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ पुत्र्याविशेषतःकन्याहत्यास्त्रीहत्याचेत्युभयमत्रस्यादित्यर्थः ॥ २० ॥ ॥

किंचहंतुमपिनशक्नोमि यतोदुस्त्याज्यास्नेहशृंखलाभवतीत्याह दुस्त्याज्येति ॥२१॥२२॥२३॥२४॥२५॥ पुरःस्थां अग्रस्थाम् ॥२६॥२७॥२८॥२९॥ दुराचारेइतिकन्यासंबोधनम् ॥३०॥३१॥

मनुवंशस्तुविख्यातःसकलंकःकृतोमया ॥ लोकापवादोबलवान्दुस्त्याज्यास्नेहशृंखला ॥ २१ ॥ किंकरोमीतिचिंताब्धौयदामग्नःसपार्थिवः ॥ सुकन्यया तदादैवाद्दृष्टश्चिंताकुलःपिता ॥ २२ ॥ सादृष्ट्वातंजगामाऽऽशुसुकन्यापितुरंतिके ॥ गत्वापप्रच्छभूपालंप्रेमपूरितमानसा ॥ २३ ॥ किंविचारयसेराजंश्चिं ताव्याकुलिताननः ॥ उपविष्टंमुनिंवीक्ष्ययुवानमंबुजेक्षणम् ॥२४॥ एह्येहिपुरुषव्याघ्रप्रणमस्वपतिंमम ॥ माविषादंनृपश्रेष्ठसांप्रतंकुरुमानव ॥२५॥ व्यासउवाच ॥ इतिपुत्र्यावचःश्रुत्वाशर्यातिःक्रोधपीडितः॥ प्रोवाचवचनंराजापुरःस्थांतनयांततः॥२६॥ राजोवाच॥ क्वमुनिश्च्यवनःपुत्रिवृद्धोंधस्तापसोत्तमः ॥कोयंयुवामदोन्मत्तःसंदेहोत्रमहान्मम ॥ २७ ॥ मुनिःकिंनिहतःपापेत्वयादुष्कृतकारिणि ॥ नूतनोऽसौपतिःकामात्कृतःकुलविनाशिनि ॥ २८ ॥ सोऽहंचितातुरस्तंनपश्याम्याश्रमसंस्थितम् ॥ किंकृतंदुष्कृतंकर्मकुलटाचरितंकिल ॥ २९ ॥ निमग्नोऽहंदुराचारेशोकाब्धौत्वत्कृतेऽधुना ॥ दृष्ट्वैनंपुरुषंदिव्यमदृष्ट्वाच्यवनंमुनिम् ॥ ३० ॥ विहस्यतमुवाचाऽऽशुसाश्रुत्वावचनंपितुः ॥ गृहीत्वाऽऽनीयपितरंभर्तुरंतिकमादरात् ॥ ३१ ॥ च्यवनोऽसौमुनिस्तात जामातातेनसंशयः ॥ अश्विभ्यामीदृशःकांतःकृतःकमललोचनः ॥३२॥ यदृच्छयाऽत्रसंप्राप्तौनासत्यावाश्रमेमम ॥ ताभ्यांकरुणयानूनंच्यवनस्तादृशःकृतः ॥ ३३ ॥ नाऽहंतवसुतातातथास्यांपापकारिणी ॥ यथात्वंमन्यसेराजन्विमूढोरूपसंशये ॥ ३४ ॥ प्रणमत्वंमुनिंराजन्भार्गवंच्यवनंपितः ॥ आपृच्छकारणंसर्वंकथयिष्यतिविस्तरम् ॥ ३५ ॥ इतिश्रुत्वावचःपुत्र्याः शर्यातिस्त्वरितस्तदा ॥ प्रणनाममुनिंतत्रगत्वापप्रच्छसादरम् ॥३६॥ राजोवाच कथयस्वस्ववृत्तांतंभार्गवाऽऽशुयथोचितम्॥नयनेचकथंप्राप्तेक्वगतातेजरापुनः॥३७॥संशयोऽयंमहान्मेऽस्तिरूपंदृष्ट्वाऽतिसुंदरम् ॥ वदविस्तरतोब्रह्मन्श्रुत्वाऽहंसुखमाप्नुयाम् ॥३८॥ च्यवनउवाच ॥ नासत्यावत्रसंप्राप्तौदेवानांभिषजावुभौ॥ उपकारःकृतस्ताभ्यांकृपयानृपसत्तम ॥ ३९ ॥ मयाताभ्यांवरोदत्तउपकारस्यहेतवे ॥ करिष्यामिमखेराज्ञोभवंतौसोमपायिनौ ॥ ४० ॥एवंमयावयःप्राप्तंलोचनेविमलेतथा ॥ स्वस्थोभवमहाराजसंविशस्वाऽऽसनेशुभे ॥४१॥इत्युक्तःसतुविप्रेणसभार्यःपृथिवीपतिः॥सुखोपविष्टःकल्याणीःकथाश्चक्रेमहात्मना॥४२॥ अथैनंभार्गवःप्राहराजानंपरिसांत्वयन्॥याजयिष्यामिराजंस्त्वांसंभारानुपकल्पय॥४३॥मयाप्रतिश्रुतंताभ्यांकर्तव्यौसोमपौयुवाम्॥तत्कर्तव्यंनृपश्रेष्ठतवयज्ञेऽतिविस्तरे ॥४४ ॥ इंद्रंनिवारयिष्यामिक्रुद्धंतेजोबलेनवै॥पाययिष्यामिराजेंद्रसोमंसोममखेतव ॥ ४५ ॥ ततःपरमसंतुष्टःशर्यातिःपृथिवीपतिः ॥ च्यवनस्यमहाराजतद्वाक्यंप्रत्यपूजयत् ॥ ४६ ॥

॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ उपकारोमंत्रकृतउपायः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ सोममखेअग्निष्टोमयज्ञे ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

॥४७॥४८॥४९॥५०॥५१॥५२॥ एतयोरश्विनोर्ग्रहंसोमपूरितंपात्रंमागृहाण ॥ यज्ञेतयोर्निषिद्धत्वादित्यर्थः ॥५३॥५४॥५५॥५६॥५७॥५८॥५९॥६०॥६१॥ ॥ इतिश्रीदेवीभा०सप्तमस्कंधे

संमान्यच्यवनंराजाजगामनगरंप्रति ॥ सभार्यश्चाऽतिसंतुष्टःकुर्वन्वार्तांमुनेःकिल ॥ ४७ ॥ प्रशस्तेऽहनियज्ञीयेसर्वकामसमृद्धिमान् ॥ कारयामासशर्याति यज्ञायतनमुत्तमम् ॥ ४८ ॥ समानीयमुनीन्पूज्यान्वसिष्ठप्रमुखानसौ ॥ भार्गवोयाजयामासच्यवनःपृथिवीपतिम् ॥ ४९ ॥ वितितेतुतथायज्ञेदेवाःसर्वे सवासवाः ॥ आजग्मुश्चाऽश्विनौतत्रसोमार्थमुपजग्मतुः ॥ ५० ॥ इंद्रस्तुशंकितस्तत्रवीक्ष्यतावश्विनावुभौ ॥ पप्रच्छचसुरान्सर्वान्किमेतौसमुपागतौ ॥ ॥ ५१ ॥ चिकित्सकौनसोमार्हौकेनाऽनीताविहेतिच ॥ नाऽब्रुवन्नमरास्तत्रराज्ञस्तुवितितेमखे ॥ ५२ ॥ अगृह्णाच्च्यवनःसोममश्विनोर्देवयोस्तदा ॥ शक्रस्तंवारयामासमागृहाणेतयोर्ग्रहम् ॥ ५३ ॥ तमाहच्यवनस्तत्रकथमेतौरवेःसुतौ ॥ नग्रहार्हौचनासत्यौब्रूहिसत्यंशचीपते ॥ ५४ ॥ नसंकरौसमुत्पन्नौधर्मपत्नीसुतौरवेः ॥ केनदोषेणदेवेंद्रनार्हौसोमंभिषग्वरौ ॥ ५५ ॥ निर्णयोऽत्रमखेशक्रकर्तव्यःसर्वदैवतैः ॥ ग्राहयिष्याम्यहंसोमंकृतौतौसोमपौमया ॥ ॥ ५६ ॥ प्रेरितोऽसौमयाराजामखायमघवन्किल ॥ एतदर्थंकरिष्यामिसत्यमेवचनंविभो ॥ ५७ ॥ आभ्यामुपकृतंशक्रतथादत्तंनवंवयः ॥ तस्मात्प्रत्युपकारस्तुकर्तव्यःसर्वथामया ॥ ५८ ॥ इंद्रउवाच ॥ चिकित्सकौकृतावेतौनासत्यौनिंदितौसुरैः ॥ उभावेतौनसोमार्हौमागृहाणेतयोर्ग्रहम् ॥ ५९ ॥ च्यवनउवाच ॥ अहल्याजारसंयच्छकोपंचाऽद्यनिरर्थकम् ॥ वृत्रघ्नकिंहितौसत्यौनसोमार्हौसुरात्मजौ ॥ ६० ॥ एवंविवादेसमुपस्थितेचनकोऽपिवाचंतमुवाचभूप ॥ ग्रहंतयोर्भार्गवतिग्मतेजाःसंग्राहयामासतपोबलेन ॥ ६१ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेस०षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ दत्तेग्रहेतुराजेंद्रवासवःकुपितोभृशम् ॥ प्रोवाचच्यवनंतत्रदर्शयन्बलमात्मनः ॥ १ ॥ माब्रह्मबंधोमर्यादामिमांत्वंकर्तुमर्हसि ॥ वधिष्यामिद्विषंतंत्वांविश्वरूपमिवाऽपरम् ॥ २ ॥ च्यवनउवाच ॥ मावमंस्थामहात्मानौरूपद्रविणवर्चसा ॥ यौचक्रतुर्मांमघवन्वृंदारकमिवाऽपरम् ॥ ३ ॥ ऋतेत्वांविबुधाश्चाऽन्येकथंवाऽऽददतेग्रहम् ॥ अश्विनावपिदेवेंद्रदेवौविद्धिपरंतपौ ॥ ४ ॥ इंद्रउवाच ॥ ॥ भिषजौनाऽर्हतःकामंग्रहंयज्ञेकथंचन ॥ यदिदित्ससिमंदात्मन्शिरश्छेत्स्यामिसांप्रतम् ॥ ५ ॥ व्यासउवाच ॥ अनादृत्यतुतद्वाक्यंवासवस्यचभार्गवः ॥ ग्रहंतुग्राहयामासभर्त्सयन्निवतंभृशम् ॥ ६ ॥ सोमपात्रंयदाताभ्यांगृहीतंतुपिपासया ॥ समीक्ष्यवलभिद्देवइदंवचनमब्रवीत् ॥ ७ ॥

षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ द्विपंचाशत्श्लोकवर्यैःशर्यातेस्तुमहामखे ॥ अश्विनौसोमपानेनसंतुष्टावितिकीर्त्यते ॥ १ ॥ अश्विभ्यांग्रहपात्रदानानंतरंजातंवृत्तमाह दत्तेग्रहेत्विति ॥ १ ॥ विश्वरूपमिति ॥ विश्वरूपस्त्वाष्ट्रस्तस्यकथाषष्ठस्कंधेउक्ता ॥ २ ॥ ३ ॥ ऋतेत्वामिति ॥ त्वांविनात्वत्तोभिन्नायथाऽन्येदेवाग्रहमाददतेगृह्णंतितथाऽश्विनावपिदेवौविद्धि ततस्तयोःकुतोनाऽधिकारइत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

आभ्यामर्थायसोमंत्वंग्राहयिष्यसिचेत्स्वयम् ॥ वज्रंतुप्रहरिष्यामिविश्वरूपमिवाऽपरम् ॥ ८ ॥ वासवेनैवमुक्तस्तुभार्गवश्चाऽतिगर्वितः ॥ जग्राहविधि वत्सोममश्विभ्यामतिमन्युमान् ॥ ९ ॥ इंद्रोऽपिप्राक्षिपत्कोपाद्वज्रमस्मैस्वमायुधम् ॥ पश्यतांसर्वदेवानांसूर्यकोटिसमप्रभम् ॥ १० ॥ प्रेरितंचाऽश निंप्रेक्ष्यच्यवनस्तपसाततः ॥ स्तंभयामासवज्रंसशक्रस्याऽमिततेजसः ॥ ११ ॥ कृत्ययासमहाबाहुरिंद्रंहंतुमिहोद्यतः ॥ जुहावाऽग्नौशृतंहव्यंमंत्रेणमुनि सत्तमः ॥ १२ ॥ तत्रकृत्यासमुत्पन्नाच्यवनस्यतपोबलात् ॥ प्रबलःपुरुषःक्रूरोबृहत्कायोमहासुरः ॥ १३ ॥ मदोनाममहाघोरोभयदःप्राणिनामिह ॥ शरीरेपर्वताकारस्तीक्ष्णदंष्ट्रोभयानकः ॥ १४ ॥ चतस्रश्चाऽऽयतादंष्ट्रायोजनानांशतंशतम् ॥ इतरेत्वस्यदशनाबभूवुर्दशयोजनाः ॥ १५ ॥ बाहूपर्वत संकाशावायतौक्रूरदर्शनौ ॥ जिह्वातुभीषणाक्रूरालेलिहानानभस्तलम् ॥ १६ ॥ ग्रीवातुगिरिशृंगाभाकठिनाभीषणाभृशम् ॥ नखाव्याघ्रनखप्रख्या केशाश्चाऽतीवभीषणाः ॥ १७ ॥ शरीरंकज्जलाभंचतस्यचाऽऽस्यंभयानकम् ॥ नेत्रेदावानलप्रख्येभीषणेऽतिभयानके ॥ १८ ॥ हनुरेकास्थितातस्यभू मावेकादिवंगता ॥ एवंविधःसमुत्पन्नोमदोनामबृहत्तनुः ॥ १९ ॥ तंविलोक्यसुराःसर्वेभयमाजग्मुरंहसा ॥ इंद्रोपिभयसंत्रस्तोयुद्धायनमनोदधे ॥ २० ॥ दैत्योऽपिवदनेकामंवज्रमादायसंस्थितः ॥ व्यात्तंनभोघोरदृष्टिर्ग्रसन्निवजगत्त्रयम् ॥ २१ ॥ सभक्षयिष्यन्संक्रुद्धःशतक्रतुमुपाद्रवत् ॥ चुक्रुशुश्चसुराःसर्वे हाहताःस्मेतिसंस्थिताः ॥ २२ ॥ इंद्रःस्तंभितबाहुस्तुमुमुक्षुर्वज्रमंतिकात् ॥ नशशाकपविंतस्मिन्प्रहर्तुंपाकशासनः ॥ २३ ॥ वज्रहस्तःसुरेशानस्तंवी क्ष्यकालसन्निभम् ॥ सस्मारमनसातत्रगुरुंसमयकोविदम् ॥ २४ ॥ स्मरणादाजगामाशुबृहस्पतिरुदारधीः ॥ गुरुस्तत्समयंदृष्ट्वाविपत्तिसदृशंमहत् ॥ ॥ २५ ॥ विचार्यमनसाकृत्यंतमुवाचशचीपतिम् ॥ दुःसाध्योऽयंमहामंत्रैस्त्वयंवज्रेणवासव ॥ २६ ॥ असुरोमदसंज्ञस्तुयज्ञकुंडात्समुत्थितः ॥ तपो बलनृपेःसम्यक्च्यवनस्यमहाबलः ॥ २७ ॥ अनिवार्योह्ययंशत्रुस्त्वयादेवैस्तथामया ॥ शरणंयाहिदेवेशच्यवनस्यमहात्मनः ॥२८॥ सनिवारयितानूनं कृत्यामात्मकृतांकिल ॥ ननिवारयितुंशक्ताःशक्तिभक्तरुपंकचित् ॥ २९ ॥ व्यासउवाच ॥ इत्युक्तोगुरुणाशक्रस्तदागच्छन्मुनिंप्रति ॥ प्रणम्यशिरसा नम्रस्तमुवाचभयान्वितः ॥ ३० ॥ क्षमस्वमुनिशार्दूलशमयाऽसुरमुद्यतम् ॥ प्रसन्नोभवसर्वज्ञवचनंतेकरोम्यहम् ॥ ३१ ॥

गृतंपकम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥२८॥ ननिवारयितुमिति ॥ शक्तिभक्तस्यपराशक्तिभक्तस्यरो पंकोपंब्रह्माऽपिनिवारयितुंनशक्तःकपुनरन्यःस्यात् ॥ च्यवनस्तुमहाशक्तिभक्तस्ततोदुःसाध्यइतिभावः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ शाक्तानांसर्वोत्तरोमहिमास्तीत्यवांतरतात्पर्यम् ॥ तदुक्तंमुंडमालायाम् ॥ स्वर्गेमर्त्येचपातालेनास्तिशाक्तात्पराक्रमी ॥ सौराणांगाणपत्यानांवैष्णवानांतथैवच ॥ तदंतेचैवशाक्ताःस्युःक्रमशःक्रमशःप्रिये ॥ शृणुदेविवरारोहेनास्तिशाक्तात्परोजनः ॥ शाक्तोहिशंकरःसाक्षात्परब्रह्मस्वरूपभागिति ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलके सप्तमस्कंधे सप्तमोध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ छ ॥ षट्पंचाशन्महापद्यैरेवतस्यकथानकम् ॥ समाप्यवंशविस्तारःपुनाराज्ञांसमुच्यते ॥ १ ॥ ब्रह्मलोकंरेवतोगतइतिराजाश्रुत्वासंशयितःपृच्छाति संशयोऽयमिति ॥ ब्रह्मलोकंगतस्तद्विषयेसंशयइत्यर्थः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

सोमार्हावश्विनावेतावद्यप्रभृतिभार्गव ॥ भविष्यतःसत्यमेतद्वचोविप्रप्रसीदमे ॥३२॥ मिथ्यातेनोऽद्यमोघोस्त्वेषभवत्वेवतपोधन ॥ जानेत्वमपिधर्मज्ञामिथ्यानैवकरिष्यासि ॥३३॥ सोमपावश्विनावेतौत्वत्कृतौचसदैवाहि ॥ भविष्यतश्चशर्यातेःकीर्तिस्तुविपुलाभवेत् ॥३४॥ मयायद्विकृतंकर्मसर्वथामुनिसत्तम॥ परीक्षार्थंतुविज्ञेयंतववीर्यप्रकाशनम् ॥३५॥ प्रसादंकुरुमेब्रह्मन्मदंसंहरचोत्थितम् ॥ कल्याणंसर्वदेवनांतथाभूयोविधीयताम् ॥ ३६ ॥ एवमुक्तस्तुशक्रेणच्यवनःपरमार्थवित् ॥ संजहारततःकोपंसमुत्पन्नंविरोधजम् ॥३७॥ देवमाश्वास्यसंविघ्नंभार्गवस्तुमदंततः ॥ व्यभजत्स्त्रीषुपानेषुद्यूतेषुमृगयासुच॥३८॥ मदंविभज्यदेवेंद्रमाश्वास्यचकितंभिया ॥ संस्थाप्यचसुरान्सर्वान्मखंतस्यन्यवर्तयत् ॥ ३९ ॥ ततस्तुसंस्कृतंसोमंवासवायमहात्मने ॥अश्विभ्यांसर्वधर्मात्मापाययामासभार्गवः ॥४०॥ एवंतौच्यवनेनाऽऽर्यावश्विनौरविपुत्रकौ ॥ विहितौसोमपौराजन्सर्वथातपसोबलात् ॥ ४१ ॥ सरस्तदपिविख्यातंजातंयूपविमंडितम् ॥ आश्रमस्तुमुनेःसम्यक्पृथिव्यांविश्रुतोऽभवत्॥४२॥शर्यातिरपिसंतुष्टोह्यभवत्तेनकर्मणा ॥ यज्ञंसमाप्यनगरेजगामसचिवैर्वृतः ॥ ४३ ॥ राज्यंचकारधर्मज्ञोमनुपुत्रःप्रतापवान् ॥ आनर्तस्तस्यपुत्रोभूदानर्ताद्रेवतोऽभवत् ॥४४॥ सोऽतःसमुद्रेनगरींविनिर्मायकुशस्थलीम् ॥ आस्थितोऽभुंक्तविषयानानर्तादीनरिंदमः ॥४५॥ तस्यपुत्रशतंजज्ञेककुद्मिज्येष्ठमुत्तमम् ॥ पुत्रीचरेवतीनाम्नासुंदरीशुभलक्षणा ॥४६॥वरयोग्यायदाजातातदाराजाचरेवतः॥ चिंतयामासराजेंद्रोराजपुत्रान्कुलोद्भवान् ॥४७॥ रैवतंनामचागिरिमाश्रितःपृथिवीपतिः ॥ चकारराज्यंबलवानानर्तेषुनराधिपः ॥ ४८ ॥ विचिंत्यमनसाराजाकस्मैदेयामयासुता ॥ गत्वापृच्छामिब्रह्माणंसर्वज्ञंसुरपूजितम् ॥ ४९ ॥ इतिसंचिंत्यभूपालःसुतामादायरेवतीम् ॥ ब्रह्मलोकंजगामाऽऽशुप्रष्टुकामःपितामहम् ॥५०॥ यत्रदेवाश्चयज्ञाश्चछंदांसिपर्वतास्तथा ॥ अब्धयःसरितश्चाऽपिदिव्यरूपधराःस्थिताः ॥५१॥ ऋषयःसिद्धगंधर्वाःपन्नगाश्चारणास्तथा ॥ तस्थुःप्रांजलयःसर्वेस्तुवंतश्चपुरातनाः ॥ ५२ ॥ इतिश्रीदे०म०सप्तमस्कंधेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ छ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ संशयोऽयंमहान्ब्रह्मन्वर्ततेममानसे ॥ ब्रह्मलोकंगतोराजारेवतीसंयुतःस्वयम् ॥ १ ॥ मयापूर्वंश्रुतंकृत्स्नंब्राह्मणेभ्यःकथांतरे ॥ ब्राह्मणोब्रह्मविच्छांतोब्रह्मलोकमवाप्नुयात् ॥ २ ॥ राजाकथंगतस्तत्ररेवतीसंयुतःस्वयम् ॥ सत्यलोकेऽतिदुष्प्रापेभूर्लोकादितिसंशयः ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ पश्चात्पूर्वंस्वर्लोकगतयआसन्नित्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥यातौवसुंधरामितिइयंकथापूर्वमुक्ता ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥१७॥१८॥१९॥गां

मृतःस्वर्गमवाप्नोतिसर्वशास्त्रेषुनिर्णयः ॥ "मानुषेणतुदेहेनब्रह्मलोकेगतिःकथम्" ॥ स्वर्गात्पुनःकथंलोकेमानुषेजायतेगतिः ॥ ४ ॥ एतन्मेसंशयंविद्वं
इछेत्तुमर्हसिसांप्रतम् ॥ यथाराजागतस्तत्रप्रष्टुकामःप्रजापतिम् ॥५॥ व्यासउवाच ॥ मेरोस्तुशिखरेराजन्सर्वेलोकाःप्रतिष्ठिताः ॥ इंद्रलोकोवह्निलोकोया
चसंयमिनीपुरी ॥६॥ तथैवसत्यलोकश्चकैलासश्चतथापुनः ॥ वैकुंठश्चपुनस्तत्रवैष्णवंपदमुच्यते ॥ ७ ॥ यथाऽर्जुनःशक्रलोकेगतःपार्थोधनुर्धरः ॥ पंचव
र्षाणिकौंतेयःस्थितस्तत्रसुरालये ॥८॥ मानुषेणैवदेहेनवासवस्यचसन्निधौ ॥ तथैवाऽन्येऽपिभूपालाःककुत्स्थप्रमुखाःकिल ॥ ९ ॥ स्वर्लोकगतयःपश्चाद्दै
त्याश्चाऽपिमहाबलाः ॥ जित्वेंद्रसदनंप्राप्यसंस्थितास्तत्रकामतः ॥१०॥ महाभिषःपुराराजाब्रह्मलोकंगतःस्वराट् ॥ आगच्छंतींनृपोगंगामपश्यच्चाऽतिसुं
दरीम् ॥ ११ ॥ वायुनांबरमस्यास्तुदैवादपहृतंनृप ॥ किंचिन्नग्नानृपेणाऽथदृष्टासासुंदरीतथा ॥ १२ ॥ स्मितंचकारकामार्तःसाचकिंचिज्जहासवै॥ब्रह्मणा
तौतदादृष्टौशप्तौयातौवसुंधराम्॥१३॥वैकुंठेऽपिसुराःसर्वेपीडितादैत्यदानवैः ॥ गत्वाहरिंजगन्नाथमस्तुवन्कमलापतिम् ॥ १४ ॥ संदेहोनाऽत्रकर्तव्यःसर्व
थानृपसत्तम ॥ गम्याःसर्वेऽपिलोकाःस्युर्मानवानांनराधिप ॥१५॥ अवश्यंकृतपुण्यानांतापसानांनराधिप ॥ पुण्यसद्भावएवाऽत्रगमनेकारणंनृप ॥ १६ ॥
तथैवयजमानानांयज्ञेनभावितात्मनाम् ॥ जनमेजयउवाच ॥ रेवतोरेवतींकन्यांगृहीत्वाचारुलोचनाम् ॥ १७ ॥ ब्रह्मलोकंगतःपश्चात्किंकृतंतेनभूभुजा
ब्रह्मणाकिंसमादिष्टंकस्मैदत्तासुतापुनः ॥१८॥ तत्सर्वंविस्तराद्ब्रह्मन्कथयत्वंममाऽधुना ॥ व्यासउवाच ॥ निशामयमहीपालराजारेवतकःकिल ॥ १९ ॥
पुत्र्यावरंपरिप्रष्टुंब्रह्मलोकंगतोयदा ॥ आवर्तमानेगांधर्वेस्थितोलब्धक्षणःक्षणम् ॥ २० ॥ शृण्वन्नतृप्यद्धृष्टात्मासभार्यांतुसकन्यकः ॥ समाप्तेतत्रगांधर्वेप्रण
म्यपरमेश्वरम् ॥२१॥ दर्शयित्वासुतांतस्मैस्वाभिप्रायंन्यवेदयत् ॥ राजोवाच ॥ वरंकथयदेवेशकन्येयंममपुत्रिका ॥२२॥ देयाकस्मैमयाब्रह्मन्प्रष्टुंत्वांस
मुपागतः ॥ बहवोराजपुत्रामेवीक्षिताःकुलसंभवाः ॥ २३ ॥ कस्मिंश्चिन्मेमनःकामंनोपतिष्ठतिचंचलम् ॥ तस्मात्त्वांदेवदेशप्रष्टुमत्रागतोऽस्म्यहम् ॥
॥ २४ ॥ तदाज्ञापयसर्वज्ञयोग्यंराजसुतंवरम् ॥ कुलीनंबलवंतंचसर्वलक्षणसंयुतम् ॥ २५ ॥ दातारंधर्मशीलंचराजपुत्रंसमादिश ॥ व्यासउवाच ॥
तदाकर्ण्यजगत्कर्तावचनंनृपतेस्तदा ॥ २६ ॥ तमुवाचहसन्वाक्यंदृष्ट्वाकालस्यपर्ययम् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ राजपुत्रास्त्वयाराजन्वरायेहृदयेकृताः ॥ २७ ॥
ग्रस्ताःकालेनतेसर्वेसपितृपौत्रबांधवाः ॥ सप्तविंशतिमोऽद्यैवद्वापरस्तुप्रवर्तते ॥२८॥

र्वेगानेप्रचलितेसतिलब्धक्षणोलब्धावकाशः क्षणंक्षणपरिमितलब्धावकाशइत्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ संभवाउत्पन्नाः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥३७॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ अस्याःकथायास्तात्पर्यंतुक्षणभंगुरःसंसारोऽस्तिनतत्राऽऽसक्तिःकर्तव्या किंतुपर

वंशजास्तेमृताःसर्वेपुरीदैत्यैर्विलुंठिता ॥ सोमवंशोद्भवस्तत्रराजाराज्यंप्रशास्तिहि ॥ २९ ॥ उग्रसेनइतिख्यातोमथुराधिपतिःकिल ॥ ययातिवंशसं
भूतोराजामाथुरमंडले ॥ ३० ॥ उग्रसेनात्मजःकंसःसुरद्वेषीमहाबलः ॥ दैत्यांशःपितरंसोपिकारागारंन्यवेशयत् ॥ ३१ ॥ स्वयंराज्यंचकाराऽसौनृपाणां
मदगर्वितः ॥ मेदिनीचातिभारार्ताब्रह्माणंशरणंगता ॥ ३२ ॥ दुष्टराजन्यसैन्यानांभारेणाऽतिसमाकुला ॥ अंशावतरणंतत्रगदितंसुरसत्तमैः ॥ ३३ ॥ वा
सुदेवःससुत्पन्नःकृष्णःकमललोचनः ॥ देवाक्यांदेवरूपिण्यांयोऽसौनारायणोमुनिः ॥ ३४ ॥ तपश्चचारदुःसाध्यंधर्मपुत्रःसनातनः ॥ गंगातीरेनरसखः
पुण्येवदरिकाश्रमे ॥ ३५ ॥ सोऽवतीर्णोयदुकुलेवासुदेवोऽतिविश्रुतः ॥ तेनाऽसौनिहतःपापःकंसःकृष्णेनसत्तम ॥ ३६ ॥ उग्रसेनायराज्यंवैदत्तंहत्वाख
लंसुतम् ॥ कंसस्यश्वशुरःपापोजरासंधोमहाबलः ॥ ३७ ॥ आगत्यमथुरांक्रोधाच्चकारसंगरंमुदा ॥ कृष्णेनाऽऽसौजितःसंख्येजरासंधोमहाबलः ॥ ३८ ॥
प्रेषयामासयुद्धायसबलंयवनंततः ॥ श्रुत्वायातंमहाशूरंससैन्यंयवनाधिपम् ॥३९॥ " कृष्णस्तुमथुरांत्यक्त्वापुरींद्वारवतीमगात् ॥ प्रभग्नांतांपुरींकृष्णः
शिल्पिभिःसहसंगतैः ॥ कारयामासदुर्गाढ्यांहट्टशालाविमंडिताम् ॥ जीर्णोद्धारंपुरःकृत्वावासुदेवःप्रतापवान् ॥ उग्रसेनंचराजानंचकारवशवर्तिनम् ॥ "
यादवान्स्थापयामासद्वारवत्यांयदूत्तमः ॥ वासुदेवस्तुतत्राऽव्यवर्ततेबांधवैःसह ॥ ४० ॥ तस्याऽग्रजःसविख्यातोबलदेवोहलायुधः ॥ शेषांशोमु
सलीवीरोवरोऽस्तुतवसंमतः ॥ ४१ ॥ संकर्षणायदेह्याशुकन्यांकमललोचनाम् ॥ रेवतींबलभद्रायविवाहविधिनाततः ॥ ४२ ॥ दत्त्वापुत्रींनृपश्रेष्ठगच्छ
त्वंवदरिकाश्रमम् ॥ तपस्तप्तुंसुरारामंपावनंकामदंनृणाम् ॥ ४३ ॥ व्यासउवाच ॥ इतिराजासमादिष्टोब्रह्मणापद्मयोनिना ॥ जगामतरसाराजन्द्वारकां
कन्ययाऽन्वितः ॥ ४४ ॥ ददौतांबलदेवायकन्यांवैशुभलक्षणाम् ॥ ततस्तन्वातपस्तीव्रंनृपतिःकालपर्यये ॥ ४५ ॥ जगामत्रिदशावासंत्यक्त्वादेहंसरि
त्तटे ॥ राजोवाच ॥ भगवन्महदाश्चर्यंभवतासमुदाहृतम् ॥४६॥ रेवतस्तुस्थितस्तत्रब्रह्मलोकेसुतार्थतः॥युगानांतुगतंतत्रशतमष्टोत्तरंकिल॥४७॥कन्या
वृद्धानसंजाताराजावाऽतितरांनुकिम् ॥ एतावंतंतथाकालमायुःपूर्णंतयोःकथम् ॥ ४८ ॥ व्यासउवाच ॥ नजराक्षुत्पिपासावानमृत्युर्नभयंपुनः ॥ नतु
ग्लानिःप्रभवतिब्रह्मलोकेसदाऽनघ ॥ ४९ ॥ मेरुंगतस्यशर्यातेःसंततीराक्षसैर्हता ॥ गताकुशस्थलींत्यक्त्वाभयभीताइतस्ततः ॥५०॥ मनोश्चक्षुवतःपुत्र
उत्पन्नोवीर्यवत्तरः ॥ इक्ष्वाकुरितिविख्यातःसूर्यवंशकरस्तुसः ॥ ५१ ॥

मेश्वर्यआराधनमेवकर्तव्यमिति ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८॥४९॥
मेरुंगतस्यस्वर्गंगतस्यशर्यातेःमरणोत्तरमित्यर्थः ॥ ५० ॥ इत्थंशर्यातिकथांसमाप्येक्ष्वाकोर्वंशमाह मनोरिति ॥ क्षुवतइतिक्षुतंकुर्वतोवैवस्वतमनोर्घ्राणतउत्पन्नइत्यर्थः ॥ ५१ ॥ ॥ छ ॥

देवींध्यात्वेति ॥ नारदोपदेशतोदीक्षांप्राप्यतन्मंत्रजपपुरःसरंदेवींध्यात्वातपआतिष्ठदित्यन्वयः ॥ ५२ ॥ ततोदेवीप्रसादेनसूर्यवंशश्चलितइत्याह तस्यपुत्रशतमिति ॥ अनेनचसर्वेऽपिसूर्यवंशीया
राजानोदेवीपदांबुजरताइतिबोधितम् ॥ मूलपुरुषस्यदेवीभक्तत्वात् ॥ ५३ ॥ पुत्रशतविभागमाह अयोध्यायामिति ॥ ५४ ॥ उत्तरापथदेशस्येतिपूर्वदेशस्याप्युलक्षणम् ॥ दक्षिणस्यामितिप
श्चिमायाउपलक्षणम् ॥ तदुक्तंभागवतेनवमस्कंधे ॥ क्षुवतस्तुमनोर्जज्ञइक्ष्वाकुर्घ्राणतःसुतः ॥ तस्यपुत्रशतज्येष्ठाविकुक्षिनिमदंडकाः ॥ तेषांपुरस्तादभवन्नार्यावर्तेनृपानृप ॥ पंचविंशतिपश्चाच्चतयो

वंशार्थंतपआतिष्ठद्देवींध्यात्वानिरंतरम् ॥ नारदस्योपदेशेनप्राप्यदीक्षामनुत्तमाम् ॥ ५२ ॥ तस्यपुत्रशतंराजन्निक्ष्वाकोरितिविश्रुतम् ॥ विकुक्षिःप्रथम
स्तेषांबलवीर्यसमन्वितः ॥ ५३ ॥ अयोध्यायांस्थितोराजाइक्ष्वाकुरितिविश्रुतः ॥ शकुनिप्रमुखाःपुत्राःपंचाशद्बलवत्तराः ॥ ५४ ॥ उत्तरापथदेशस्यर
क्षितारःकृताःकिल ॥ दक्षिणस्यांतथाराजन्नादिष्टास्तेनतेसुताः ॥५५॥ चत्वारिंशत्तथाऽष्टौचरक्षणार्थंमहात्मना ॥ अन्यौद्वौसंस्थितौपार्श्वेसेवार्थंतस्यभूप
तेः ॥५६॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेसप्तमस्कंधेऽष्टमोध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ कदाचिदष्टकाश्राद्धेविकुक्षिंपृथिवीपतिः ॥ आज्ञापयदसं
मूढोमांसमानयसत्वरम् ॥ १ ॥ मेध्यंश्राद्धार्थमधुनावनेगत्वासुतादरात् ॥ इत्युक्तोऽसौतथेत्याशुजगामवनमस्त्रभृत् ॥ २ ॥ गत्वाजघानबाणैःसवराहान्सू
करान्मृगान् ॥ शशांश्चापिपरिश्रांतोबभूवाऽथबुभुक्षितः ॥ ३ ॥ विस्मृताचाऽष्टकातस्यशशंचाऽऽददसौवने ॥ शेषंनिवेदयामासपित्रेमांसमनुत्तमम् ॥
॥ ४ ॥ प्रोक्षणायसमानीतंमांसंदृष्ट्वागुरुस्तदा ॥ अनर्हमितितज्ज्ञात्वाचुकोपमुनिसत्तमः ॥ ५ ॥ भुक्तशेषंतुनश्राद्धेप्रोक्षणीयमितिस्थितिः ॥ राज्ञेनिवेद
यामासवसिष्ठःपाकदूषणम् ॥ ६ ॥ पुत्रस्यकर्मतज्ज्ञात्वाभूपतिर्गुरुणोदितम् ॥ चुकोपविधिलोपात्तंदेशान्निःसारयत्ततः ॥७॥ शशादइतिविख्यातोनाम्ना
जातोनृपात्मजः ॥ गतोवनेशशादस्तुपितृकोपादसंभ्रमः ॥ ८ ॥ वन्येनवर्तयन्कालंनीतवान्धर्मतत्परः ॥ पितर्युपरतेराज्यंप्राप्तंतेनमहात्मना ॥ ९ ॥ श
शादस्त्वकरोद्राज्यमयोध्यायाःपतिःस्वयम् ॥ यज्ञाननेकशःपूर्णांश्चकारसरयूतटे ॥ १० ॥ शशादस्याऽभवत्पुत्रःककुत्स्थइतिविश्रुतः ॥ तस्यैवनामभे
दाद्वैइंद्रवाहःपुरंजयः ॥ ११ ॥ जनमेजयउवाच ॥ नामभेदःकथंजातोराजपुत्रस्यचाऽनघ ॥ कारणंब्रूहिमेसर्वंकर्मणायेनचाऽभवत् ॥१२॥ व्यासउवाच॥
शशादेस्वर्गतेराजाककुत्स्थइतिचाऽभवत् ॥ " राज्यंचकारधर्मज्ञःपितृपैतामहंबलात् ॥ " एतस्मिन्नंतरेदेवादैत्यैःसर्वेपराजिताः ॥ १३ ॥

मध्येपरेऽन्यतइति ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेसप्तमस्कंधेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ अर्धाधिकत्रिषष्ट्याचातुपद्यानामुद्भवस्तथा ॥ ककुत्स्थस्यप्रथमतस्ततोमांधातुरुच्यते ॥ १ ॥
इक्ष्वाकोश्चरितमाह कदाचिदिति ॥ अष्टकाश्राद्धे पित्रादिमातृमध्यंचतथामातामहांतिममित्युक्तलक्षणे ॥ पृथिवीपतिरिक्ष्वाकुः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ आदत्अभक्षयत् ॥४॥ गुरुर्वसिष्ठः॥५॥ भुक्तशेष
मिति ॥ श्राद्धोद्देशेनयदन्नंनिष्काशितंतन्मध्यात्किंचिदन्नंभक्षितंचेद्यदवशिष्टमन्नंतद्भुक्तशेषंजातमित्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ शशभक्षणात्शशादोजातः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ तस्यकस्मात्कारणादेतादृशंसामर्थ्यमितिचेत्तत्राह पराशक्तेःप्रसादेनेति ॥ पराशक्त्युपासकस्यराज्ञस्तस्याएवप्रसादात्सामर्थ्यलाभइतिभावः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ श्रीभगवतीप्रसादेनतवनकिंचिदुर्लभमित्याह पराशक्तिति ॥ २२ ॥ पार्ष्णिग्राहःसंरक्षिता ॥२३॥ देवकृतेदेवार्थम् ॥२४॥ पत्रंवाहनम् ॥ २५ ॥ रुद्रस्ययथावृषभस्तथेत्यर्थः ॥

जग्मुस्त्रिलोकाधिपतिंविष्णुंशरणमव्ययम् ॥ तान्प्रोवाचमहाविष्णुस्तदादेवान्सनातनः ॥ १४ ॥ विष्णुरुवाच ॥ पार्ष्णिग्राहंमहीपालंप्रार्थयंतुशशादजम् ॥ सहनिष्यतिवैदैत्यान्संग्रामेसुरसत्तमाः ॥ १५ ॥ आगमिष्यतिधर्मात्मासाहाय्यार्थंधनुर्धरः ॥ पराशक्तेःप्रसादेनसामर्थ्यंतस्यचाऽतुलम् ॥१६॥ हरेःसुवचनाद्देवाययुःसर्वेसवासवाः ॥ अयोध्यायांमहाराजशशादतनयंप्रति ॥ १७ ॥ तानागतान्सुरान्राजापूजयामासधर्मतः ॥ पप्रच्छागमनेराजाप्रयोजनमतंद्रितः ॥१८॥ राजोवाच ॥ धन्योऽहंपावितश्चाऽस्मिजीवितंसफलंमम ॥ यदागत्यगृहेदेवादद्युश्चदर्शनंमहत् ॥१९॥ ब्रुवंतुकृत्यंदेवेशाद्दुःसाध्यमपिमानवैः॥करिष्यामिमहत्कार्यंसर्वथाभवतांमहत् ॥२०॥ देवाऊचुः॥साहाय्यंकुरुराजेंद्रसखाभवशचीपतेः ॥ संग्रामेजयदैत्येंद्रान्दुर्जयांस्त्रिदशैरपि ॥२१॥ पराशक्तिप्रसादेनदुर्लभंनास्तितेक्वचित् ॥ विष्णुनाप्रेरिताश्चैवमागतास्तवसन्निधौ ॥ २२ ॥ राजोवाच ॥ पार्ष्णिग्राहोभवाम्यद्यदेवानांसुरसत्तमाः ॥ इंद्रोमेवाहनंतत्रभवेद्यदिसुराधिपः ॥२३॥ संग्रामंतुकरिष्यामिदैत्यैर्देवकृतेऽधुना ॥ आरुह्येंद्रंगमिष्यामिसत्यमेतद्ब्रवीम्यहम् ॥२४॥ तदोचुर्वासवंदेवाःकर्तव्यंकार्यमद्भुतम् ॥ पत्रंभवनरेंद्रस्यत्यक्त्वालज्जांशचीपते ॥२५॥ लज्जमानस्तदाशक्रःप्रेरितोहरिणाभृशम् ॥ बभूववृषभस्तूर्णंरुद्रस्येवाऽपरोमहान् ॥२६॥ तमारुरोहराजाऽसौसंग्रामगमनायवै ॥ स्थितःककुदियेनाऽस्यककुत्स्थस्तेनचाऽभवत् ॥ २७ ॥ इंद्रोवाहःकृतोयेनतेननाम्नेंद्रवाहकः ॥ पुरंजितंतुदैत्यानांतेनाऽभूच्चपुरंजयः ॥ २८ ॥ जित्वादैत्यान्महाबाहुर्धनंतेषांप्रदत्तवान् ॥ पप्रच्छचैवंराजर्षैरितिसख्यंबभूवह ॥ २९ ॥ ककुत्स्थश्चाऽतिविख्यातोनृपतिस्तस्यवंशजाः ॥ काकुत्स्थाभुविराजानोबभूवुर्बहुविश्रुताः ॥ ३० ॥ ककुत्स्थस्याऽभवत्पुत्रोधर्मपत्न्यांमहाबलः ॥ अनेनाऽऽविश्रुतस्तस्यपृथुःपुत्रश्चवीर्यवान् ॥ ३१ ॥ विष्णोरंशःस्मृतःसाक्षात्पराशक्तिपदार्चकः ॥ विश्वरंधिस्तुविज्ञेयःपृथोःपुत्रोनराधिपः ॥३२॥ चंद्रस्तस्यसुतःश्रीमान्राजावंशकरःस्मृतः ॥ तत्सुतोयुवनाश्वस्तुतेजस्वीबलवत्तरः ॥ ३३ ॥ शावंतोयुवनाश्वस्यजज्ञेपरमधार्मिकः ॥ शावंतीनिर्मितातेनपुरीशक्रपुरीसमा ॥ ३४ ॥ बृहदश्वस्तुपुत्रोभूच्छावंतस्यमहात्मनः ॥ कुवलयाश्वःसुतस्तस्यबभूवपृथिवीपतिः ॥ ३५ ॥

॥ २६ ॥ येनास्येति ॥ येनकारणेनाऽस्येंद्रस्यवृषभरूपस्यककुदिस्थितस्तेनकारणेनेत्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ तेषांदैत्यानांधनंदेवेभ्योदत्तवानित्यर्थः ॥ पप्रच्छेति ॥ स्वनगरंगंतुंदेवानितिशेष ॥ अनेनप्रकारेणराजर्षेरिंद्रस्यचसख्यंबभूवेत्याह राजर्षैरिति ॥ २९ ॥ ३० ॥ अनेनाऽऽविश्रुतः काकुत्स्थनाम्नाविख्यातइत्यर्थः ॥ तस्यकाकुत्स्थस्यपृथुःपुत्रः ॥ ३१ ॥ सचपृथुर्विष्णोरंशःपरशक्तेश्चपरमभक्तइत्याह विष्णोरिति ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ शावंतीति ॥ तदुक्तंकूर्मपुराणे ॥ शावंतीनिर्मितातेनगौडदेशेमहापुरीति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ॥छ॥ ॥छ॥

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ मांधातुःपराक्रमंवर्णयति अष्टोत्तरसहस्रंत्विति ॥ येनमहातीर्थेषुकाश्यादिषुश्रीभगवतीतुष्ट्यर्थमष्टोत्तरसहस्रसंख्याकाभगवत्याःप्रासादानिर्मिताः ॥ एतादृशोऽयंप
रमभगवतीभक्तइत्यर्थः ॥ ४० ॥ भगवत्यास्तुष्ट्यर्थमिति तदुक्तमुमासंहितायाम् ॥ त्रिलोकीस्थापनात्पुण्यंयद्भवेन्मुनिपुंगव ॥ तत्कोटिगुणितंपुण्यंश्रीदेवीस्थापनाद्भवेत् ॥ मध्येदेवींस्थापयि

धुंधुर्नामाहतोदैत्यस्तेनाऽसौपृथिवीतले ॥ धुंधुमारेतिविख्यातंनामप्रापाऽतिविश्रुतम् ॥ ३६ ॥ पुत्रस्तस्यदृढाश्वस्तुपालयामासमेदिनीम् ॥ दृढाश्व
स्यसुतःश्रीमान्हर्यश्वइतिकीर्तितः ॥ ३७ ॥ निकुंभस्तत्सुतःप्रोक्तोबभूवपृथिवीपतिः ॥ बर्हणाश्वोनिकुंभस्यकृशाश्वस्तस्यवैसुतः ॥३८॥ प्रसेनजित्कृशा
श्वस्यबलवान्सत्यविक्रमः ॥ तस्यपुत्रोमहाभागोयौवनाश्वेतिविश्रुतः ॥ ३९ ॥ यौवनाश्वसुतःश्रीमान्मांधातेतिमहीपतिः ॥ अष्टोत्तरसहस्रंतुप्रासादाये
ननिर्मिताः ॥ ४० ॥ भगवत्यास्तुतुष्ट्यर्थंमहातीर्थेषुमानद ॥ मातृगर्भेनजातोऽसावुत्पन्नोजनकोदरे ॥४१॥ निःसारितस्ततःपुत्रःकुक्षिंभित्वापितुःपुनः॥
॥ राजोवाच ॥ नश्रुतंनचदृष्टंवाभवतातदुदाहृतम् ॥ ४२ ॥ असंभाव्यंमहाभागतस्यजन्मयथोदितम् ॥ विस्तरेणवदस्वाऽद्यमांधातुर्जन्मकारणम् ॥४३॥
राजोदरेयथोत्पन्नःपुत्रःसर्वांगसुंदरः ॥ व्यासउवाच ॥ यौवनाश्वोनपत्योभूद्राजापरमधार्मिकः ॥ ४४ ॥ भार्याणांचशतंतस्यबभूवनृपतेर्नृप ॥ राजाचिंता
परःप्रायश्चिंतयामासनित्यशः ॥ ४५ ॥ अपत्यार्थेयौवनाश्वोदुःखितस्तुवनंगतः ॥ ऋषीणामाश्रमेपुण्येनिर्विण्णःसचपार्थिवः ॥ ४६ ॥ मुमोचदुःखितः
श्वासांस्तापसानांचपश्यतः ॥ दृष्ट्वातुदुःखितंविप्राबभूवुश्चकृपालवः ॥ ४७ ॥ तमूचुर्ब्राह्मणाराजन्कस्माच्छोचसिपार्थिव ॥ किंतेदुःखंमहाराजब्रूहिसत्यं
मनोगतम् ॥ ४८ ॥ प्रतीकारंकरिष्यामोदुःखस्यतवसर्वथा ॥ यौवनाश्वउवाच ॥ राज्यंधनंसदश्वाश्चवर्ततेमुनयोमम ॥ ४९ ॥ भार्याणांचशतंशुद्धंव
र्ततेविशदप्रभम् ॥ नाऽरातिस्त्रिषुलोकेषुकोऽप्यस्तिबलवान्मम ॥५०॥ आज्ञाकरास्तुसामंतावर्ततेमंत्रिणस्तथा ॥ एकंसंतानजंदुःखंनाऽन्यत्पश्यामि
तापसाः ॥५१॥ अपुत्रस्यगतिर्नास्तिस्वर्गोनैवचनैवच ॥ तस्माच्छोचामिविप्रेंद्राःसंतानार्थंभृशंततः ॥५२॥ वेदशास्त्रार्थतत्त्वज्ञास्तापसाश्चकृतश्रमाः॥
इष्टिंसंतानकामस्ययुक्तांज्ञात्वादिशंतुमे ॥ ५३ ॥ कुर्वंतुममकार्यंवैकृपाचेदस्तितापसाः ॥ व्यासउवाच ॥ तच्छ्रुत्वावचनंराज्ञःकृपयापूर्णमानसाः ॥५४॥
कारयामासुरव्यग्रास्तस्येष्टिमिंद्रदेवताम् ॥ कलशःस्थापितस्तत्रजलपूर्णस्तुवाडवैः ॥ ५५ ॥ मंत्रितोवेदमंत्रैश्चपुत्रार्थंतस्यभूपतेः ॥ राजातद्यज्ञसदनंप्र
विष्टस्तृषितोनिशि ॥५६॥ विप्रान्दृष्ट्वाशयानान्सपपौमंत्रजलंस्वयम् ॥ भार्यार्थेसंस्कृतंविप्रैर्मंत्रितंविधिनोद्धृतम् ॥ ५७ ॥

त्वापंचायतनदेवताः ॥ चतुर्दिक्षुस्थापयेद्यस्तस्यपुण्यंनगण्यते ॥ विष्णोर्नाम्नांकोटिजपाद्ग्रहणेसूर्यचंद्रयोः ॥ यत्फलंलभ्यतेतस्माच्छतकोटिगुणोत्तरम् ॥ शिवनाम्नोजपादेवतस्मात्कोटिगुणोत्तर
म् ॥ श्रीदेवीनामजपात्तुततःकोटिगुणोत्तरम् ॥ देव्याःप्रासादकरणात्पुण्यंतुसमवाप्यते ॥ स्थापितायेनसादेवीजगन्मातात्रयीमयी ॥ नतस्यदुर्लभंकिंचिच्छ्रीमातुःकरुणावशादिति ॥ ४१ ॥४२॥
॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ कंधास्यतिकंपास्यतीत्यर्थः ॥ मातुरभावात्स्तनपानंकस्याशिशुःकरिष्यतीत्यर्थः ॥ ६२ ॥ मांधातेति ॥ तदातस्मिन्कालेइंद्रोदेशिनींतर्जनींशिशवेप्रादाद्दत्तवां स्तनस्थाने ॥ अथचेंद्रोवदत् किमिति मांधातेति मांपास्यतीत्यर्थः ॥६३॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेसप्तमस्कंधेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥छ॥ ॥ अष्टाधिकैश्चपंचाशत्पद्यैरथतुत्रादरम् ॥ मां

पीतंराज्ञातृषार्तेनतदज्ञानान्नृपोत्तम ॥ व्युदकंकलशंदृष्ट्वातदाविप्राविशंकिताः॥५८॥पप्रच्छुस्तेनृपंकेनपीतंजलमितिद्विजाः ॥ राज्ञापीतंविदित्वातेज्ञात्वा दैवबलंमहत् ॥ ५९ ॥ इष्टिंसमापयामासुर्गतास्तेमुनयोगृहान् ॥ गर्भंदधारनृपतिस्ततोमंत्रबलादथ ॥ ६० ॥ ततःकालेसउत्पन्नःकुक्षिंभित्त्वाऽस्यद क्षिणम् ॥ पुत्रंनिष्कासयामासुर्मंत्रिणस्तस्यभूपतेः ॥ ६१ ॥ देवानांकृपयातत्रनममारमहीपतिः ॥ कंधास्यतिकुमारोऽयंमंत्रिणश्चुक्रुशुर्भृशम् ॥ ६२ ॥ तदेंद्रोदेशिनींप्रादान्मांधातेत्यवदद्वचः ॥ सोभवद्बलवान्राजामांधातापृथिवीपतिः ॥ ६३ ॥ तदुत्पत्तिस्तुभूपालकथितातवविस्तरात् ॥ इतिश्रीदेवी भागवतेमहापुराणेसप्तमस्कंधेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ बभूवचक्रवर्तीसनृपतिःसत्यसंगरः ॥ मांधातापृथिवींसर्वामजयन्नृपतीश्वरः॥१॥ दस्यवोऽस्यभयत्रस्ताययुर्गिरिगुहासुच ॥ इंद्रेणाऽस्यकृतंनामत्रसदस्युरितिस्फुटम् ॥ २ ॥ तस्यबिंदुमतीभार्याशशबिंदोःसुताऽभवत् ॥ पतिव्रतासुरू पाचसर्वलक्षणसंयुता ॥ ३ ॥ तस्यामुत्पादयामासमांधाताद्वौसुतौनृप ॥ पुरुकुत्संसुविख्यातंमुचुकुंदंतथाऽपरम् ॥ ४ ॥ पुरुकुत्सात्ततोरण्यःपुत्रःपर मधार्मिकः ॥ पितृभक्तिरतश्चाद्बृहदश्वस्तदात्मजः ॥ ५ ॥ हर्यश्वस्तस्यपुत्रोभूद्धार्मिकःपरमार्थवित् ॥ तस्याऽऽत्मजस्त्रिधन्वाभूदरुणस्तस्यचात्मजः ॥ ६ ॥ अरुणस्यसुतःश्रीमान्सत्यव्रतइतिश्रुतः ॥ सोऽभूदिच्छाचरःकामीमंदात्माह्यतिलोलुपः ॥ ७ ॥ सपापात्माविप्रभार्यांहृतवान्काममोहितः ॥ विवाहेतस्यविध्वंसचकारनृपतेःसुतः ॥ ८ ॥ मिलिताब्राह्मणास्तत्रराजानमरुणंनृप ॥ ऊचुर्भृशंसुदुःखार्ताहाहताःस्मेतिचासकृत् ॥ ९ ॥ पप्रच्छरा जातान्विप्रान्दुःखितान्पुरवासिनः ॥ किंकृतंममपुत्रेणभवतामशुभंद्विजाः ॥ १० ॥ तन्निशम्यद्विजावाक्यंराज्ञोविनयपूर्वकम् ॥ तदोचुस्त्वरुणंविप्राः कृताशीर्वचनाभृशम् ॥ ११ ॥ ब्राह्मणाऊचुः ॥ राजंस्तवसुतेनाऽद्यविवाहेप्रहृताकिल ॥ विवाहिताविप्रकन्याबलेनबलिनांवर ॥ १२ ॥ व्यासउवाच ॥ श्रुत्वातेषांवचस्तथ्यंराजापरमधार्मिकः ॥ पुत्रमाहवृथानामकृतंतेदुष्टकर्मणा ॥ १३ ॥ गच्छदूरंसुमंदात्मन्दुराचारगृहान्मम ॥ नस्थातव्यंत्वया पापविषयेममसर्वथा ॥ १४ ॥ कुपितंपितरंप्राहक्वगच्छामीतिवैमुहुः ॥ अरुणस्तमथोवाचश्वपाकैःसहवर्तय ॥ १५ ॥

धातुश्चकथांप्रोच्यसत्यव्रतकथोच्यते ॥ १ ॥ मांधातुरुत्पत्त्यनंतरं तस्यवृत्तमाह बभूवेति ॥ १ ॥ त्रस्तादस्यवोयस्मादितित्रसदस्युः ॥ पृषोदरादित्वात्साधुत्वम् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ततोरण्यइ तिनामैकदेशेननामग्रहणादनरण्यइत्यर्थः ॥ बृहदश्वइत्यनरण्यस्यविशेषणम् ॥ तदात्मजःपुरुकुत्सात्मजइत्यर्थः ॥ तदुक्तंपुराणांतरे ॥ त्रसदस्योःपौरकुत्सोयोऽनरण्यस्यदेहकृत् ॥ हर्यश्वस्तत्सुत स्तस्मादरुणोऽथोत्रिबंधनइति ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ ॥छ॥ ॥छ॥ ॥छ॥ ॥छ॥ ॥छ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ प्रेरितोऽसाविति ॥ वसिष्ठेनारुणोमहीपतिरयंपुत्रोनिष्कासनीयइतिप्रेरितइत्यर्थः ॥२०॥ तस्मिन्वसिष्ठेनिवारणेपुत्रनिष्कासननिवारणेपराङ्मुखेबहिर्मुखे ॥ २१ ॥

श्वपचस्यकृतंकर्मद्विजदारापहारणम् ॥ तस्मात्तैःसहसंसर्गंकृत्वातिष्ठयथासुखम् ॥ १६ ॥ नाऽहंपुत्रेणपुत्रार्थीत्वयाचकुलपांसन ॥ यथेष्टंव्रजदुष्टात्मन्कीर्तिनाशःकृतस्त्वया ॥१७॥ सनिशम्यापितुर्वाक्यंकुपितस्यमहात्मनः ॥ निश्चक्रामपुरात्तस्मात्तरसाश्वपचान्ययौ ॥१८॥ सत्यव्रतस्तदातत्रश्वपाकैःसहवर्तते ॥ धनुर्बाणधरःश्रीमान्कवचीकरुणालयः ॥१९॥ यदानिष्कासितःपित्राकुपितेनमहात्मना ॥ गुरुणाऽथवसिष्ठेनप्रेरितोऽसौमहीपतिः ॥२०॥ तस्मात्सत्यव्रतस्तस्मिन्बभूवक्रोधसंयुतः ॥ वसिष्ठेधर्मशास्त्रज्ञेनिवारणपराङ्मुखे ॥२१॥ केनचित्कारणेनाऽथपितातस्यमहीपतिः॥ पुत्रार्थेऽसौतपस्तप्तुंपुरंत्यक्त्वावनंगतः॥२२॥नववर्षतदातस्मिन्विषयेपाकशासनः ॥ समाद्द्वादशराजेंद्रतेनाऽधर्मेणसर्वथा ॥२३॥ विश्वामित्रस्तदादारांस्तस्मिंस्तुविषयेनृप ॥ संन्यस्यकौशिकीतीरेचचारविपुलंतपः ॥२४॥ कातरातत्रसंजाताभार्यावैकौशिकस्यह ॥ कुटुंबभरणार्थायदुःखितावरवर्णिनी ॥ २५ ॥ बालकान्क्षुधयाक्रांतान्रुदतःपश्यतीभृशम् ॥ याचमानांश्चनीवारान्कष्टमापपतिव्रता ॥ २६ ॥ चिंतयामासदुःखार्तातोकान्वीक्ष्यक्षुधातुरान् ॥ नृपोनास्तिपुरेह्यद्यकंयाचेवाकरोमिकिम् ॥२७॥ नमेत्राताऽस्तिपुत्राणांपतिर्मेनास्तिसन्निधौ॥ रुदंतिबालकाःकामंधिङ्मेजीवनमद्यवै ॥२८॥ धनहीनांचमांत्यक्त्वातपस्तप्तुंगतःपतिः ॥ नजानातिसमर्थोपिदुःखितांधनवर्जिताम् ॥२९॥ बालानांभरणंकेनकरोमिपतिनाविना ॥ मरिष्यंतिसुताःसर्वेक्षुधयापीडिताभृशम् ॥ ३० ॥ एकंसुतंतुविक्रीयद्रव्येणकियतापुनः ॥ पालयामिसुतानन्यानेषमेविहितोविधिः ॥ ३१ ॥ सर्वेषांमारणंनाद्यायुक्तंममविपर्यये ॥ कालस्यकलनायाऽहंविक्रीणामितथात्मजम् ॥ ३२ ॥ हृदयंकठिनंकृत्वासंचिंत्यमनसासती ॥ सादर्भरज्ज्वाबध्वाथगलेपुत्रंविनिर्गता ॥ ३३ ॥ मुनिपत्नीगलेबध्वामध्यमंपुत्रमौरसम् ॥ शेषस्यभरणार्थायगृहीत्वाचलितागृहात् ॥ ३४ ॥ दृष्टासत्यव्रतेनाऽऽर्तातापसीशोकसंयुता ॥ पप्रच्छनृपतिस्तांतुकिंचिकीर्षसिशोभने ॥ ॥ ३५ ॥ रुदंतंबालकंकंठेबध्वानयसिकाऽधुना ॥ किमर्थंचारुसर्वांगिसत्यंब्रूहिममाऽग्रतः ॥ ३६ ॥ ऋषिपत्न्युवाच ॥ विश्वामित्रस्यभार्याऽहंपुत्रोऽयंमेनृपात्मज ॥ विक्रेतुमौरसंकामंगमिष्येविषमेसुतम् ॥ ३७ ॥ अन्नंनास्तिपतिर्मुक्त्वागतस्तप्तुंनृपक्वचित् ॥ विक्रीणामिक्षुधार्तैनंशेषस्यभरणायवै ॥३८॥ ॥ राजोवाच ॥ पतिव्रतेरक्षपुत्रंदास्यामिभरणंतव ॥ तावदेवपतिस्तेऽत्रवनाच्चैवाऽऽगमिष्यति ॥ ३९ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ कातराभयभीता ॥ २५ ॥ नीवारान्अरण्यभवश्यामाकान् ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ काऽधुनेति ॥ अधुना कात्वंनयसीत्यन्वयः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ त्यज्यमानमिति॥धर्मिष्ठंपुत्रंत्यज्यमानंपित्राहष्ट्वानिवारणकारणेसत्यपिवसिष्ठोननिवारयामास ततोहेतोस्तस्मिन्मन्युंधारयामासे
त्यर्थः॥४९॥ननुकिंतत्कारणंयस्मिन्सत्यपिवसिष्ठेननिवारितइत्युच्यतइतिचेत्तदाह पाणिग्रहणेति ॥ सप्तमेपदेसप्तपदीकर्मयदास्यात्तदापाणिग्रहणमंत्राणांनिष्ठासमाप्तिर्भवति ॥ ततःपूर्वंकन्याप

वृक्षेतवाऽऽश्रमाभ्याशेभक्ष्यंकिंचिन्निरंतरम् ॥ बंधयित्वागमिष्यामिसत्यमेतद्ब्रवीम्यहम् ॥ ४० ॥ इत्युक्तासातदातेनराज्ञाकौशिककामिनी ॥ विबंधंत
नयंकृत्वाजगामाऽऽश्रममंडलम् ॥ ४१ ॥ सोऽभवद्गालवोनामगलबंधान्महातपाः ॥ सातुस्वस्याऽऽश्रमेगत्वामुमोदबालकैर्वृता ॥ ४२ ॥ सत्यव्रतस्तुभ
क्त्याचकृपयाचपरिप्लुतः ॥ विश्वामित्रस्यचमुनेकलत्रंतद्बभारह ॥ ४३ ॥ वनेस्थितान्मृगान्हत्वावराहान्महिषांस्तथा ॥ विश्वामित्रवनाभ्याशेमांसंवृक्षे
बबंधह ॥४४॥ ऋषिपत्नीगृहीत्वातन्मांसंपुत्रानदात्ततः ॥ निर्वृतिंपरमांप्रापप्राप्यभक्ष्यमनुत्तमम् ॥ ४५ ॥ अयोध्यांचैवराज्यंचतथैवांतःपुरंमुनिः ॥ ग
तेतस्मिंनृपेतस्मिन्वसिष्ठःपर्यरक्षत ॥४६॥ सत्यव्रतोऽपिधर्मात्माह्यतिष्ठन्नगराद्बहिः ॥ पितुराज्ञांसमास्थायपशुघ्नव्रतवान्वने ॥ ४७ ॥ सत्यव्रतोह्यकस्माच्च
कस्यचित्कारणान्नृपः ॥ वसिष्ठेचाऽधिकंमन्युंधारयामासनित्यदा ॥ ४८ ॥ त्यज्यमानंवनेपित्राधर्मिष्ठंचप्रियंसुतम् ॥ निवारयामासमुनिर्वसिष्ठःकारणे
नह ॥४९॥ पाणिग्रहणमंत्राणांनिष्ठास्यात्सप्तमेपदे ॥ जानन्नपिसधर्मात्माविप्रदारापरिग्रहे ॥ ५० ॥ कस्मिंश्चिद्दिवसेऽरण्येमृगाभावेमहीपतिः ॥ वसि
ष्ठस्यचगांदोग्ध्रीमपश्यद्वनमध्यगाम् ॥५१॥ तांजघानक्षुधार्तस्तुक्रोधान्मोहाच्चदस्युवत् ॥ वृक्षेबबंधतन्मांसंनीत्वास्वयमभक्षयत् ॥ ५२ ॥ ऋषिपत्नीसु
तान्सर्वान्भोजयामासतत्तदा ॥ शंकमानामृगस्येतिनगोरितिचसुव्रत ॥५३॥ वसिष्ठस्तुहतांदोग्ध्रींज्ञात्वाक्रुद्धस्तमब्रवीत् ॥ दुरात्मन्किंकृतंपापंधेनुघा
तात्पिशाचवत् ॥ ५४ ॥ एवंतेशंकवःक्रूराःपतंतुत्वरितास्त्रयः ॥ गोवधाद्दारहरणात्पितुःक्रोधात्तथाभृशम् ॥ ५५ ॥ त्रिशंकुरितिनाम्नावैभुविख्यातोभ
विष्यसि ॥ पिशाचरूपमात्मानंदर्शयन्सर्वदेहिनाम् ॥ ५६ ॥ व्यासउवाच ॥ एवंशप्तोवसिष्ठेनतदासत्यव्रतोनृपः ॥ चचारचतपस्तीव्रंतस्मिन्नेवाऽश्रमे
स्थितः ॥ ५७ ॥ कस्माच्चिन्मुनिपुत्रात्तुप्राप्यमंत्रमनुत्तमम् ॥ ध्यायन्भगवतींदेवींप्रकृतिंपरमांशिवाम् ॥ ५८ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेसप्तम
स्कंधेदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥छ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ वसिष्ठेनचशप्तोऽसौत्रिशंकुर्नृपतेःसुतः ॥ कथंशापाद्विनिर्मुक्तस्तन्मेब्रूहिमहाम
ते ॥ १ ॥ व्यासउवाच ॥ सत्यव्रतस्तथाशप्तःपिशाचत्वमवाप्तवान् ॥ तस्मिन्नेवाऽऽश्रमेतस्थौदेवीभक्तिपरायणः ॥ २ ॥

हारेतुनाऽन्यस्यपत्नीअपहृता ॥ किंतुकन्यैवापहृतेतिनसोऽपहारोदोषायेतिभावः ॥ इदंविप्रदाराणामपरिग्रहेअपहाराभावेकारणंधर्मात्माजानन्नपिवसिष्ठोननिवारयामासेतितस्मिन्चुकोपेतिभावः ॥
॥५०॥५१॥वृक्षेबबंधविश्वामित्रपत्न्याभक्षणार्थम्॥५२॥५३॥५४॥मस्तकेशंकवः पापचिन्हानिकुष्ठवत्पतंत्वित्यर्थः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेसप्तमस्कंधेदशमोऽ
ध्यायः ॥ १० ॥ छ ॥ ॥ त्रिपंचाशत्पद्यवर्यैस्त्रिशंकोस्तुकथानकम् ॥ प्रोच्यतेयत्रमहिमाभगवत्यास्तुवर्ण्यते ॥ १ ॥ वसिष्ठेनशप्तेत्रिशंकौपश्चाज्जातंवृत्तंपृच्छति वसिष्ठेनचेति ॥ १ ॥ २ ॥

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

कदाचिन्नृपतिस्तत्रजस्वामंत्रंनवाक्षरम् ॥ होमार्थंब्राह्मणान्गत्वाप्रणम्योवाचभक्तितः ॥३॥ भूमिदेवाःशृणुध्वंवैवचनंप्रणतस्यमे ॥ ऋत्विजोममसर्वेऽत्रभ
वंतःप्रभवंतुह ॥४॥ जपस्यचदशांशेनहोमःकार्योविधानतः ॥ भवद्भिःकार्यसिध्यर्थंवेदविद्भिःकृपापरैः ॥५॥ सत्यव्रतोऽहंनृपतेःपुत्रोब्रह्मविदांवराः ॥ कार्यं
ममविधातव्यंसर्वथासुखहेतवे ॥ ६ ॥ तच्छुत्वाब्राह्मणास्तत्रतमूचुर्नृपतेःसुतम् ॥ शप्तस्त्वंगुरुणाप्राप्तंपिशाचत्वंत्वयाऽधुना ॥ ७ ॥ नयागार्होऽसित
स्मात्त्वंवेदेष्वनाधिकारतः ॥ पिशाचत्वमनुप्राप्तंसर्वलोकेषुगार्हितम् ॥ ८ ॥ व्यासउवाच ॥ तन्निशम्यवचस्तेषांराजादुःखमवापह ॥ धिग्जीवितमिदंमे
ऽद्यकिंकरोमिवनेस्थितः ॥ ९ ॥ पित्राचाऽहंपरित्यक्तःशप्तश्चगुरुणाभृशम् ॥ राज्याद्भ्रष्टःपिशाचत्वमनुप्राप्तःकरोमिकिम् ॥१०॥ तदापृथुतरांकृत्वाचि
तां काष्ठैर्नृपात्मजः ॥ सस्मारचंडिकांदेवींप्रवेशमनुचिंतयन् ॥ ११ ॥ स्मृत्वादेवींमहामायांचितांप्रज्वलितांपुरः ॥ कृत्वास्नात्वाप्रवेशार्थंस्थितःप्रांजलि
रग्रतः ॥ १२ ॥ ज्ञात्वाभगवतीतंतुमर्तुकामंमहीपतिम् ॥ आजगामतदाकाशंप्रत्यक्षंतस्यचाऽग्रतः ॥ १३ ॥ दत्त्वाऽथदर्शनंदेवीतमुवाचनृपात्मजम् ॥
सिंहारूढामहाराजमेघगंभीरयागिरा ॥ १४ ॥ देव्युवाच ॥ किंतेव्यवसितंसाधोहुताशेमातनुंत्यज ॥ स्थिरोभवमहाभागपितातेजरसान्वितः ॥ १५ ॥
राज्यंदत्त्वावनेतुभ्यंगंताऽस्तितपसेकिल ॥ विषादंत्यजहेवीरपरश्वोहनिभूपते ॥ १६ ॥ नेतुंत्वामागमिष्यंतिसचिवाश्चपितुस्तव ॥ मत्प्रसादात्पिता
चत्वामभिषिच्यनृपासने ॥ १७ ॥ जित्वाकामंब्रह्मलोकंगमिष्यत्येषनिश्चयः ॥ व्यासउवाच ॥ इत्युक्त्वातंतदादेवीतत्रैवांतरधीयत ॥ १८ ॥ राजपुत्रो
विरमितोमरणात्पावकात्ततः ॥ अयोध्यायांतदाऽऽगत्यनारदेनमहात्मना ॥ १९ ॥ वृत्तांतःकथितःसर्वोराज्ञेसत्वरमादितः ॥ श्रुत्वाराजाऽथपुत्रस्यतंत
थामरणोद्यमम् ॥ २० ॥ खेदमाधायमनसिशुशोचबहुधानृपः ॥ सचिवानाहधर्मात्मापुत्रशोकपरिप्लुतः ॥२१॥ ज्ञातंभवद्भिरत्युग्रंपुत्रस्यममचेष्टितम् ॥
त्यक्तोमयावनेधीमान्पुत्रःसत्यव्रतोमम ॥ २२ ॥ आज्ञयाऽसौगतःसद्योराज्यार्हःपरमार्थवित् ॥ स्थितस्तत्रैवविज्ञानेधनहीनःक्षमान्वितः ॥ २३ ॥ व
सिष्ठेनतथाशप्तःपिशाचसदृशःकृतः ॥ सोऽद्यदुःखेनसंतप्तःप्रवेष्टुंचहुताशनम् ॥२४॥ उद्यतःश्रीमहादेव्यानिषिद्धःसंस्थितःपुनः ॥ तस्माद्गच्छंतुतंशीघ्रं
ज्येष्ठपुत्रंमहाबलम् ॥२५॥ आश्वास्यवचनैरत्रतरसैवानयंत्युत ॥ अभिषिच्यसुतंराज्येऔरसंपालनक्षमम् ॥२६॥ वनंयास्यामिशांतोऽहंतपसेकृतनिश्च
यः ॥ इत्युक्त्वामंत्रिणःसर्वान्प्रेषयामासपार्थिवः ॥ २७ ॥ तस्यैवाऽऽनयनार्थंहिप्रीतिप्रवणमानसः ॥ तेगत्वातंसमाश्वास्यमंत्रिणःपार्थिवात्मजम् ॥ २८ ॥

विज्ञानेश्रीदेव्याउपासनेस्थितः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ मुखोद्भवाःब्राह्मणाः ॥ तथाचश्रुतिः॥ब्राह्मणोऽस्यमुखमासीदिति ॥ ३३॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ तेभ्योद्यूतादिभ्यःप्रजारक्षयेन्नि
वारयेत् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ सुदीक्षितःगुरूपदेशेनगृहीतदेवीमंत्रइत्यर्थः ॥ ४३ ॥ देवीचरणोदकमाहात्म्यमाह सकृत्कृत्वेति ॥ अत्रह्येवंपुराणांतरेकथाश्रूयते ॥ कश्चिद्दाक्षिःप्रवासीकचित्सरसिस्ना
त्वादेवीपूजांविधायतत्तीर्थंबिल्वमूलेचिक्षेपतत्रचटकाः शुकाश्चागत्यतत्तीर्थंतृषिताःपपुः ॥ देहपातोत्तरंतेशुकादयःकल्पपर्यंतंस्वर्गभोगंभुक्त्वाकेचित्सुद्युम्नभूरिद्युम्नेंद्रद्युम्नकुवलयाश्वयौवनाश्ववर्ध्र्यशो

अयोध्यायांमहात्मानंमानपूर्वंसमानयत् ॥ दृष्ट्वासत्यव्रतंराजादुर्बलंमलिनांबरम् ॥ २९ ॥ जटाजूटधरंक्रूरंचिंतातुरमचिंतयत् ॥ किंकृतंनिष्ठुरंकर्ममया
पुत्रोविवासितः ॥ ३० ॥ राज्यार्हश्चातिमेधावीजानताधर्मनिश्चयम् ॥ इतिसंचिंत्यमनसातमालिंग्यमहीपतिः ॥ ३१ ॥ आसनेस्वसमीपस्थेसमाश्वास्यो
पवेशयत् ॥ उपविष्टंसुतंराजाप्रेमपूर्वमुवाचह॥३२॥प्रेमगद्गदयावाचानीतिशास्त्रविशारदः॥ राजोवाच ॥ पुत्रधर्मेमतिःकार्यामाननीयामुखोद्भवाः॥३३॥
न्यायागतंधनंग्राह्यंरक्षणीयाःसदाप्रजाः ॥ नासत्यंक्वाऽपिवक्तव्यंनाऽमार्गेगमनंक्वचित् ॥ ३४ ॥ शिष्टप्रोक्तप्रकर्तव्यंपूजनीयास्तपस्विनः ॥ हंतव्यादस्य
वःक्रूराइंद्रियाणांतथाजयः ॥ ३५ ॥ कर्तव्यःकार्यसिद्ध्यर्थंराज्ञापुत्रसदैवहि ॥ मंत्रस्तुसर्वथागोप्यःकर्तव्यःसचिवैःसह ॥ ३६ ॥ नोपेक्ष्योल्पोपिकृतिना
रिपुःसर्वात्मनासुत ॥ नविश्वसेत्परासक्तंसाचिवंचतथानतम् ॥ ३७ ॥ चाराःसर्वत्रयोक्तव्याःशत्रुमित्रेषुसर्वथा ॥ धर्मेमतिःसदाकार्यादानंदद्याच्चनित्यशः
॥ ३८ ॥ शुष्कवादोनकर्तव्योदुष्टसंगंचवर्जयेत् ॥ यष्टव्याविविधायज्ञाःपूजनीयामहर्षयः ॥ ३९ ॥ नविश्वसेत्स्त्रियंक्वाऽपिस्त्रैणंद्यूतरतंनरम् ॥ अत्यादरो
नकर्तव्योमृगयायांकदाचन ॥ ४० ॥ द्यूतेमद्येतथागेयेनूनंवारवधूषुच ॥ स्वयंतद्विमुखोभूयात्प्रजास्तेभ्यश्चरक्षयेत् ॥ ४१ ॥ ब्राह्मेमुहूर्तेकर्तव्यमुत्थानं
सर्वथासदा ॥ स्नानादिकंसर्वविधिंविधायविधिवद्यथा ॥ ४२ ॥ पराशक्तेःपरांपूजांभक्त्याकुर्यात्सुदीक्षितः ॥ पुत्रैतज्जन्मसाफल्यंपराशक्तेःपदार्चनम् ॥
॥ ४३ ॥ सकृत्कृत्वामहापूजांदेवीपादजलंपिबन् ॥ नजातुजननीगर्भंगच्छेदितिविनिश्चयः ॥ ४४ ॥ सर्वंदृश्यंमहादेवीद्रष्टासाक्षीचसैवहि ॥ इतितद्भाव
भरितस्तिष्ठेन्निर्भयचेतसा ॥ ४५ ॥ कृत्वानित्यविधिंसम्यग्गंतव्यंसदसिद्विजान् ॥ समाहूयचप्रष्टव्योधर्मशास्त्रविनिर्णयः ॥ ४६ ॥ संपूज्यब्राह्मणान्पू
ज्यान्वेदवेदांतपारगान् ॥ गोभूहिरण्यादिकंचदेयंपात्रेषुसर्वदा ॥ ४७ ॥

ऽश्वपतिशशबिंदुहरिश्चंद्रांबरीषादयोमैत्रायणीयश्रुतिप्रसिद्धाःपरमज्ञानिनोराजानोऽभूवन् ॥ केचित्खगाः कण्वजातूकर्ण्यकात्यायनाऽऽसुरिपंचशिखवैशंपायनापस्तंबहारीतादयोमुनयोज्ञानिव
राअभूवन्निति ॥ ४४ ॥ द्रष्टाजीवः साक्षीईश्वरोदृश्यंसर्वंजगदिदंत्रयंसैवभगवतीत्यर्थः ॥ तदुक्तंमुंडमालायाम् ॥ भूतानिदुर्गाभुवनानिदुर्गानराःस्त्रियश्चापिसुरासुरादिकम् ॥ यद्यद्धिदृश्यंखलुसैवदु
र्गादुर्गास्वरूपादपरंनकिंचित् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ तत्रप्रमाणमाह अद्भ्योऽग्निरिति ॥ स्वासुयोनिषुस्वकारणेषुजलादिषुशाम्यतिनतत्रपराक्रमंदर्शयतीत्यर्थः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेसप्तमस्कं
धेएकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ चतुःषष्टिश्लोकवर्यैर्विश्वामित्रप्रतापतः ॥ त्रिशंकोःस्वर्गवासश्चविस्तरेणोपवर्ण्यते ॥ १ ॥ त्रिशंकोःपितुरुपदेशानंतरंजातंवृत्तमाह एवंप्रबोधितइति ॥ १ ॥ २ ॥

अविद्वान्ब्राह्मणःकोऽपिनैवपूज्यःकदाचन ॥ आहारादधिकंनैवदेयंमूर्खायकर्हिचित् ॥ ४८ ॥ नवालोभात्त्वयापुत्रकर्तव्यंधर्मलंघनम् ॥ अतःपरंनकर्त
व्यंकचिद्विप्रावमाननम् ॥ ४९ ॥ ब्राह्मणाभूमिदेवाश्चमाननीयाःप्रयत्नतः ॥ कारणंक्षत्रियाणांचद्विजाएवनसंशयः ॥ ५० ॥ अद्भ्योऽग्निर्ब्रह्मणःक्षत्रमश्म
नोलोहमुत्थितम् ॥ तेषांसर्वत्रगंतेजःस्वासुयोनिषुशाम्यति ॥ ५१ ॥ तस्माद्राज्ञाविशेषेणमाननीयामुखोद्भवाः ॥ दानेनविनयेनैवसर्वथाभूतिमिच्छता
॥ ५२ ॥ दंडनीतिःसदाकार्याधर्मशास्त्रानुसारतः ॥ कोशस्यसंग्रहःकार्योनूनंन्यायागतस्यह ॥ ५३ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेसप्तमस्कंधेएका
दशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ एवंप्रबोधितःपित्रात्रिशंकुःप्रणतोनृपः ॥ तथेतिपितरंप्राहप्रेमगद्गदयागिरा ॥ १ ॥ विप्राना
हूयमंत्रज्ञान्वेदशास्त्रविशारदान् ॥ अभिषेकायसंभारान्कारयामाससत्वरम् ॥ २ ॥ सलिलंसर्वतीर्थानांसमानाय्यविशांपतिः ॥ प्रकृतीश्चसमाहूयसामं
तान्भूपतींस्तथा ॥ ३ ॥ पुण्येह्निविधिवत्तस्मैददावासनमुत्तमम् ॥ अभिषिच्यसुतंराज्येत्रिशंकुंविधिवत्पिता ॥ ४ ॥ तृतीयमाश्रमंपुण्यंजग्राहभार्यया
युतः ॥ वनेत्रिपथगाकूलेचचारदुश्चरंतपः ॥ ५ ॥ कालेप्राप्तेययौस्वर्गंपूजितस्त्रिदशैरपि ॥ इंद्रासनसमीपस्थोरराजरविवत्सदा ॥ ६ ॥ राजोवाच ॥
पूर्वंभगवताप्रोक्तंकथायोगेनसांप्रतम् ॥ सत्यव्रतोवसिष्ठेनशप्तोदोग्ध्रीवधात्किल ॥ ७ ॥ कुपितेनपिशाचत्वंप्रापितोगुरुणाततः ॥ कथंमुक्तःपिशाचत्वा
दित्येतत्संशयःप्रभो ॥ ८ ॥ नसिंहासनयोग्योहिभवेच्छापसमन्वितः ॥ मुनिनामोचितःशापात्केनाऽन्येनचकर्मणा ॥ ९ ॥ एतन्मेब्रूहिविप्रर्षेशापमोक्ष
णकारणम् ॥ आनीतस्तुकथंपित्रास्वगृहेतादृशाकृतिः ॥ १० ॥ व्यासउवाच ॥ वसिष्ठेनचशप्तोऽसौसद्यःपैशाचतांगतः ॥ दुर्वेषश्चाऽतिदुर्धर्षःसर्वलो
कभयंकरः ॥ ११ ॥ यदैवोपासितादेवीभक्त्यासत्यव्रतेनह ॥ तयाप्रसन्नयाराजन्दिव्यदेहःकृतःक्षणात् ॥ १२ ॥ पिशाचत्वंगतंतस्यपापंचैवक्षयंगतम् ॥
विपाप्माचाऽतितेजस्वीसंभूतस्तत्कृपामृतात् ॥ १३ ॥ वसिष्ठोऽपिप्रसन्नात्माजातःशक्तिप्रसादतः ॥ पिताऽपिचबभूवाऽस्यप्रेमयुक्तस्त्वनुग्रहात् ॥ १४ ॥
राज्यंशशासधर्मात्मामृतेपितरिपार्थिवः ॥ ईजेचविविधैर्यज्ञैर्देवदेवींसनातनीम् ॥ १५ ॥ तस्यपुत्रोबभूवाऽथहरिश्चंद्रःसुशोभनः ॥ लक्षणैःशास्त्रनिर्दि
ष्टैःसंयुतश्चाऽतिसुंदरः ॥ १६ ॥

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ केनाऽन्येनकर्मणापापाच्छापरूपान्मोचितोमुनिनेत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ देवीकृपयासर्वमेतत्संपन्नमित्याह
वसिष्ठेनचेति ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ ईजेचेति ॥ विविधैर्नानाविधैरग्निष्टोमाद्यश्वमेधांतैर्यज्ञैःसनातनींनित्यांदेवींश्रीसच्चिदानंदरूपिणींभगवतीमीजे इयाजेत्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ उच्छिन्नधर्ममार्गेतिसंबोधनम् ॥ उच्छिन्नोधर्ममार्गोयेनेत्यर्थः ॥ सुरभिवधदूषितत्वंब्रह्मप

युवराजंसुतंकृत्वात्रिशंकुःपृथिवीपतिः ॥ मानुषेणशरीरेणस्वर्गंभोक्तुंमनोदधे ॥ १७ ॥ वसिष्ठस्याऽऽश्रमंगत्वाप्रणम्याविधिवन्नृपः ॥ उवाचवचनंप्रीतःकृ
तांजलिपुटस्तदा ॥ १८ ॥ राजोवाच ॥ ब्रह्मपुत्रमहाभागसर्वमंत्रविशारद ॥ विज्ञप्तिंमेसुमनसाश्रोतुमर्हसितापस ॥ १९ ॥ इच्छामेऽद्यसमुत्पन्नास्व
र्गलोकसुखायच ॥ अनेनैवशरीरेणभोगान्भोक्तुममानुषान् ॥ २० ॥ अप्सरोभिश्चसंवासःक्रीडितुंनंदनेवने ॥ देवगंधर्वगानंचश्रोतव्यंमधुरंकिल ॥ २१ ॥
याजयत्वंमखेनाऽऽशुतादृशेनमहामुने ॥ यथाऽनेनशरीरेणवसेलोकंत्रिविष्टपम् ॥ २२ ॥ समर्थोऽसिमुनिश्रेष्ठकुरुकार्यंममाऽऽधुना ॥ प्रापयाऽऽशुमखं
कृत्वादेवलोकंदुरासदम् ॥ २३ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ राजन्मानुषदेहेनस्वर्गेवासःसुदुर्लभः ॥ मृतस्यहिध्रुवंस्वर्गःकथितःपुण्यकर्मणा ॥ २४ ॥ तस्माद्विभे
मिसर्वज्ञदुर्लभाच्चमनोरथात् ॥ अप्सरोभिश्चसंवासोजीवमानस्यदुर्लभः ॥ २५ ॥ कुरुयज्ञान्महाभागमृतःस्वर्गमवाप्स्यासि ॥ व्यासउवाच ॥ इत्याकर्ण्य
वचस्तस्यराजापरमदुर्मनाः ॥ २६ ॥ उवाचवचनंभूयोवसिष्ठंपूर्वरोपितम् ॥ नत्वंयाजयसेब्रह्मन्गर्वावेशाच्चमांयादि ॥ २७ ॥ अन्यंपुरोहितंकृत्वायक्ष्येऽहं
किलसांप्रतम् ॥ तच्छ्रुत्वावचनंतस्यवसिष्ठःकोपसंयुतः ॥ २८ ॥ शशापभूपतिंचेतिचांडालोभवदुर्मते ॥ अनेनत्वंशरीरेणश्वपचोभवसत्वरम् ॥ २९ ॥
स्वर्गंकृंतनपापिष्ठसुरभीवधदूषित ॥ ब्रह्मपत्नीहरोच्छिन्नधर्ममार्गविदूषक ॥ ३० ॥ नतेस्वर्गगतिःपापमृतस्याऽपिकथंचन ॥ व्यासउवाच ॥ इत्युक्तोगुरु
णाराजन्त्रिशंकुस्तत्क्षणादपि ॥ ३१ ॥ तत्रतेनशरीरेणबभूवश्वपचाकृतिः ॥ कुंडलेऽश्ममयेवापिजातेतस्यचतत्क्षणात् ॥ ३२ ॥ देहेचंदनगंधश्चविड्गंधो
ह्यभवत्तदा ॥ नीलवर्णेऽथसंजातेदिव्येपीतांबरेतनौ ॥ ३३ ॥ गजवर्णोभवद्देहःशापात्तस्यमहात्मनः ॥ शक्त्युपासकरोषेणफलमेतदभून्नृप ॥ ३४ ॥
तस्माच्छ्रीशक्तिभक्तोहिनाऽवमान्यःकदाचन ॥ गायत्रीजपनिष्ठोहिवसिष्ठोमुनिसत्तमः ॥ ३५ ॥ दृष्ट्वानिंद्यंनिजंदेहंराजादुःखमवाप्तवान् ॥ नजगामगृहेदी
नोवनमेवाऽभितोययौ ॥ ३६ ॥ चिंतयामासदुःखार्तस्त्रिशंकुःशोकविह्वलः ॥ किंकरोमिक्वगच्छामिदेहोमेऽतीवनिंदितः ॥ ३७ ॥ कर्तव्यंनैवपश्यामियेन
मेदुःखसंक्षयः ॥ गृहेगच्छामिचेत्पुत्रःपीडितोऽद्यभविष्याति ॥ ३८ ॥ भार्याऽपिश्वपचंदृष्ट्वानांगीकारंकरिष्यति ॥ सचिवानादरिष्यंतिवीक्ष्यमामीदृशंपुनः ॥
॥ ३९ ॥ ज्ञातयोबंधुवर्गश्चसंगतोनभजिष्यति ॥ सर्वैस्त्यक्तस्यमेनूनंजीवितान्मरणंवरम् ॥ ४० ॥ विषंवाभक्षयित्वाऽद्यपातित्वावाजलाशये ॥ कृत्वावा
कंठपाशंचदेहत्यागंकरोम्यहम् ॥ ४१ ॥

त्नीहरत्वंचपूर्वमुपपादितम् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ इदंफलंपराशक्त्युपासकवसिष्ठशापेनजातमित्याह ॥ शक्त्युपासकरोषेणेति
॥ ३४ ॥ तस्माच्छक्तिभक्तापराधंनकुर्यादित्याह ॥ तस्मादिति ॥ अयंचवसिष्ठोगायत्र्युपासकत्वात्पराशक्तिभक्तइत्याह ॥ गायत्रीति ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥

॥ ४२ ॥ यदिप्राणांस्त्यजामितदाऽस्महत्याभविष्यतीत्याह आत्महत्येति ॥ तयाचकिंभविष्यतितत्राह जन्मनिजन्मनीति ॥ प्रतिजन्मनिश्वपचत्वंभवेद्धत्यादोषात्पुनरप्येवंविधंशापादि

अग्नौवाज्वलितेदेहंजुहोमिविधिवद्बलात् ॥ कृत्वावाऽनशनंप्राणांस्त्यजामिदूषितान्भृशम् ॥ ४२ ॥ आत्महत्याभवेन्नूनंपुनर्जन्मनिजन्मनि ॥ श्वपच
त्वंचशापश्चहत्यादोषाद्भवेदपि ॥ ४३ ॥ पुनर्विचार्यभूपालश्चेतसासमचिंतयत् ॥ आत्महत्यानकर्तव्यासर्वथैवमयाऽधुना ॥ ४४ ॥ भोक्तव्यंस्वकृतंक
र्मदेहेनाऽनेनकानने ॥ भोगेनाऽस्यविपाकस्यभवितासर्वथाक्षयः ॥ ४५ ॥ प्रारब्धकर्मणांभोगादन्यथानक्षयोभवेत् ॥ तस्मान्मयाऽत्रभोक्तव्यंकृतंकर्म
शुभाशुभम् ॥ ४६ ॥ कुर्वन्पुण्याश्रमाभ्याशेतीर्थानांसेवनंतथा ॥ स्मरणंचांबिकायास्तुसाधूनांसेवनंतथा ॥ ४७ ॥ एवंकर्मक्षयंनूनंकरिष्यामिवनेव
सन् ॥ भाग्ययोगात्कदाचित्तुभवेत्साधुसमागमः ॥ ४८ ॥ इतिसंचिंत्यमनसात्यक्त्वास्वनगरंनृपः ॥ गंगातीरेगतःकामंशोचंस्तत्रैवसंस्थितः ॥ ४९ ॥
हरिश्चंद्रस्तदाज्ञात्वापितुःशापस्यकारणम् ॥ दुःखितःसचिवांस्तत्रप्रेषयामासपार्थिवः ॥ ५० ॥ सचिवास्तत्रगत्वाऽऽशुतमूचुःप्रश्रयान्विताः ॥ प्रण
म्यश्वपचाकारंनिःश्वसंतंमुहुर्मुहुः ॥ ५१ ॥ राजन्पुत्रेणतेनूनंप्रेषितान्समुपागतान् ॥ अवेहिसचिवांस्त्वन्नोहरिश्चंद्राज्ञयास्थितान् ॥ ५२ ॥ युवराजसु
तःप्राहयत्तच्छृणुनराधिप ॥ आनयध्वंनृपंयूयंसंमान्यपितरंमम ॥ ५३ ॥ तस्माद्राजन्समागच्छराज्यंप्रतिगतव्यथः ॥ सेवांसर्वेकरिष्यंतिसचिवाश्चप्रजा
स्तथा ॥ ५४ ॥ गुरुंप्रसादयिष्यामःसयथातुदयेतवै ॥ प्रसन्नोऽसौमहातेजादुःखस्यांतंकरिष्यति ॥ ५५ ॥ इतिपुत्रेणतेराजन्कथितंबहुधाकिल ॥ त
स्माद्गमनमेवाऽऽशुरोचतांनिजसद्मनि ॥ ५६ ॥ व्यासउवाच ॥ इतितेषांनृपःश्रुत्वाभाषितंश्वपचाकृतिः ॥ स्वगृहंगमनायाऽसौनमतिंकृतवानदः ॥५७॥
तानुवाचतदावाक्यंव्रजंतुसचिवाःपुरम् ॥ गत्वापुत्रंमहाभागाब्रुवंतुवचनान्मम ॥ ५८ ॥ नागमिष्याम्यहंपुत्रकुरुराज्यमतंद्रितः ॥ मानयन्ब्राह्मणान्दे
वान्यजन्यज्ञैरनेकशः ॥ ५९ ॥ नाऽहंश्वपचवेषेणगर्हितेनमहात्मभिः ॥ आगमिष्याम्ययोध्यायांसर्वेगच्छंतुमाचिरम् ॥ ६० ॥ पुत्रंसिंहासनेस्थाप्य
हरिश्चंद्रंमहाबलम् ॥ कुर्वंतुराज्यकर्माणियूयंतत्रममाज्ञया ॥ ६१ ॥ इत्यादिष्टास्ततस्तेतुरुरुदुश्चाऽऽतुराभृशम् ॥ सचिवानिर्ययुस्तूर्णंनत्वातंचवनाश्रमा
त् ॥ ६२ ॥ अयोध्यायामुपागत्यपुण्येऽह्निविधिपूर्वकम् ॥ अभिषेकंतदाचक्रुर्हरिश्चंद्रस्यमूर्धिते ॥ ६३ ॥ अभिषिक्तस्तुतेजस्वीसचिवाश्चनृपाज्ञया ॥
राज्यंचकारधर्मिष्ठःपितरंचिंतयन्भृशम् ॥ ६४ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेसप्तमस्कंधेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

कंचभवेदित्यर्थः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ साधुसमागमइति ॥ सयदाभाग्ययोगाद्भविष्यतितदाममकार्यंस्यादित्यर्थः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ सचिवानिति ॥ स्वापेक्षयाज्येष्ठान्राज्ञोप्य
तिप्रियान् ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेसप्तमस्कंधेद्वादशोध्यायः ॥ १२ ॥

द्विषष्टिश्लोकवर्यैस्तुहरिश्चंद्रेनृपेसति ॥ त्रिशंकोःकौशिकस्याऽपिसमागमउदीर्यते ॥ १ ॥ हरिश्चंद्रस्यराज्याभिषेकेकृतेसत्यनंतरंवृत्तमाहहरिश्चंद्रइति ॥ १ ॥२॥ ३॥४॥ अस्मिन्समयेतपश्चर्यार्थं

॥ राजोवाच ॥ हरिश्चंद्रःकृतोराजासचिवैर्नृपशासनात् ॥ त्रिशंकुस्तुकथंमुक्तस्तस्माच्चांडालदेहतः ॥ १ ॥ मृतोवावनमध्येतुगंगातीरेपरिप्लुतः ॥ गुरुणावाकृपांकृत्वाशापात्तस्माद्विमोचितः ॥ २ ॥ एतद्वृत्तांतमखिलंकथयस्वममाग्रतः ॥ चरितंतस्यनृपतेःश्रोतुकामोऽस्मिसर्वथा ॥ ३ ॥ व्यासउवाच ॥ अभिषिक्तंसुतंकृत्वाराजासंतुष्टमानसः ॥ कालातिक्रमणंतत्रचकारचिंतयन्शिवाम् ॥ ४ ॥ एवंगच्छतिकालेतुतपस्तप्त्वासमाहितः ॥ द्रष्टुंदारान्सुतान्श्चतदाऽगात्कौशिकोमुनिः ॥ ५ ॥ आगत्यस्वजनंदृष्ट्वासुस्थितंमुदमाप्तवान् ॥ भार्यांपप्रच्छमेधावीस्थितामग्रेसपर्यया ॥ ६ ॥ दुर्भिक्षेतुकथंकालस्त्वयानीतःसुलोचने ॥ अन्नंविनात्विमेबालाःपालिताःकेनतद्वद ॥ ७ ॥ अहंतपसिसंबद्धोनाऽऽगतः शृणुसुंदरि ॥ किंकृतंतुत्वयाकांतेविनाद्रव्येणशोभने ॥ ॥८॥मयाचिंताकृतातत्रश्रुत्वादुर्भिक्षमद्भुतम् ॥ नागतोऽहंविचार्यैवंकिंकरिष्यामिनिर्धनः ॥९॥ अहमप्यतिवामोरुपीडितःक्षुधयावने ॥ प्रविष्टश्चौरभावेनकुत्रचिच्छ्वपचालये ॥ १० ॥ श्वपचंनिद्रितंदृष्ट्वाक्षुधयापीडितोभृशम् ॥ महानसंपरिज्ञायभक्ष्यार्थंसमुपस्थितः ॥ ११ ॥ यदाभांडंसमुद्घाट्यपक्वंश्वतनुजामिषम् ॥ गृह्णामिभक्षणार्थायतदादृष्टस्तुतेनवै ॥ १२ ॥ पृष्टःकस्त्वंकथंप्राप्तोगृहेमेनिशिसादरम् ॥ ब्रूहिकार्यंकिमर्थंत्वमुद्घाटयसिभांडकम् ॥ १३ ॥ इत्युक्तःश्वपचेनाऽहंक्षुधयापीडितोभृशम् ॥ तमवोचंसुकेशांतेकामंगद्गदयागिरा ॥ १४ ॥ ब्राह्मणोऽहंमहाभागतापसःक्षुधयार्दितः ॥ चौरभावमनुप्राप्तोभक्ष्यंपश्यामिभांडके ॥ १५ ॥ चौरभावेनसंप्राप्तोऽस्म्यतिथिस्तेमहामते ॥ क्षुधितोऽस्मिददस्वाज्ञांमांसमद्मिसुसंस्कृतम् ॥ १६ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ श्वपचस्तुवचःश्रुत्वामामुवाचसुनिश्चितम् ॥ भक्षंमाकुरुवर्णाग्र्यजानीहिश्वपचालयम् ॥ १७ ॥ दुर्लभंखलुमानुष्यंतत्राऽपिचद्विजन्मता ॥ द्विजत्वेब्राह्मणत्वंचदुर्लभंवेत्सिकिंनहि ॥ १८ ॥ दुष्टाहारोनकर्तव्यःसर्वथालोकमिच्छता ॥ अग्राह्यामनुनाप्रोक्ताःकर्मणासप्तचांत्यजाः ॥ १९ ॥ त्याज्योऽहंकर्मणाविप्रश्वपचोनाऽत्रसंशयः ॥ निवारयामिभक्ष्यात्त्वांनलोभेनांजसाद्विज ॥ २० ॥ वर्णसंकरदोषोऽयंमायातुत्वांद्विजोत्तम ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ सत्यंवदसिधर्मज्ञमतिस्तेविशदांत्यज ॥ २१ ॥ तथाऽप्यापदिधर्मस्यसूक्ष्ममार्गंब्रवीम्यहम् ॥ देहस्यरक्षणंकार्यंसर्वथायदिमानद ॥ २२ ॥ पापस्यांतेपुनःकार्यंप्रायश्चित्तंविशुद्धये ॥ दुर्गतिस्तुभवेत्पापादनापदिनचाऽऽपदि ॥ २३ ॥

बहुकालंगतोविश्वामित्रःस्वगृहमागतइत्याह एवंगच्छतीति ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ विश्वामित्रोदुर्भिक्षकालजंवृत्तांतंभार्यांपृच्छति दुर्भिक्षेत्विति ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ इत्थंभार्यावृत्तांतंपृष्ट्वास्ववृत्तांतमाह अहमप्यतीति ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ १७ ॥ द्विजत्वेब्राह्मणत्वंचेति ॥ द्विजत्वेसत्यपिब्राह्मणत्वंदुर्लभमित्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ मायातुमागच्छतुमाशब्दोनिषेधार्थकः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

असदुपायेसत्यपियःक्षुधितःप्राणत्यागंकरोतिसनरकंप्राप्नोतीत्याह मरणादिति ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ नीवारार्थंअरण्येभवाःश्यामाकानीवाराइति नीवाराश्चमे

मरणात्क्षुधितस्याऽथनरकोनाऽत्रसंशयः ॥ तस्मात्क्षुधापहरणंकर्तव्यंशुभमिच्छता ॥ २४ ॥ तेनाऽहंचौर्यधर्मेणदेहंरक्षेऽप्यथांत्यज ॥ अवर्षणेचचौर्यं णयत्पापंकथितंबुधैः ॥ २५ ॥ योनवर्षतिपर्जन्यंतत्तुतस्मैभविष्यति ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ इत्युक्तेवचनेकांतेपर्जन्यःसहसापतत् ॥ २६ ॥ गगनाद्ध स्तिहस्ताभिर्धाराभिरभिकांक्षितः ॥ मुदितोऽहंवनंवीक्ष्यवर्षतंविद्युतासह ॥ २७ ॥ तदाऽहंतद्गृहंत्यक्त्वानिःसृतःपरयामुदा ॥ कथयत्वंवरारोहेकालोनी तस्त्वयाकथम् ॥ २८ ॥ कांतारेपरमःक्रूरःक्षयकृत्प्राणिनामिह ॥ व्यासउवाच ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वापतिमाहप्रियंवदा ॥ २९ ॥ यथाशृणुमयानीतः कालःपरमदारुणः ॥ गतेत्वयिमुनिश्रेष्ठदुर्भिक्षंसमुपागतम् ॥ ३० ॥ अन्नार्थंपुत्रकाःसर्वेबभूवुश्चाऽतिदुःखिताः ॥ क्षुधितान्बालकान्वीक्ष्यनीवारार्थंवने वने ॥ ३१ ॥ भ्रांताऽहंचिंतयाविष्टाकिंचित्प्राप्तंफलंतदा ॥ एवंचकतिचिन्मासानीवारेणाऽतिवाहिताः ॥ ३२ ॥ तदभावेमयाकांतचिंतितंमनसापुनः ॥ नभिक्षाकिलदुर्भिक्षेनीवारानाऽपिकानने ॥ ३३ ॥ नवृक्षेषुफलान्यासुर्नमूलानिधरातले ॥ क्षुधयापीडिताबालारुदंतिभृशमातुराः ॥ ३४ ॥ किंकरो मिक्वगच्छामिकिंब्रवीमिक्षुधार्दितान् ॥ एवंविचिंत्यमनसानिश्चयस्तुमयाकृतः ॥ ३५ ॥ पुत्रमेकंददाम्यद्यकस्मैचिद्धनिनेकिल ॥ गृहीत्वातस्यमौ ल्यंतुतेनद्रव्येणबालकान् ॥ ३६ ॥ पालयेऽहंक्षुधार्तांस्तुनाऽन्योपायोऽस्तिपालने ॥ इतिसंचिंत्यमनसापुत्रोऽयंप्रहितोमया ॥ ३७ ॥ विक्रयार्थंमहा भागक्रंदमानोभृशातुरः ॥ क्रंदमानंगृहीत्वैनंनिर्गताऽहंगतत्रपा ॥ ३८ ॥ तदासत्यव्रतोमार्गेमामुद्वीक्ष्यभृशातुराम् ॥ पप्रच्छसचराजर्षिःकस्माद्रोदि तिबालकः ॥ ३९ ॥ तदाऽहंतमुवाचेदंवचनंमुनिसत्तम ॥ विक्रयार्थंनीयतेऽसौबालकोऽद्यमयानृप ॥ ४० ॥ श्रुत्वामेवचनंराजादयार्द्रहृदयस्ततः ॥ मामुवाचगृहंयाहिगृहीत्वैनंकुमारकम् ॥ ४१ ॥ भोजनार्थंकुमाराणामामिषंविहितंतव ॥ प्रापयिष्याम्यहंनित्यंयावन्मुनिसमागमः ॥ ४२ ॥ अहन्य हनिभूपालोवृक्षेऽस्मिन्मृगसूकारान् ॥ विन्यस्ययातिहत्वाऽसौप्रत्यहंदययान्वितः ॥ ४३ ॥ तेनैवबालकाःकांतपालितावृजिनार्णवात् ॥ वसिष्ठेनाऽथशप्तो ऽसौभूपतिर्ममकारणात् ॥ ४४ ॥ कस्मिंश्चिद्दिवशेमांसंनप्राप्तंतेनकानने ॥ हतादोग्ध्रीवसिष्ठस्यतेनाऽसौकुपितोमुनिः ॥ ४५ ॥ त्रिशंकुरितिभूपस्यकृतंना ममहात्मना ॥ कुपितेनवधाद्धेतोश्चांडालश्चकृतोनृपः ॥ ४६ ॥ तेनाऽहंदुःखिताजातातस्यदुःखेनकौशिक ॥ श्वपचत्वमसौप्राप्तोमत्कृतेनृपनंदनः ॥ ४७ ॥

इतिरुद्रभाष्येमाधवः ॥ ३१ ॥ फलंनीवाररूपंकिंचिदुदरपूर्त्यपरिमितम् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ आसुरित्यत्रछांदसोभूभावाभावः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ संधिरार्षः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

॥ तस्माद्रक्षेति ॥ तस्माच्छ्वपचत्वाद्रक्षणमित्यर्थः ॥४८॥४९॥ कांताराात्संकटात् ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ पक्कणेश्वपचग्रामेग्रामाद्बहिर्भूते ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥५६ ॥५७ ॥५८ ॥५९ ॥६० ॥

येनकेनाऽप्युपायेनभवतानृपतेःकिल ॥ तस्माद्रक्षाप्रकर्तव्यातपसाप्रवलेनह ॥ ४८ ॥ व्यासउवाच ॥ इतिभार्यावचःश्रुत्वाकौशिकोमुनिसत्तमः ॥ ता
माहकामिनींदीनांसांत्वपूर्वमरिंदम ॥ ४९ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ मोचयिष्यामितंशापान्नृपंकमललोचने ॥ उपकारःकृतोयेनकांताराद्रक्षितासिवै ॥
॥ ५० ॥ विद्यातपोवलेनाऽहंकरिष्येदुःखसंक्षयम् ॥ इत्याश्वास्यप्रियांतत्रकौशिकःपरमार्थवित् ॥ ५१ ॥ चिंतयामासनृपतेःकथंस्याद्दुःखनाशनम् ॥
संविमृश्यमुनिस्तत्रजगामयत्रपार्थिवः ॥ ५२ ॥ त्रिशंकुःपक्कणेदीनःसंस्थितःश्वपचाकृतिः॥ आगच्छंतंमुनिंदृष्ट्वाविस्मितोऽसौनराधिपः॥५३॥ दंडवन्निप
पातोर्व्यापादयोस्तरसामुनेः ॥ गृहीत्वातंकरेभूपंपतितंकौशिकस्तदा ॥ ५४ ॥ उत्थाप्योवाचवचनंसांत्वपूर्वंद्विजोत्तमः ॥ मत्कृतेत्वंमहीपालशप्तोऽसिगु
निनायतः ॥ ५५ ॥ वांछितंतेकरिष्यामिब्रूहिकिंकरवाण्यहम् ॥ राजोवाच ॥ मयासंप्रार्थितःपूर्ववसिष्ठोमखहेतवे ॥ ५६ ॥ मांयाजयमुनिश्रेष्ठकरोमि
मखमुत्तमम् ॥ यथेष्टंकुरुविप्रेंद्रयथास्वर्गंव्रजाम्यहम् ॥ ५७ ॥ अनेनैवशरीरेणशक्रलोकंसुखालयम् ॥ कोपंकृत्वावसिष्ठोऽसौमामाहेतिसुदुर्मते ॥
॥ ५८ ॥ मानुषेणहिदेहेनस्वर्गवासःकुतस्तव ॥ पुनर्मयोक्तोभगवान्स्वर्गलुब्धेनचाऽनघ ॥ ५९ ॥ अन्यंपुरोहितंकृत्वायक्ष्येऽहंयज्ञमुत्तमम् ॥ तदातेनैव
शप्तोऽहंचांडालोभवपामर ॥ ६० ॥ इत्येतत्कथितंसर्वंकारणंशापसंभवम् ॥ ममदुःखविनाशायसमर्थोऽसिमुनीश्वर ॥ ६१ ॥ इत्युक्त्वाविररामाऽसौ
राजादुःखरुजार्दितः ॥ कौशिकोपिनिराकर्तुंशापंतस्यव्यचिंतयत् ॥ ६२ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेसप्तमस्कंधेत्रयोदशोध्यायः ॥ १३ ॥ ॥
व्यासउवाच ॥ विचिंत्यमनसाकृत्यंगाधिसूनुर्महातपाः ॥ प्रकल्प्ययज्ञसंभारान्मुनीनामंत्रयत्तदा ॥ १ ॥ मुनयस्तंमखंज्ञात्वाविश्वामित्रनिमंत्रिताः ॥
नाऽगताःसर्वएवैतेवसिष्ठेननिवारिताः ॥ २ ॥ गाधिसूनुस्तदाज्ञायविमनाश्चाऽतिदुःखितः ॥ आजगामाऽऽश्रमंतत्रयत्राऽसौनृपतिःस्थितः ॥ ३ ॥ त
माहकौशिकःक्रुद्धोवसिष्ठेननिवारिताः ॥ नागताब्राह्मणाःसर्वेयज्ञार्थंनृपसत्तम ॥ ४ ॥ पश्यमेतपसःसिद्धिंयथात्वांसुरसद्मनि ॥ प्रापयामिमहाराजवांछि
तंतेकरोम्यहम् ॥ ५ ॥ इत्युक्त्वाजलमादायहस्तेनमुनिसत्तमः ॥ ददौपुण्यंतदातस्मैगायत्रीजपसंभवम् ॥ ६ ॥ दत्त्वाऽथसुकृतंराज्ञेतमुवाचमहीपतिं ॥
यथेष्टंगच्छराजर्षेत्रिविष्टपमतंद्रितः ॥ ७ ॥ पुण्येनममराजेंद्रवहुकालार्जितेनच ॥ याहिशक्रपुरींप्रीतःस्वस्तितेऽस्तुसुरालये ॥ ८ ॥

॥ ६१ ॥ ६२ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेसप्तमस्कंधेत्रयोदशोध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ पंचाधिकैश्चपंचाशत्पद्यैःस्वर्गगतेसति ॥ त्रिशंकौतुहरिश्चंद्रकथाप्रारभ्यतेऽधुना ॥ १ ॥ त्रिशंकुवाक्यंश्रुत्वाविश्वा
मित्रःकिंकृतवांस्तदाह विचिंत्येति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥वांछितं तेऽभिलषितंकरोमीत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥

॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ शीघ्रंभूमौयाहि ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ चलितोपिमुनेस्तपःप्रभावेणतत्रैवस्थितइत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९॥२०॥स्वंनिवासंस्वकीयंस्थानंनयस्वेत्यर्थः ॥ २१ ॥ ओवाचेत्यत्राऽऽङ्पूर्वकःप्रयोगः ॥ त्रिशंकोःस्वर्गवासश्चस्कांदेनागरखंडेप्युक्तः ॥ तत्रब्रह्माणंप्रतिदेववाक्यम् ॥ सृष्टिःसृष्टासुरश्रेष्ठविश्वामित्रेणसांप्रतम् ॥ तस्माद्वारयतंगत्वास्वय

व्यासउवाच ॥ इत्युक्तवतिविप्रेंद्रेत्रिशंकुस्तरसाततः ॥ उत्पपातयथापक्षीवेगवांस्तपसोबलात् ॥ ९ ॥ उत्पत्यगगनेराजागतःशक्रपुरींयदा ॥ दृष्टोदेवगणैस्तत्रक्रूरश्चांडालवेषभाक् ॥ १० ॥ कथितोऽसौसुरेंद्रायकोऽयमायातिसत्वरः ॥ गगनेदेववद्धायोदुर्दर्शःश्वपचाकृतिः ॥ ११ ॥ सहसोत्थायशक्रस्तमपश्यत्पुरुषाधमम् ॥ ज्ञात्वात्रिशंकुमपिसनिर्भर्त्स्यतरसाऽब्रवीत् ॥ १२ ॥ श्वपचःक्वसमायातिदेवलोकेजुगुप्सितः ॥ याहिशीघ्रंततोभूमौनाऽत्रस्थातुंत्वयोचितम् ॥ १३ ॥ इत्युक्तःस्खलितःस्वर्गाच्छक्रेणाऽमित्रकर्शन ॥ निपपाततदाराजाक्षीणपुण्योयथाऽमरः॥ १४ ॥ पुनश्चुक्रोशभूपालोविश्वामित्रेतिचाऽसकृत् ॥ पतामिरक्षदुःखार्तस्वर्गाच्चलितमाशुगम् ॥ १५ ॥ तस्यतत्क्रंदितंराजन्पततःकौशिकोमुनिः ॥ श्रुत्वातिष्ठेतिहोवाचपतंतंवीक्ष्यभूपतिम् ॥ ॥ १६ ॥ वचनात्तस्यतत्रैवस्थितोऽसौगगनेनृपः ॥ मुनेस्तपःप्रभावेणचलितोऽपिसुरालयात् ॥ १७ ॥ विश्वामित्रोप्यपःस्पृष्ट्वाचकारेष्टिंसुविस्तराम् ॥ विधातुंनूतनांसृष्टिंस्वर्गलोकंद्वितीयकम् ॥ १८ ॥ तस्योद्यमंतथाज्ञात्वात्वरितस्तुशचीपतिः ॥ तत्राऽऽजगामसहसामुनिंप्रतितुगाधिजम् ॥ १९ ॥ किंब्रह्मन्क्रियतेसाधोकस्मात्कोपसमाकुलः ॥ अलंसृष्ट्यामुनिश्रेष्ठब्रूहिकिंकरवाणिते ॥२०॥ विश्वामित्रउवाच ॥ स्वंनिवासंमहीपालंच्युतंत्वद्भुवनाद्विभो॥ नयस्वप्रीतियोगेनत्रिशंकुंचाऽतिदुःखितम् ॥ २१ ॥ व्यासउवाच ॥ तस्यतंनिश्चयंज्ञात्वातुराषाडतिशंकितः ॥ तपोबलंविदित्वोग्रमोमित्योवाचवासवः ॥ २२ ॥ दिव्यदेहंनृपंकृत्वाविमानवरसंस्थितम् ॥ आपृच्छ्यकौशिकंशक्रोऽगमन्निजपुरींतदा ॥ २३ ॥ गतेशक्रेतुवैस्वर्गेत्रिशंकुसहितेततः ॥ विश्वामित्रःसुखंप्राप्यस्वाश्रमेसुस्थिरोऽभवत् ॥ २४ ॥ हरिश्चंद्रोऽथतच्छ्रुत्वाविश्वामित्रोपकारकम् ॥ पितुःस्वर्गमनंकामंमुदितोराज्यमन्वशात् ॥ २५ ॥ अयोध्याधिपतिःक्रीडांचकारसहभार्यया ॥ रूपयौवनचातुर्ययुक्तयाप्रीतिसंयुतः ॥ २६ ॥ अतीतकालेयुवतीनसागर्भवतीह्यभूत् ॥ तदाचिंतातुरोराजाबभूवाऽतीवदुःखितः ॥ २७ ॥ वसिष्ठस्याऽऽश्रमंगत्वाप्रणम्यशिरसामुनिम् ॥ अनपत्यत्वजांचिंतांगुरवेसमवेदयत् ॥ २८ ॥ देवज्ञोऽसिभवान्काममंत्रविद्याविशारदः ॥ उपायंकुरुधर्मज्ञसंततेर्ममानद ॥ २९ ॥

मेवपितामह ॥ तेषांतद्वचनंश्रुत्वातैरेवसहितोविधिः ॥ गत्वोवाचजगन्मित्रंविश्वामित्रंमुनीश्वरम् ॥ निवृत्तिंकुरुविप्रर्षेसांप्रतंवचनान्मम ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ अनेनैवशरीरेणत्रिशंकुर्द्विजसत्तमः ॥ यदिगच्छतितेलोकेतत्सृष्टिंनकरोम्यहम् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एषगच्छतिभूपालोमयासहत्रिविष्टपम् ॥ अनेनैवशरीरेणमत्प्रसादान्मुनीश्वरेति ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥२८ ॥२९॥

॥ ३० ॥ ३१ ॥ निर्वेदमिश्रितंखेदमिश्रितम् ॥ ३२ ॥ अनपत्यत्वजंयद्दुःखंतथादुःखंसंसारेनविद्यतइत्यन्वयः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९॥४०॥४१॥४२॥४३॥४४॥

अपुत्रस्यगतिर्नास्तिजानासिद्विजसत्तम ॥ कस्मादुपेक्षसेजानन्दुःखंममचशक्तिमान् ॥ ३० ॥ कलविंकास्त्विमेधन्यायेशिशुंलालयंतिहि ॥ मंदभाग्यो ऽहमनिशंचिंतयामिदिवानिशम् ॥ ३१ ॥ व्यासउवाच ॥ इत्याकर्ण्यमुनिस्तस्यनिर्वेदमिश्रितंवचः ॥ संचिंत्यमनसासम्यक्तमुवाचविधेःसुतः ॥ ३२ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ सत्यंब्रूषेमहाराजसंसारेऽस्मिन्नविद्यते ॥ अनपत्यत्वजंदुःखंयत्तथादुःखमद्भुतम् ॥ ३३ ॥ तस्मात्त्वमपिराजेंद्रवरुणंयादसांपतिम् ॥ समाराधययतेनसतेकार्यंकरिष्यति ॥ ३४ ॥ वरुणादधिकोनास्तिदेवःसंतानदायकः ॥ तमाराधयधर्मिष्ठकार्यसिद्धिर्भविष्यति ॥ ३५॥ दैवंपुरुषकारश्चमाननीयाविमौनृभिः ॥ उद्यमेनविनाकार्यसिद्धिःसंजायतेकथम् ॥ ३६ ॥ न्यायतस्तुनरैःकार्यउद्यमस्तत्वदर्शिभिः ॥ कृतेतस्मिन्भवेत्सिद्धिर्नोऽन्यथानृपसत्तम ॥ ३७ ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वागुरोरमिततेजसः ॥ प्रणम्यनिर्ययौराजातपसेकृतनिश्चयः ॥३८॥ गंगातीरेशुभेस्थानेकृतपद्मासनोनृपः ॥ ध्यायन्पाशधरंचित्तेचचारदुश्चरंतपः ॥ ३९ ॥ एवंतपस्यतस्तस्यप्रचेताहष्टिगोचरः ॥ कृपयाभून्महाराजप्रसन्नमुखपंकजः ॥ ४० ॥ हरिश्चंद्रमुवाचेदंवचनंयादसांपतिः ॥ वरंवरयधर्मज्ञतुष्टोऽस्मितपसातव ॥ ४१ ॥ राजोवाच ॥ अनपत्योऽस्मिदेवेशपुत्रंदेहिसुखप्रदम् ॥ ऋणत्रयापहारार्थमुद्यमोऽयंमयाकृतः ॥ ॥ ४२ ॥ नृपस्यवचनंश्रुत्वाप्रगलभंदुःखितस्यच ॥ स्मितपूर्वंततःपाशीतमाहपुरतःस्थितम् ॥ ४३ ॥ वरुणउवाच ॥ पुत्रोयदिभवेद्राजन्गुणीमनसिवांछितः ॥ सिद्धेकार्येततःपश्चात्किंकरिष्यसिमेप्रियम् ॥ ४४ ॥ यादित्वंतेनपुत्रेणमांयजेथाविशंकितः ॥ पशुबंधेनतेनैवददामिनृपतेवरम् ॥ ४५ ॥ राजोवाच ॥ देवमेमास्तुवंध्यत्वंयजिष्येऽहंजलाधिप ॥ पशुंकृत्वासुतंपुत्रंसत्यमेप्रब्रवीमिते ॥ ४६ ॥ वंध्यत्वेपरमंदुःखमसह्यंभुविमानद ॥ शोकाग्निशमनंनृणांतस्माद्देहिसुतंशुभम् ॥ ४७ ॥ वरुणउवाच ॥ भविष्यतिसुतःकामंराजन्गच्छगृहायवै ॥ सत्यंतद्वचनंकार्यंयद्ब्रवीषिममाग्रतः ॥ ४८ ॥ व्यासउवाच ॥ इत्युक्तोवरुणेनाऽसौहरिश्चंद्रोगृहंययौ ॥ भार्यायैकथयामासवृत्तांतंवरदानजम् ॥ ४९ ॥ तस्यभार्याशतंपूर्णंबभूवाऽतिमनोहरम् ॥ पट्टराज्ञीशुभाशैव्याधर्मपत्नीपतिव्रता ॥ ५० ॥ कालेगतेऽथसागर्भंदधारवरवर्णिनी ॥ बभूवमुदितोराजाश्रुत्वादोहदचेष्टितम् ॥ ५१ ॥ कारयामासविधिवत्संस्कारान्नृपतिस्तदा ॥ मासेऽथदशमेपूर्णेसुषुवेसाशुभेदिने॥५२॥ताराग्रहबलोपेतेपुत्रंदेवसुतोपमम्॥पुत्रेजातेनृपःस्नात्वाब्राह्मणैःपरिवेष्टितः॥५३॥ चकारजातकर्माऽऽदौददौदानानिभूरिशः ॥ राज्ञश्चाऽतिप्रमोदोऽभूत्पुत्रजन्मसमुद्भवः ॥ ५४ ॥

पशुबंधेनपशुयपणेन ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ममाऽग्रेयद्ब्रवीषिपुत्रंदास्यामीतितद्वचनंसत्यंकार्यमित्यर्थः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ शैव्याशिबिरपत्यंकन्या ॥ ५० ॥ दोहदोगर्भिणीमनोरथः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ अदौजातकर्मचकार ततोदानानिददावित्यर्थः ॥ ५४ ॥

॥ ५५ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेसप्तमस्कंधेचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ षट्षष्टिश्लोकवर्यैस्तुराज्ञःपुत्रोत्सवेसति ॥ वरुणस्यततोवृत्तंयथावदभिधीयते ॥१॥ राज्ञःपुत्रोत्सवानंतरंजातंवृत्तमाह प्रवृत्तेसदनेइति॥पाशीवरुणः॥१॥यजाऽनेनेति॥नरमेधंकुर्वित्यर्थः ॥ २ ॥ ननुत्वदनुग्रहादेकएवममपुत्रोऽभूत्तस्मिंश्चदत्तेममपुत्रोनैवाऽस्ति॥तथाचैवंव्यर्थमेवत्वंमयाप्रार्थितइतिभवतीत्यतआह वंध्यत्वमिति॥ममवंध्यत्वंगच्छत्विवितिमनीषयैवत्वयाऽहंप्रार्थितोनपुनःपुत्रोममजीवत्विति ॥ तच्चकार्यंतवमयासंपादितम्॥ततश्चनममप्रार्थनाव्यर्थेतिभावः ॥ ३ ॥ हन्मिहनिष्यामीत्यर्थः॥वर्तमानसामीप्येभवि

बभूवपरमोदारोधनधान्यसमन्वितः ॥ विशेषदानसंयुक्तोगीतवादित्रसंकुलः ॥ ५६ ॥ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेसप्तमस्कंधेचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ व्यासउवाच ॥ प्रवृत्तेसदनेतस्यराज्ञःपुत्रमहोत्सवे ॥ आजगामतदापाशीविप्रवेषधरःशुभः ॥१॥ स्वस्तीत्युक्त्वानृपंप्राहवरुणोऽहंनिशामय ॥ पुत्रोजातस्तवाधीशयजाऽनेननृपाऽऽशुमाम् ॥ २ ॥ सत्यंकुरुवचोराजन्यत्प्रोक्तंभवतापुरा ॥ वंध्यत्वंतुगतंतेऽद्यवरदानेनमेकिल ॥ ३ ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वाराजाचिंतांचकारह ॥ कथंहन्मिसुतंजातंजलजेनसमाननम् ॥ ४ ॥ लोकपालःसमायातोविप्रवेषेणवीर्यवान् ॥ नदेवहेलनंकार्यंसर्वथाशुभमिच्छता ॥ ॥ ५ ॥ पुत्रस्नेहःसुदुश्छेद्यःसर्वथाप्राणिभिःसदा ॥ किंकरोमिकथंमेस्यात्सुखंसंततिसंभवम् ॥६॥ धैर्यमालंब्यभूपालस्तंनत्वाप्रतिपूज्यच ॥ उवाचवचनंश्लक्ष्णंयुक्तंविनयपूर्वकम् ॥७॥ राजोवाच ॥ देवदेवतवाऽनुज्ञांकरोमिकरुणानिधे ॥ वेदोक्तेनविधानेनमखंचवहुदक्षिणम्॥८॥ पुत्रेजातेदशाहेनकर्मयोग्योभवेत्पिता ॥ मासेनशुद्ध्येज्जननीदंपतीतत्रकारणम् ॥ ९ ॥ सर्वज्ञोऽसिप्रचेतस्त्वंधर्मजानासिशाश्वतम् ॥ कृपांकुरुत्ववारीशक्षमस्वपरमेश्वर॥१०॥व्यासउवाच ॥ इत्युक्तस्तुप्रचेतास्तंप्रत्युवाचजनाधिपम् ॥ स्वस्तितेस्तुगमिष्यामिकुरुकार्याणिपार्थिव ॥ ११ ॥ आगमिष्यामिमासांतेयष्टव्यंसर्वथात्वया॥ कृत्वौत्थानिकमाचारंपुत्रस्यनृपसत्तम ॥ १२ ॥ इत्युक्त्वाश्लक्ष्णयावाचाराजानंयादसांपतिः ॥ हरिश्चंद्रोमुदंप्रापगतेपाशिनिपार्थिवः ॥१३॥ कोटिशःप्रददौगास्तावटोध्रीहेमपूरिताः ॥ विप्रेभ्योवेदविद्भ्यश्चतथैवतिलपर्वतान् ॥१४॥ राजापुत्रमुखंदृष्ट्वासुखमापमहत्तरम् ॥ नामाऽस्यरोहितश्चेतिचकारविधिपूर्वकम् ॥ १५ ॥ पूर्णेमासेततःपाशीविप्रवेषेणभूपतेः ॥ आजगामगृहेसद्योयजस्वेतिब्रुवन्मुहुः ॥ १६ ॥ वीक्ष्यतंनृपतिर्देवंनिमग्नःशोकसागरे ॥ प्रणिपत्यकृतातिथ्यंतमुवाचकृतांजलिः ॥ १७ ॥ दिष्ट्यादेवत्वमायातोगृहंमेपावितंप्रभो ॥ मखंकरोमिवारीशविधिवद्वांछितंतव ॥ १८ ॥

ष्यतिलट् ॥४॥कीदृशींचिंतांचकारेतितदाह लोकपालइति॥पुत्रेनदत्तेदेवस्यहेलनंवंचनंभवति मोहाद्दातुंनशक्यते ततश्चकिंकर्तव्यमितिचिंतेत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ दशाहेनदशाहोत्तरमित्यर्थः ॥ दंपतीतत्रेति ॥ तत्रनरमेधकर्मणिदंपतीजायापतीकारणमधिकारिणौ ततश्चमासपर्यंतमनधिकारात्कथंयज्ञःकर्तव्यइत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ कृत्वौत्थानिकमिति ॥ जातकर्मनामकरणादिकमित्यर्थः ॥ आचारंकृत्वायष्टव्यमित्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ यद्वचःसत्यमिति ॥

अदंतोनपशुःश्लाघ्यइत्याहुर्वेदवादिनः ॥ तस्माद्दंतोद्भवेतेऽहंकरिष्यामिमहामखम् ॥ १९ ॥ व्यासउवाच ॥ इत्युक्तस्तेनवरुणस्तथेत्युक्त्वाययावथ ॥ ह
रिश्चंद्रोमुदंप्राप्यविजहारगृहाश्रमे ॥ २० ॥ पुनर्दंतोद्भवंज्ञात्वाप्रचेताद्विजरूपवान् ॥ आजगामगृहेतस्यकुरुकार्यमितिब्रुवन् ॥ २१ ॥ भूपालोऽपिजला
धीशंवीक्ष्यप्राप्तंद्विजाकृतिम् ॥ प्रणम्याऽऽसनसन्मानैःपूजयामाससादरम् ॥ २२ ॥ स्तुत्वाप्रोवाचवचनंविनयानतकंधरः ॥ करोमिविधिवत्काममंमखंप्रव
लदक्षिणम् ॥ २३ ॥ बालोऽप्यकृतचौलोऽयंगर्भकेशोनसंमतः ॥ यज्ञार्थेपशुकरणेमयावृद्धमुखाच्छ्रुतम् ॥ २४ ॥ तावत्क्षमस्ववारीशविधिंजानासिशा
श्वतम् ॥ कर्तव्यःसर्वथायज्ञोमुंडनांतेशिशोःकिल ॥ २५ ॥ तस्येतिवचनंश्रुत्वाप्रचेताःप्राहतंपुनः ॥ प्रतारयसिमांराजन्पुनःपुनरिदंब्रुवन् ॥ २६ ॥
अपितेसर्वसामग्रीवर्ततेनृपतेऽधुना ॥ पुत्रस्नेहनिबद्धस्त्वंवंचयस्येवसांप्रतम् ॥ २७ ॥ क्षौरकर्मविधिंकृत्वानकर्तासिमखंयदि ॥ तदाऽहंदारुणंशापंदास्ये
कोपसमन्वितः ॥ २८ ॥ अद्यगच्छामिराजेंद्रवचनात्तवमानद ॥ नमृषावचनंकार्यंत्वयेक्ष्वाकुकुलोद्भव ॥ २९ ॥ इत्याभाष्यययावाशुप्रचेतानृपतेर्गृहा
त् ॥ राजापरमसंतुष्टोननंदभवनेतदा ॥ ३० ॥ चूडाकरणकालेतुप्रवृत्तेपरमोत्सवे ॥ संप्राप्तस्तरसापाशीभवनंनृपतेःपुनः ॥ ३१ ॥ यदांकेसुतमादाय
राज्ञीनृपतिसन्निधौ ॥ उपविष्टाक्रियाकालेतदैववरुणोऽभ्यगात् ॥ ३२ ॥ कुरुकर्मेतिविस्पष्टंवचनंकथयन्नृपम् ॥ विप्ररूपधरःश्रीमान्प्रत्यक्षइवपावकः ॥
॥ ३३ ॥ नृपतिस्तंसमालोक्यबभूवाऽतीवविह्वलः ॥ नमश्चकारतंभीत्याकृतांजलिपुटःपुरः ॥ ३४ ॥ विधिवत्पूजयित्वातंराजोवाचविनीतवान् ॥
स्वामिन्कार्यंकरोम्यद्यमखस्यविधिपूर्वकम् ॥ ३५ ॥ वक्तव्यमस्तितत्राऽपिशृणुष्वैकमनाविभो ॥ युक्तंचेन्मन्यसेस्वामिंस्तद्ब्रवीमितवाऽग्रतः ॥ ३६ ॥
ब्राह्मणःक्षत्रियोवैश्यस्त्रयोवर्णाद्विजातयः ॥ संस्कृताश्चाऽन्यथाशूद्राएवंवेदविदोविदुः ॥ ३७ ॥ तस्मादयंसुतोमेऽद्यशूद्रवद्वर्ततेशिशुः ॥ उपनीतःक्रियार्हः
स्यादितिवेदेषुनिर्णयः ॥ ३८ ॥ राज्ञामेकादशेवर्षेसदोपनयनंस्मृतम् ॥ अष्टमेब्राह्मणानांचवैश्यानांद्वादशेकिल ॥ ३९ ॥ दयसेयदिदेवेशदीनंमांसेवकंत
व ॥ तदोपनीयकर्ताऽस्मिपशुनायज्ञमुत्तमम् ॥ ४० ॥ लोकपालोऽसिधर्मज्ञसर्वशास्त्रविशारद ॥ मन्यसेयद्वचःसत्यंतद्गच्छभवनंविभो ॥ ४१ ॥ व्यास
उवाच ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वादयावान्यादसांपतिः ॥ ओमित्युक्त्वाययावाशुप्रसन्नवदनोनृपः ॥ ४२ ॥ गतेऽथवरुणेराजाबभूवाऽतिमुदान्वितः ॥ सुखंप्रा
प्यसुतस्यैवंराजामुदमवापह ॥ ४३ ॥ चकारराजकार्याणिहरिश्चंद्रस्तदानृप ॥ कालेनव्रजतापुत्रोबभूवदशवार्षिकः ॥ ४४ ॥

यच्छब्दोयद्यर्थकः ॥ यदिसत्यंमन्यसेइत्यर्थः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ देवदत्तेति ॥ देवेतिवरुणसंबोधनम् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ आयुष्मन्निति जन्मेजयसंबोधनम् ॥ ५६ ॥ नगरान्निर्गत्य

तस्योपवीतसामग्रींविभूतिसदृशींनृपः ॥ चकारब्राह्मणैःशिष्टैरन्वितःसचिवैस्तथा ॥ ४५ ॥ एकादशेसुतस्याऽब्देव्रतबंधविधौनृपः ॥ विदधे विधिवत्का यैंचित्तेचिंतातुरःपुनः ॥ ४६ ॥ वर्तमानेतथाकार्येउपनीतेकुमारके ॥ आजगामाऽथवरुणोविप्रवेषधरस्तदा ॥ ४७ ॥ तंवीक्ष्यनृपतिस्तूर्णंप्रणम्यपुरतः स्थितः ॥ कृतांजलिपुटःप्रीतःप्रत्युवाचसुरोत्तमम् ॥ ४८ ॥ देवदत्तोपवीतोऽयंपशुर्योग्योऽस्तिमेसुतः ॥ प्रसादात्तवमेशोकोगतोवंध्यापवादजः ॥ ४९ ॥ कर्तुमिच्छाम्यहंयज्ञंप्रभूतवरदक्षिणम् ॥ समयेशृणुधर्मज्ञसत्यमद्यब्रवीम्यहम् ॥५०॥ समावर्तनकर्मांतेकरिष्यामितवेप्सितम् ॥ ममोपरिदयांकृत्वाताव त्त्वंक्षंतुमर्हसि॥५१॥वरुणउवाच ॥ प्रतारयसिमांराजन्पुत्रप्रेमाकुलोभृशम् ॥ मुहुर्मुहुर्मतिंकृत्वायुक्तियुक्तांमहामते ॥ ५२ ॥ गच्छाम्यद्यमहाराजवचसा तवनोदितः ॥ आगमिष्यामिसमयेसमावर्तनकर्मणि ॥५३॥ इत्युक्त्वाप्रययौपाशीतमापृच्छ्यविशांपते॥राजाप्रमुदितःकार्यंचकारचयथोत्तरम् ॥५४॥ आगतंवरुणंदृष्ट्वाकुमारोतिविचक्षणः॥ यज्ञस्यसमयंज्ञात्वातदाचिंतातुरोऽभवत्॥५५॥शोकस्यकारणंराज्ञःपर्यपृच्छदितस्ततः॥ज्ञात्वाऽत्मवधमायुष्मन् गमनायमतिंदधौ॥५६॥निश्चयंपरमंकृत्वासंमंत्र्यसचिवात्मजैः ॥ प्रययौनगरात्तस्मान्निर्गत्यवनमप्यसौ ॥५७॥ गतेपुत्रेनृपःकामंदुःखितोभूद्भृशंतदा ॥ प्रेर यामासदूतान्स्वांस्तस्यान्वेषणकाम्यया ॥ ५८ ॥ एवंगतेऽथकालेऽसौवरुणस्तद्गृहंगतः ॥ राजानंशोकसंतप्तंकुरुयज्ञमितिब्रुवन् ॥ ५९ ॥ राजाप्रणम्यतं प्राहदेवदेवकरोमिकिम् ॥ नजानेक्काऽपिपुत्रोमेगतस्त्वद्यभयाकुलः ॥ ६० ॥ सर्वत्रगिरिदुर्गेषुमुनीनामाश्रमेषुच ॥ अन्वेषितोमेदूतैस्तुनप्राप्तोयादसां पते ॥ ६१ ॥ आज्ञापयमहाराजकिंकरोमिगतेसुते ॥ नमेदोषोऽत्रसर्वज्ञभाग्यदोषस्तुसर्वथा ॥ ६२ ॥ व्यासउवाच ॥ इतिभूपवचःश्रुत्वाप्रचेताःकु पितोभृशम् ॥ शशापचनृपंक्रोधाद्वंचितस्तुपुनःपुनः ॥ ६३ ॥ नृपतेऽहंत्वयायस्माद्वचसाचप्रवंचितः ॥ तस्माज्जलोदरोव्याधिस्त्वांतुदत्वतिदारुणः ॥ ॥ ६४ ॥ व्यासउवाच ॥ इतिशप्तोमहीपालःकुपितेनप्रचेतसा ॥ पीडितोऽभूत्तदाराजाव्याधिनादुःखदेनतु ॥ ६५ ॥ एवंशप्त्वानृपंपाशीजगामनिजमा स्पदम् ॥ राजाप्राप्यमहाव्याधिंबभूवाऽतीवदुःखितः॥६६॥इतिश्रीदे०म०सप्तमस्कंधेपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ गतेऽथवरुणेराजा रोगेणाऽतीवपीडितः ॥ दुःखाद्दुःखंपरंप्राप्यव्यथितोभूद्भृशंतदा ॥१॥ कुमारोऽसौवनेश्रुत्वापितरंरोगपीडितम् ॥ गमनायमतिंराजंश्चकारस्नेहयंत्रितः ॥२॥

वनमेवप्रययावित्यन्वयः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेसप्तमस्कंधेपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ एकोनषष्टि श्लोकैस्तुशुनःशेपवधाश्रया ॥ कथाप्रारभ्यतेयत्रविश्वामित्रेणवैरिता ॥ हरिश्चंद्रेण[illegible]नानंतरंजातंवृत्तमाह गतेथेति ॥ १ ॥ २ ॥

॥ तत्राऽऽजगामहेति॥यत्रपुत्रःस्थितस्तत्रेत्यर्थः ॥ ३ ॥ वारयामासेति ॥ केवलंदयावशादित्यर्थः॥४॥५॥तेतवपशुभूतस्यहोमंकारयिष्यतीत्यन्वयः॥६॥ आत्माहिवल्लभइति ॥ नवाअरेपत्युःकामा

संवत्सरेव्यतीतेतुपितरंद्रष्टुमादरात् ॥ गंतुकामंतुतंज्ञात्वाशक्रस्तत्राऽऽजगामह ॥ ३ ॥ वासवस्तुतदारूपंकृत्वाविप्रस्यसत्वरः ॥ वारयामासयुक्त्यावै कुमारंगंतुमुद्यतम् ॥ ४ ॥ इंद्रउवाच ॥ राजपुत्रनजानासिराजनीतिंसुदुर्लभाम् ॥ अतःकरोषिमूढस्त्वंगमनायमतिंवृथा ॥ ५ ॥ पितातवमहाभाग ब्राह्मणैर्वेदपारगैः ॥ कारयिष्यतिहोमंतेज्वलितेऽथविभावसौ ॥ ६ ॥ आत्माहिवल्लभस्तातसर्वेषांप्राणिनांखलु ॥ तदर्थंवल्लभाःसंतिपुत्रदारधनादयः ॥ ॥ ७ ॥ आत्मनोदेहरक्षार्थंहत्वात्वांवल्लभंसुतम् ॥ हवनंकारयित्वाऽसौरोगमुक्तोभविष्यति ॥ ८ ॥ तस्मात्त्वयानगंतव्यंराजपुत्रपितुर्गृहे ॥ मृतेपितरि गंतव्यंराज्यार्थेसर्वथापुनः ॥ ९ ॥ एवंनिषेधितस्तत्रवासवेननृपात्मजः ॥ वनमध्येस्थितःकामंपुनःसंवत्सरंनृप ॥ १० ॥ अत्यंतंदुःखितंश्रुत्वाहरिश्चंद्रं तदात्मजः ॥ गमनायमतिंचक्रेमरणेकृतनिश्चयः ॥ ११ ॥ तुराषाड्द्विजरूपेणतत्राऽगत्यचरोहितम् ॥ निवारयामाससुतंयुक्तिवाक्यैःपुनःपुनः ॥ १२ ॥ हरिश्चंद्रोऽतिदुःखार्तोवसिष्ठंस्वपुरोहितम् ॥ पप्रच्छरोगनाशायतत्रोपायंसुनिश्चितम् ॥ १३ ॥ तमाहब्रह्मणःपुत्रोयज्ञंकुरुनृपोत्तम ॥ क्रयक्रीतेनपुत्रेण शापमोक्षोभविष्यति ॥ १४ ॥ पुत्रादशविधाःप्रोक्ताब्राह्मणैर्वेदपारगैः ॥ द्रव्येणाऽनीयतस्मात्त्वंपुत्रंकुरुनृपोत्तम ॥ १५ ॥ वरुणोऽपिप्रसन्नःसन्सुख कारीभविष्यति ॥ लोभात्कोऽपिद्विजःपुत्रंप्रदास्यातिस्वराट्प्रजः ॥ १६ ॥ एवंप्रमोदितोराजावसिष्ठेनमहात्मना ॥ प्रधानंप्रेरयामासतदन्वेषणकाम्यया ॥ ॥ १७ ॥ अजीगर्तोद्विजःकश्चिद्विषयेतस्यभूपतेः ॥ तस्याऽऽसंश्चत्रयःपुत्रानिर्धनस्यविशेषतः ॥ १८ ॥ प्रधानेनाऽप्यसौपृष्टःपुत्रार्थंदुर्बलोद्विजः ॥ ग वांशतंददामीतिदेहिपुत्रंमखायवै ॥ १९ ॥ शुनःपुच्छःशुनःशेपःशुनोलांगूलइत्यमी ॥ तेषामेकतमंमेहिददामितुगवांशतम् ॥ २० ॥ अजीगर्तस्तु तच्छ्रुत्वाक्षुधयापीडितोभृशम् ॥ पुत्रंचैकतमंतेभ्योविक्रेतुंवैमनोदधे ॥ २१ ॥ कार्यादिकारिणंज्येष्ठंमत्वानासावदादमुम् ॥ कनिष्ठंनाप्यदान्मातामामैषइ तिवादिनी ॥ २२ ॥ मध्यमंचशुनःशेपंददौगवांशतेनच ॥ आनिनायपशुंचक्रेनरमेधेनराधिपः ॥ २३ ॥ रुदंतंदुःखितंदीनंवेपमानंभृशातुरम् ॥ यूपेब द्धंनिरीक्ष्याऽमुंचुकुशुर्मुनयस्तदा ॥ २४ ॥ शामित्रायपशुंचक्रेनरमेधेनराधिपः ॥ शमितानाददेशस्त्रंतमालंभयितुंशिशुम् ॥ २५ ॥ नाऽहंद्विजसुतंदी नंरुदंतंकरुणंभृशम् ॥ हनिष्यामिस्वलोभार्थमित्युवाचाप्यसौतदा ॥ २६ ॥ इत्युक्त्वाविरराभाऽसौकर्मणोदुष्करादथ ॥ राजासभासदःप्राहकिंकर्तव्य मितिद्विजाः ॥ २७ ॥ जातःकिलकिलाशब्दोजनानांक्रोशतांतदा ॥ क्रंदमानेशुनःशेपेसभायांभृशमद्भुतम् ॥ २८ ॥

यपतिःप्रियोभवत्यात्मनस्तुकामायपतिःप्रियोभवतीत्यादिनानवाअरेसर्वस्यकामायसर्वंप्रियंभवतीतिबृहदारण्यकश्रुतेरनुभवाच्च ॥ तदर्थंआत्मार्थइत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥९॥१०॥११॥१२॥१३॥१४॥ ॥१५॥१६॥१७॥१८॥१९॥२०॥२१॥कार्याधिकारिणंमृतक्रियाधिकारिणम्॥२२॥२३॥२४॥शामित्रायशमितुःकर्मवधरूपंशामित्रंतस्मैवधायकर्मणेपशुंचक्रेदत्तवानित्यर्थः ॥२५॥२६॥२७॥२८॥

अजीगर्तोलोभवशात्पुत्रवधंकर्तुंप्रवृत्तइत्याह अजीगर्तइति ॥ २९ ॥ ३० ॥ सदाऽसूयेति ॥ पुत्रेऽपिद्वेषबुद्धिरित्यर्थः ॥ प्रसूयतेउत्पद्यते ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ शामित्रेवधकर्मणिअनेनचलोभाविष्टस्य ईदृशीगतिर्जायतेइतिबोधितम् ॥ तस्माल्लोभस्त्याज्यइत्यवांतरतात्पर्यम् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ नोदनेयंप्रेरणेयंविधिवाक्येनेत्यर्थः ॥ नतुविधिवाक्यानामवश्य

अजीगर्तस्तदोत्थायतमुवाचनृपोत्तमम् ॥ राजन्कार्यंकरिष्यामितवाऽहंसुस्थिरोभव ॥ २९ ॥ वेतनंद्विगुणंदेहिहनिष्यामिपशुंकिल ॥ कर्तव्यंमखकार्यंवै मयातेऽद्यधनार्थिना ॥ ३० ॥ दुःखितस्यधनार्थस्यसदाऽसूयाप्रसूयते ॥ व्यासउवाच ॥ तच्छ्रुत्वावचनंतस्यहरिश्चंद्रोमुदान्वितः ॥ ३१ ॥ तमुवाचददाम्यद्यगवांशतमनुत्तमम् ॥ तदाकर्ण्यपितातस्यपुत्रंहंतुंसमुद्यतः ॥ ३२ ॥ लोभेनाऽऽकुलचित्तोऽसौशामित्रेकृतनिश्चयः ॥ समुद्यतंचतंदृष्ट्वाजनाःसर्वेसभासदः ॥ ३३ ॥ चुक्रुशुर्भृशदुःखार्ताहाहेतिजगदुर्वचः ॥ पिशाचोऽयंमहापापीक्रूरकर्माद्विजाकृतिः ॥३४॥ यस्त्वयंस्वसुतंहंतुमुद्यतःकुलपांसनः ॥ धिक्चांडालकिमेतत्तेपापकर्मचिकीर्षितम् ॥ ३५ ॥ हत्वासुतंधनंप्राप्यकिंसुखंतेभविष्यति ॥आत्मावैजायतेपुत्रअंगाद्वैवेदभाषितम्॥३६॥तत्कथंपापबुद्धेत्वमात्मानंहंतुमिच्छसि ॥ एवंकोलाहलेतत्रजातेकौशिकनंदनः ॥ ३७ ॥ समीपंनृपतेर्गत्वातमुवाचदयापरः ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ राजन्मुंचशुनःशेपंरुदंतंभृशदुःखितम् ॥ ३८ ॥ क्रतुस्तेभवितापूर्णोरोगनाशश्चसर्वथा ॥ दयासमंनास्तिपुण्यंपापंहिंसासमंनहि ॥ ३९ ॥ रागिणांरोचनार्थायनोदनेयंविचारय ॥ आत्मदेहस्यरक्षार्थंपरदेहनिकृंतनम् ॥ ४० ॥ नकर्तव्यंमहाराजसर्वतःशुभमिच्छता ॥ दययासर्वभूतेषुसंतुष्टोयेनकेनच ॥ ४१ ॥ सर्वेंद्रियोपशांत्याचतुष्यत्याशुजगत्पतिः ॥ आत्मवत्सर्वभूतेषुचिंतनीयंनृपोत्तम ॥ ४२ ॥ जीवितव्यंप्रियंनूनंसर्वेषांसर्वदाकिल ॥ त्वमिच्छसिसुखंकर्तुंदेहेहत्वात्वमुंद्विजम् ॥ ४३ ॥ कथंनेच्छेदसौदेहंरक्षितुंस्वसुखास्पदम् ॥ पूर्वजन्मकृतंवैरंनाऽनेनसहतेनृप ॥ ४४ ॥ येनाऽमुंहंतुकामस्त्वंद्विजपुत्रंनिरागसम् ॥ योयंहंतिविनावैरंस्वकामःसततंपुनः ॥ ४५ ॥ हंतारंहंतितंप्राप्यजननंजननांतरे ॥ जनकोऽस्यसुदुष्टात्मायेनाऽसौतेसमर्पितः ॥ ४६ ॥ स्वात्मजोधनलोभेनपापाचारःसदुर्मतिः ॥ एष्टव्यावहवःपुत्रायद्येकोऽपिगयांव्रजेत् ॥ ४७ ॥ यजेतचाऽश्वमेधेननीलंवावृषमुत्सृजेत् ॥ देशमध्येचयःकश्चित्पापकर्मसमाचरेत् ॥ ४८ ॥ षष्ठांशस्तस्यपापस्यराजाभुंक्तेनसंशयः ॥ निषेधनीयोराज्ञाऽसौपापंकर्तुंसमुद्यतः ॥ ४९ ॥ ननिषिद्धस्त्वयाकस्मात्पुत्रंविक्रेतुमुद्यतः ॥ सूर्यवंशेसमुत्पन्नस्त्रिशंकुतनयःशुभः ॥ ५० ॥ आर्यस्त्वनार्यवत्कर्मकर्तुमिच्छसिपार्थिव ॥ मोचनान्मुनिपुत्रस्यकरणाद्वचनस्यमे ॥ ५१ ॥

हिंसाकरणेतात्पर्यम् ॥ तदेतद्विचारयनिश्चिनुहीत्यर्थः॥किंतुहिंसानिवृत्तावेवतात्पर्यम् ॥ तदुक्तंभागवते ॥ लोकेव्यवायामिषमद्यसेवानित्यास्तुजंतोर्नहितत्रचोदना ॥ व्यवस्थितिस्तेषुविवाहयज्ञसुराग्रहैरासुनिवृत्तिरिष्टेति ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ हंतारंहंतीति ॥ यंहंतिसजननंप्राप्यतंहंतारंपूर्वजन्मस्थंजननांतरेद्वितीयजन्मनिहंतीत्यन्वयः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥४९॥ ॥ ५० ॥ मेममवचनस्यकरणात्स्वीकरणादित्यर्थः ॥ ५१ ॥

॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ निग्रहः आग्रहः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेसप्तमस्कंधेषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ एकोनषष्टिश्लोकैस्तुविश्वामित्रेणमो

तवदेहेसुखंराजन्भविष्यत्यविचारणात् ॥ पितातेशापयोगेनचांडालत्वमुपागतः ॥५२॥ मयाऽसौतेनदेहेनस्वर्लोकंप्रापितःकिल ॥ तेनैवप्रीतियोगेनकुरु मेवचनंनृप ॥ ५३ ॥ मुंचैनंबालकंदीनंरुदंतंभृशमातुरम् ॥ याचितोऽसिमयानूनंयज्ञेऽस्मिन्राजसूयके ॥ ५४ ॥ प्रार्थनाभंगजंदोषंकथंत्वंनाऽवबुध्यसे ॥ प्रार्थितंसर्वदादेयंमखेऽस्मिन्नृपसत्तम ॥ ५५ ॥ अन्यथापापमेवस्यात्तवराजन्नसंशयः ॥व्यासउवाच ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वाकौशिकस्यनृपोत्तमः ॥५६॥ प्रत्युवाचमहाराजःकौशिकंमुनिसत्तमम् ॥ जलोदरेणगाधेयदुःखितोऽहंभृशंमुने ॥ ५७ ॥ तस्मान्नमोचयाम्येनमन्यत्प्रार्थयकौशिक ॥ नत्वयानिग्रहः कार्यःकार्येऽस्मिन्ममसर्वथा ॥ ५८ ॥ तच्छ्रुत्वावचनंराज्ञोविश्वामित्रोऽतिकोपतः ॥ बभूवदुःखसंतप्तोवीक्ष्यदीनंद्विजात्मजम् ॥ ५९ ॥ इतिश्रीदेवीभाग वतेमहापुराणेसप्तमस्कंधेषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ रुदंतंबालकंवीक्ष्यविश्वामित्रोदयातुरः ॥ शुनःशेपमुवाचेदंगत्वापार्श्वेऽतिदुःखि तम् ॥ १ ॥ मंत्रंप्रचेतसःपुत्रमयोक्तंमनसास्मरन् ॥ जपतस्तवकल्याणंभविष्यतिममाज्ञया ॥ २ ॥ विश्वामित्रवचःश्रुत्वाशुनःशेपःशुचाकुलः ॥ मंत्रंज जापमनसाकौशिकोक्तंस्फुटाक्षरम् ॥ ३ ॥ जपतस्तत्रतस्याऽऽशुप्रचेतास्तुकृपाकरः ॥ प्रादुर्बभूवसहसाप्रसन्नोनृप बालके ॥ ४ ॥ दृष्ट्वातमागतंसर्वेविस्म यंपरमंगताः ॥ तुष्टुवुर्वरुणंदेवंमुदितादर्शनेनते ॥ ५ ॥ राजाऽतिविस्मितःपादौप्रणनामरुजातुरः ॥ बद्धांजलिपुटोदेवंतुष्टावपुरतःस्थितम् ॥ ६ ॥ हरिश्चंद्रउवाच ॥ देवदेवकृपासिंधोपापात्माऽहंसुमंदधीः ॥ कृतापराधःकृपणःपावितःपरमेष्ठिना ॥ ७ ॥ मयातेपुत्रकामेनदुःखसंस्थेनहेलनम् ॥ कृतं क्षमाप्यंप्रभुणाकोऽपराधःसुदुर्मतेः ॥ ८ ॥ अर्थीदोषंनजानातितस्मात्पुत्रार्थिनामया ॥ वंचितस्त्वंदेवदेवभीतेननरकाद्विभो ॥९॥ अपुत्रस्यगतिर्नास्ति स्वर्गोनैवचनैवच ॥ भीतोऽहंतेनवाक्येनतस्मात्तेहेलनंकृतम् ॥ १० ॥ नाऽज्ञस्यदूषणंचिंत्यंनूनंज्ञानवताविभो ॥ दुःखितोऽहंरुजाक्रांतोवंचितःस्वसु तेनह ॥११॥ नजानेऽहंमहाराजपुत्रोमेक्वगतःप्रभो ॥ वंचयित्वावनेभीतोमरणान्मांकृपानिधे ॥ १२ ॥ प्रययौद्रविणंदत्त्वागृहीतोद्विजबालकः ॥ यज्ञो ऽयंक्रीतपुत्रेणप्रारब्धस्तवतुष्टये ॥ १३ ॥ दर्शनंतवसंप्राप्यगतंदुःखंममाऽद्भुतम् ॥ जलोदरकृतंसर्वंप्रसन्नेत्वयिसांप्रतम् ॥१४॥ व्यासउवाच॥ इतितस्यव चःश्रुत्वाराज्ञोरोगातुरस्यच ॥ दयावान्देवदेवेशःप्रत्युवाचनृपोत्तमम् ॥ १५ ॥ वरुणउवाच ॥ मुंचराजञ्छुनःशेपंस्तुवंतंमांभृशातुरम् ॥ यज्ञोऽयंपरिपूर्ण स्तेरोगमुक्तोभवाऽऽत्मना ॥ १६ ॥ चिते ॥ शुनःशेपेहरिश्चंद्रोरोगान्मुक्तइतीर्यते ॥ १ ॥ राजवाक्यंश्रुत्वाविश्वामित्रोयदकरोत्तदाह रुदंतमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ॥ ८ ॥ भीतेननरकादिति ॥ अपुत्रस्यगतिर्नास्तीतिशासनात्पुत्रेमृतेनरकंप्राप्स्यामीतिनरकात्भीतेनेत्यर्थः ॥ ९ ॥ तदेवाह अपुत्रस्येति ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

विरुजंरोगरहितम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ विद्याप्रदश्चेतिचकारेणजन्मदातापीत्येवंमिलिताःपंचेत्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३०॥

इत्युक्त्वावरुणस्तूर्णंराजानंविरुजंतथा॥ चकारपश्यतांतत्रसदस्यानांसुसंस्थितम्॥१७॥ विमुक्तोऽसौद्विजःपाशाद्वरुणेनमहात्मना ॥जयशब्दस्ततस्तत्र संजातोमखमंडपे ॥ १८ ॥ राजाप्रमुदितःसद्योरोगान्मुक्तःसुदारुणात् ॥ यूपान्मुक्तःशुनःशेपोबभूवाऽतीवसंस्थितः ॥ १९ ॥ राजात्विमंमखंपूर्णंचकार विनयान्वितः ॥ शुनःशेपस्तदासभ्यानित्युवाचकृतांजलिः ॥ २० ॥ भोभोःसभ्याःसुधर्मज्ञाब्रुवंतुधर्मनिर्णयम् ॥ वेदशास्त्रानुसारेणयथार्थवादिनःकिल ॥ २१ ॥ पुत्रोऽहंकस्यसर्वज्ञाःपितामेकोऽग्रतःपरम् ॥ भवतांवचनात्तस्यशरणंप्रव्रजाम्यहम् ॥ २२ ॥ इत्युक्तेवचनेतत्रसभ्याःप्रोचुःपरस्परम् ॥ सभ्या ऊचुः ॥ अजीगर्तस्यपुत्रोऽयंकस्याऽन्यस्यभवेदसौ ॥२३॥ अंगादंगात्समुद्भूतःपालितस्तेनभक्तितः ॥ अन्यस्यकस्यपुत्रोऽसौप्रभवेदितिनिश्चयः॥२४॥ तच्छ्रुत्वावामदेवस्तुतानुवाचसभासदः ॥ विक्रीतस्तेनतातेनद्रव्यलोभात्सुतःकिल ॥२५॥ पुत्रोऽयंधनदातुश्चराज्ञस्तत्रनसंशयः ॥ अथवावरुणस्यैषपा शान्मुक्तोऽस्त्यनेनवै ॥ २६ ॥ अन्नदाताभयत्रातातथाविद्याप्रदश्चयः ॥ तथावित्तप्रदश्चैवपंचैतेपितरःस्मृताः ॥२७॥ तदाकेचित्पितुःप्राहुःकेचिद्राज्ञस्त थाऽपरे ॥ वरुणस्येतिसंवादेनिर्णयंनययुश्चते ॥ २८ ॥ इत्थंसंदेहमापन्नेवसिष्ठोवाक्यमब्रवीत् ॥ सभ्यान्विवदतस्तत्रसर्वज्ञःसर्वपूजितः ॥ २९ ॥ शृणुध्वं भोमहाभागानिर्णयंश्रुतिसंमतम् ॥ निःस्नेहेनयदापित्राविक्रीतोऽयंसुतःशिशुः ॥ ३० ॥ संबंधस्तुगतस्तस्यतदैवधनसंग्रहात् ॥ हरिश्चंद्रस्यसंजातःपु त्रोऽसौक्रीतएवच ॥ ३१ ॥ यूपेबद्धोयदाराज्ञातदातस्यनवैसुतः ॥ वरुणस्तुस्तुतोऽनेनतेनतुष्टेनमोचितः ॥ ३२ ॥ तस्मान्नाऽयंमहाभागाह्यसौपुत्रःप्रचे तसः ॥ योयंस्तौतिमहामंत्रैःसोऽपितुष्टोददातिच ॥ ३३ ॥ धनंप्राणान्पशून्राज्यंतथामोक्षंकिलेप्सितम् ॥ कौशिकस्यसुतश्चाऽयमरिष्टेयेनरक्षितः ॥ ॥ ३४ ॥ मंत्रंदत्वामहावीर्यंवरुणस्याऽतिसंकटे ॥ व्यासउवाच ॥ श्रुत्वावाक्यंवसिष्ठस्यबाढमूचुःसभासदः ॥ ३५ ॥ विश्वामित्रस्तुजग्राहतंकरेदक्षिणेत दा ॥ एहिपुत्रगृहंमेत्वमित्युक्त्वाप्रेमपूरितः ॥ ३६ ॥ शुनःशेपोजगामाऽऽशुतेनैवसहसत्वरः ॥ वरुणस्तुप्रसन्नात्माजगामचस्वमालयम् ॥३७॥ ऋत्विज श्चतथासभ्याःस्वगृहान्निर्ययुस्तदा॥राजाऽपिरोगनिर्मुक्तोबभूवाऽतिमुदान्वितः ॥ ३८ ॥ प्रजास्तुपालयामाससुप्रसन्नेनचेतसा ॥ रोहिताख्यस्तुतच्छ्रुत्वावृ त्तांतंवरुणस्यह ॥३९॥ आजगामगृहंप्रीतोदुर्गमाद्वनपर्वतात् ॥ दूताराजानमभ्येत्यप्रोचुःपुत्रंसमागतम् ॥ ४० ॥ मुदितोऽसौजगामाऽऽशुसंमुखःकोसला धिपः ॥ दृष्ट्वापितरमायांतंप्रेमोद्रिक्तःसुसंभ्रमः ॥४१॥ दंडवत्पतितोभूमावश्रुपूर्णमुखःशुचा ॥ राजाऽपितंसमुत्थाप्यपरिरभ्यमुदान्वितः ॥ ४२ ॥

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ विश्वामित्रोऽतिकोपनइति ॥ त्रिशंकोःस्वपितुरुद्धारकस्यममशुनःशेपमोचनविषयकंवाक्यंनांगीचकारैता
दृशस्याऽतिदुष्टहरिश्चंद्रस्यप्रशंसांमदग्रेकरोतीत्यसूयाकोपकारणम् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ग्लहंपणम् ॥ ५६ ॥ अहंचेदिति ॥ त्वयाऽतिसंस्तुतंराजानंहरिश्चंद्रंतंप्रसिद्धमहमसत्यवादिनंनकरोमिनक

समाघ्रायसुतंमूर्ध्निपप्रच्छकुशलंपुनः ॥ उत्संगेतंसमारोप्यमुदितोमेदिनीपतिः ॥ ४३ ॥ उष्णैर्नेत्रजलैःशीर्षण्यभिषेकमथाऽकरोत् ॥ राज्यंशशासतेना
सौपुत्रेणाऽतिप्रियेणच ॥ ४४ ॥ वृत्तांतंनरमेधस्यकथयामासविस्तरात् ॥ राजसूयंक्रतुवरंचकारनृपसत्तमः ॥४५॥ वसिष्ठंपूजयित्वाऽथहोतारमकरोद्वि
भुः ॥ समातेत्वथयज्ञेशेवसिष्ठोऽतीवपूजितः ॥ ४६ ॥ शक्रस्यसदनंरम्यंजगाममुनिरादरात् ॥ विश्वामित्रोऽपितत्रैववसिष्ठेनचसंगतः ॥ ४७ ॥ मिलित्वा
तौस्थितौदेवसदनेमुनिसत्तमौ ॥ विश्वामित्रोऽपिपप्रच्छवसिष्ठंप्रतिपूजितम् ॥ ४८ ॥ वीक्ष्यविस्मयचित्तस्तंसभायांतुशचीपतेः ॥ विश्वामित्रउवाच ॥
क्वेयंपूजात्वयाप्राप्तामहतीमुनिसत्तम ॥ ४९ ॥ कृताकेनमहाभागसत्यंब्रूहिममांतिके ॥ वसिष्ठउवाच ॥ यजमानोऽस्तिमेराजाहरिश्चंद्रःप्रतापवान्॥५०॥
राजसूयःकृतस्तेनराज्ञाप्रवरदक्षिणः॥नेदृशोऽस्तिनृपश्चान्यःसत्यवादीधृतव्रतः ॥५१॥ दाताचधर्मशीलश्चप्रजारंजनतत्परः ॥ तस्ययज्ञेमयापूजाप्राप्ताकौ
शिकनंदन ॥ ५२ ॥ "किंपृच्छसिपुनःसत्यंब्रवीम्यकृत्रिमंद्विज ॥"हरिश्चंद्रसमोराजानभूतोनभविष्यति ॥ सत्यवादीतथादाताशूरःपरमधार्मिकः ॥
॥ ५३ ॥ व्यासउवाच ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वाविश्वामित्रोऽतिकोपनः ॥ बभूवक्रोधसंरक्तलोचनोऽप्यब्रवीच्चतम् ॥ ५४ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ एवंस्तौषिनृ
पंमिथ्यावादिनंकपटप्रियम् ॥ वंचितोवरुणोयेनप्रतिश्रुत्यवरंपुनः ॥ ५५ ॥ ममजन्मार्जितंपुण्यंतपसःपठितस्यच ॥ त्वदीयंवाऽतितपसोग्लहंकुरुमहा
मते ॥ ५६ ॥ अहंचेत्तंनृपंसद्योनकरोम्यतिसंस्तुतम् ॥ असत्यवादिनंकाममदातारंमहाखलम् ॥ ५७ ॥ आजन्मसंचितंसर्वंपुण्यंममविनश्यतु ॥ अन्य
थात्वत्कृतंसर्वंपुण्यंत्वितिपणावहे ॥ ५८ ॥ ग्लहंकृत्वाततस्तौतुविवदंतौमुनीतदा ॥ स्वाश्रमंस्वर्गलोकाच्चगतौपरमकोपनौ ॥ ५९ ॥ इतिश्रीदेवीभागव
तेमहापुराणेसप्तमस्कंधेसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ कदाचित्तुहरिश्चंद्रोमृगयार्थंवनंययौ ॥ अपश्यद्रुदतींबालांसुंदरींचारुलोचनाम् ॥
॥ १ ॥ तामपृच्छन्महाराजःकामिनींकरुणापरः ॥ पद्मपत्रविशालाक्षिकिंरोदिषिवरानने ॥ २ ॥ केनाऽसिपीडिताऽत्यर्थंकिंतेदुःखंवदाऽऽशुमे ॥ काच
त्वंविजनेघोरेकस्तेभर्तापिताऽथवा ॥ ३ ॥ नबाधतेचराज्येमेराक्षसोऽपिपरांगनाम् ॥ तंहन्मितरसाकांतेयस्त्वांसुंदरिबाधते ॥ ४ ॥

रिष्यामिचेन्ममपुण्यंविनश्यतुअन्यथातुतंयद्यहमसत्यवादिनंकरिष्यामितदातवपुण्यमित्यर्थः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेसप्तमस्कंधेसप्तदशोध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ अष्टाधिकै
श्चपंचाशत्पद्यैरथनृपेणह ॥ विश्वामित्रमुनेर्वैरमभूदितितुकीर्त्यते॥ १॥वसिष्ठविश्वामित्रयोःपणानंतरंजातंवृत्तमाह ॥ कदाचिदिति॥अपश्यद्रुदतीमिति॥इयंविश्वामित्रनिर्मितामाया ॥ १ ॥२॥ ३॥४॥

॥ ५ ॥ ६ ॥ मदर्थसिद्धिरूपिणीयाहमस्मितस्यैमत्प्रयोजनार्थमित्यर्थः ॥ अनेनचकात्वंकस्तेभर्तापिताऽथवेत्यस्योत्तरमर्थाद्दत्तंभवति सिद्धेःशास्त्रेप्रसिद्धत्वात् ॥ ७ ॥ ८ ॥ तापपरायणंतपश्चर्यापरायणम् ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ इत्थंनिषिध्येति ॥ अनेनचासिद्धयर्थंतपःकर्तानिरंतरमेवविघ्नैरभिभूयतइत्युक्तंभवति ॥ तस्मान्निष्कामनयाश्रीभगवत्याआराधनंकर्तव्यमित्यवांतरता

ब्रूहिदुःखंवरारोहेस्वस्थाभवकृशोदरि ॥ विषयेममपापात्मानतिष्ठतिसुमध्यमे ॥ ५ ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वानारीतमब्रवीन्नृपम् ॥ प्रमृज्याऽश्रूणिवदनाद्धरिश्चंद्रंनृपोत्तमम् ॥ ६ ॥ नार्युवाच ॥ राजन्मांबाधतेऽत्यर्थंविश्वामित्रोमहामुनिः ॥ तपःकरोतियद्घोरंमदर्थंकौशिकोवने ॥ ७ ॥ तेनाऽहंदुःखितारजन्विषयेतवसुव्रत ॥ विद्धिमांकमनांकांतांपीडितांमुनिनाभृशम् ॥ ८ ॥ राजोवाच ॥ स्वस्थाभवविशालाक्षिनतेदुःखंभविष्यति ॥ तमहंवारयिष्यामिमुनितापपरायणम् ॥ ९ ॥ इत्याश्वास्यस्त्रियंराजातरसामुनिसन्निधौ ॥ नत्वाप्रणम्यशिरसातमुवाचमहीपतिः ॥ १० ॥ स्वामिन्किंक्रियतेऽत्यर्थंतपसादेहपीडनम् ॥ किमर्थंतेसमारंभोब्रूहिसत्यंमहामते ॥ ११ ॥ वांछितंतवगाधेयकरोमिसफलंकिल ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठतरसातपसाऽलमतःपरम् ॥ १२ ॥ विषयेममसर्वज्ञनकर्तव्यंसुदारुणम् ॥ लोकपीडाकरंघोरंतपःकेनाऽपिकर्हिचित् ॥ १३ ॥ इत्थंनिषिध्यतंराजाविश्वामित्रंगृहंययौ ॥ मनसाक्रोधमाधायगतोऽसौकौशिकोमुनिः ॥ १४ ॥ सगत्वाचिंतयामासनृपकृत्यमसांप्रतम् ॥ वसिष्ठस्यचसंवादंतपसःप्रतिषेधनम् ॥ १५ ॥ कोपाविष्टेनमनसाप्रतीकारमथाकरोत् ॥ विचिंत्यबहुधाचित्तेदानवंघोरविग्रहम् ॥ १६ ॥ प्रेषयामासतद्देशंविधायसूकराकृतिम् ॥ सोऽतिकायोमहाकालःकुर्वन्नादंसुदारुणम् ॥ ॥ १७ ॥ राज्ञश्चोपवनेप्राप्तस्त्रासयन्रक्षकांस्तदा ॥ मालतीनांचखंडानिकदंबानांतथैवच ॥ १८ ॥ यूथिकानांचवृंदानिकंपयंश्चमुहुर्मुहुः ॥ दंतेनविलिखन्भूमिंसमुन्मूलयतेद्रुमान् ॥ १९ ॥ चंपकान्केतकीखंडान्मल्लिकानांचपादपान् ॥ करवीरानुशीरांश्चनिचखानशुभान्मृदून् ॥ २० ॥ मुचुकुंदानशोकांश्चबकुलांस्तिलकांस्तथा ॥ उन्मूल्यकदनंतत्रचकारसूकरोवने ॥ २१ ॥ वाटिकारक्षकाःसर्वेदुद्रुवुःशस्त्रपाणयः ॥ हाहेतिचुक्रुशुस्तत्रमालाकाराभृशातुराः ॥ ॥ २२ ॥ बाणैःसंताड्यमानोऽपियदात्रस्तोनवैमृगः ॥ रक्षकान्पीडयामासकोलःकालसमद्युतिः ॥ २३ ॥ ततदाऽतिभयाक्रांताराजानंशरणंययुः ॥ तमूचुस्त्राहित्राहीतिवेपमानाभयाकुलाः ॥ २४ ॥ तानागतान्समालोक्यभयार्तान्भूपतिस्तदा ॥ पप्रच्छकिंभयंकस्मान्मांब्रुवंतुसमागताः ॥ २५ ॥ नाहंबिभेमिदेवेभ्योराक्षसेभ्यश्चरक्षकाः ॥ कस्माद्भयंसमुत्पन्नंतद्ब्रुवंतुममाग्रतः ॥ २६ ॥ हन्मिचैकेनबाणेनतंशत्रुंदुर्भगंकिल ॥ योमेऽरातिःसमुत्पन्नोलोकेपापमतिःखलः ॥ २७ ॥ देवोवादानवोवाऽपितान्निहन्मिशरैःशितैः ॥ क्कतिष्ठतिकियद्रूपःकियद्बलसमान्वितः ॥ २८ ॥

त्पर्यम् ॥ १४ ॥ वसिष्ठस्यचसंवादमिति ॥ वसिष्ठेनाऽयंराजापरमधार्मिकइत्युक्तम् ॥ यद्ययंपरमधार्मिकस्तर्हिममतपसःकथमनेनप्रतिषेधनंकृतंकथंचवसिष्ठेनपणःकृतइतिप्रष्टव्योवसिष्ठोऽस्मिन्समये इतिभावः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ वनेसूकरोरक्षाणांकदनंचकारेत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

मालाकाराऊचुः ॥ नदेवोनचदैत्योऽस्तिनयक्षोनचकिन्नरः ॥ कश्चित्कोलोमहाकायोराजंस्तिष्ठतिकानने ॥ २९ ॥ पुष्पवृक्षानतिमृदून्दंतेनोन्मूलयत्य
सौ ॥ विदीर्णंतद्वनंसर्वंसूकरेणाऽतिरंहसा ॥ ३० ॥ विशिखैस्ताडितोऽस्माभिर्दृषद्भिर्लकुटैस्तथा ॥ नबिभेतिमहाराजहंतुमस्मानुपाद्रवत् ॥ ३१ ॥
॥ व्यासउवाच ॥ इत्याकर्ण्यवचस्तेषांराजाकोपसमाकुलः ॥ अश्वमारुह्यतरसाजगामोपवनंप्रति ॥ ३२ ॥ सैन्येनमहतायुक्तोगजाश्वरथसंयुतः ॥ पदा
तिवृंदसहितःप्रययौवनमुत्तमम् ॥ ३३ ॥ तत्राऽपश्यन्महाकोलंघुर्घुरंतंभयानकम् ॥ वनंभग्नंचसंवीक्ष्यराजाक्रोधयुतोऽभवत् ॥ ३४ ॥ चापेबाणंसमारो
प्याविकृष्यचशरासनम् ॥ तंहंतुंसूकरंपापंतरसासमुपाक्रमत् ॥ ३५ ॥ समालोक्यचराजानंचापहस्तंरुषाकुलम् ॥ संमुखोऽभ्यद्रवत्तूर्णंकुर्वञ्छब्दंसुदा
रुणम् ॥ ३६ ॥ तमायांतंसमालोक्यवराहंविकृताननम् ॥ मुमोचविशिखंतस्मिन्हंतुकामोमहीपतिः ॥३७॥ वंचयित्वाऽथतद्बाणंसूकरस्तरसाबलात् ॥
निर्जगाममहावेगात्तमुल्लंघ्यनृपंतदा ॥ ३८ ॥ गच्छंतंतंसमालोक्यराजाकोपसमान्वितः ॥ मुमोचविशिखांस्तीक्ष्णांश्चापमाकृष्ययत्नतः ॥ ३९ ॥ क्षणं
दृष्टिपथंराज्ञःक्षणंचाऽदर्शनंगतः ॥ कुर्वन्बहुविधारावंसूकरःसमुपाद्रवत् ॥ ४० ॥ हरिश्चंद्रोऽतिकुपितोमृगस्याऽनुजगामह ॥ अश्वेनवायुवेगेनविकृष्य
चशरासनम् ॥ ४१ ॥ इतस्ततस्ततःसैन्यमगमच्चवनांतरम् ॥ एकाकीनृपतिःकोलंव्रजंतंसमुपाद्रवत् ॥ ४२ ॥ मध्याह्नसमयेराजासंप्राप्तोविजनेवने ॥ तृ
षितःक्षुधितोऽत्यर्थंबभूवश्रांतवाहनः ॥४३॥ सूकरोऽदर्शनंप्राप्तोराजाचिंतातुरोऽभवत् ॥ मार्गभ्रष्टोऽतिविपिनेदारुणेदीनवत्स्थितः॥४४॥किंकरोमिक्वग
च्छामिनसहायोऽस्तिमेवने ॥ अज्ञातस्वपथःकुत्रव्रजामीतिव्यचिंतयत् ॥ ४५ ॥ एवंचिंतयतस्तत्रविपिनेजनवर्जिते ॥ राजाचिंतातुरोपश्यन्नदींसुविम
लोदकाम् ॥ ४६ ॥ वीक्ष्यतांमुदितोराजापाययित्वातुरंगमम् ॥ अश्वादुत्तीर्यविमलंपपौपानीयमुत्तमम् ॥ ४७ ॥ जलंपीत्वानृपस्तत्रसुखमापमहीप
तिः ॥ इयेषनगरंगंतुंदिग्भ्रमेणाऽतिमोहितः ॥ ४८ ॥ विश्वामित्रस्तुसंप्राप्तोवृद्धब्राह्मणरूपधृक् ॥ ननामवीक्ष्यराजातंप्रीतिपूर्वंद्विजोत्तमम् ॥ ४९ ॥
तमुवाचगाधिराजःप्रणमंतंनृपोत्तमम् ॥ स्वस्तितेऽस्तुमहाराजकिमर्थमिहचाऽऽगतः ॥ ५० ॥ एकाकीविजनेराजन्किंचिकीर्षितमत्रते ॥ ब्रूहिसर्वंस्वस्थ
रोभूत्वाकारणंनृपसत्तम ॥ ५१ ॥ राजोवाच ॥ सूकरोऽतिमहाकायोबलवान्पुष्पकाननम् ॥ समुपेत्यममर्दाऽऽशुकोमलान्पुष्पपादपान् ॥ ५२ ॥
तंनिवारयितुंदुष्टंकरेकृत्वाचकार्मुकम् ॥ ससैन्योऽहंस्वनगरान्निर्गतोमुनिसत्तम ॥ ५३ ॥ गतोऽसौदृक्पथात्पापोमायावीक्वापिवेगवान् ॥ पृष्ठतोऽहम
पिप्राप्तःसैन्यंक्वापिगतंमम ॥ ५४ ॥ क्षुधितस्तृषितश्चाऽहंसैन्यभ्रष्टस्त्विहाऽऽगतः ॥ नजानेपुरमार्गंचतथासैन्यगतिंमुने ॥ ५५ ॥

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥५०॥५१॥५२॥५३॥५४॥५५॥

॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेसप्तमस्कंधेअष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ छ ॥ ॥ त्रिषष्टिश्लोकवर्यैस्तुकौशिकेनमहात्मना ॥ हृतंराज्यंहरिश्चंद्रनृपतेरिदमुच्यते ॥ १ ॥ राज

पंथानंदर्शयविभोव्रजामिनगरंप्रति ॥ ममाऽत्रभाग्ययोगेनप्राप्तस्त्वंविजनेवने ॥ ५६ ॥ अयोध्याधिपतिश्चाऽहंहरिश्चंद्रोऽतिविश्रुतः ॥ राजसूयस्यकर्ताच वांछितार्थप्रदःसदा ॥ ५७ ॥ धनेच्छायदितेब्रह्मन्यज्ञार्थंद्विजसत्तम ॥ आगंतव्यमयोध्यायांदास्यामिविपुलंधनम् ॥ ५८ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहा पुराणेसप्तमस्कंधेऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ छ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वाभूपतेःकौशिकोमुनिः ॥ प्रहस्यप्रत्युवाचेदंहरिश्चंद्रंत दानृप ॥ १ ॥ राजंस्तीर्थमिदंपुण्यंपावनंपापनाशनम् ॥ स्नानंकुरुमहाभागपितॄणांतर्पणंतथा ॥ २ ॥ कालःशुभतमोऽस्तीहतीर्थेस्नात्वाविशांपते ॥ दानंददस्वशक्त्याऽत्रपुण्यतीर्थेऽतिपावने ॥ ३ ॥ प्राप्यतीर्थंमहापुण्यमस्नात्वायस्तुगच्छति ॥ सभवेदात्महाभूयइतिस्वायंभुवोऽब्रवीत् ॥ ४ ॥ तस्मात्ती र्थवरेराजन्कुरुपुण्यंस्वशक्तितः ॥ दर्शयिष्यामिमार्गंतेगंतासिनगरंततः ॥ ५ ॥ आगमिष्याम्यहंमार्गदर्शनार्थंतवाऽनघ ॥ त्वयासहाऽद्यकाकुत्स्थतवदा नेनतोषितः ॥ ६ ॥ तच्छ्रुत्वावचनंराजामुनेःकपटमंडितम् ॥ वासांस्युत्तार्यविधिवत्स्नातुमभ्याययौनदीम् ॥ ७ ॥ बंधयित्वाहयंवृक्षेमुनिवाक्येनमोहि तः ॥ अवश्यंभावियोगेनतद्वशस्तुतदाऽभवत् ॥ ८ ॥ राजास्नानविधिंकृत्वासंतर्प्यपितृदेवताः ॥ विश्वामित्रमुवाचेदंस्वामिन्दानंददामिते ॥ ९ ॥ यदिच्छसिम हाभागतत्तेदास्यामिसांप्रतम् ॥ गावोभूमिंहिरण्यंचगजाश्वरथवाहनम् ॥ १० ॥ नाऽदेयंमेकिमप्यस्तिकृतमेतद्व्रतंपुरा ॥ राजसूयेमखश्रेष्ठेमुनीनांसन्निधा वपि ॥ ११ ॥ तस्मात्त्वमिहसंप्राप्तस्तीर्थेऽस्मिन्प्रवरेमुने ॥ यत्तेऽस्तिवांछितंब्रूहिददामितववांछितम् ॥ १२ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ मयापूर्वंश्रुताराज न्कीर्तिस्तेविपुलाभुवि ॥ वसिष्ठेनचसंप्रोक्तादातानास्तिमहीतले ॥ १३ ॥ हरिश्चंद्रोनृपश्रेष्ठःसूर्यवंशेमहीपतिः ॥ तादृशोनृपतिर्दातानभूतोनभविष्यति ॥ १४ ॥ पृथिव्यांपरमोदारस्त्रिशंकुतनयोयथा ॥ अतस्त्वांप्रार्थयाम्यद्यविवाहोमेऽस्तिपार्थिव ॥ १५ ॥ पुत्रस्यचमहाभागतदर्थंदेहिमेधनम् ॥ राजोवाच ॥ विवाहंकुरुविप्रेंद्रददामिप्रार्थितंतव ॥ १६ ॥ यदिच्छसिधनंकामंदातातस्याऽस्मिनिश्चितम् ॥ व्यासउवाच ॥ इत्युक्तःकौशिकस्तेनवंचनातत्परोमुनिः ॥ ॥ १७ ॥ उद्भाव्यमायांगांधर्वींपार्थिवायाऽप्यदर्शयत् ॥ कुमारःसुकुमारश्चकन्याचदशवार्षिकी ॥ १८ ॥ एतयोःकार्यमप्यद्यकर्तव्यंनृपसत्तम ॥ राजसू याधिकंपुण्यंगृहस्थस्यविवाहतः ॥ १९ ॥ भविष्यतितवाऽद्यैवविप्रपुत्रविवाहतः ॥ तच्छ्रुत्वावचनंराजामाययातस्यमोहितः ॥ २० ॥

वाक्यंश्रुत्वाकौशिकोयदकरोत्तदाह इतितस्येति ॥ प्रहस्येति ॥ धार्मिकस्त्वमस्मिंस्तीर्थेनस्नात्वाकथंगंतुमिच्छसीत्यभिप्रायेणहास्यंचकार ॥ १ ॥ तदेवाह ॥ राजन्निति ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ मुनीनांसन्निधौराजसूययज्ञेमयैतद्व्रतंकृतमित्यन्वयः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ मेपुत्रस्यविवाहोऽस्तीन्वयः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

॥ २१ ॥ २२ ॥ वेदीमध्यइति ॥ अग्निहोत्रशालायांराजातस्मिन्समयेस्थितः ॥ तथाचतस्मिन्वेदीमध्येअग्निहोत्रवेदीमध्येदानंदेहीत्यन्वयः ॥ अयंभावः ॥ विवाहकार्यार्थंयद्धनंत्वयाप्रतिश्रुतंततत् अथचवरवध्वोःपोषणार्थंचयद्विपुलंधनंतद्दानंदेहि ॥ अन्यथात्वत्कृतेविवाहेवरवध्वोर्भिक्षाटनप्रसंगेतवाऽपकीर्तिःस्यादिति ॥ राजातुपोषणार्थधनंब्राह्मणोऽयंयत्किंचित्प्रार्थयिष्यातितदेतस्मैदेयमि त्याभिप्रायेणाऽऽहकिंतेऽभीष्टमिति ॥ २३ ॥ २४ ॥ ब्राह्मणस्तुसर्वस्वहरणेच्छयावदति राज्यंदेहीति ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ हेमभारद्वयंसार्धमिति ॥ आचि

तथेतिचप्रतिज्ञायनोवाचाऽल्पंवचस्तथा ॥ तेनदर्शितमार्गोऽसौनगरंप्रतिजग्मिवान् ॥ २१ ॥ विश्वाऽमित्रोऽपिराजानंवंचयित्वाऽऽश्रमंययौ ॥ कृतोद्वा हविधिस्तावद्विश्वामित्रोऽब्रवीन्नृपम् ॥ २२ ॥ वेदीमध्येनृपाऽद्यत्वंदेहिदानंयथेप्सितम् ॥ राजोवाच ॥ किंतेऽभीष्टंद्विजब्रूहिददामिवांछितंकिल ॥ २३ ॥ अदेयमपिसंसारेयशःकामोऽस्मिसांप्रतम् ॥ व्यर्थंहिजीवितंतस्यविभवंप्राप्ययेनवै ॥ २४ ॥ नोपार्जितंयशःशुद्धंपरलोकसुखप्रदम् ॥ विश्वामित्रउवाच॥ राज्यंदेहिमहाराजवरायसपरिच्छदम् ॥ २५ ॥ गजाश्वरथरत्नाढ्यंवेदीमध्येऽतिपावने ॥ व्यासउवाच ॥ मोहितोमाययातस्यश्रुत्वावाक्यंमुनेर्नृपः ॥२६॥ दत्तमित्युक्तवान्राज्यमविचार्ययदृच्छया ॥ गृहीतमितितंप्राहविश्वामित्रोऽतिनिष्ठुरः ॥ २७ ॥ दक्षिणांदेहिराजेंद्रदानयोग्यांमहामते ॥ दक्षिणारहितंदानं निष्फलंमनुरब्रवीत् ॥ २८ ॥ तस्माद्दानफलायत्वंयथोक्तांदेहिदक्षिणाम् ॥ इत्युक्तस्तुतदाराजातमुवाचाऽतिविस्मितः ॥ २९ ॥ ब्रूहिकियद्धनंतुभ्यंदेयं स्वामिन्मयाधुना ॥ दक्षिणानिष्क्रयंसाधोवदयावत्प्रमाणकम् ॥३०॥ दानपूर्त्यैप्रदास्यामिस्वस्थोभवतपोधन ॥ विश्वामित्रस्तुतच्छ्रुत्वातमाहमेदिनीप तिम् ॥३१॥ हेमभारद्वयंसार्धंदक्षिणांदेहिसांप्रतम् ॥ दास्यामीतिप्रतिश्रुत्यतस्मैराजातिविस्मितः ॥ ३२ ॥ तदैवसैनिकास्तस्यवीक्षमाणाःसमागताः ॥ दृष्ट्वामहीपतिंव्यग्रंतुष्टुवुस्तेमुदान्विताः ॥ ३३ ॥ व्यासउवाच ॥ श्रुत्वातेषांवचोराजानोक्त्वाकिंचिच्छुभाशुभम् ॥ चिंतयन्स्वकृतंकर्मययावंतःपुरेततः ॥ ३४ ॥ किंमयास्वीकृतंदानंसर्वस्वंयत्समर्पितम् ॥ वंचितोऽहंद्विजेनाऽत्रवनेपाटच्चरैरिव ॥ ३५ ॥ राज्यंसोपस्करंतस्मैमयासर्वंप्रतिश्रुतम् ॥ भारद्वयं सुवर्णस्यसार्धंचदक्षिणापुनः ॥ ३६ ॥ किंकरोमिमतिर्भ्रष्टानज्ञातंकपटंमुनेः ॥ प्रतारितोऽहंसहसाब्राह्मणेनतपस्विना ॥ ३७ ॥ नजानेदैवकार्यंवैहादैव किंभविष्यति ॥ इतिचिंतापरोराजागृहंप्राप्तोऽतिविह्वलः ॥ ३८ ॥ पतिंचिंतापरंदृष्ट्वाराज्ञीपप्रच्छकारणम् ॥ किंप्रभोविमनाभासिकाचिंताब्रूहिसांप्रतम् ॥ ३९ ॥ वनात्पुत्रःसमायातोराजसूयःकृतःपुरा ॥ कस्माच्छोचसिराजेंद्रशोकस्यकारणंवद ॥ ४० ॥

तस्यदशमोभागोभारस्तथाचार्धभारेणसहितभारद्वयपरिमाणंसुवर्णदक्षिणांदेहीत्यर्थः ॥ राजादास्यामीत्युक्त्वास्वनिकटेधनाभावात्किमयेदंकृतमित्याऽतिविस्मितइत्यर्थः ॥ ३२ ॥ तदैवसैनिकाइति ॥ येराज्ञासार्कंवनेगतास्तेमार्गभ्रंशादितस्ततोगताइत्युक्तेतेसैनिकाराजानंवीक्षमाणाआगताइत्यर्थः ॥ ३३ ॥ अंतःपुरेरूयगारेगतः चिंताग्रस्तःसन् ॥ ३४ ॥ स्वकृतमनयंस्मरति किंमयेति ॥ पाटच्चरै स्तस्करैः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ गृहंस्त्रीपुरम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ४१ ॥ ४२ ॥ शुभाशुभंयथाकथंचिदित्यर्थः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ विश्वामित्रोब्राह्मणवेषेणसमागतइत्यर्थः ॥ ४५ ॥ सुवर्णस्पृश दक्षिणात्वेनप्रतिज्ञातंदेहीत्यर्थः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ दानं

नाऽरातिर्विद्यतेकाऽपिबलवान्दुर्बलोऽपिवा ॥ वरुणोऽपिसुसंतुष्टः कृतकृत्योऽसिभूतले ॥ ४१ ॥ चिंतयाक्षीयतेदेहोनास्तिचिंतासमामृतिः ॥ त्यज्यतांनृपशार्दूलस्वस्थोभवविचक्षण ॥ ४२ ॥ तन्निशम्यप्रियावाक्यंप्रीतिपूर्वंनराधिपः ॥ प्रोवाचकिंचिच्चिंतायाःकारणंचशुभाशुभम् ॥ ४३ ॥ भोजनंनचकाराऽसौचिंताविष्टस्तथानृपः ॥ सुप्त्वापिशयनेशुभ्रेलेभेनिद्रांनभूमिपः ॥ ४४ ॥ प्रातरुत्थायचिंतार्तोयावत्संध्यादिकाःक्रियाः ॥ करोतिनृपतिस्तावद्विश्वामित्रःसमागतः ॥ ४५ ॥ क्षत्त्रानिवेदितोराज्ञेमुनिःसर्वस्वहारकः ॥ आगत्योवाचराजानंप्रणमंतंपुनःपुनः ॥ ४६ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ राजंस्त्यजस्वराज्यंमेदेहिवाचाप्रतिश्रुतम् ॥ सुवर्णस्पृशराजेंद्रसत्यवाग्भवसांप्रतम् ॥ ४७ ॥ हरिश्चंद्रउवाच ॥ स्वामिन्राज्यंतवेदंमेमयादत्तंकिलाधुना ॥ त्यक्त्वान्यत्रगमिष्यामिमाचिंतांकुरुकौशिक ॥ ४८ ॥ सर्वस्वंममतेब्रह्मन्गृहीतंविधिवद्विभो ॥ सुवर्णदक्षिणांदातुमशक्तोह्यधुनाद्विज ॥ ४९ ॥ दानंददामितेतावद्यावन्मेस्याद्धनागमः ॥ पुनश्चेत्कालयोगेनतदादास्यामिदक्षिणाम् ॥ ५० ॥ इत्युक्त्वानृपतिःप्राहपुत्रंभार्यांचमाधवीम् ॥ राज्यमस्मैप्रदत्तंवैमयावेद्यांसुविस्तरम् ॥ ५१ ॥ हस्त्यश्वरथसंयुक्तंरत्नहेमससन्वितम् ॥ त्यक्त्वात्रीणिशरीराणिसर्वंचाऽस्मैसमर्पितम् ॥ ५२ ॥ त्यक्त्वाऽयोध्यांगमिष्यामिकुत्रचिद्वनगह्वरे ॥ गृह्णात्विदंमुनिःसम्यग्राज्यंसर्वसमृद्धिमत ॥ ५३ ॥ इत्याभाष्यसुतंभार्यांहरिश्चंद्रःस्वमंदिरात् ॥ विनिर्गतःसुधर्मात्मामानयंस्तंद्विजोत्तमम् ॥ ५४ ॥ व्रजंतंभूपतिंवीक्ष्यभार्यापुत्रावुभावपि ॥ चिंतातुरौसुदीनास्यौजग्मतुःपृष्ठतस्तदा ॥ ५५ ॥ हाहाकारोमहानासीन्नगरेवीक्ष्यतांस्तथा ॥ चुक्रुशुःप्राणिनःसर्वेसाकेतपुरवासिनः ॥ ५६ ॥ हाराजन्किंकृतंकर्मकुतःक्लेशःसमागतः ॥ वंचितोऽसिमहाराजविधिनाऽपंडितेनह ॥ ५७ ॥ सर्वेवर्णास्तदादुःखमापुस्तंमहीपतिम् ॥ विलोक्यभार्ययासार्धंपुत्रेणचमहात्मना ॥ ५८ ॥ निनिंदुर्ब्राह्मणंतंतुदुराचारंपुरौकसः ॥ धूर्तोऽयमितिभाषंतोदुःखार्ताब्राह्मणादयः ॥ ५९ ॥ निर्गत्यनगरात्तस्माद्विश्वामित्रःक्षितीश्वरम् ॥ गच्छंतंतमुवाचेदंसमेत्यनिष्ठुरंवचः ॥ ६० ॥ दक्षिणायाःसुवर्णंमेदत्त्वागच्छनराधिप ॥ नाऽहंदास्यामिवाब्रूहिमयात्यक्तंसुवर्णकम् ॥ ६१ ॥ राज्यंगृहाणवासर्वंलोभश्चेद्धृदिवर्तते ॥ दत्तंचेन्मन्यसेराजन्देहियत्तत्प्रतिश्रुतम् ॥ ६२ ॥ एवंब्रुवंतंगाधेयंहरिश्चंद्रोमहीपतिः ॥ प्रणिपत्यसुदीनात्माकृतांजलिपुटोऽब्रवीत् ॥ ६३ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेसप्तमस्कंधेएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥

ददामिराज्यदानमधुनाददामिदक्षिणांतुधनप्राप्त्युत्तरंकालांतरेदास्यामीत्यर्थः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ इति श्रीदेवीभागवतटीकेलसप्तमस्कंधेएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अर्धाधिकैः पंचचत्वारिंशच्छ्लोकैरतःपरम् ॥ दक्षिणादानयत्नश्चराज्ञाकृतइतीर्यते ॥ १ ॥ राजाविश्वामित्रब्राह्मणंप्रतिकिमुक्तवान्तदाह अदत्त्वेति ॥ नकरिष्यामिभोजनमिति अन्नंत्यक्त्वाफलाहारा दिनाकालंनेष्यामीत्यर्थः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ कंचित्कालमिति ॥ मासपरिमितंकालमित्यर्थः ॥ अग्रेमाससमाप्तावेवब्राह्मणस्याऽऽगमनात् ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ वदाऽधुनेति ॥ एवंराज्ञोक्तेमि थ्यावादीराजाजातइतिवसिष्ठंजेष्यामीतिब्राह्मणाभिप्रायः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ग्राहकमिति ॥ अस्यामयोध्यायांयदिकश्चिद्ग्राहकःस्यात्तर्हितंपश्य नोचेदहंवाराणस्यांगत्वासर्वान्मौल्येनदत्त्वादा

हरिश्चंद्रउवाच ॥ अदत्वातेहिरण्यंवैनकरिष्यामिभोजनम् ॥ प्रतिज्ञामेमुनिश्रेष्ठविषादंत्यजसुव्रत ॥१॥ सूर्यवंशसमुद्भूतःक्षत्रियोऽहंमहीपतिः ॥ राजसूयस्ययज्ञस्यकर्तावांछितदोनृषु ॥ २ ॥ कथंकरोमिनाकारंस्वामिन्दत्त्वायदृच्छया ॥ अवश्यमेवदातव्यमृणंमेद्विजसत्तम ॥ ३ ॥ स्वस्थोभवप्रदास्यामिसुवर्णंमनसेप्सितम् ॥ कंचित्कालंप्रतीक्षस्वयावत्प्राप्स्याम्यहंधनम् ॥ ४ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ कुतस्तेभविताराजन्धनप्राप्तिरतःपरम् ॥ गतंराज्यंतथाकोशोबलंचैवाऽर्थसाधनम् ॥ ५ ॥ वृथाऽऽशातेमहीपालधनार्थेकिंकरोम्यहम् ॥ निर्धनंत्वांचलोभेनपीडयामिकथंनृप ॥ ६ ॥ तस्मात्कथयभूपालनदास्यामीतिसांप्रतम् ॥ त्यक्त्वाऽऽशांमहतींकामंगच्छाम्यहमतःपरम् ॥ ७ ॥ यथेष्टंव्रजराजेन्द्रभार्यापुत्रसमन्वितः ॥ सुवर्णंनास्तिकिंतुभ्यंददामीतिवदाधुना ॥८॥ व्यासउवाच ॥ गच्छन्वाक्यमिदंश्रुत्वाब्राह्मणस्यचभूपतिः ॥ प्रत्युवाचमुनिंब्रह्मन्धैर्यंकुरुददाम्यहम् ॥ ९ ॥ ममदेहोऽस्तिभार्यायाःपुत्रस्यचह्यनामयः ॥ क्रीत्वादेहंतुतंनूनमृणंदास्यामितेद्विज ॥ १० ॥ ग्राहकंपश्यविप्रेंद्रवाराणस्यांपुरिप्रभो ॥ दासभावंगमिष्यामिसदारोऽहंसपुत्रकः ॥ ११ ॥ गृहाणकांचनंपूर्णंसार्धभारद्वयंमुने ॥ मौल्येनदत्त्वासर्वान्नःसंतुष्टोभवभूधर ॥ १२ ॥ इतिब्रुवञ्जगामाऽथसहपत्न्यासुतान्वितः ॥ उमयाकांतयासार्धंयत्राऽस्तेशंकरःस्वयम् ॥ १३ ॥ तांदृष्ट्वाचपुरींरम्यांमनसोल्हादकारिणीम् ॥ उवाचसकृतार्थोऽस्मिपुरींपश्यन्सुवर्चसम् ॥ १४ ॥ ततोभागीरथींप्राप्यस्नात्वादेवादितर्पणम् ॥ देवार्चनंचनिर्वर्त्यकृतवान्दिग्विलोकनम् ॥ १५ ॥ प्रविश्यवसुधापालोदिव्यांवाराणसींपुरीम् ॥ नैषामनुष्यभुक्तेतिशूलपाणेःपरिग्रहः ॥ १६ ॥ जगामपद्भ्यांदुःखार्तःसहपत्न्यासमाकुलः ॥ पुरींप्रविश्यसनृपोविश्वासमकरोत्तदा ॥ १७ ॥ ददर्शेऽथमुनिश्रेष्ठंब्राह्मणंदक्षिणार्थिनम् ॥ तंदृष्ट्वासमनुप्राप्तंविनयावनतोऽभवत् ॥ १८ ॥ प्राहचैवांजलिंकृत्वाहरिश्चंद्रोमहामुनिम् ॥ इमेप्राणाःसुतश्चाऽयंप्रियापत्नीमुनेमम ॥ १९ ॥ येनतेकृत्यमस्त्याशुगृहाणाऽद्यद्विजोत्तम ॥ यच्चाऽन्यत्कार्यमस्माभिस्तन्ममाऽऽख्यातुमर्हसि ॥ २० ॥

सभावंगमिष्यामितदात्वंकांचनंगृहाणाऽथचसंतुष्टोभवेतिपिंडितोर्थः ॥ ११ ॥ भूधरेतिब्राह्मणसंबोधनम् ॥ १२ ॥ उमयापराशक्त्यासहितोयत्रकाश्यांशंकरस्तिष्ठतितस्यांकाश्यांजगामेत्यर्थः ॥ ॥ १३ ॥ १४ ॥ दिग्विलोकनंकेनमार्गेणगंतव्यमितिसमंतादवलोकितवानित्यर्थः ॥ १५ ॥ नैषामनुष्यभुक्तेति ॥ यदीयंपुरीमनुष्येणभुक्तापालितास्यात्तदामामकिंचित्करंमौल्यंदत्त्वाकोऽपिनग्रहीष्यातिपरंतुतयान किंतुशूलपाणेःसर्वेश्वरस्यशिवस्यपरिग्रहोऽस्तितेनपालिताऽस्तिततःसर्वेश्वरःशिवोमामकिंचित्करमपिमौल्यंदत्त्वागृहीष्यतीत्याभिप्रायेणकाश्यांजगामेतिभावः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

॥ पूर्णःसमासइति ॥ यस्त्वयादक्षिणादानेप्रतिज्ञातोमासोमासांतेदक्षिणांदास्यामीतिसमासः पूर्णइत्यर्थः ॥ तस्यनिमित्तंमासांतेदक्षिणांदास्यामीतिप्रतिज्ञारूपम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥
कुतःपुष्टानिमित्राणीति ॥ येभ्योधनंगृहीत्वाऽस्मैब्राह्मणायदक्षिणांदास्यामितादृशानिपुष्टानिसंपन्नानिममिमित्राणिअत्रकाश्यांकुतःसंतिनैवसंतीत्यर्थः ॥ २५ ॥ प्रतिग्रहःकुतोदुष्टस्तदाह राज्ञांवृत्तित्रय
मिति ॥ दानाध्ययनयजनरूपं नतुतत्रप्रतिग्रहोऽस्तितस्मादित्यर्थः ॥ ननुद्रव्याभावेतथैवस्थीयतांयन्मुनिःकरिष्यतितत्करोत्वितिचेत्तथैवाऽवस्थानेयदिप्राणान्विमुंचामिममरणंस्यात्तदाब्रह्मस्वह
रणात्पापात्कृमिर्भविष्याम्यथवाप्रेततांपिशाचत्वंयास्यामितदपेक्षयाऽऽत्मविक्रयःकर्तव्यःइदमेववरमित्याह यदिप्राणानिति ॥२६॥२७॥२८॥२९॥ नातःपरतरमिति ॥ अश्वमेधसहस्राच्चसत्यमेकं

विश्वामित्रउवाच ॥ पूर्णःसमासोभद्रंतेदीयतांममदक्षिणा ॥ पूर्वंतस्यनिमित्तंहिस्मर्यतेस्ववचोयदि ॥ २१ ॥ राजोवाच ॥ ब्रह्मन्नाऽद्याऽपिसंपूर्णोमा
सोज्ञानतपोबल ॥ तिष्ठत्येकदिनार्धंयत्तत्प्रतीक्षस्वनाऽपरम् ॥ २२ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ एवमस्तुमहाराजआगमिष्याम्यहंपुनः ॥ शापंतवप्रदास्या
मिनचेदद्यप्रयच्छसि ॥ २३ ॥ इत्युक्त्वाऽथययौविप्रोराजाचाऽचिंतयत्तदा ॥ कथमस्मैप्रयच्छामिदक्षिणायाप्रतिश्रुता ॥ २४ ॥ कुतःपुष्टानिमित्राणि
कुत्राऽर्थःसांप्रतंमम ॥ प्रतिग्रहःप्रदुष्टोमेतत्रयाच्ञाकथंभवेत् ॥२५॥ राज्ञांवृत्तित्रयंप्रोक्तंधर्मशास्त्रेषुनिश्चितम् ॥ यदिप्राणान्विमुंचामिह्यप्रदायचदक्षिणाम्
॥ २६ ॥ ब्रह्मस्वहाकृमिःपापोभविष्याम्यधमाधमः ॥ अथवाप्रेततांयास्येवरएवाऽऽत्मविक्रयः ॥ २७ ॥ सूतउवाच ॥ राजानंव्याकुलंदीनंचिंतया
नमधोमुखम् ॥ प्रत्युवाचतदापत्नीबाष्पगद्गदयागिरा ॥२८॥ त्यजचिंतांमहाराजस्वधर्ममनुपालय ॥ प्रेतवद्वर्जनीयोहिनरःसत्यबहिष्कृतः ॥२९॥ नातः
परतरंधर्मंवदंतिपुरुषस्यच ॥ यादृशंपुरुषव्याघ्रस्वसत्यस्याऽनुपालनम् ॥३०॥ अग्निहोत्रमधीतंचदानाद्याःसकलाःक्रियाः ॥ भवंतितस्यवैफल्यंवाक्यंय
स्याऽनृतंभवेत् ॥३१॥ सत्यमत्यंतमुदितंधर्मशास्त्रेषुधीमताम् ॥ तारणायाऽनृतंतद्वत्पतनायाऽकृतात्मनाम् ॥३२॥ शताश्वमेधाऽनाहृत्यराजसूयंचपा
र्थिवः ॥ कृत्वाराजासकृत्स्वर्गादसत्यवचनाच्च्युतः ॥३३॥ राजोवाच॥वंशवृद्धिकरश्चाऽयंपुत्रस्तिष्ठतिबालकः॥उच्यतांवक्तुकामासियद्वाक्यंगजगामिनि
॥३४॥ पत्न्युवाच ॥ राजन्माभूदसत्यंतेपुंसांपुत्रफलाःस्त्रियः ॥ तन्मांप्रदायवित्तेनदेहिविप्रायदक्षिणाम् ॥ ३५ ॥ व्यासउवाच ॥ एतद्वाक्यमुपश्रुत्यययौ
मोहंमहीपतिः ॥ प्रतिलभ्यचसंज्ञांवैविललापातिदुःखितः ॥३६॥ महद्दुःखमिदंभद्रेयत्त्वमेवंब्रवीषिमे ॥ किंतवस्मितसंलापाममपापस्यविस्मृताः ॥३७॥

विशिष्यतइतिस्मृतेः ॥३०॥३१॥ सत्यंपालनायाऽनृतंपातनायनरकपातनायेत्यर्थः ॥ ३२ ॥ शताश्वमेधानिति ॥ पार्थिवोययातिर्नृपःसकृदसत्यवचनादसत्यभाषणात्स्वर्गाच्च्युतःपतितइत्यन्वयः॥
इयंकथापुराणेषुप्रसिद्धा ॥ ३३ ॥ वंशवृद्धिकरश्चाऽयमिति ॥ यत्त्वंमांबोधयसिदक्षिणादेयेति तत्रमदीयत्वेनप्राणिद्वयमेवाऽवशिष्टंपुत्रोभार्याचेति ॥ तत्रपुत्रोवंशवृद्धिकरत्वान्नदेयइतिशास्त्राज्ञाऽस्ति
तथैवभार्यापिनविक्रेतव्येति ॥ ततश्चकिंकर्तव्यंमयाकथंवादक्षिणादेयेत्युच्यतांत्वयातद्वाक्यम् ॥ यतस्त्वंवक्तुकामासिबोधकवाक्यंवक्तुकामासिततइत्यर्थः ॥ इत्थंसंकटेकिंकर्तव्यंमयेतित्वमेववदेत्य
भिप्रायः ॥३४॥ पुत्रफलाइति ॥ पुत्रेजातेस्त्रीणांफलंनास्तीत्यर्थः ॥३५॥३६॥ तवस्मितसंलापाःप्रेम्णाहास्यभाषणानिकिंममविस्मृतानिभवंति यत्त्वदुक्तमेतदहंकरिष्यामीतिमन्यसेइत्यर्थः ॥ ३७॥

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ शरणोचितोमहास्तरणयुक्तगृहोचितः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ हेदैवेतिविधेःसंबोधनम् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ अग्रेप्रांतभागेमेजिह्वाशुष्यतीत्यन्वयः ॥ इतिश्रीदेवीभागवत

निपपातमहीपृष्ठे हाहात्वयाकथंयोग्यंवक्तुमेतच्छुचिस्मिते ॥ दुर्वाच्यमेतद्वचनंकथंवदसिभामिनि ॥ ३८ ॥ इत्युक्त्वानृपतिःश्रेष्ठोनधीरोदारविक्रये ॥ निपपातमहीपृष्ठे मूर्च्छयाऽतिपरिप्लुतः ॥ ३९ ॥ शयानंभुवितंदृष्ट्वामूर्च्छयाऽपिमहीपतिम् ॥ उवाचेदंसुकरुणंराजपुत्रीसुदुःखिता ॥ ४० ॥ हामहाराजकस्येदमपध्या नादुपागतम् ॥ यस्त्वंनिपतितोभूमौरंकवच्छरणोचितः ॥ ४१ ॥ येनैवकोटिशोवित्तंविप्राणामपवर्जितम् ॥ सएवपृथिवीनाथोभुविस्वपितिमेपतिः ॥ ४२ ॥ हाकष्टंकिंतवानेनकृतंदैवमहीक्षिता ॥ यदिंद्रोपेंद्रतुल्योऽयंनीतःपापामिमांदशाम् ॥ ४३ ॥ इत्युक्त्वासाऽपिसुश्रोणीमूर्च्छितानिपपातह ॥ भर्तुर्दुःखमहाभारेणाऽसह्येनाऽतिपीडिता ॥४४॥ शिशुर्दृष्ट्वाक्षुधाविष्टःप्राहवाक्यंसुदुःखितः ॥ ताततातप्रदेह्यन्नंमातर्मेदेहिभोजनम् ॥ ४५ ॥ क्षुन्मेबलव तीजाताजिह्वाग्रेमेतिशुष्यति ॥ इतिश्रीदे०म०स०हरिश्चंद्रोपाख्यानेविंशोध्यायः ॥ २० ॥ ॥ एतस्मिन्नंतरेप्राप्तोविश्वामित्रोमहातपाः ॥अंतकेनस मःक्रुद्धोधनंस्वंयाचितुंतदा ॥ १ ॥ तमालोक्यहरिश्चंद्रःपपातभुविमूर्च्छितः ॥ सवारिणातमभ्युक्ष्यराजानमिदमब्रवीत् ॥ २ ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठराजेंद्रस्वांद दस्वेष्टदक्षिणाम् ॥ ऋणंधारयतांदुःखमहन्यहनिवर्धते ॥ ३ ॥ आप्यायमानःसतदाहिमशीतेनवारिणा ॥ अवाप्यचेतनांराजाविश्वामित्रमवेक्ष्यच ॥ ४ ॥ स पुनर्मोहंसमापेदेह्यथक्रोधंययौमुनिः ॥ समाश्वास्यचराजानंवाक्यमाहद्विजोत्तमः ॥ ५ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ दीयतांदक्षिणासामेयदिधैर्यमवेक्ष्यसे ॥ स त्येनाऽर्कःप्रतपतिसत्येतिष्ठतिमेदिनी ॥ ६ ॥ सत्येचोक्तःपरोधर्मःस्वर्गःसत्येप्रतिष्ठितः ॥ अश्वमेधसहस्रंतुसत्यंचतुलयाधृतम् ॥ ७ ॥ अश्वमेधसहस्राद्धि सत्यमेकंविशिष्यते ॥ अथवाकिंममैतेनप्रोक्तेनाऽस्तिप्रयोजनम् ॥ ८ ॥ मदीयांदक्षिणांराजन्नदास्यतिभवान्यदि ॥अस्ताचलगतेह्यर्केशप्स्यामित्वामतो ध्रुवम् ॥९॥ इत्युक्त्वासययौविप्रोराजाचासीद्भयातुरः ॥ दुःखीभूतोऽवनेनिःस्वोनृशंसधनिनार्दितः ॥१०॥ सूतउवाच ॥ एतस्मिन्नंतरेतत्रब्राह्मणोवेदपा रगः ॥ ब्राह्मणैर्बहुभिःसार्धंनिर्ययौस्वगृहाद्बहिः ॥ ११ ॥ ततोराज्ञीतुतंदृष्ट्वाआयांतंतापसंस्थितम् ॥ उवाचवाक्यंराजानंधर्मार्थसहितंतदा ॥ १२ ॥ त्रयाणामपिवर्णानांपिताब्राह्मणउच्यते ॥ पितृद्रव्यंहिपुत्रेणग्रहीतव्यंनसंशयः ॥ १३ ॥ तस्मादयंप्रार्थनीयोधनार्थमितिमेमतिः ॥ राजोवाच ॥ नाऽहंप्रतिग्रहंकांक्षेक्षत्रियोऽहंसुमध्यमे ॥ १४ ॥ याचनंखलुविप्राणांक्षत्रियाणांनविद्यते ॥ गुरुर्हिविप्रोवर्णानांपूजनीयोऽस्तिसर्वदा ॥ १५ ॥

तिलकेसप्तमस्कंधेविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ सप्तविंशतिपद्यैस्तुहरिश्चंद्रेणभूभृता ॥ महाञ्छोकःकृतइतिकथानकमिहोच्यते ॥१॥ इत्थंशिशुभार्याभाषणानंतरंजातंवृत्तमाह एतस्मिन्नंतरेइति॥ १॥ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ अवनेदक्षिणादानेनसत्यरक्षणेदुःखीभूतइत्यन्वयः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ ॥छ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ यदित्वयाराज्ञामित्यंधर्मइत्युच्यतेतर्हिब्राह्मणानामपिपरपीडाकरणाभावएवधर्मइत्यर्थादुक्तमेवभवति तथाचकालवशाद्ब्राह्मणैस्त्वदुपद्रवकर्तृभिर्ययास्वधर्मस्त्यक्तस्तथात्व याकिमितिनत्यज्यतइत्यभिप्रायेणाह कालःसमविषमकरइति ॥ न्यूनाधिककरइत्यर्थः॥१९॥तदेवोपपादयतिविप्रेणेति ॥२० ॥ नतुमानमितिमानंक्षत्रियोऽस्मीत्यभिमानम् ॥ यद्वा मानंशास्त्ररूपंप्र माणम् ॥ भाषितंकरिष्यामीतिशेषः ॥ २१ ॥ ददामिवाऽहंददाम्येवाऽहंनतुगृह्णामीत्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ नीचत्वमुपयास्यसीत्यतःपूर्वंनोचेदितिशेषः ॥ २६ ॥ ब्राह्मणार्थमेता

तस्माद्गुरुर्नयाच्यःस्यात्क्षत्रियाणांविशेषतः ॥ यजनाध्ययनंदानंक्षत्रियस्यविधीयते ॥ १६ ॥ शरणागतानामभयंप्रजानांप्रतिपालनम् ॥ नचाऽप्येवंतुव क्तव्यंदेहीतिकृपणंवचः ॥ १७ ॥ ददामीत्येवमेदेविहृदयेनिहितंवचः ॥ अर्जितंकुत्रचिद्द्रव्यंब्राह्मणायददाम्यहम् ॥ १८ ॥ पत्न्युवाच ॥ कालःसमविषम करःपरिभवसन्मानमानदःकालः ॥ कालःकरोतिपुरुषंदातारंयाचितारंच ॥ १९ ॥ विप्रेणविदुषाराजाक्रुद्धेनाऽतिवलीयसा ॥ राज्यान्निरस्तःसौख्याच्चप श्यकालस्यचेष्टितम् ॥ २० ॥ राजोवाच ॥ असिनातीक्ष्णधारेणवरंजिह्वाद्विधाकृता ॥ नतुमानंपरित्यज्यदेहिदेहीतिभाषितम् ॥ २१ ॥ क्षत्रियोऽहंमहा भागेनयाचेकिंचिदप्यहम् ॥ ददामिवाऽहंनित्यंहिभुजवीर्यार्जितंधनम् ॥ २२ ॥ पत्न्युवाच ॥ यदितेहिमहाराजयाचितुंनक्षमंमनः ॥ अहंतुन्यायतोदत्ता देवैरपिसवासवैः ॥ २३ ॥ अहंशास्याचपत्याचरक्ष्याचैवमहाद्युते ॥ मन्मौल्यंसंगृहीत्वाथगुरवेर्थःसंप्रदीयताम् ॥ २४ ॥ एतद्वाक्यमुपश्रुत्यहरिश्चंद्रोमही पतिः ॥ कष्टंकष्टमितिप्रोच्यविललापाऽतिदुःखितः २५ ॥ भार्यांचभूयःप्राहेदंक्रियतांवचनंमम ॥ विप्रशापाग्निदग्धत्वान्नीचत्वमुपयास्यसि ॥ २६ ॥ नद्यूतहेतोर्नचमद्यहेतोर्नराज्यहेतोर्नचभोगहेतोः ॥ ददस्वगुरवेर्थमतोमयात्वंसत्यव्रतत्वंसफलंकुरुष्व ॥ २७ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेसप्तमस्कंधे हरिश्चंद्रोपाख्यानेएकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ सतयानोद्यमानस्तुराजापत्न्यापुनःपुनः ॥ प्राहभद्रेकरोम्येषविक्रयंतेसुनि र्घृणः ॥ १ ॥ नृशंसैरपियत्कर्तुंनशक्यंतत्करोम्यहम् ॥ यदितेभ्राजतेवाणीवक्तुमीदृक्सुनिष्ठुरम् ॥ २ ॥ एवमुक्त्वाततोराजागत्वानगरमातुरः ॥ अव तार्यतदारंगेतांभार्यांनृपसत्तमः ॥ ३ ॥ वाष्पगद्गदकंठस्तुततोवचनमब्रवीत् ॥ भोभोनागरिकाःसर्वेशृणुध्वंवचनंमम ॥ ४ ॥ कस्यचिद्यदिकार्यस्यादा स्याप्राणेष्टयामम ॥ सब्रवीतुत्वरायुक्तोयावत्स्वंधारयाम्यहम् ॥५॥ तेब्रुवन्पंडिताःकस्त्वंपत्नींविक्रेतुमागतः ॥ राजोवाच ॥ किंमांपृच्छथकस्त्वंभोनृशं सोऽहममानुषः ॥ ६ ॥ राक्षसोवाऽस्मिकठिनस्ततःपापंकरोम्यहम् ॥ व्यासउवाच ॥ तंशब्दंसहसाश्रुत्वाकौशिकोविप्ररूपधृक् ॥ ७ ॥

दशायोग्यकरणेनिंदापिनभविष्यतीत्याह नद्यूतहेतोरिति ॥ २७ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेसप्तमस्कंधेएकविंशोध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ॥ चतुर्भिरधिकैःपंचाशद्भिःपद्यैस्तुभू भृता ॥ विक्रीतानिजपत्नीतिकथानकमिहोच्यते ॥ १ ॥ इत्थंस्वविक्रयेभार्ययाप्रेर्यमाणोनृपःकिमकरोत्तदाह सतयेति ॥ १ ॥२॥ रंगेराजमार्गे ॥ ३ ॥ ४ ॥ यावदहंस्वंधनंधारयामिवदामितद्दा तुंयस्यशक्तिःसब्रवीत्वित्यर्थः ॥ ५ ॥ भोःकस्त्वमितिकिंमांपृच्छथअहंनृशंसःक्रूरोस्मीत्यन्वयः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ८ ॥ अस्मात्कारणादित्यर्थः ॥ राजादुःखातुरोनवदतीत्यालोच्यस्वयमेवब्राह्मणआह कर्मणश्चेति ॥ तवयोषितःकर्मणोवयोरूपशीलानांचाऽनुरूपमित्यन्वयः ॥ ११ ॥ १२ ॥
स्त्रियोमौल्यंसुवर्णस्यकोटिपुंसस्तुसुवर्णस्याऽर्बुदंदशकोट्योमौल्यमित्यर्थः ॥ स्त्रियोद्वात्रिंशल्लक्षणानितुविराटपर्वणिद्रौपदीवर्णनेस्पष्टानि ॥ पुरुषस्यद्वात्रिंशल्लक्षणानितुकाशीखंडेएकादशाध्याये

वृद्धरूपंसमास्थायहरिश्चंद्रमभाषत ॥ समर्पयस्वमेदासीमहंक्रेताधनप्रदः ॥ ८ ॥ अस्तिमेवित्तमतुलंसुकुमारीचमेप्रिया ॥ गृहकर्मनशक्नोतिकर्तुमस्मा
त्प्रयच्छमे ॥ ९ ॥ अहंगृह्णामिदासींतुकतिदास्यामितेधनम् ॥ एवमुक्तेतुविप्रेणहरिश्चंद्रस्यभूपतेः ॥ १० ॥ विदीर्णंतुमनोदुःखान्नचैनंकिंचिदब्रवीत् ॥
विप्रउवाच ॥ कर्मणश्चवयोरूपशीलानांतवयोषितः ॥ ११ ॥ अनुरूपमिदंवित्तंगृहाणाऽर्पयमेऽबलाम् ॥ धर्मशास्त्रेषुयद्दृष्टंस्त्रियोमौल्यंनरस्यच ॥ १२ ॥
द्वात्रिंशल्लक्षणोपेतादक्षाशीलगुणान्विता ॥ कोटिमौल्यंसुवर्णस्यास्त्रियःपुंसस्तथार्बुदम् ॥ १३ ॥ इत्याकर्ण्यवचस्तस्यहरिश्चंद्रोमहीपतिः ॥ दुःखेनमहतावि
ष्टोनचैनंकिंचिदब्रवीत् ॥ १४ ॥ ततःसविप्रोनृपतेःपुरतोवल्कलोपरि ॥ धनंनिधायकेशेषुधृत्वाराज्ञीमकर्षयत् ॥ १५ ॥ राज्युवाच ॥ मुंचमुंचाऽऽ
र्यमांसद्योयावत्पश्याम्यहंसुतम् ॥ दुर्लभंदर्शनंविप्रपुनरस्यभविष्यति ॥ १६ ॥ पश्येहपुत्रमामेवंमातरंदास्यतांगताम् ॥ मांमास्प्राक्षीराजपुत्रनस्पृश्या
ऽहंत्वयाऽधुना ॥ १७ ॥ ततःसबालःसहसादृष्ट्वाकृष्टांतुमातरम् ॥ समभ्यधावदंबेतिवदन्साश्रुविलोचनः ॥ १८ ॥ हस्तेवस्त्रंसमाकर्षन्काकपक्षधरःस्खल
न् ॥ तमागतंद्विजःक्रोधाद्बालमभ्याहनत्तदा ॥ १९ ॥ वदंस्तथापिसोंबेतिनैवमुंचतिमातरम् ॥ राज्युवाच ॥ प्रसादंकुरुमेनाथक्रीणीष्वेमंहिबालकम् ॥ २० ॥
क्रीताऽपिनाऽहंभविताविनैनंकार्यसाधिका ॥ इत्थंममाऽल्पभाग्यायाःप्रसादंकुरुमेप्रभो ॥ २१ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ गृह्यतांवित्तमेतत्तेदीयतांममबालकः
॥ स्त्रीपुंसोर्धर्मशास्त्रज्ञैःकृतमेवहिवेतनम् ॥ २२ ॥ शतंसहस्रंलक्षंचकोटिमौल्यंतथापरैः ॥ द्वात्रिंशल्लक्षणोपेतादक्षाशीलगुणान्विता ॥ २३ ॥ कोटि
मौल्यंस्त्रियःप्रोक्तंपुरुषस्यतथाऽर्बुदम् ॥ सूतउवाच ॥ तथैवतस्यतद्वित्तंपुरःक्षिप्तंपटेपुनः ॥ २४ ॥ प्रगृह्यबालकंमात्रासहैकस्थमबंधयत् ॥ प्रतस्थेसगृ
हंक्षिप्रंतयासहमुदान्वितः ॥ २५ ॥ प्रदक्षिणांतुसाकृत्वाजानुभ्यांप्रणतास्थिता ॥ बाष्पपर्याकुलादीनात्विदंवचनमब्रवीत् ॥ २६ ॥ यदिदत्तंयदिहुतं
ब्राह्मणास्तर्पितायदि ॥ तेनपुण्येनमेभर्ताहरिश्चंद्रोऽस्तुवैपुनः ॥ २७ ॥ पादयोःपतितांदृष्ट्वाप्राणेभ्योऽपिगरीयसीम् ॥ हाहेतिचवदन्राजाविललापाऽऽ
कुलेंद्रियः ॥ २८ ॥ वियुक्तेयंकथंजातासत्यशीलगुणान्विता ॥ वृक्षच्छायाऽपिवृक्षंतंनजहातिकदाचन ॥ २९ ॥

स्पष्टानि ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ राज्ञीपुत्रंवदतिपश्येहेति ॥ मांमास्प्राक्षीःस्पर्शंमाकार्षीरित्यर्थः ॥ अहमधुनादास्यतांगतात्वयाराजपुत्रेणनस्पृश्याभवामीत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ काक
पक्षधरःकर्णद्वयोपरिचूडाकाकपक्षः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ शतंसहस्रमितिगुणतारतम्येनमौल्यतारतम्यम् ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ वियुक्तेति ॥ वृक्षस्य
च्छायाजडाऽपितंवृक्षंनजहाति तथासति तद्वद्दिर्घंनित्यसंयुक्काममकथमद्यमयावियुक्ताजातेत्यर्थः ॥ २९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

परस्परंमात्रासंवद्धंपुत्रमप्याह एवंभार्यावदित्वेति ॥३०॥ पुत्रमुक्त्वाब्राह्मणंवदति कांदिशमिति ॥३१॥ पुनर्भार्यावदति ॥ सद्भर्तृभोग्याइति ॥३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥
॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अत्रांतरेविश्वामित्रेणाऽऽगत्यदृष्टंपुत्रभार्याविक्रयेणराज्यदानदक्षिणात्वनेनराज्ञासंपादिता ततःपरंकेनोपायेनेमंराजानंधर्मात्प्रच्युतंकरिष्यामीतिविमृश्ययदष्टमाध्यायांते

एवंभार्यावदित्वाऽथसुसंवद्धंपरस्परम् ॥ पुत्रंचतमुवाचेदंमांत्वंहित्वाक्वयास्यसि ॥ ३० ॥ कांदिशंप्रतियास्यामिकोमेदुःखंनिवारयेत् ॥ राज्यत्यागेनमेदुःखंनवनवासेनमेद्विज ॥ ३१ ॥ यत्पुत्रेणवियोगोमेएवमाहसभूपतिः ॥ सद्भर्तृभोग्याहिसदालोकेभार्याभवंतिहि ॥ ३२ ॥ मयात्यक्ताऽसिकल्याणिदुःखेन विनियोजिता ॥ इक्ष्वाकुवंशसंभूतंसर्वराज्यसुखोचितम् ॥ ३३ ॥ मामीदृशंपतिंप्राप्यदासीभावंगताह्यसि ॥ ईदृशेमज्जमानंमांसुमहच्छोकसागरे ॥ ३४ ॥ कोमामुद्धरतेदेविपौराणाख्यानविस्तरैः ॥ सूतउवाच ॥ पश्यतस्तस्यराजर्षेःकशाघातैःसुदारुणैः ॥ ३५ ॥ घातयित्वातुविप्रेशोनेतुंसमुपचक्रमे ॥ नीयमानौतुतौदृष्ट्वाभार्यापुत्रौसपार्थिवः ॥ ३६ ॥ विललापाऽतिदुःखार्तोनिश्वस्योष्णंपुनःपुनः ॥ यांनवायुर्नवाऽऽदित्योनचंद्रोनपृथग्जनाः ॥ ३७ ॥ दृष्टवंतःपुरापत्नीसेयंदासीत्वमागता ॥ सूर्यवंशप्रसूतोऽयंसुकुमारकरांगुलिः ॥ ३८ ॥ संप्राप्तोविक्रयंबालोधिङ्मामस्तुसुदुर्मतिम् ॥ हाप्रियेहाशिशोवत्समममाऽनार्यस्यदुर्नयः ॥ ३९ ॥ दैवाधीनदशांप्राप्तोनमृतोऽस्मितथापिधिक् ॥ व्यासउवाच ॥ एवंविलपतोराज्ञोऽग्रेविप्रोंतरधीयत ॥ ४० ॥ वृक्षगेहादिभिस्तुंगैस्तावादायत्वरान्वितः ॥ अत्रांतरेमुनिश्रेष्ठस्त्वाजगाममहातपाः ॥ ४१ ॥ सशिष्यःकौशिकेंद्रोऽसौनिष्ठुरःक्रूरदर्शनः ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ यात्वयोक्तापुराराजन्राजसूयस्यदक्षिणा ॥ ४२ ॥ तांददस्वमहाबाहोयदिसत्यंपुरस्कृतम् ॥ हरिश्चंद्रउवाच ॥ नमस्करोमिराजर्षेगृहाणेमांस्वदक्षिणाम् ॥ ४३ ॥ राजसूयस्ययागस्ययामयोक्तापुराऽनघ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ कुतोलब्धमिदंद्रव्यंदक्षिणार्थेप्रदीयते ॥ ४४ ॥ एतदाचक्ष्वराजेंद्रयथाद्रव्यंत्वयार्जितम् ॥ राजोवाच ॥ किमनेनमहाभागकथितेनतवाऽनघ ॥ ४५ ॥ शोकस्तुवर्धतेविप्रश्रुतेनानेनसुव्रत ॥ ऋषिरुवाच ॥ अशस्तंनैवगृह्णामिशस्तमेवप्रयच्छमे ॥ ४६ ॥ द्रव्यस्याऽऽगमनंराजन्कथयस्वयथातथम् ॥ राजोवाच ॥ मयादेवीतुसाभार्याविक्रीताकोटिसम्मितैः ॥ ४७ ॥ निष्कैःपुत्रोरोहिताख्योविक्रीतोर्बुदसंख्यया ॥ विप्रैकादशकोट्यस्त्वंसुवर्णस्यगृहाणमे ॥ ४८ ॥ सूतउवाच ॥ तद्वित्तंस्वल्पमालक्ष्यदारविक्रयसंभवम् ॥ शोकाभिभूतंराजानंकुपितःकौशिकोऽब्रवीत् ॥४९॥ ऋषिरुवाच ॥ राजसूयस्ययज्ञस्यनैषाभवतिदक्षिणा ॥ अन्यदुत्पादयक्षिप्रंसंपूर्णायेनसाभवेत् ॥ ५० ॥

मथमंराज्ञोक्तं धनेच्छायदितेब्रह्मन्यज्ञार्थंद्विजसत्तम ॥ आगंतव्यमयोध्यायांदास्यामिविपुलंधनमितितद्वाक्यंस्मृत्वातांयज्ञस्यदक्षिणांराज्ञाप्रतिज्ञातांविश्वामित्रोयाचते यात्वयोक्तेति ॥ तत्रयद्यपिराज्ञाराजसूयेतिनामनगृहीतंकिंतुसामान्ययज्ञस्यतथापिराजसूययज्ञस्यैवदक्षिणांग्रहीष्यामिसएवममाऽभिमतोनोचेत्सत्यंत्यजेतिब्राह्मणाभिमानः ॥४२॥ पुत्रभार्याविक्रयेणसार्धहेमभारद्वयाधिकंधनंयल्लब्धंतत्पुरस्कृत्यराजोवाच॥गृहाणेमांदक्षिणामिति॥अस्मिन्द्रव्येराजदानदक्षिणांसार्धभारद्वयपरिमितांगृहाण अवशिष्टंद्रव्यंयज्ञस्यदक्षिणांगृहाणेत्यर्थः ॥४३॥४४॥४५॥४६॥४७॥४८॥४९॥ ५० ॥

ममयथाज्ञानंतपोबलंवर्ततेतथात्वंप्रथमंपश्यपश्चादुत्तमपात्रयोग्यांयज्ञदक्षिणांदेहि नेदृशीमल्पांदरिद्रकर्तृकयज्ञयोग्यांदक्षिणांग्रहीष्यामीत्यभिप्रायेणब्राह्मणआह क्षत्रबंधोइति ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३॥ नोत्तरमितउत्तरंमर्यादानकर्तव्येत्यर्थः ॥ ५४ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेसप्तमस्कंधेद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ अष्टत्रिंशन्महाश्लोकैर्हरिश्चंद्रोहिभूपतिः चांडालेनक्रयक्रीतइतिसम्यक्कथोच्यते ॥ १ ॥ तदादायेति ॥ राज्यदानदक्षिणाभूतंसार्धहेमभारद्वयपरिमितंधनंगृहीत्वाययावित्यन्वयः ॥ १ ॥ २ ॥ मयाप्रेतेनशवभूतेनाऽतिपापिनावित्तक्रीतेनधनेनक्रीतेनयस्यार्तिःपीडाग

क्षत्रबंधोममेमांत्वंसदृशींयादिदक्षिणाम् ॥ मन्यसेतर्हिंतत्क्षिप्रंपश्यत्वंमेपरंबलम् ॥ ५१ ॥ तपसोऽस्यसुतप्तस्यब्राह्मणस्याऽमलस्यच ॥ मत्प्रभावस्य चोग्रस्यशुद्धस्याऽध्ययनस्यच ॥ ५२ ॥ राजोवाच ॥ अन्यद्दास्यामिभगवन्कालःकश्चित्प्रतीक्ष्यताम् ॥ अधुनैवाऽस्तिविक्रीतापत्नीपुत्रश्चबालकः ॥ ॥ ५३ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ चतुर्भागस्थितोयोयंदिवसस्यनराधिप ॥ एषएवप्रतीक्ष्योमेवक्तव्यंनोत्तरंत्वया ॥ ५४ ॥ इतिश्रीदे० म० स० द्वाविंशोऽध्यायः ॥ ॥ २२ ॥ व्यासउवाच ॥ तमेवमुक्त्वाराजानंनिर्घृणंनिष्ठुरंवचः ॥ तदादायधनंपूर्णंकुपितःकौशिकोययौ ॥ १ ॥ विश्वामित्रेगतेराजाततःशोकमुपागतः ॥ श्वासोच्छ्वासंमुहुःकृत्वाप्रोवाचोच्चैरधोमुखः ॥ २ ॥ वित्तक्रीतेनयस्यार्तिर्मयाप्रेतेनगच्छति ॥ सब्रवीतुत्वरायुक्तोयामोतिष्ठतिभास्करः ॥ ३ ॥ अथाजगामत्वरितोधर्मश्चांडालरूपधृक् ॥ दुर्गंधोविकृतोरस्कःश्मश्रुलोदंतुरोऽघृणी ॥ ४ ॥ कृष्णोलंबोदरःस्निग्धःकरालःपुरुषाधमः ॥ हस्तजर्जरयष्टिश्चशवमाल्यैरलंकृतः ॥ ५ ॥ चांडालउवाच ॥ अहंगृह्णामिदासत्वेभृत्यार्थःसुमहान्मम ॥ क्षिप्रमाचक्ष्वमौल्यंकिमेतत्तेसंप्रदीयते ॥ ६ ॥ व्यासउवाच ॥ तंतादृशमथाऽऽलक्ष्यक्रूरदृष्टिंसुनिर्घृणम् ॥ वदंतमतिदुःशीलंकस्त्वमित्याहपार्थिवः ॥ ७ ॥ चांडालउवाच ॥ चांडालोऽहमिहख्यातःप्रवीरेतिनृपोत्तम ॥ शासनेसर्वदातिष्ठमृतचैलापहारकः ॥ ८ ॥ एवमुक्तस्तदाराजावचनंचेदमब्रवीत् ॥ ब्राह्मणःक्षत्रियोवापिगृह्णात्वितिमतिर्मम ॥ ९ ॥ उत्तमस्योत्तमोधर्मोमध्यमस्यचमध्यमः ॥ अधमस्याधमश्चैवइतिप्राहुर्मनीषिणः ॥ १० ॥ चांडालउवाच ॥ एवमेवत्वयाधर्मःकथितोनृपसत्तम ॥ अविचार्यत्वयाराजन्नधुनोक्तंममाग्रतः ॥ ११ ॥ विचारयित्वायोब्रूतेसोऽभीष्टंलभतेनरः ॥ सामान्यमेवतत्प्रोक्तमविचार्यत्वयानघ ॥ १२ ॥ यदिसत्यंप्रमाणंतेगृहीतोसिनसंशयः ॥ हरिश्चंद्रउवाच ॥ असत्यान्नरकेगच्छेत्सद्यःक्रूरनराधमः ॥ १३ ॥ ततश्चांडालतासाध्वीनवरामेह्यसत्यता ॥ व्यासउवाच ॥ तस्यैवंवदतःप्राप्तोविश्वामित्रस्तपोनिधिः ॥ १४ ॥

च्छतिमयाक्रीतेनयस्योपकारोभवतिसपुरुषस्त्वरायुक्तोममम्मौल्यंब्रवीतु ॥ चतुर्थेयामेऽद्यापिभास्करस्तिष्ठति ततोभास्करास्तानंतरंममद्रव्यस्योपयोगाभावइतिभावः ॥ ३ ॥ धर्मइति ॥ हरिश्चंद्रपरीक्षार्थंचांडालरूपेणधर्मोप्यगतइत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ भृत्यार्थोभृत्यप्रयोजनंममासिद्धंभवतीत्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ प्रवीरेतिनाम्नाविख्यातः ॥ ८ ॥ ९ ॥ उत्तमस्येति ॥ तवाधमस्यगृहेममोत्तमस्यधर्मोनचलिष्यतीत्यर्थः ॥ १० ॥ एवमेवेति ॥ यद्येवंतवमनसिवर्ततेतर्हियोवाकोवामांगृह्णात्वितिसामान्यतःकिमित्यसत्यमुक्तंब्राह्मणएवमांगृह्णात्वितिकिमितिनत्वयोक्तंतस्मादेवमेवाऽसत्यभाषणरूपएवाधर्मस्त्वयाकथितःकिमित्यर्थः ॥ ममाग्रतोऽविचार्यविचारमकृत्वैवकिमधुनोक्तंत्वयेत्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ यदिसत्यमिति ॥ यदिसत्यंप्रमाणंभवतितर्हिमयापूर्ववाक्येनैवत्वंगृहीतोसिनोचेत्सत्यंजहीत्यर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ मृतवच्छ्रितजीवितःअर्धमृतवदाश्रितजीवनः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ इत्थंविश्वामित्रेणराजाविक्रीतस्ततोविश्वामित्रएवस्व

क्रोधामर्षविवृत्ताक्षःप्राहचेदंनराधिपम् ॥ चांडालोऽयंमनस्थंतेदातुंवित्तमुपस्थितः ॥ १५ ॥ कस्मान्नदीयतेमह्यमशेषायज्ञदक्षिणा ॥ राजोवाच ॥ भगवन्सूर्यवंशोत्थमात्मानंवेद्मिकौशिक ॥ १६ ॥ कथंचांडालदासत्वंगमिष्येवित्तकामतः ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ यदिचांडालवित्तंत्वमात्मविक्रयजंमम ॥ ॥ १७ ॥ नप्रदास्यसिचेत्तर्हिशप्स्यामित्वामसंशयम् ॥ चांडालादथवाविप्राद्देहिमेदक्षिणाधनम् ॥ १८ ॥ विनाचांडालमधुनानाऽन्यःकश्चिद्धनप्रदः ॥ धनेनाऽहंविनाराजन्नयास्यामिनसंशयः ॥ १९ ॥ इदानीमेवमेवित्तंनप्रदास्यसिचेन्नृप ॥ दिनेऽर्धघटिकाशेषेतत्त्वांशापाग्निनादहे ॥ २० ॥ व्यासउवाच ॥ हरिश्चंद्रस्ततोराजामृतवच्छ्रितजीवितः ॥ प्रसीदेतिवदन्पादौऋषेर्जग्राहविह्वलः ॥२१॥ हरिश्चंद्रउवाच ॥ दासोऽस्म्यार्तोऽस्मिदीनोऽस्मित्वद्भक्तश्चविशेषतः ॥ प्रसादंकुरुविप्रर्षेकष्टश्चांडालसंकरः ॥ २२ ॥ भवेयंवित्तशेषेणतवकर्मकरोवशः ॥ तवैवमुनिशार्दूलप्रेष्यश्चित्तानुवर्तकः ॥ २३ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ एवमस्तुमहाराजममैवभवकिंकरः ॥ किंतुमद्वचनंकार्यंसर्वदैवनराधिप ॥ २४ ॥ व्यासउवाच ॥ एवमुक्तेऽथवचनेराजाहर्षसमन्वितः ॥ अमन्यतपुनर्जातमात्मानंप्राहकौशिकम् ॥ २५ ॥ तवादेशंकरिष्यामिसदैवाऽहंनसंशयः ॥ आदेशयद्द्विजश्रेष्ठकिंकरोमितवाऽनघ ॥ २६ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ चांडालागच्छमद्दासमौल्यंकिंमेप्रयच्छसि ॥ गृहाणदासंमौल्येनमयादत्तंतवाऽधुना ॥ २७ ॥ नास्तिदासेनमेकार्यंवित्ताशावर्ततेमम ॥ व्यासउवाच ॥ एवमुक्तेतदातेनश्वपचोहृष्टमानसः ॥ २८ ॥ आगत्यसान्निधौतूर्णंविश्वामित्रमभाषत ॥ चांडालउवाच ॥ दशयोजनविस्तीर्णेप्रयागस्यचमंडले ॥ २९ ॥ भूमिंरत्नमयींकृत्वादास्येतेऽहंद्विजोत्तम ॥ अस्यविक्रयणेनेयमार्तिश्चप्रहतात्वया ॥ ३० ॥ व्यासउवाच ॥ ततोरत्नसहस्राणिसुवर्णमणिमौक्तिकैः ॥ चांडालेनप्रदत्तानिजग्राहद्विजसत्तमः ॥ ३१ ॥ हरिश्चंद्रस्तथाराजानिर्विकारमुखोऽभवत् ॥ अमन्यततथाधैर्याद्विश्वामित्रोहिमेपतिः ॥ ३२ ॥ तत्तदेवमयाकार्यंयदयंकारयिष्यति ॥ अथांतरिक्षेसहसावागुवाचाऽशरीरिणी ॥ ३३ ॥ अनृणोऽसिमहाभागदत्तासादक्षिणात्वया ॥ ततोदिवःपुष्पवृष्टिःपपातनृपमूर्धनि ॥ ३४ ॥ साधुसाध्वितितंदेवाःप्रोचुःसेंद्रामहौजसः ॥ हर्षेणमहताऽऽविष्टोराजाकौशिकमब्रवीत् ॥ ३५ ॥ राजोवाच ॥ त्वंहिमातापिताचैवत्वंहिबंधुर्महामते ॥ यदर्थंमोचितोऽहंतेक्षणाच्चैवाऽनृणीकृतः ॥ ३६ ॥

दासंहरिश्चंद्रंद्रव्यंगृहीत्वाचांडालायार्पयतितदातत्रराज्ञोनकश्चिदुपायआसीदित्याह चांडालाऽऽगच्छेति ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ निर्विकारमुखइति॥ब्राह्मणोममस्वामीभवतिसयथाप्रेरयतितथाकरोमिनपुनर्धर्मपालनेममस्वातंत्र्यमस्तीत्यभिप्रायेणेत्यर्थः ॥ ३२ ॥ हेमहाभागहरिश्चंद्र त्वमनृणोजातोसीत्यन्वयः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

॥ ३७ ॥ तदादायेति ॥ चांडालेनदत्तंधनंगृहीत्वाहरिश्चंद्रंतस्यहस्तेदत्त्वाययावित्यर्थः ॥ ३८ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेसप्तमस्कंधेत्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ त्रयस्त्रिंशन्महापद्यैश्चांडालगृहवर्तनम् ॥ तदनुज्ञानकारित्वंहरिश्चंद्रस्यवर्ण्यते ॥ १ ॥ चांडालाधीनतांप्राप्तस्यहरिश्चंद्रस्यवृत्तमाह ततःकिमकरोदिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ पक्कणेस्थाने ॥ ४ ॥ ५ ॥ शोकमेवाह तन्वीति॥बा

किंकरोमिमहाबाहोश्रेयोमेवचनंतव ॥ एवमुक्तेतुवचनेनृपंमुनिरभाषत ॥ ३७ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ चांडालवचनंकार्यमद्यप्रभृतितेनृप ॥ स्वस्तितेस्त्विवतितंप्रोच्यतदादायधनंययौ ॥ ३८ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेसप्तमस्कंधेहरिश्चंद्रोपाख्यानेत्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ छ ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ ततःकिमकरोद्राजाचांडालस्यगृहेगतः ॥ तद्ब्रूहिसूतवर्यत्वंपृच्छतःसत्वरंहिमे ॥ १ ॥ सूतउवाच ॥ विश्वामित्रेगतेविप्रेश्वपचोहृष्टमानसः ॥ विश्वामित्रायतद्द्रव्यंदत्त्वाबध्वानरेश्वरम् ॥ २ ॥ असत्योयास्यसीत्युक्त्वादंडेनाऽताडयत्तदा ॥ दंडप्रहारसंभ्रांतमतिव्याकुलेंद्रियम् ॥ ३ ॥ इष्टबंधुवियोगार्तमानीयनिजपक्कणे ॥ निगडेस्थापयित्वातंस्वयंसुष्वापविज्वरः ॥ ४ ॥ निगडस्थस्ततोराजावसंश्चांडालपक्कणे ॥ अन्नपानेपरित्यज्यसदावैतदशोचयत् ॥ ५ ॥ तन्वीदीनमुखीदृष्ट्वाबालंदीनमुखंपुरः ॥ मांस्मरत्यसुखाविष्टामोक्षयिष्यतिनौनृपः ॥ ६ ॥ उपात्तवित्तोविप्रायदत्त्वावित्तंप्रतिश्रुतम् ॥ रोदमानंसुतंवीक्ष्यमांचसंबोधयिष्यति ॥ ७ ॥ तातपार्श्वंव्रजामीतिरुदंतंबालकंपुनः ॥ तातताततेतिभाषंतंतथासंबोधयिष्यति ॥ ८ ॥ नसामांमृगशावाक्षीवेत्तिचांडलतांगतम् ॥ राज्यनाशःसुहृत्त्यागोभार्यातनयविक्रयः ॥ ९ ॥ ततश्चांडालताचेयमहोदुःखपरंपरा ॥ एवंसनिवसन्नित्यंस्मरंश्चदयितांसुतम् ॥ १० ॥ निनायदिवसान्राजाचतुरोविधिपीडितः ॥ अथाऽह्निपंचमेतेननिगडान्मोचितोनृपः ॥ ११ ॥ चांडालेनानुशिष्टश्चमृतचैलापहारणे ॥ क्रुद्धेनपरुषैर्वाक्यैर्निर्भर्त्स्यैचपुनःपुनः ॥ १२ ॥ काश्याश्चदक्षिणेभागेश्मशानंविद्यतेमहत् ॥ तद्रक्षस्वयथान्यायंनत्याज्यंतत्त्वयाक्वचित् ॥ १३ ॥ इमंचजर्जरंदंडंगृहीत्वायाहिमाचिरम् ॥ वीरबाहोरयंदंडइतिघोषस्वसर्वतः ॥ १४ ॥ सूतउवाच ॥ कस्मिंश्चिदथकालेतुमृतचैलापहारकः॥ हरिश्चंद्रोभवद्राजाश्मशानेतद्वशानुगः ॥ १५ ॥ चांडालेनानुशिष्टस्तुमृतचैलापहारिणा ॥ राजातेनसमादिष्टोजगामशवमंदिरम् ॥ १६ ॥ पुर्यास्तुदक्षिणेदेशेविद्यमानंभयानकम् ॥ शवमाल्यसमाकीर्णदुर्गंधबहुधूमकम् ॥ १७ ॥ श्मशानंघोरसन्नादंशिवाशतसमाकुलम् ॥ गृध्रगोमायुसंकीर्णश्ववृंदपरिवारितम् ॥ १८ ॥ अस्थिसंघातसंकीर्णमहादुर्गंधसंकुलम् ॥ अर्धदग्धशवास्यानिविकसद्दंतपंक्तिभिः ॥ १९ ॥

लंदृष्ट्वेत्यन्वयः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ वीरबाहोस्तन्नामकस्यचांडालस्याऽयंदंडस्तस्याऽहंदूतइत्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ शवमंदिरंस्मशानम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ उत्प्रेक्षांकरोति ॥ अर्धदग्धेति ॥ विकसद्दंतपंक्तिभिरर्धदग्धशवास्यानिहसंतिकिमिति ॥ अग्रिमध्यस्थकायस्यशरीरस्यैवंव्यवस्थितिर्दुर्दशाभवतीति ॥ १९ ॥

नानामृतानामनेकमृतानांसुहृदांरोदननादोयस्मिन्श्मशानेतत् ॥२०॥ हेमेप्रियाद्याऽहंत्वयाकथंहाप्यतेत्याज्यतइत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ शवानांदर्शने शवान्वेषणे ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ नानाशवानांपिंडार्थयेचौदनाःकृतास्तैर्भक्षितैर्याक्षुन्निवृत्तिस्तत्परायणः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेमहापुराणेसप्तमस्कंधेचतुर्विंशे।

हसंतीवाऽग्निमध्यस्थकायस्यैवंव्यवस्थितिः ॥ नानामृतसुहृन्नादंमहाकोलाहलाकुलम् ॥ २० ॥ हापुत्रमित्रहाबंधोभ्रातर्वत्सप्रियाऽद्यमे ॥ हाप्यतेभागिने याऽहंहामातुलपितामह ॥ २१ ॥ मातामहपितःपौत्रक्कगतोस्येहिबांधव ॥ इतिशब्दैःसमाकीर्णंभैरवैःसर्वदेहिनाम् ॥ २२ ॥ ज्वलन्मांसवसामेदच्छमि तिध्वनिसंकुलम् ॥ अग्नेश्चटचटाशब्दोभैरवोयत्रजायते ॥ २३ ॥ कल्पांतसदृशाकारंश्मशानंतत्सुदारुणम् ॥ सराजातत्रसंप्राप्तोदुःखादेवमशोचत ॥ ॥ २४ ॥ हाभृत्यामंत्रिणोयूयंक्कतद्राज्यंकुलोचितम् ॥ हाप्रियेपुत्रमेबालमांत्यक्त्वामंदभाग्यकम् ॥ २५ ॥ ब्राह्मणस्यचकोपेनगतायूयंक्कदूरतः ॥ विनाधर्ममनुष्याणांजायतेनशुभंक्कचित् ॥ २६ ॥ यत्नतोधारयेत्तस्मात्पुरुषोधर्ममेवहि ॥ इत्येवंचिंतयंस्तत्रचांडालोक्तंपुनःपुनः ॥ २७ ॥ मलेनदिग्ध सर्वांगःशवानांदर्शनेव्रजन् ॥ लकुटाकारकल्पश्चधावंश्चापिततस्ततः ॥ २८ ॥ अस्मिञ्छवइदंमौल्यंशतंप्राप्स्यामिचाग्रतः ॥ इदंममइदंराज्ञइदंचां डालकस्यच ॥ २९ ॥ इत्येवंचिंतयन्राजाव्यवस्थांदुस्तरांगतः ॥ जीर्णैकपटसुग्रंथिकृतकंथापरिग्रहः ॥ ३० ॥ चिताभस्मरजोलिप्तमुखबाहूदरांघ्रिकः ॥ नानामेदवसामज्जालिप्तपाण्यंगुलिःश्वसन् ॥ ३१ ॥ नानाशवौदनकृतक्षुन्निवृत्तिपरायणः ॥ तदीयमाल्यसंश्लेषकृतमस्तकमंडलः ॥ ३२ ॥ नरात्रौनदि वाशेतेहाहेतिप्रवदन्मुहुः ॥ एवंद्वादशमासास्तुनीतावर्षशतोपमाः ॥ ३३ ॥ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेसप्तमस्कंधेचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥

॥ सूतउवाच ॥ एकदातुगतोरंतुंबालकैःसहितोबहिः ॥ वाराणस्यानातिदूरेरोहिताख्यःकुमारकः ॥ १ ॥ क्रीडांकृत्वाततोदर्भान्गृहीतुमुपचक्रमे ॥ को मलानल्पमूलांश्चसाग्रांश्छक्त्यनुसारतः ॥ २ ॥ आर्यप्रीत्यर्थमित्युक्त्वाहस्तयुग्मेनयत्नतः ॥ सलक्षणाश्चसमिधोबर्हिरिध्मंसलक्षणम् ॥ ३ ॥ पलाश काष्ठान्यादायत्ववह्निहोमार्थमादरात् ॥ मस्तकेभारकंकृत्वाखिद्यमानःपदेपदे ॥ ४ ॥ उदकस्थानमासाद्यतदाबालस्तृषान्वितः ॥ भुविभारंविनिक्षिप्यज लस्थानेतदाशिशुः ॥ ५ ॥ कामतःसलिलंपीत्वाविश्रम्यचमुहूर्तकम् ॥ वल्मीकोपरिविन्यस्तभारोहर्तुंप्रचक्रमे ॥ ६ ॥

ऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ छ ॥ ॥ अर्धेनैकोननवतिश्लोकैरथतुभूभृतः ॥ पुत्रभार्याकथांसम्यक्कथयामासभूभृते ॥ १ ॥ चांडालेनहरिश्चंद्रेश्मशानकार्यार्थेनियुक्तेसत्यनंतरंजातंवृत्तमाह एकदात्विति रंतुंक्रीडितुंनाऽतिदूरेनिकटएव ॥ १ ॥ शक्त्यनुसारतोभारवहनेयावतीशक्तिःस्वस्यतदनुरोधतइत्यर्थः ॥ २ ॥ आर्यप्रीत्यर्थमिति ॥ वयस्यैः किमर्थमिदंदर्भाहरणंक्रियतेइतिपृष्टे सतिआर्योममस्वामीब्राह्मणःतत्प्रीत्यर्थमिदंदर्भाहरणंमयाक्रियतइतितान्वयस्यानुक्त्वेत्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ बालारोहिताख्यस्यवयस्याः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ निशामुखेसायंकालेरोदनमलक्ष्मीकारकमितिनिषिद्धमित्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ धूसराधूलिभिर्मलिनेत्यर्थः ॥ १४ ॥ क्रयंमौल्यंगृ

विश्वामित्राज्ञयातावत्कृष्णसर्पोभयावहः ॥ महाविषोमहाघोरोवल्मीकान्निर्गतस्तदा ॥ ७ ॥ तेनाऽसौबालकोदष्टस्तदैवचपपातह ॥ रोहिताख्यंमृतंदृष्ट्वा
ययुर्बालाद्विजालयम् ॥ ८ ॥ त्वरिताभयसंविग्नाःप्रोचुस्तन्मातुरग्रतः ॥ हेविप्रदासितेपुत्रःक्रीडांकर्तुंवहिर्गतः ॥ ९ ॥ अस्माभिःसहितस्तत्रसर्पदष्टोमृत
स्ततः ॥ इतिसातद्वचःश्रुत्वावज्रपातोपमंतदा ॥ १० ॥ पपातमूर्च्छिताभूमौछिन्नेवकदलीयथा ॥ अथतांब्राह्मणोरुष्टःपानीयेनाऽभ्यषिंचत ॥ ११ ॥ मु
हूर्ताच्चेतनांप्राप्ताब्राह्मणस्तामथाऽब्रवीत् ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ अलक्ष्मीकारकंनिंद्यंजानतीत्वंनिशामुखे ॥ १२ ॥ रोदनंकुरुषेदुष्टेलज्जातेहृदयेनकिम् ॥ ब्रा
ह्मणेनैवमुक्तासानाकिंचिद्वाक्यमब्रवीत् ॥ १३ ॥ रुरोदकरुणंदीनापुत्रशोकेनपीडिता ॥ अश्रुपूर्णमुखीदीनाधूसरामुक्तमूर्धजा ॥ १४ ॥ अथतांकुपितोवि
प्रोराजपत्नीमभाषत ॥ धिक्त्वांदुष्टेक्रयंगृह्यममकार्यंविलुंपसि ॥ १५ ॥ अशक्ताचेत्कथंतर्हिगृहीतंममतद्धनम् ॥ एवंनिर्भर्त्सिताऽतेनक्रूरवाक्यैःपुनःपुनः
॥ १६ ॥ रुदिताकारणंप्राहविप्रंगद्गदयागिरा ॥ स्वामिन्ममसुतोबालःसर्पदष्टोमृतोवहिः ॥ १७ ॥ अनुज्ञांमेप्रयच्छस्वद्रष्टुंयास्यामिबालकम् ॥ दुर्ल
भंदर्शनंतेनसंजातंममसुव्रत ॥ १८ ॥ इत्युक्त्वाकरुणंबालापुनरेवरुरोदह ॥ पुनस्तांकुपितोविप्रोराजपत्नीमभाषत ॥ १९ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ शठेदुष्ट
समाचारेकिंनजानासिपातकम् ॥ यःस्वामिवेतनंगृह्यतस्यकार्यंविलुंपति ॥ २० ॥ नरकेपच्यतेसोऽथमहारौरवपूर्वके ॥ उषित्वानरकेकल्पंततोऽसौकुक्कु
टोभवेत् ॥ २१ ॥ किमनेनाऽथवाकार्यंधर्मसंकीर्तनेनमे ॥ यस्तुपापरतोमूर्खःक्रूरोनीचोऽनृतःशठः ॥ २२ ॥ तद्वाक्यंनिष्फलंतस्मिन्भवेद्बीजमिवोष
रे ॥ एहितेविद्यतेकिंचित्परलोकभयंयदि ॥ २३ ॥ एवमुक्ताथसाविप्रंवेपमानाब्रवीद्वचः ॥ कारुण्यंकुरुमेनाथप्रसीदसुमुखोभव ॥ २४ ॥ प्रस्थापयमुहूर्तं
मांयावद्द्रक्ष्यामिबालकम् ॥ एवमुक्त्वाऽथसामूर्ध्नानिपत्यद्विजपादयोः ॥ २५ ॥ रुरोदकरुणंबालापुत्रशोकेनपीडिता ॥ अथाहकुपितोविप्रःक्रोधसंरक्तलो
चनः ॥ २६ ॥ विप्रउवाच ॥ किंतेपुत्रेणमेकार्यंगृहकर्मकुरुष्वमे ॥ किंनजानासिमेक्रोधंकशाघातफलप्रदम् ॥ २७ ॥ एवमुक्तास्थिताधैर्याद्गृहकर्मचकारह
अर्धरात्रोगतस्तस्याःपादाभ्यंगादिकर्मणा ॥ २८ ॥ ब्राह्मणेनाऽथसाप्रोक्तापुत्रपार्श्वंव्रजाऽधुना ॥ तस्यदाहादिकंकृत्वापुनरागच्छसत्वम् ॥ २९ ॥ नलुप्येतय
थाप्रातर्गृहकर्ममर्मेतिच ॥ ततस्त्वेकाकिनीरात्रौविलपंतीजगामह ॥ ३० ॥ दृष्ट्वामृतंनिजंपुत्रंभृशंशोकेनपीडिता ॥ यूथभ्रष्टाकुरंगीवविवत्सासौरभीयथा ॥ ३१ ॥

दागृहीत्वेत्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ धर्मसंकीर्त्तनेनकुतःकार्यंनास्तीतिचेत्तत्राह यस्त्विति ॥ ऊषरदेशेबीजमिवतद्वाक्यंधर्मशास्त्रोपदेशवाख्यंतस्मिन्मूर्खत्वादिधर्मवतिनिष्फलंयत
स्तस्मादित्यर्थः ॥ २२ ॥ एहितेइति एहिगृहकार्यार्थमित्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ पादाभ्यंगादिकर्मणापादसंवाहनादिनेत्यर्थः ॥ २८ ॥ अथेति ॥ पादसंवाहनानंतरमित्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥

॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ शिवानांशतस्यनिनादःसंजातोयस्मिंस्तादृशमित्यर्थः ॥ ४० ॥ अस्तादस्तमारभ्यते तवमित्राणिवयस्याःगृहान्गतानितेषांमध्ये

वाराणस्यावहिर्गत्वाक्षणाद्दृष्ट्वानिजंसुतम् ॥ शयानंरंकवद्भूमौकाष्ठदर्भतृणोपरि ॥ ३२ ॥ विललापाऽतिदुःखार्ताशब्दंकृत्वासुनिष्ठुरम् ॥ एहिमेसंमुखंक स्माद्रोषितोऽसिवदाऽधुना ॥ ३३ ॥ आयास्यभिमुखोनित्यमंवेत्युक्त्वापुनःपुनः ॥ गत्वास्खलत्पदातस्यपपातोपरिमूर्च्छिता ॥३४॥ पुनःसाचेतनांप्रा प्यदोर्भ्यामालिंग्यवालकम् ॥ तन्मुखेवदनंन्यस्यरुरोदाऽऽर्तस्वनैस्तदा ॥ ३५ ॥ कराभ्यांताडनंचक्रेमस्तकस्योदरस्यच ॥ हावालहाशिशोवत्सहाकुमा रकसुंदर ॥ ३६ ॥ हाराजन्क्कगतोऽसित्वंपश्येमंबालकंनिजम् ॥ प्राणेभ्योऽपिगरीयांसंभूतलेपतितंमृतम् ॥ ३७ ॥ तथाऽपश्यन्मुखंतस्यभूयोजीवित शंकया ॥ निर्जीववदनंज्ञात्वामूर्च्छितानिपपातह ॥ ३८ ॥ हस्तेनवदनंगृह्यपुनरेवमभाषत ॥ शयनंत्यजहेवालशीघ्रंजागृहिभीषणम् ॥ ३९॥ निशार्धव र्धतेचेदंशिवाशतनिनादितम् ॥ भूतप्रेतपिशाचादिडाकिनीयूथनादितम् ॥ ४० ॥ मित्राणितेगतान्यस्तात्त्वमेकस्तुकुतःस्थितः॥सूतउवाच॥एवमुक्त्वा पुनस्तन्वीकरुणंप्ररुरोदह ॥ ४१ ॥ हाशिशोबालहावत्सरोहिताख्यकुमारक ॥ रेपुत्रप्रतिशब्दंमेकस्मात्त्वंनप्रयच्छसि ॥ ४२ ॥ तवाऽहंजननीवत्सकिंन जानासिपश्यमाम् ॥ देशत्यागाद्राज्यनाशात्पुत्रभर्त्रात्स्वविक्रयात् ॥ ४३ ॥ यद्दासीत्वाच्चजीवामित्वांदृष्ट्वापुत्रकेवलम्॥ तेजन्मसमयेविप्रैरादिष्टंयत्त्वनाग तम् ॥ ४४ ॥ दीर्घायुःपृथिवीराजःपुत्रपौत्रसमन्वितः ॥ शौर्यदानरतिःसत्त्वोगुरुदेवद्विजार्चकः ॥ ४५ ॥ मातापित्रोस्तुप्रियकृत्सत्यवादीजितेंद्रियः ॥ इ त्यादिसकलंजातमसत्यमधुनासुत ॥ ४६ ॥ चक्रमत्स्यावातपत्रश्रीवत्सस्वस्तिकध्वजाः ॥ तवपाणितलेपुत्रकलशश्चामरंतथा ॥ ४७॥ लक्षणानितथाऽ न्यानित्वद्धस्तेयानिसंतिच ॥ तानिसर्वाणिमोघानिसंजातान्यधुनासुत ॥ ४८ ॥ हाराजन्पृथिवीनाथक्कतेराज्यंक्कमंत्रिणः ॥ क्कतेसिंहासनंछत्रंक्कतेखड्गःक्क तद्धनम् ॥ ४९ ॥ क्कसाऽयोध्याक्कहर्म्याणिक्कगजाश्वरथप्रजाः ॥ सर्वमेतत्तथापुत्रमांत्यक्त्वाक्कगतोऽसिरे ॥ ५० ॥ हाकांतहानृपाऽऽगच्छपश्येमंस्वसुतंप्रि यम् ॥ येनतेरिंगताऽवक्षःकुंकुमेनाऽवलेपितम् ॥ ५१ ॥ स्वशरीररजःपंकैर्विशालंमलिनीकृतम् ॥ येनतेबालभावेनमृगनाभिविलेपितः ॥ ५२ ॥ भ्रंशितोभालतिलकस्तवांकस्थेनभूपते ॥ यस्यवक्त्रंमृदालितंस्नेहार्द्रैश्चुंबितंमया ॥५३ ॥ तन्मुखंमक्षिकालिंग्यंपश्येकीटैर्विदूषितम् ॥ हाराजन्पश्यतंपुत्रं भुविस्थंरंकवन्मृतम् ॥ ५४ ॥ हादेवकिंमयाकृत्यंकृतंपूर्वभवांतरे ॥ तस्यकर्मफलस्येहनपारमुपलक्षये ॥ ५५ ॥

त्वमेवैकःकुतोऽत्रस्थितइतिविलापवाक्यमेतत् ॥ ४१ ॥ प्रतिशब्दंप्रत्युत्तरम् ॥ ४२ ॥ पुत्रेतिसंबोधनम् ॥ ४३ ॥ यज्जीवामितत्त्वांकेवलंदृष्ट्वैवजीवामीत्यर्थः॥४४ ॥४५ ॥ ४६॥ ४७ ॥ मो घानिव्यर्थानि ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ रिंगताअतिबालावस्थाचलनवता ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३॥ भूपतेइत्यंतंपूर्वान्वयि ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ बालघातिनीकाचिद्बालघातिनीराक्षसीयंभवतीत्यर्थः ॥ ६१ ॥ शुभाचेद्यदिराक्षसीनास्तीत्यर्थः ॥ अतएवतस्मादाह भक्षार्थमिति ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

हापुत्रहाशिशोवत्सहाकुमारकसुंदर ॥ एवंतस्याविलापंतेश्रुत्वानगरपालकाः ॥ ५६ ॥ जागृतास्त्वरितास्तस्याःपार्श्वमीयुःसुविस्मिताः ॥ जनाऊचुः ॥
कात्वंबालश्चकस्याऽयंपतिस्तेकुत्रतिष्ठति ॥ ५७ ॥ एकैवनिर्भयारात्रौकस्मात्त्वमिहरोदिषि ॥ एवमुक्ताऽथसातन्वीनकिंचिद्वाक्यमब्रवीत् ॥ ५८ ॥ भू
योऽपिपृष्टासातूर्ष्णीस्तब्धीभूतावभूवह ॥ विललापाऽतिदुःखार्ताशोकाश्रुप्लुतलोचना ॥ ५९ ॥ अथतेशंकितास्तस्यांरोमांचिततनूरुहाः ॥ संत्रस्ताः
प्राहुरन्योन्यमुद्धृतायुधपाणयः ॥ ६० ॥ नूनंस्त्रीनभवत्येषायतःकिंचिन्नभाषते ॥ तस्माद्बध्याभवेदेषायत्नतोबालघातिनी ॥ ६१ ॥ शुभाचेत्तर्हिकिंह्य
त्रनिशार्धेतिष्ठतेबहिः ॥ भक्षार्थमनयानूनमानीतःकस्यचिच्छिशुः ॥ ६२ ॥ इत्युक्त्वातैर्गृहीतासागाढंकेशेषुसत्वरम् ॥ भुजयोरपरैश्चैवकैश्चाऽपिगलकेत
था ॥ ६३ ॥ खेचरीयास्यतीत्युक्त्वंबहुभिःशस्त्रपाणिभिः ॥ आकृष्यपक्कणेनीताचांडालायसमर्पिता ॥ ६४ ॥ हेचांडालबहिर्दुष्टाह्यस्माभिर्बालघातिनी
॥ वध्यतांवध्यतामेषाशीघ्रंनीत्वाबहिःस्थले ॥ ६५ ॥ चांडालःप्राहतांदृष्ट्वाज्ञातेयंलोकविश्रुता ॥ नदृष्टपूर्वाकेनाऽपिलोकडिंभान्यनेकधा ॥ ६६ ॥ भक्षितान्य
नयाभूरिभवद्भिःपुण्यमार्जितम् ॥ ख्यातिर्वःशाश्वतीलोकेगच्छध्वंचयथासुखम् ॥ ६७ ॥ द्विजस्त्रीबालगोघातीस्वर्णस्तेयीचयोनरः ॥ अग्निदोवर्त्मघाती
चमद्यपोगुरुतल्पगः ॥ ६८ ॥ महाजनविरोधीचतस्यपुण्यप्रदोवधः ॥ द्विजस्याऽपिस्त्रियोवाऽपिनदोषोविद्यतेवधे ॥ ६९ ॥ अस्यावधश्चमेयोग्यइत्युक्त्वा
गाढबंधनैः ॥ बद्धाकेशेष्वथाऽऽकृष्यरज्जुभिस्तामताडयत् ॥ ७० ॥ हरिश्चंद्रमथोवाचवाचापरुषयातदा ॥ रेदासवध्यतामेषादुष्टात्मामाविचारय ॥ ७१ ॥
तद्वाक्यंभूपतिःश्रुत्वावज्रपातोपमंतदा ॥ वेपमानोऽथचांडालंप्राहस्त्रीवधशंकितः ॥ ७२ ॥ नशक्तोऽहमिदंकर्तुंप्रेष्यंदेहिममाऽऽपरम् ॥ असाध्यमपियत्क
र्मतत्करिष्येत्वयोदितम् ॥ ७३ ॥ श्रुत्वातदुक्तंवचनंश्वपचोवाक्यमब्रवीत् ॥ माभैर्षीस्त्वंगृहाणाऽसिंवधोऽस्याःपुण्यदोमतः ॥ ७४ ॥ बालानामेवभयदानेयंर
क्ष्याकदाचन ॥ तच्छ्रुत्वावचनंतस्यराजावचनमब्रवीत् ॥ ७५ ॥ स्त्रियोरक्ष्याःप्रयत्नेननहंतव्याःकदाचन ॥ स्त्रीवधेकीर्तितंपापंमुनिभिर्धर्मतत्परैः ॥
॥ ७६ ॥ पुरुषोयःस्त्रियंहन्याज्ज्ञानतोऽज्ञानतोऽपिवा ॥ नरकेपच्यतेसोऽथमहारौरवपूर्वके ॥ ७७ ॥ चांडालउवाच ॥ मावदाऽसिंगृहाणैनंतीक्ष्णविद्यु
त्समप्रभम् ॥ यत्रैकस्मिन्वधंनीतेबहूनांतुसुखंभवेत् ॥ ७८ ॥ तस्यांहिंसाकृतानूनंबहुपुण्यप्रदाभवेत् ॥ भक्षितान्यनयाभूरिलोकेडिंभानिदुष्टया ॥ ७९ ॥
तत्क्षिप्रंवध्यतामेषालोकःस्वस्थोभविष्यति ॥ राजोवाच ॥ चांडालाधिपतेतीव्रंव्रतंस्त्रीवधवर्जनम् ॥ ८० ॥

॥ ६४ ॥ ६५ ॥ लोकडिंभानिलोकानांबालकानि ॥ ६६ ॥ पुण्यमार्जितमेतस्यावधेनेत्यर्थः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ अपरप्रेष्यंसेवकंदेहिसवधंकरिष्यतीत्यर्थः ॥ असा
ध्यमपीति ॥ एतद्भिन्नमित्यर्थः ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेसप्तमस्कंधेपंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ सार्धत्रिसहितैःसप्ततिश्लोकैरथभूभृता ॥ ज्ञातास्व

आजन्मतस्ततोयत्नंनकुर्यास्त्रीवधेतव ॥ चांडालउवाच ॥ स्वामिकार्यविनादुष्टंकिंकार्यंविद्यतेपरम् ॥ ८१ ॥ गृहीत्वावेतनंमेऽद्यकस्मात्कार्यंविलुंपसि ॥ यःस्वामिवेतनंगृह्यस्वामिकार्यंविलुंपति ॥ ८२ ॥ नरकान्निष्कृतिस्तस्यनास्तिकल्पायुतैरपि ॥ राजोवाच ॥ चांडालनाथमेदेहिप्राप्यमन्यत्सुदारुणम् ॥ ८३ ॥ स्वशत्रुंब्रूहितंक्षिप्रंघातयिष्याम्यसंशयम् ॥ घातयित्वातुतंशत्रुंतवदास्यामिमेदिनीम् ॥८४॥ देवदेवोरगैःसिद्धैर्गंधर्वैरपिसंयुतम् ॥ देवेंद्रमपि जेष्यामिनिहत्यनिशितैःशरैः ॥ ८५ ॥ एतच्छ्रुत्वाततोवाक्यंहरिश्चंद्रस्यभूपतेः ॥ चांडालःकुपितःप्राहवेपमानंमहीपतिम् ॥ ८६ ॥ चांडालउवाच ॥ "नैतद्वावयंसुघटितंयद्वाक्यंदासकीर्तितम्" ॥ चांडालदासतांकृत्वाशूराणांभाषसेवचः ॥ दासकिंबहुनानूनंशृणुमेगदतोवचः ॥ ८७ ॥ निर्लज्जतवचे दस्तिकिंचित्पापभयंहृदि ॥ किमर्थंदासतांयातश्चांडालस्यतुवेश्मनि ॥ ८८ ॥ गृहाणैनंततःखड्गमस्याश्छिंधिशिरोंबुजम् ॥ एवमुक्त्वाऽथचांडालोराज्ञे खड्गंन्यवेदयत् ॥ ८९ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेस० हरिश्चंद्रोपाख्यानेपंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥

॥ सूतउवाच ॥ ततोऽथभूपतिःप्राहराज्ञीं स्थित्वाह्यधोमुखः ॥ अत्रोपविश्यतांबालेपापस्यपुरतोमम ॥ १ ॥ शिरस्तेच्छेदयिष्यामिहंतुंशक्नोतिचेत्करः ॥ एवमुक्त्वासमुद्यम्यखड्गंहंतुंगतोनृपः ॥ ॥ २ ॥ नजा नातिनृपःपत्नींसानजानातिभूपतिम् ॥ अब्रवीद्भृशदुःखार्तास्वमृत्युमभिकांक्षती ॥ ३ ॥ स्त्र्युवाच ॥ चांडालशृणुमेवाक्यंकिंचित्त्वंयदि मन्यसे ॥ मृ तस्तिष्ठतिमेपुत्रोनाऽतिदूरेबहिःपुरात् ॥ ४ ॥ तंदहामिहतंयावदानायित्वातवांतिकम् ॥ तावत्प्रतीक्ष्यतांपश्चादसिनाघातयस्वमाम् ॥ ५ ॥ तेनाऽथबाढ मित्युक्त्वाप्रेषितावालकंप्रति ॥ साजगामाऽतिदुःखार्ताविलपंतीसुदारुणम् ॥६ ॥ भार्यातस्यनरेंद्रस्यसर्पदष्टंहिबालकम् ॥ हापुत्रहावत्सशि शोइत्येवंवदती मुहुः ॥ ७ ॥ कृशाविवर्णामलिनापांसुध्वस्तशिरोरुहा ॥ श्मशानभूमिमागत्यबालंस्थाप्याऽविशद्भुवि ॥ ८ ॥ "राजन्नद्यस्वबालंतंपश्य सीहमहीतले ॥ रममाणंस्वसखिभिर्दष्टंदुष्टाहिनामृतम्" ॥ तस्याविलापशब्दंतमाकर्ण्यसनराधिपः ॥ शवसान्निधिमागत्यवस्त्रमस्याऽऽक्षिपत्तदा ॥ ९ ॥ तांतथारुदतींभार्यांनाभिजानातिभूमिपः ॥ चिरप्रवाससंतप्तांपुनर्जातामिवाऽबलाम् ॥ १० ॥ सापितंचारुकेशांतंपुरोदृष्ट्वाजटालकम् ॥ नाऽभ्यजानान्नृ पवरंशुष्कवृक्षत्वचोपमम् ॥ ११ ॥ भूमौनिपतितंबालंदृष्ट्वाशीविषपीडितम् ॥ नरेंद्रलक्षणोपेतमचिंतयदसौनृपः ॥ १२ ॥

कीयपत्नीति शुशोचचततःपरम् ॥ १ ॥ चांडालेनराज्ञेस्त्रीवधायखड्गे समर्पितेततःपरंजातंवृत्तमाह ततोथेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ वस्त्रमस्याक्षिपत्तदेति ॥ अस्यपुत्रशवस्यमु खोपरियद्वस्त्रंस्थितंतदाक्षिपत् आकर्षितवानित्यर्थः ॥ कीदृशःपुत्रोऽस्तीतिपरिज्ञानार्थमितिभावः ॥ ९ ॥ भार्येतिनाभिजानाति ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ ॥ ॥

॥ १३ ॥ तरंगिणः कुटिला नित्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ स्मृतिमभ्यागतइतिममैवायंपुत्रइतिस्वपुत्रस्मृतिर्जातेत्यर्थः ॥ १८ ॥ तथास्थितःस्त्रियंप्रतिनकिंचिदुवाचेत्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥

अस्यपूर्णेंदुवद्वक्त्रंशुभसुन्नसमव्रणम् ॥ दर्पणप्रतिमोत्तुंगंकपोलयुगशोभितम् ॥ १३ ॥ नीलान्केशान्कुंचिताग्रान्समान्दीर्घांस्तरंगिणः ॥ राजीवसदृशेने त्रेओष्ठौबिंबफलोपमौ ॥ १४ ॥ विशालवक्षादीर्घाक्षोदीर्घबाहून्नतांसकः ॥ विशालपादोगंभीरःसूक्ष्मांगुल्यवनीधरः ॥ १५ ॥ मृणालपादोगंभीरनाभि रुद्यतकंधरः ॥ अहोकष्टंनरेंद्रस्यकस्याऽप्येषकुलेशिशुः ॥ १६ ॥ जातोनीतःकृतांतेनकालपाशाद्दुरात्मना ॥ सूतउवाच ॥ एवंदृष्ट्वाऽथतंबालंमातुरंकेप्र सारितम् ॥ १७ ॥ स्मृतिमभ्यागतोराजाहाहेत्यश्रूण्यपातयत् ॥ सोप्युवाचचवत्सोमेदशामेतामुपागतः ॥ १८ ॥ नीतोयदिचघोरेणकृतांतेनाऽऽत्मनो वशम् ॥ विचारयित्वाराजाऽसौहरिश्चंद्रस्तथास्थितः ॥ १९ ॥ ततोराज्ञीमहादुःखावेशादिदमभाषत ॥ राज्युवाच ॥ हावत्सकस्यपापस्यत्वपध्याना दिदंमहत् ॥ २० ॥ दुःखमापतितंघोरंतद्रूपंनोपलभ्यते ॥ हानाथराजन्भवतामामपास्यसुदुःखिताम् ॥ २१ ॥ कस्मिन्संस्थीयतेस्थानेविश्रब्धंकेनहे तुना ॥ राज्यनाशःसुहृत्त्यागोभार्यातनयविक्रयः ॥ २२ ॥ हरिश्चंद्रस्यराजर्षेःकिंविधातःकृतंत्वया ॥ इतितस्यावचःश्रुत्वाराजास्थानच्युतस्तदा ॥ ॥ २३ ॥ प्रत्यभिज्ञायदेवींतांपुत्रंचानिधनंगतम् ॥ कष्टंममैवपत्नीयंबालकश्चाऽपिमेसुतः ॥ २४ ॥ ज्ञात्वापपातसंतप्तोमूर्च्छामतिजगामह ॥ साचतंप्र त्यभिज्ञायतामवस्थामुपागतम् ॥ २५ ॥ मूर्च्छितानिपपातार्तानिश्चेष्टाधरणीतले ॥ चेतनांप्राप्यराजेंद्रोराजपत्नीचतौसमम् ॥ २६ ॥ विलेपतुःसुसं ततौशोकभारेणपीडितौ ॥ राजोवाच ॥ हावत्ससुकुमारंतेवदनंकुंचितालकम् ॥ २७ ॥ पश्यतोमेमुखंदीनंहृदयंकिंनदीर्यते ॥ ताततातेतिमधुरंब्रुवाणं स्वयमागतम् ॥ २८ ॥ उपगुह्यकदावक्ष्येवत्सवत्सेतिसौहृदात् ॥ कस्यजानुप्रणीतेनपिंगेनाक्षितिरेणुना ॥ २९ ॥ ममोत्तरीयमुत्संगंतथांगंमलमेष्याति ॥ नवाऽलंममसंभूतंमनोहृदयनंदन ॥ ३० ॥ “मयासिपितृमान्पित्राविक्रीतोयेनवस्तुवत् ॥” गतंराज्यमशेषंमेसबांधवधनंमहत् ॥ “हीनदैवान्नृशं सेनदृष्टोमेतनयस्ततः ॥” अहंमहाहिदष्टस्यपुत्रस्याऽऽननपंकजम् ॥ ३१ ॥ निरीक्षन्नद्यघोरेणविषेणाऽधिकृतोऽधुना ॥ एवमुक्त्वातमादायबालकंबाष्प गद्गदः ॥ ३२ ॥ परिष्वज्यचनिश्चेष्टोमूर्च्छयानिपपातह ॥ ततस्तंपतितंदृष्ट्वाशैव्याचैवमचिंतयत् ॥ ३३ ॥ अयंसपुरुषव्याघ्रःस्वरेणैवोपलक्ष्यते ॥ वि द्वज्जनमनश्चंद्रोहरिश्चंद्रोनसंशयः ॥ ३४ ॥ तथाऽस्यनासिकातुंगातिलपुष्पोपमाशुभा ॥ दंताश्चमुकुलप्रख्याःख्यातकीर्तेर्महात्मनः ॥ ३५ ॥

यस्यापध्यानादापतितंतद्रूपमित्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ स्थानच्युतोराज्यभ्रष्टः ॥ २३ ॥ २४ ॥ प्रत्यभिज्ञायेति ॥ पूर्वानुभूतचिह्नज्ञानेनेत्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ वक्ष्येकिमितिशेषः ॥ २९ ॥ पुत्रसुख मद्यापिममनाऽलंसंभूतमित्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ घोरेणविषेणसंतापरूपेण ॥ ३२ ॥ शैव्यातस्यपत्नी ॥ ३३ ॥ अयंसइति ॥ पूर्वंसंदिग्धंज्ञानंजातमधुनातुनिश्चितंजातमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

॥ ३६ ॥ अपप्तादितिलुङोरूपं पतितवतीत्यथः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ यस्यास्येति ॥ पूर्वंभृत्यतांगताराजानःस्वोत्तरीयैर्लंबायमानैर्भूमिस्पृशैर्वस्त्रैःपादचारिणोऽग्रेधावमानाविरजस्कंम हीतलंकुर्वंति एतादृशंयस्यैश्वर्यमित्यर्थः ॥ ४१ ॥ कपालसंलग्नेनरकपालयुक्ते ॥ घटीपटनिरंतरेशवसंस्कारार्थमानीताअल्पघटावस्त्रः शवपटाश्चतैर्निरंतरे निरवकाशेइत्यर्थः ॥ ४२ ॥ मृतानांनि र्माल्यसूत्रंतत्कंठगतपुष्पमालासंबंधितदंतस्तन्मध्येलग्नायेशवकेशास्तैःसुदारुणेभयंकरे ॥ वसानिष्पंदेनयुक्तंसंशुष्कंसूर्यकिरणैरेतादृशंखरंयन्महापटलंभूमेस्तेनमंडिते ॥ ४३ ॥ भस्मचांगाराश्चार्ध

श्मशानमागतःकस्माद्ययेवंसनरेश्वरः ॥ विहायपुत्रशोकंसापश्यंतीपतितंपतिम् ॥ ३६ ॥ प्रहृष्टाविस्मितादीनाभर्तृपुत्रार्तिपीडिता ॥ वीक्षंतीसातदाऽ पतन्मूर्च्छयाधरणीतले ॥ ३७ ॥ प्राप्यचेतश्चशनकैःसागद्गदमभाषत ॥ धिक्त्वांदैवह्यकरुणनिर्मर्यादजुगुप्सित ॥ ३८ ॥ येनाऽयममरप्रख्योनीतोरा जाश्वपाकताम् ॥ राज्यनाशंसुहृत्त्यागंभार्यातनयविक्रयम् ॥ ३९ ॥ प्रापयित्वापियेनाऽद्यचांडालोऽयंकृतोनृपः ॥ नाऽद्यपश्यामितेछत्रंसिंहासनमथा ऽपिवा ॥ ४० ॥ चामरव्यजनेवाऽपिकोऽयंविधिविपर्ययः ॥ यस्याऽस्यव्रजतःपूर्वंराजानोभृत्यतांगताः ॥ ४१ ॥ स्वोत्तरीयैःप्रकुर्वंतिविरजस्कंमहीतल म् ॥ सोऽयंकपालसंलग्नेघटीपटनिरंतरे ॥ ४२ ॥ मृतनिर्माल्यसूत्रांतर्लग्नकेशसुदारुणे ॥ वसानिष्पंदसंशुष्कमहापटलमंडिते ॥ ४३ ॥ भस्मांगारा र्धदग्धास्थिमज्जासंघट्टभीषणे ॥ गृध्रगोमायुनादार्तेपुष्टक्षुद्रविहंगमे ॥४४॥ चिताधूमायतपटनीलीकृतदिगंतरे ॥ कुणपास्वादनमुदासंप्रहृष्टनिशाचरे ॥ ॥ ४५ ॥ चरत्यमेध्येराजेंद्रःश्मशानेदुःखपीडितः ॥ एवमुक्त्वाऽथसंश्लिष्यकंठेराज्ञोनृपात्मजा ॥ ४६ ॥ कष्टशोकसमाविष्टाविललापार्तयागिरा ॥ राजन्स्वप्नोऽथतथ्यंवायदेतन्मन्यतेभवान् ॥ ४७ ॥ तत्कथ्यतांमहाभागमनोवैमुह्यतेमम ॥ यद्येतदेवंधर्मज्ञनास्तिधर्मेसहायता ॥ ४८ ॥ तथैवविप्रदे वादिपूजनेसत्यपालने ॥ नास्तिधर्मःकुतःसत्यंनाऽऽर्जवंनाऽनृतांशता ॥ ४९ ॥ यत्रत्वंधर्मपरमःस्वराज्यादवरोपितः ॥ सूतउवाच ॥ इतितस्यावचः श्रुत्वानिःश्वस्योष्णंसगद्गदः ॥ ५० ॥ कथयामासतन्वंग्यैयथाप्रातःश्वपाकताम् ॥ रुदित्वासातुसुचिरंनिःश्वस्योष्णंसुदुःखिता ॥ ५१ ॥ स्वपुत्रमरणं भीरुर्यथावत्तंन्यवेदयत् ॥ श्रुत्वाराजातथावाक्यंनिपपातमहीतले ॥ ५२ ॥ मृतपुत्रंसमानीयजिह्वयाविलिहन्मुहुः ॥ हरिश्चंद्रमथोप्राहशैब्यागद्गदया गिरा ॥ ५३ ॥ कुरुष्वस्वामिनःप्रेष्यंछेदयित्वाशिरोमम ॥ स्वामिद्रोहोनतेस्त्वद्यमाऽसत्योभवभूपते ॥ ५४ ॥ माऽसत्यंतवराजेंद्रपरद्रोहस्तुपातकम् ॥ एतदाकर्ण्यराजातुपपातभुविमूर्च्छितः ॥५५॥ क्षणेनचेतनांप्राप्यविललापातिदुःखितः ॥ राजोवाच ॥ कथंप्रियेत्वयाप्रोक्तंवचनंत्वतिनिष्ठुरम् ॥ ५६ ॥

दग्धशवाश्चाऽस्थीनिचमज्जाचतेषांसंघट्टःसंमर्दस्तेनभीषणे ॥ गृध्रगोमायूनांनादैरार्तेयुक्ते पुष्टाःक्षुद्रविहंगमामांसभक्षिणःकाकादयोयस्मिन् ॥ ४४ ॥ चिताधूमएवाऽऽयतःपटस्तेननीलीकृतंदिगंतरं यस्य ॥ कुणपानांशवानांयदास्वादनंभक्षणंतन्मुदासंप्रहृष्टाःसंसक्तानिशाचराराक्षसायस्मिन् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ यदेतन्मन्यतेइति ॥ चांडालदासोहमस्मीतियद्भवान्मन्यतेतत्स्वप्नोवामिथ्यावाउ ततथ्यंवेत्यर्थः ॥ ४७ ॥ यद्येतदेवंयदिवास्तविकीचांडालदासतेत्यर्थः ॥ ४८ ॥ यदिधर्मएवनास्तिततदासत्यंकुतस्तदपिनास्तितथार्जवंतथानृतांशतापिनास्तीत्यर्थः ॥ धर्माधर्मयोःफलभेदेहितद्वि भागस्तदभावेतद्विभागस्याऽप्यभावइतिभावः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥

पूजितागौरीत्यनेनपराशक्तेरुपासिकेयमस्तीतिबोधितम् ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ मयाऽशितुंभोक्तुमित्यर्थः ॥ ५९ ॥ नात्मायत्तःस्वाधीनांतःकरणोयतोऽहंनास्मीत्यर्थः ॥ अननुज्ञातोनाज्ञप्तः ॥ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ बलीयस्तादैवानुयोगेनममैकोपिपुत्रोमृतोऽतःप्राणैर्वियोजनेममवरम् ॥ परंतुपरायत्तोस्मिचांडालायत्तोस्मि ततस्तस्यानुज्ञामंतरेणदेहत्यागेतस्यऋणस्यावशेषान्नरकदुःखंस्यादिति

यदशक्यंभवेद्वक्तुंतत्कर्मक्रियतेकथम् ॥ पत्न्युवाच ॥ मयाचपूजितागौरीदेवाविप्रास्तथैवच ॥ ५७ ॥ भविष्यसिपतिस्त्वंमेह्यन्यस्मिञ्जन्मनिप्रभो ॥ श्रुत्वाराजातदावाक्यंनिपपातमहीतले ॥ ५८ ॥ मृतस्यपुत्रस्यतदाचुचुंबदुःखितोमुखम् ॥ राजोवाच ॥ प्रियेनरोचतेदीर्घकालंक्लेशंमयाऽशितुम् ॥५९ ॥ नात्मायत्तोऽहंतन्वंगिपश्यमेमंदभाग्यता ॥ चांडालेनाऽननुज्ञातःप्रवेक्ष्येज्वलनंयदि ॥ ६० ॥ चांडालदासतांयास्येपुनरप्यन्यजन्मनि ॥ नरकंचवरंप्राप्यखेदंप्राप्स्यामिदारुणम् ॥ ६१ ॥ तापंप्राप्स्यामिसंप्राप्यमहारौरवरौरवे ॥ मग्नस्यदुःखजलधौवरंप्राणैर्वियोजनम् ॥ ६२ ॥ एकोऽपिबालकोयोऽस्मासीद्वंशकरःसुतः ॥ ममदैवानुयोगेनमृतःसोऽपिवलीयसा ॥ ६३ ॥ कथंप्राणान्विमुंचामिपरायत्तोऽस्मिदुर्गतः ॥ तथापिदुःखबाहुल्यात्त्यक्ष्यामितुनिजांतनुम् ॥ ६४ ॥ त्रैलोक्येनाऽस्तितद्दुःखंनाऽसिपत्रवनेतथा ॥ वैतरिण्यांकुतस्तद्वद्यादृशंपुत्रविप्लवे ॥ ६५ ॥ सोऽहंसुतशरीरेणदीप्यमानेहुताशने ॥ निपतिष्यामितन्वंगिक्षंतव्यंतन्ममाऽधुना ॥ ६६ ॥ नवक्तव्यंत्वयाकिंचिदतःकमललोचने ॥ ममवाक्यंचतन्वंगिनिबोध्याऽऽहतमानसा ॥६७॥ अनुज्ञाताऽथगच्छत्वंविप्रवेश्मशुचिस्मिते ॥यदिदत्तंयदिहुतंगुरवोयादितोषिताः ॥ ६८ ॥ संगमःपरलोकेमेनिजपुत्रेणचत्वया ॥ इहलोकेकुतस्त्वेतद्भविष्यतिसमीप्सितम् ॥ ६९ ॥ यन्मयाहसताकिंचिद्रहसित्वांशुचिस्मिते ॥ अशोभमुक्तंतत्सर्वंक्षंतव्यंममयास्यतः ॥ ७० ॥ राजपत्नीतिगर्वेणनाऽवज्ञेयःसमेद्विजः ॥ सर्वयत्नेनतोष्यःस्यात्स्वामीदैवतवच्छुभे ॥ ७१ ॥ राज्ञ्युवाच ॥ अहमप्यत्रराजर्षेनिपतिष्येहुताशने ॥ दुःखभारासहादेवसहयास्यामिवैत्वया ॥ ७२ ॥ त्वयासहममश्रेयोगमनंनाऽन्यथाभवेत् ॥ सहस्वर्गंचनरकंत्वयाभोक्ष्यामिमानद ॥ ७३ ॥ श्रुत्वाराजातदोवाचएवमस्तुपतिव्रते ॥ इतिश्रीदेवीभागवते महापुराणेसप्तमस्कंधेहरिश्चंद्रोपाख्यानेषड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ततःकृत्वाचितांराजाआरोप्यतनयंस्वकम् ॥ भार्ययासहितोराजावद्धांजलिपुटस्तदा ॥ १ ॥ चिंतयन्परमेशानींशताक्षींजगदीश्वरीम् ॥ पंचकोशांतरगतांपुच्छब्रह्मस्वरूपिणीम् ॥ २ ॥ रक्तांबरपरीधानांकरुणारससागराम् ॥ नानायुधधरामंबांजगत्पालनतत्पराम् ॥ ३ ॥

भावः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ इत्थंपूर्वंविमृश्यनरकदुःखादपिपुत्रशोकोदुःसहइतिमत्वापुनराह तथापीति ॥ ६४ ॥ तदेवोपपादयति त्रैलोक्येइति ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेसप्तमस्कंधेहरिश्चंद्रोपाख्यानेषड्विंशोऽध्यायः ॥२६॥ ॥ द्व्यधिकैश्चैवचत्वारिंशद्भिःपद्यैरतःपरम् ॥ हरिश्चंद्रस्वर्गवासोविस्तरेणोपवर्ण्यते ॥ १ ॥ राज्ञास्वदेहदहननिश्चयेकृतेऽनंतरंजातंवृत्तमाह ततःकृत्वेति ॥१॥ तस्मिन्समयेस्वेष्टदेवतांशताक्षींचिंतयामासेत्याह चिंतयन्निति ॥पुच्छब्रह्मस्वरूपिणीं ब्रह्मपुच्छंप्रतिष्ठेतितैत्तिरीयश्रुतिप्रतिपादितपुच्छब्रह्मरूपिणीमित्यर्थः ॥२॥नानायुधेति तानिचायुधानिवक्ष्यमाणाध्यायेसप्तष्टानि ॥ ३ ॥

धर्मंधर्माभिमानिनींदेवताम् ॥ तस्यचिंतयमानस्येत्यनेनत्वरान्विताइत्यनेनचेदंबोधितंपरमेश्वरीभक्तस्यछलेकृतेशतधामूर्धच्छेदःस्यादितिशीघ्रंतस्यप्रसादःसंपादयितव्यइति॥ ४ ॥ ५॥६ ॥ विश्वा
मित्रशब्दार्थमाह विश्वत्रयेणेति॥विश्वंमित्रंयस्यविश्वामित्रइत्यर्थः ॥ धार्मिकजनानांनित्यंमित्रत्वमयमिच्छतीत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६॥१७॥

तस्यचिंतयमानस्यसर्वेदेवाःसवासवाः ॥ धर्मंप्रमुखतःकृत्वासमाजग्मुस्त्वरान्विताः ॥४ ॥ आगत्यसर्वेप्रोचुस्तेराजञ्छृणुमहाप्रभो ॥ अहंपितामहःसाक्षा
द्धर्मश्चभगवान्स्वयम् ॥ ५ ॥ साध्याःसविश्वेमरुतोलोकपालाःसचारणाः ॥ नागाःसिद्धाःसगंधर्वारुद्राश्चैवतथाऽश्विनौ ॥ ६ ॥ एतेचाऽन्येऽथबहवो
विश्वामित्रस्तथैवच ॥ विश्वत्रयेणयोमैत्रींकर्तुमिच्छतिधर्मतः ॥ ७ ॥ विश्वामित्रःसतेऽभीष्टमाहर्तुंसम्यगिच्छति ॥ धर्मउवाच ॥ माराजन्साहसंकार्षीर्धे
र्मोऽहंत्वामुपागतः ॥ ८ ॥ तितिक्षादमसत्त्वाद्यैस्त्वद्गुणैःपरितोषितः ॥ इंद्रउवाच ॥ हरिश्चंद्रमहाभागप्राप्तःशक्रोऽस्मितेंतिकम् ॥ ९ ॥ त्वयाऽद्यभार्या
पुत्रेणजितालोकास्सनातनाः ॥ आरोहत्रिदिवंराजन्भार्यापुत्रसमन्वितः ॥ १० ॥ सुदुष्प्रापंनरैरन्यैर्जितमात्मीयकर्मभिः॥ सूतउवाच ॥ ततोऽमृतमयंवर्ष
मपमृत्युविनाशनम् ॥ ११ ॥ इंद्रःप्रासृजदाकाशाच्चितामध्यगतेशिशौ ॥ पुष्पवृष्टिश्चमहतीदुंदुभिस्वनएवच ॥ १२ ॥ समुत्तस्थौमृतःपुत्रोराज्ञस्तस्य
महात्मनः ॥ सुकुमारतनुःस्वस्थःप्रसन्नःप्रीतमानसः ॥ १३ ॥ ततोराजाहरिश्चंद्रःपरिष्वज्यसुतंतदा ॥ सभार्यःस्वश्रियायुक्तोदिव्यमाल्यांबरावृतः॥
॥ १४ ॥ स्वस्थःसंपूर्णहृदयोमुदापरमयावृतः ॥ बभूवतत्क्षणादिंद्रोभूपंचैवमभाषत ॥ १५ ॥ सभार्यस्त्वंसपुत्रश्चस्वर्लोकंसद्गतिंपराम् ॥ समारोहम
हाभागनिजानांकर्मणांफलम् ॥ १६ ॥ हरिश्चंद्रउवाच ॥ देवराजाननुज्ञातःस्वामिनाश्वपचेनहि ॥ अकृत्वानिष्कृतिंतस्यनारोक्ष्येवैसुरालयम् ॥ १७ ॥
॥ धर्मउवाच ॥ तवैवंभाविनंक्लेशमवगम्याऽऽत्ममायया ॥ आत्माश्वपाकतांनीतोदर्शितंतच्चपक्कणम् ॥ १८ ॥ इंद्रउवाच ॥ प्रार्थ्यतेयत्परंस्थानंसमस्तै
र्मनुजैर्भुवि ॥ तदारोहहरिश्चंद्रस्थानंपुण्यकृतांनृणाम् ॥ १९ ॥ हरिश्चंद्रउवाच ॥ देवराजनमस्तुभ्यंवाक्यंचेदंनिबोधमे ॥ मच्छोकमग्नमनसःकोसलेन
गरेनराः ॥ २० ॥ तिष्ठंतितानपास्यैवंकथंयास्याम्यहंदिवम् ॥ ब्रह्महत्यासुरापानंगोवधःस्त्रीवधस्तथा ॥ २१ ॥ तुल्यमेभिर्महत्पापंभक्तत्यागादुदाहृतम्
॥ भजंतंभक्तमत्याज्यंत्यजतःस्यात्कथंसुखम् ॥ २२ ॥ तैर्विनानप्रयास्यामितस्माच्छक्रदिवंव्रज ॥ यदितेसहिताःस्वर्गमयायांतिसुरेश्वर ॥ २३ ॥ ततो
ऽहमपियास्यामिनरकंवापितैः सह ॥ इंद्रउवाच ॥ बहूनिपुण्यपापानितेषांभिन्नानिवैनृप ॥ २४ ॥

तवैवंभाविनमिति ॥ तवधर्मपरीक्षार्थमयाधर्मेणात्ममाययास्वमाययास्वात्मैवश्वपाकतांनीतइत्यर्थः ॥ अहमेवचांडालोऽहमेवचसब्राह्मणःकृष्णसर्पश्च नमत्तोऽतिरिक्ताश्चांडालब्राह्मणसर्पाःसंतीति
भावः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

भुंक्तेशक्रेति ॥प्रकृतेःपौरवर्गस्य ॥२५॥ तेषांप्रभावेनैवाऽयंममधर्मश्चलितोऽस्ति तथाच ॥ तानुपदादान्राजद्रव्यदातॄन्नसंत्यक्ष्येतैःसहैवस्वर्गंगमिष्यामीत्यर्थः ॥ २६ ॥ किंचतेषांलोकानांपुण्यं
स्वर्गप्रापकंनास्तीतिवदसिचेन्मयायत्पुण्यंकृतंतदेतेषामस्त्वित्याह तस्माद्यन्ममेति ॥ २७ ॥ ननुत्वयैकेनतत्पुण्यंभोक्ष्यतेचेद्बहुकालंभोगायभवति तैःसहभुज्यतेचेत्पुण्यस्यविभागादेकदिनंभोगायै
वतद्भविष्यतीतिचेदिष्टापत्तिरित्याह बहुकालोपेति ॥ २८ ॥ २९ ॥ गत्वेति तेसर्वेधर्मादयोयोध्यायांतस्मिन्नेवक्षणेकाशीतोगत्वानगरस्थान्लोकान्स्वर्गगमनायाऽऽह्वयामासुरितिशेषः ॥ दूत

कथंसंवातभोज्यंत्वंभूपस्वर्गमभीप्ससि ॥ हरिश्चंद्रउवाच ॥ भुंक्तेशक्रनृपोराज्यंप्रभावात्प्रकृतेर्ध्रुवम् ॥ २५ ॥ यजतेचमहायज्ञैःकर्मपूर्तंकरोतिच ॥ तच्चते
षांप्रभावेनमयासर्वमनुष्ठितम् ॥ २६ ॥ उपदादान्नसंत्यक्ष्येतानहंस्वर्गलिप्सया ॥ तस्माद्यन्ममदेवेशकिंचिदस्तिसुचेष्टितम् ॥ २७ ॥ दत्तमिष्टमथोजप्तं
सामान्यंतैस्तदस्तुनः ॥ बहुकालोपभोज्यंचफलंयन्ममकर्मजम् ॥ २८ ॥ तदस्तुदिनमप्येकंतैःसमंत्वत्प्रसादतः ॥ सूतउवाच॥ एवंभविष्यतीत्युक्त्वाश
क्रस्त्रिभुवनेश्वरः ॥ २९ ॥ प्रसन्नचेताधर्मश्चविश्वामित्रश्चगाधिजः ॥ गत्वातुनगरंसर्वेचातुर्वर्ण्यसमाकुलम् ॥ ३० ॥ हरिश्चंद्रस्यनिकटेप्रोवाचविबुधाधिपः
॥ आगच्छंतुजनाःशीघ्रंस्वर्गलोकंसुदुर्लभम् ॥ ३१ ॥ धर्मप्रसादात्संप्राप्तंसर्वैर्युष्माभिरेवतु ॥ हरिश्चंद्रोऽपितान्सर्वाञ्जनान्नगरवासिनः ॥ ३२ ॥प्राहरा
जाधर्मपरोदिवमारुह्यतामिति ॥ सूतउवाच ॥ तादिंद्रस्यवचःश्रुत्वाप्रीतास्तस्यचभूपतेः ॥ ३३ ॥ येसंसारेपुनिर्विण्णास्तेधुरंस्वसुतेपुवै ॥ कृत्वाप्रहृष्टमन
सोदिवमारुरुहुर्जनाः ॥ ३४ ॥ विमानवरमारुढाःसर्वेभास्वरविग्रहाः ॥ तदासंभूतहर्षास्तेहरिश्चंद्रश्चपार्थिवः ॥ ३५ ॥ राज्येऽभिषिच्यतनयंरोहिताख्यंम
हामनाः ॥ अयोध्याख्येपुरेरम्येहृष्टपुष्टजनान्विते ॥ ३६ ॥ तनयंसुहृदश्चापिप्रतिपूज्याऽभिनंद्यच ॥ पुण्येनलभ्यांविपुलांदेवादीनांसुदुर्लभाम् ॥ ३७ ॥
संप्राप्यकीर्तिमतुलांविमानेसमहीपतिः ॥ आसांचक्रेकामगमेक्षुद्रघंटाविराजिते ॥ ३८ ॥ ततस्तर्हिसमालोक्यश्लोकमंत्रंतदाजगौ ॥ दैत्याचार्योमहाभा
गःसर्वशास्त्रार्थतत्वविंत् ॥ ३९ ॥ शुक्रउवाच ॥ अहोतितिक्षामाहात्म्यमहोदानफलंमहत् ॥ यदागतोहरिश्चंद्रोमहेंद्रस्यसलोकताम् ॥ ४० ॥ सूत
उवाच ॥ एतत्तेसर्वमाख्यातंहरिश्चंद्रस्यचेष्टितम् ॥ यःशृणोतिचदुःखार्तःससुखंलभतेऽन्वहम् ॥ ४१ ॥ स्वर्गार्थीप्राप्नुयात्स्वर्गंसुतार्थीसुतमाप्नुयात् ॥
भार्यार्थीप्राप्नुयाद्भार्यांराज्यार्थीराज्यमाप्नुयात् ॥ ४२ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेसप्तमस्कंधेहरिश्चंद्रोपाख्यानेसप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥
॥ जनमेजयउवाच ॥ विचित्रमिदमाख्यानंहरिश्चंद्रस्यकीर्तितम् ॥ शताक्षीपादभक्तस्यराजर्षेर्धार्मिकस्यच ॥ १ ॥

प्रेषणेविलंबःस्यादिितितएवयोगिनागताइतिभावः ॥ ३० ॥योगशक्त्यैवतैर्नगरवासिनोप्यानीताइत्याह आगच्छंत्विति ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥
॥ ४२ ॥ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेसप्तमस्कंधेसप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ॥ ॥ त्र्यशीतिश्लोकवर्यैस्तुशताक्षीमहिमाऽतुलः ॥ कथ्यतेस्पष्टतायत्रवात्सल्यस्यमहेशितुः ॥ १ ॥
पूर्वोक्ताख्यानंसंस्तुत्य प्रष्टव्यंपृच्छाति विचित्रमिदमिति ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

साशताक्षीकस्मात्कारणाज्जातेत्याह शताक्षीसेति ॥ २ ॥ शुद्धधीरिति ॥ यद्यप्यशुद्धबुद्धिर्देवीगुणश्रवणेतृप्तिंयास्यतितथापिशुद्धधीस्तृप्तिंकोयास्यतिनकोपीत्यर्थः ॥ तदुक्तमुमासंहितायाम् ॥ कोविरज्येतमतिमान्गुणश्रवणकर्मणि ॥ श्रीमातुर्ज्ञानिनोनित्यंयंत्यजंतिकदापिनेति ॥ यस्याभगवत्यागुणश्रवणेमहाफलंभवतितस्यागुणश्रवणंकोनकुर्यादित्याह पदेपदेइति ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ देवानांत्विति ॥ वेदेहिसतितदुक्तशस्त्राख्रैरस्मान्हिंसंतिकिंच तदुक्तमंत्रैर्मुनिभिर्होमादिकेक्रियमाणेतद्धविर्भक्षणेन्यदेवानांपुष्टिर्भवतीतिदेवानांबलंवेदइतियुक्तमेवेति ॥ विधेयंतावदेवतदिति ॥ यतए

शताक्षीसाकुतोजातादेवीभगवतीशिवा॥तत्कारणंवदमुनेसार्थकंजन्ममेकुरु ॥ २ ॥ कोहिदेव्यागुणाञ्छृण्वंस्तृप्तिंयास्यतिशुद्धधीः ॥ पदेपदेऽश्वमेधस्यफलमक्षय्यमश्नुते ॥ ३ ॥ व्यासउवाच ॥ शृणुराजन्प्रवक्ष्यामिशताक्षीसंभवंशुभम् ॥ तवाऽवाच्यंनमेकिंचिद्देवीभक्तस्यविद्यते ॥ ४ ॥ दुर्गमाख्योमहादैत्यःपूर्वंपरमदारुणः ॥ हिरण्याक्षान्वयेजातोरुरुपुत्रोमहाखलः ॥ ५ ॥ देवानांतुबलंवेदोनाशेतस्यसुराअपि ॥ नंक्ष्यंत्येवनसंदेहोविधेयंतावदेवतत् ॥ ६ ॥ विमृश्यैतत्तपश्चर्यागतःकर्तुंहिमालये ॥ ब्रह्माणंमनसाध्यात्वावायुभक्षोव्यतिष्ठत ॥ ७ ॥ सहस्रवर्षपर्यंतंचकारपरमंतपः ॥ तेजसातस्यलोकास्तुसंतप्ताःससुरासुराः ॥ ८ ॥ ततःप्रसन्नोभगवान्हंसारूढश्चतुर्मुखः ॥ ययौतस्मैवरंदातुंप्रसन्नमुखपंकजः ॥ ९ ॥ समाधिस्थंमीलिताक्षंस्फुटमाहचतुर्मुखः ॥ वरंवरयभद्रंतेयस्तेमनसिवर्तते ॥ १० ॥ तवाऽद्यतपसातुष्टोवरदेशोऽहमागतः ॥ श्रुत्वाब्रह्ममुखाद्वाणींव्युत्थितःससमाहितः ॥ ११ ॥ पूजयित्वावरंवव्रेवेदान्देहिसुरेश्वर ॥ त्रिषुलोकेषुयेमंत्राब्राह्मणेषुसुरेष्वपि ॥ १२ ॥ विद्यंतेतेतुसान्निध्येममसंतुमहेश्वर ॥ बलंचदेहियेनस्याद्देवानांचपराजयः ॥ १३ ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वातथाऽस्त्वितिवचोवदन् ॥ जगामसत्यलोकंतुचतुर्वेदेश्वरःपरः ॥ १४ ॥ ततःप्रभृतिविप्रैस्तुविस्मृतावेदराशयः ॥ स्नानसंध्यानित्यहोमश्राद्धयज्ञजपादयः ॥ १५ ॥ विलुप्ताधरणीपृष्ठेहाहाकारोमहानभूत् ॥ किमिदंकिमिदंचेतिविप्राऊचुःपरस्परम् ॥ १६ ॥ वेदाभावात्तदस्माभिःकर्तव्यंकिमतःपरम् ॥ इतिभूमौमहानर्थेजातेपरमदारुणे ॥ १७ ॥ निर्जराःसजराजाताहविर्भागाद्यभावतः ॥ रुरोधसतदादैत्योनगरीममरावतीम् ॥ १८ ॥ अशक्तास्तेनतेयोद्धुंवज्रदेहासुरेणच ॥ पलायनंतदाकृत्वानिर्गतानिर्जराःक्वचित् ॥ १९ ॥

वंतत्तस्मात्कारणाद्देवनाशार्थंतावद्देववेदनाशपर्यंतमेवाविधेयंनान्योपायांतरोपयोगोऽत्राऽस्तीत्यर्थः ॥ ६ ॥ इतिमनसिविमृश्यवेददातुराराधनादेतत्कार्यंभविष्यतीतितस्याराधनंकर्तव्यमितिमत्वातदाराधनंकर्तुंगतइत्याह विमृश्यैतदिति ॥ ७ ॥ ८ ॥ हंसारूढोययावित्यन्वयः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ सान्निध्येममसंत्विति ॥ ममैवनिकटेसर्वे वेदाःसंतु ॥ एकोऽपिवेदमंत्रोदेवब्राह्मणादीनांसमीपेमास्त्वित्यर्थः ॥ किंचबलमप्यतुलंदेहीत्याह बलंचेति ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ किमिदंमिति ॥ इदंकिंजातमिदंकिंजातमित्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ निर्जरेषुदेवेषुसजरेषुनिर्बलेषुजातेषुसदैत्योनगरीममरावतींरुरोधेत्याह निर्जराइति ॥ १८ ॥ तेनदैत्येनतेदेवायोद्धुमशक्ताइत्यर्थः ॥ वज्रसदृशोऽभेद्योयस्यदेहस्तेनाऽसुरेणेत्यर्थः ॥ १९ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

रत्नसानुःसुमेरुः ॥ निलयंस्थानंसंस्थिताइत्यन्वयः ॥ २० ॥ वृष्ट्यभावइति ॥ अग्नौप्रास्ताहुतिःसम्यगादित्यमुपतिष्ठते ॥ आदित्याज्जायतेवृष्टिर्वृष्टेरन्नंततःप्रजाइतिस्मृतेर्वृष्टिकारणहोमाभावेवृष्टेरप्य भावइत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ गृहेगृहेइति ॥ येमनुष्यामृतास्तान्श्मशानंनेतुंमनुष्यानमिलंतिततःशवानिगृहेएवस्थितानीत्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ देवींप्रार्थयंति दयांकुर्विति ॥ नैतच्छ्लाघ्य मिति ॥ पामरेष्वेतादृशः कोपोनयुक्तइत्यर्थः ॥ २६ ॥ ननुयुष्माभिःपातकंकृतमतःक्रोधोममोत्पन्नइतिचेत्पातककर्त्रींकारयित्रीचत्वमेवनाऽस्माकमपराधोऽस्ति ॥ यतस्त्वमंतर्यामिरूपिणीत्याह

निलयंगिरिदुर्गेषुरत्नसानुगुहासुच ॥ संस्थिताःपरमांशक्तिंध्यायंतस्तेपरांविकाम् ॥ २० ॥ अग्नौहोमाद्यभावात्तुवृष्ट्यभावोऽप्यभून्नृप ॥ वृष्टेरभावेसं शुष्कंनिर्जलंचापिभूतलम् ॥ २१ ॥ कूपवापीतडागाश्चसरितःशुष्कतांगताः ॥ अनावृष्टिरियंराजन्नभूच्चशतवार्षिकी ॥ २२ ॥ मृताःप्रजाश्चबहुधागो महिष्यादयस्तथा ॥ गृहेगृहेमनुष्याणामभवच्छवसंग्रहः ॥ २३ ॥ अनर्थेत्त्वेवमुद्भूतेब्राह्मणाःशांतचेतसः ॥ गत्वाहिमवतःपार्श्वेरिराधयिषवःशिवाम् ॥ २४ ॥ समाधिध्यानपूजाभिर्देवींतुष्टुवुरन्वहम् ॥ निराहारास्तदासक्तास्तामेवशरणंययुः ॥ २५ ॥ दयांकुरुमहेशानिपामरेषुजनेषुहि ॥ सर्वापराध युक्तेषुनैतच्छ्लाघ्यंतवांबिके ॥ २६ ॥ कोपंसंहरदेवेशिसर्वांतर्यामिरूपिणि ॥ त्वयायथाप्रेर्यतेयंकरोतिससतथाजनः ॥ २७ ॥ नाऽन्यागतिर्जनस्यास्यकिं पश्यसिपुनःपुनः ॥ यथेच्छसितथाकर्तुंसमर्थासिमहेश्वरि ॥ २८ ॥ समुद्धरमहेशानिसंकटात्परमोत्थितात् ॥ जीवनेनविनाऽस्माकंकथंस्यात्स्थितिरंबि के ॥ २९ ॥ प्रसीदत्वंमहेशानिप्रसीदजगदंबिके ॥ अनंतकोटिब्रह्मांडनायिकेतेनमोनमः ॥ ३० ॥ नमःकूटस्थरूपायैचिद्रूपायैनमोनमः ॥ नमोवेदांत वेद्यायैभुवनेश्यैनमोनमः ॥ ३१ ॥ नेतिनेतीतिवाक्यैर्याबोध्यतेसकलागमैः ॥ तांसर्वकारणांदेवींसर्वभावेनसन्नताः ॥ ३२ ॥ इतिसंप्रार्थितादेवीभुवनेशी महेश्वरी ॥ अनंताक्षिमयंरूपंदर्शयामासपार्वती ॥ ३३ ॥ नीलांजनसमप्रख्यंनीलपद्मायतेक्षणम् ॥ सुकर्कशसमोत्तुंगवृत्तपीनघनस्तनम् ॥ ३४ ॥ बा णमुष्टिंचकमलंपुष्पपल्लवमूलकान् ॥ शाकादीन्फलसंयुक्ताननंतरससंयुतान् ॥ ३५ ॥ क्षुत्तृड्जरापहान्हस्तैर्बिभ्रतीचमहाधनुः ॥ सर्वसौंदर्यसारंतद्रूपंला वण्यशोभितम् ॥ ३६ ॥ कोटिसूर्यप्रतीकाशंकरुणारससागरम् ॥ दर्शयित्वाजगद्धात्रीसानंतनयनोद्भवाः ॥ ३७ ॥

त्वयेति ॥ २७ ॥ त्वांसर्वेश्वरींविहायान्यागतिर्नास्तीत्याह नाऽन्येति ॥ अन्येदेवादयोहोमजपाद्यनुष्ठानैरेवफलंप्रयच्छंति तदत्रमंत्राभावप्रयुक्तहोमजपाद्यभावात्तत्कृतानुग्रहस्याप्यसंभवः ॥ त्वंतुस्म रणमात्रेणैवबालकेजननीवत्सर्वमातृत्वाद्दयांकरोषिततस्त्वदन्यागतिर्नास्तीतिभावः ॥२८॥ जीवनेनविनाजलेनविनेत्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ सकलागमैःसकलैर्वेदैर्नेतिनेतीतिसर्वनिषेधावधि त्वेनयाबोध्यतइत्यर्थः ॥ ३२ ॥ इत्थंसंप्रार्थिताभुवनेश्वरीबहून्यक्षीणिशरीरेकृत्वास्वरूपंदर्शयामासेत्यन्वयः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ एकस्यांमुष्टौबाणान्एकस्मिन्हस्तेकमलंएकस्मिन्हस्तेपुष्पादिकमेक स्मिन्धनुर्बिभर्तीत्यर्थः ॥ दक्षाधोहस्तादिवामाधोहस्तपर्यंतमायुधध्यानम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ सादेवीअनंतनयनोद्भवाबहुनयनोद्भवावारिधारामोचयामासेत्यन्वयः ॥ ३७ ॥ ॥ छ ॥

॥ ३८ ॥ ननुनेत्रेभ्यःकुतोजलमागतमितिचेद्लोकान्दुःखितान्दृष्ट्वाजगन्मातुःकारुण्यवशाद्रोदनमागतंतद्वशादित्याह दुःखितानिति ॥ नवरात्रपर्यंतंभगवत्यानेत्रेभ्योऽश्रूणिच्युतानितेभ्यःसर्वंजगत्संसजलंजातमित्यहोकियत्पर्यंतंजनवात्सल्यंवर्णनीयंभगवत्याइतिभावः ॥ ३९ ॥ ४०॥ सुरसहिताविप्रामिलित्वेत्यर्थः॥४१॥४२॥४३॥शताक्षीत्वमिति ॥ अद्याऽऽरभ्यशताक्षीतितवनामभवत्वित्यर्थः ॥ इत्थंभगवतीकृपयासजलेलोकेजातेपिवीजौषधीनांदग्धत्वात्भक्षणीयपदार्थाभावात्क्षुधाविष्टाःपुनःप्रार्थयंते क्षुधयापीडिताइति ॥४४॥ किंचवेदानपिदेहीत्याहुःवेदानप्याहरेति ॥४५॥ मनु

मोचयामासलोकेषुवारिधाराःसहस्रशः ॥ नवरात्रंमहावृष्टिरभून्नेत्रोद्भवैर्जलैः ॥ ३८ ॥ दुःखितान्वीक्ष्यसकलान्नेत्राश्रूणिविमुञ्चती ॥ तर्पितास्तेनतेलोका ओषध्यःसकलाअपि ॥ ३९ ॥ नदीनदप्रवाहास्तैर्जलैःसमभवन्नृप ॥ निलीयसंस्थिताःपूर्वंसुरास्तेनिर्गताबहिः ॥ ४० ॥ मिलित्वाससुराविप्रादेवींसमभितुष्टुवुः ॥ नमोवेदांतवेद्येतेनमोब्रह्मस्वरूपिणि ॥ ४१ ॥ स्वमाययासर्वजगद्विधात्र्यैतेनमोनमः ॥ भक्तकल्पद्रुमेदेविभक्तार्थदेहधारिणि ॥ ४२ ॥ नित्यतृप्तेनिरुपमेभुवनेश्वरितेनमः ॥ अस्मच्छांत्यर्थमतुलंलोचनानांसहस्रकम् ॥ ४३ ॥ त्वयायतोधृतंदेविशताक्षीत्वंततोभव ॥क्षुधयापीडितामातःस्तोतुंशक्तिर्नचास्तिनः ॥ ४४ ॥ कृपांकुरुमहेशानिवेदानप्याहरांबिके ॥ व्यासउवाच ॥ इतितेषांवचःश्रुत्वाशाकान्स्वकरसंस्थितान् ॥ ४५ ॥ स्वादूनिफलमूलानिभक्षणार्थंददौशिवा ॥ नानाविधानिचान्नानिपशुभोज्यानियानिच ॥ ४६ ॥ काम्यानंतरसैर्युक्तान्यानवीनोद्भवंददौ ॥ शाकंभरीतिनामाऽपितद्दिनात्समभून्नृप ॥ ४७ ॥ ततःकोलाहलेजातेदूतवाक्येनबोधितः ॥ससैन्यःसायुधोयोद्धुंदुर्गमाख्योऽसुरोययौ ॥ ४८ ॥ सहस्राक्षौहिणीयुक्तःशरान्मुंचंस्त्वरान्वितः ॥ रुरोधदेवसैन्यंतद्यद्देव्यग्रेस्थितंपुरा ॥ ४९ ॥ तथाविप्रगणंचैवरोधयामाससर्वतः ॥ ततःकिलकिलाशब्दःसमभूद्देवमंडले ॥ ५० ॥ त्राहित्राहीतिवाक्यानिप्रोचुःसर्वेद्विजामराः ॥ ततस्तेजोमयंचक्रंदेवानांपरितःशिवा॥५१॥ चकाररक्षणार्थायस्वयंतस्माद्बहिःस्थिता॥ततःसमभवद्युद्धंदेव्यादैत्यस्यचोभयोः ॥५२॥ शरवर्षसमाच्छन्नसूर्यमंडलमद्भुतम् ॥ परस्परशरोद्धर्षसमुद्भूताग्निसुप्रभम् ॥५३॥ कठोरज्याटणत्कारबधिरीकृतदिक्तटम् ॥ ततोदेवीशरीरात्तुनिर्गतास्तीव्रशक्तयः ॥ ५४ ॥ कालिकातारिणीबालात्रिपुराभैरवीरमा ॥ बगलाचैवमातंगीतथात्रिपुरसुंदरी ॥ ५५ ॥

न्यभोज्यानिमनुष्येभ्यःपश्वादिभोज्यानिपश्वादिभ्योददावित्यर्थः ॥४६॥ कियत्कालपर्यंतंपूर्तिकरमन्नंश्रीभगवत्यापूरितमितिचेत्तत्राह आनवीनोद्भवमिति ॥ वृष्ट्युत्तरंयावन्नवीनमन्नंभवतितावत्कालपर्यंतमित्यर्थः॥ शाकैर्भरणात्पोषणाच्छाकंभरीतिनाम ॥४७॥४८॥देव्यग्रस्थंदेवसैन्यंविप्रगणंचस्वसैन्येनरोधयामासेत्यर्थः ॥४९॥ ५० ॥ देवानांब्राह्मणानांचपरितःसमंतात्तेजोमयंचक्रमग्निप्राकारंरक्षणायचक्रेइत्यर्थः ॥ स्वयंतुतस्मादग्निप्राकाराद्बहिर्युद्धार्थंसंस्थिताऽऽसीत् ॥५१॥५२॥ शरवर्षेणसमाच्छन्नंसूर्यमंडलंयस्मिन् परस्परंशराणांयउद्धर्षोघर्षणंतेनसमुद्भूतोयोग्निस्तेनसुप्रभम् शरवर्षेणसूर्यआच्छादितेतदग्निप्रकाशेनैवयुद्धमभवदित्यर्थः ॥ ५३ ॥ कठोरःकर्कशोयोज्याटणत्कारस्तेनबधिरीकृतंदिक्तटंयस्मिन् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥

दशसाहस्रबाहुकेतिगुह्यकाल्याविशेषणम् ॥ पंचसहस्रहस्तेषुबाणाःपंचसहस्रहस्तेषुधनूंषीत्यादिकंतस्याध्यानंमहाकालसंहितायांस्पष्टम् ॥५६॥ द्वात्रिंशच्छक्तयश्चतुःषष्टिशक्तयश्चप्रपंचसारेभुवनेश्वरी पटलेशारदायांचभूतलिपिपटलेस्पष्टः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ रक्तवाहिनीनदी ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ तेषांबाणानांविभागमाह चतुर्भिरिति ॥ ६५ ॥ ईशितुःश्रीपरमेश्वर्याःपुरे

कामाक्षीतुलजादेवीजंभिनीमोहिनीतथा ॥ छिन्नमस्तागुह्यकालीदशसाहस्रबाहुका ॥ ५६ ॥ द्वात्रिंशच्छक्तयश्चान्याश्चतुःषष्टिमिताःपराः ॥ असंख्यातास्ततोदेव्यःसमुद्भूतास्तुसायुधाः ॥ ५७ ॥ मृदंगशंखवीणादिनादितंसंगरस्थलम् ॥ शक्तिभिर्दैत्यसैन्येतुनाशितेऽक्षौहिणीशते ॥ ५८ ॥ अग्रेसरः समभवद्दुर्गमोवाहिनीपतिः ॥ शक्तिभिःसहयुद्धंचचकारप्रथमंरिपुः ॥ ५९ ॥ महद्युद्धंसमभवद्यत्राऽभूद्रक्तवाहिनी ॥ अक्षौहिण्यस्तुताःसर्वाविनष्टादश भिर्दिनैः ॥ ६० ॥ ततएकादशेप्राप्तेदिनेपरमदारुणे ॥ रक्तमाल्यांबरधरोरक्तगंधानुलेपनः ॥ ६१ ॥ कृत्वोत्सवंमहांतंतुयुद्धायरथसंस्थितः ॥ संरंभेणैव महताशक्तीःसर्वाविजित्यच ॥ ६२ ॥ महादेवीरथाग्रेतुस्वरथंसंन्यवेशयत् ॥ ततोऽभवन्महद्युद्धंदेव्यादैत्यस्यचोभयोः ॥ ६३ ॥ प्रहरद्वयपर्यंतंहृदयत्रासकारकम् ॥ ततःपंचदशाऽत्युग्रबाणान्देवीमुमोचह ॥ ६४ ॥ चतुर्भिश्चतुरोवाहान्बाणेनैकेनसारथिम् ॥ द्वाभ्यांनेत्रेभुजौद्वाभ्यांध्वजमेकेनपत्रिणा ॥ ॥ ६५ ॥ पंचभिर्हृदयंतस्यविव्याधजगदंबिका ॥ ततोवमन्सरुधिरंममारपुरईशितुः ॥ ६६ ॥ तस्यतेजस्तुनिर्गत्यदेवीरूपेविवेशह ॥ हतेतस्मिन्महावीर्येशांतमासीज्जगत्रयम् ॥ ६७ ॥ ततोब्रह्मादयःसर्वेतुष्टुवुर्जगदंबिकाम् ॥ पुरस्कृत्यहरीशानौभक्त्यागद्गदयागिरा ॥६८॥ देवाऊचुः ॥ जगद्भ्रमविवर्तैककारणेपरमेश्वरि ॥ नमःशाकंभरिशिवेनमस्तेशतलोचने ॥ ६९ ॥ सर्वोपनिषदुद्घुष्टेदुर्गमासुरनाशिनि ॥ नमोमायेश्वरिशिवेपंचकोशांतरस्थिते॥७०॥ चेतसानिर्विकल्पेनयांध्यायंतिमुनीश्वराः ॥ प्रणवार्थस्वरूपांतांभजामोभुवनेश्वरीम् ॥ ७१ ॥ अनंतकोटिब्रह्मांडजननींदिव्यविग्रहाम् ॥ ब्रह्मविष्ण्वादिजननींसर्वभावैर्नतावयम् ॥ ७२ ॥ कःकुर्यात्पामरान्दृष्ट्वारोदनंसकलेश्वरः ॥ सदयांपरमेशानींशताक्षींमातरंविना ॥७३॥ व्यासउवाच ॥ इतिस्तुतासुरैर्देवीब्रह्मविष्ण्वादिभिर्वरैः ॥ पूजिताविविधैर्द्रव्यैःसंतुष्टाऽभूच्चतत्क्षणे ॥ ७४ ॥ प्रसन्नासातदादेवीवेदानाहृत्यसाददौ॥ब्राह्मणेभ्योविशेषेणप्रोवाचापिकभाषिणी ॥ ७५ ॥ ममेयंतनुरुत्कृष्टापालनीयाविशेषतः ॥ ययाविनाऽनर्थएषजातोदृष्टोऽधुनैवहि ॥ ७६ ॥ पूज्याऽहंसर्वदासेव्यायुष्माभिःसर्वदैवहि ॥ नाऽतःपरतरंकिंचित्कल्याणायोपदिश्यते ॥ ७७ ॥ पठनीयंममैतद्धिमाहात्म्यंसर्वदोत्तमम् ॥ तेनतुष्टाभविष्यामिहरिष्यामितथाऽऽपदः ॥ ७८ ॥ दुर्गमासुरहंत्रीत्वाद्दुर्गेतिममनामयः ॥ गृह्णातिचशताक्षीतिमायांभित्त्वाव्रजत्यसौ ॥ ७९ ॥

प्रेममारेत्यर्थः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ जगद्भ्रमरूपोयोविवर्तोऽन्यथाभावस्तस्यमुख्यकारणरूपेइत्यर्थः ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ अस्मान्पामरान्दुःखितान्दृष्ट्वायत्परमेश्वर्याभवत्यारोदनंकृतंतत्त्वांशताक्षींमातरंविनाकःकुर्यान्नकोपीत्यर्थः ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ययाममवेदरूपतन्वाविनामहाननर्थोऽयंजातोऽधुनैवभवद्भिर्दृष्टइत्यर्थः ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ॥ छ ॥

॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ अत्रशताक्षीशाकंभरीदुर्गादेवतानांजलदानान्नदानदैत्यवधकर्मभेदेननामभेदमात्रमेवकेवलंनत्ववतारभेदइतिबोध्यम् ॥ तदुक्तंवैकृतिकरहस्ये ॥ शाकंभरीशताक्षीसासैवदुर्गा प्रकीर्तितेति ॥ ८३ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेसप्तमस्कंधेऽष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ चतुर्भिरधिकैश्चत्वारिंशच्छ्लोकैर्विहायच ॥ व्यासवाक्याद्राजवार्तापप्रच्छेशीकथानकम् ॥ १ ॥ अथवेद व्यासोराज्ञांकथायांजन्मेजयचित्तमासक्तंज्ञात्वाततोपसृत्यदेवीकथाभिमुखंकर्तुमाह इत्येवमिति ॥ नानाविधराज्ञांधर्मात्मनांनानाविधंचरितंमयाकथितद्वर्णनीयंकालस्याल्पत्वादतोदेवीकथामेवपृच्छे तिगूढोभिसंधिः ॥ १ ॥ ननुकिमितिराज्ञामेतादृशोमहापराक्रमोजातइतिचेत्सर्वेऽपीमेराजानःश्रीदेवीभक्तास्तथाचदेवीप्रसादादेतादृशमहत्त्वंतेषामागतमित्याह पराशक्तीति ॥ पराशक्तिप्रभावतएवमह त्त्वमितिनिश्चितंविद्धीत्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ कुठाराश्छेदकाअभवन् ॥ ४ ॥ पलालमिवतुषमिवपराशक्तिसेवनादन्यंत्यजेदित्यर्थः ॥ तथाचश्रुतिः॥ पलालमिवधान्यार्थीत्यजेद्ग्रंथमशेषतइति ॥५ ॥ वेदरूपदुग्धाब्धिमथनेनेदंरत्नंपराशक्तिपदांभोजरूपंमयालब्धंततस्तल्लाभादहंकृतकृत्योस्मि सार्थकजन्माऽस्मीत्यर्थः ॥ तथाचश्रुतिरहस्यत्वंवर्णयति ॥ बृहदारण्यकेगार्गिब्राह्मणेगार्गिंमातिप्राक्षी

किमुक्तेनात्रवहुनासारंवक्ष्यामितत्त्वतः ॥ संसेव्याऽहंसदादेवाःसर्वैरपिसुरासुरैः ॥ ८० ॥ व्यासउवाच ॥ इत्युक्त्वांतर्हितादेवीदेवानांचैवपश्यताम् ॥ संतोषंजनयंत्येवंसाचिदानंदरूपिणी ॥ ८१ ॥ एतत्तेसर्वमाख्यातंरहस्यंपरमंमहत् ॥ गोपनीयंप्रयत्नेनसर्वकल्याणकारकम् ॥ ८२ ॥ यइमंशृणुयान्नित्य मध्यायंभक्तितत्परः ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिदेवीलोकेमहीयते ॥ ८३ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेम०सप्तमस्कंधेऽष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ व्यासउ वाच ॥ इत्येवंसूर्यवंश्यानांराज्ञांचरितमुत्तमम् ॥ सोमवंशोद्भवानांचवर्णनीयंमयाकथितम् ॥ १ ॥ पराशक्तिप्रसादेनमहत्त्वंप्रतिपेदिरे ॥ राजन्सुनिश्चितं विद्धिपराशक्तिप्रसादतः ॥ २ ॥ यद्यद्विभूतिमत्सत्त्वंश्रीमदूर्जितमेववा ॥ तत्तदेवावगच्छत्वंपराशक्त्यंशसंभवम् ॥ ३ ॥ एतेचाऽन्येचराजानःपराशक्ते रुपासकाः ॥ संसारतरुमूलस्यकुठाराअभवन्नृप ॥ ४ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनसंसेव्याभुवनेश्वरी ॥ पलालमिवधान्यार्थीत्यजेदन्यमशेषतः ॥ ५ ॥ आ मथ्यवेददुग्धाब्धिंप्रातरत्नंमयानृप ॥ पराशक्तिपदांभोजंकृतकृत्योऽस्म्यहंततः ॥ ६ ॥ पंचब्रह्मासनारूढानाऽस्त्यन्याकाऽपिदेवता ॥ ततएवमहादे व्यापंचब्रह्मासनंकृतम् ॥ ७ ॥ पंचभ्यस्त्वधिकंवस्तुवेदेव्यक्तमितीर्यते ॥ यस्मिन्नोतंचप्रोतंचसैवश्रीभुवनेश्वरी ॥ ८ ॥

र्मातिमूर्धाव्यपप्तत् ॥ अनतिप्रश्न्यांवैदेवतामतिपृच्छसीति ॥ ६ ॥ श्रीभगवत्याध्यानेनाऽपिसर्वोत्तमत्वंवर्णयति ॥ पंचब्रह्मेति ॥ ब्रह्मविष्णुरुद्रेश्वरामंचकचकोणखुरभूताःसदाशिवस्तुचतुर्णांमस्तकोप रिफलकस्थानीयः ॥ तथाचब्रह्माविष्णुरुद्रेश्वरसदाशिवात्मकपंचब्रह्मात्मकंयदासनंतस्मिन्नारूढाभगवत्यतिरिक्ताकाऽन्यादेवताऽस्तिनकाऽपि ॥ ततःस्वस्योत्कर्षंमूढानपिबोधयितुंमहादेव्यापंच ब्रह्मासनंस्वस्यस्वीकृतमितीयमेवसर्वोत्कृष्टेतिभावः ॥ तथाचभुवनेश्वरीतंत्रेब्रह्मांडपुराणेललितोपाख्यानेच ॥ ब्रह्माविष्णुश्चरुद्रश्चईश्वरश्चसदाशिवः ॥ एतेपंचमहाप्रेताःपादमूलेव्यवस्थिताइति ॥७॥ ननुपंचब्रह्मातिरिक्तंतेभ्योऽधिकंवस्तुनाऽस्त्येवेतिचेतत्राह पंचभ्यइति ॥ ब्रह्मादयःपंचभूम्यादिपंचभूताधिपतयस्तेषांपंचमहाभूतानामुत्पत्तिर्यस्माद्भवतितद्वस्तुवेदेव्यक्तमव्याकृतमित्यादिश ब्दैरुच्यते ॥ यस्मिन्निदंसर्वंजगत्सूत्रेमणिगणाइवोतंप्रोतंचभवतीतिगार्गिब्राह्मणेइतिउक्तंतावताप्रकृतेकिमायातमितिचेत्तदाह सैवश्रीभुवनेश्वरीति ॥ यद्देदेपंचब्रह्मभ्योऽधिकमव्याकृतमित्युक्तंसाम्या वस्थमायोपाधिकंब्रह्मसैवाऽस्माकंभुवनेश्वरीभगवतीतिपंचब्रह्माधिकाऽस्त्येवेदेभगवतीतिभावः ॥ ८ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥

यदाचर्मेति ॥ आकाशंयदाचर्मवत्कृष्णाजिनवन्मानवावेष्टयिष्यंतितदाशिवांभुवनेश्वरीमविज्ञाय नज्ञात्वाभुवनेश्वरीस्वरूपज्ञानंविनाऽपिदुःखस्यसंसारजन्यस्यनाशोभविष्यति ॥ नकदापिचर्मवदाकाशवेष्टनंभविष्यति ॥ नचकदापिभुवनेश्वरीरूपज्ञानंविनामोक्षोभविष्यति ततोऽवश्यमेवभुवनेश्वरीस्वरूपज्ञानेयत्नआस्थेयइतिभावः ॥ ९ ॥ अतएवश्वेताश्वतरेभगवतीध्यानमेवमोक्षसाधनत्वेनोक्ताभित्याह अतएवेति ॥ १० ॥ तामेवश्रुतिंपठाति तेध्यानेति ॥ ११ ॥ तन्निष्ठोभगवतीनिष्ठः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ तत्रसच्चिदानंदरूपायाभगवत्याध्यानाधिकारप्राप्त्यर्थमादावुपासनांतरमाह विराडूपामिति ॥ सूत्ररूपांसमष्टिव्यष्टिलिंगरूपदेहाम् ॥ अंतर्यामिरूपिणींमायाशबलब्रह्मरूपिणीम् ॥ १५ ॥ इत्थंशुद्धेचेतसिजातेऽनंतरंनिर्गुणब्रह्मस्वरूपिणींध्यायेदित्याह सच्चिदानंदेति ॥१६॥१७॥

तामविज्ञायराजेंद्रनैवमुक्तोभवेन्नरः ॥ यदाचर्मवदाकाशंवेष्टयिष्यंतिमानवाः ॥ ९ ॥ तदाशिवामविज्ञायदुःखस्यांतोभविष्यति ॥ अतएवश्रुतौप्राहुःश्वेताश्वतरशाखिनः ॥ १० ॥ तेध्यानयोगानुगताअपश्यन्देवात्मशक्तिंस्वगुणैर्निगूढाम् ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनजन्मसाफल्यहेतवे ॥ ११ ॥ लज्जयावाभयेनाऽपिभक्त्यावाप्रेमयुक्तया ॥ सर्वसंगंपरित्यज्यमनोहृदिनिरुध्यच ॥ १२ ॥ तन्निष्ठस्तत्परोभूयादितिवेदांतडिंडिमः ॥ येनकेनमिषेणाऽपिस्वपंस्तिष्ठन्व्रजन्नपि ॥ १३ ॥ कीर्तयेत्सततंदेवींसवैमुच्येतबंधनात् ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनभजराजन्महेश्वरीम् ॥ १४ ॥ विराड्रूपांसूत्ररूपांतथांतर्यामिरूपिणीम् ॥ सोपानक्रमतःपूर्वंततःशुद्धेतुचेतसि ॥ १५ ॥ सच्चिदानंदलक्ष्यार्थरूपांतांब्रह्मरूपिणीम् ॥ आराधयपरांशक्तिंप्रपंचोल्लासवर्जिताम् ॥१६॥ तस्यांचित्तलयोयःसतस्याआराधनंस्मृतम् ॥ राजन्राज्ञांपराशक्तिभक्तानांचरितंमया ॥ १७ ॥ धार्मिकाणांसूर्यसोमवंशजानांमनस्विनाम् ॥ पावनंकीर्तिदंधर्मबुद्धिदंसद्गतिप्रदम् ॥ १८ ॥ कथितंपुण्यदंपश्चात्किमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥ जनमेजयउवाच ॥ गौरीलक्ष्मीसरस्वत्योदत्ताःपूर्वंपरांबया ॥ १९ ॥ हरायहरयेतद्वन्नाभिपद्मोद्भवायच ॥ तुषाराद्रेश्चदक्षस्यगौरीकन्येतिविश्रुतम् ॥ २० ॥ क्षीरोदधेश्चकन्येतिमहालक्ष्मीरितिस्मृतम् ॥ मूलदेव्युद्भवानांचकथंकन्यात्वमन्ययोः ॥ २१ ॥ असंभाव्यमिदंभातिसंशयोऽत्रमहामुने ॥ छिंधिज्ञानासिनातंत्वंसंशयच्छेदतत्पर ॥ २२ ॥ व्यासउवाच ॥ शृणुराजन्प्रवक्ष्यामिरहस्यंपरमाद्भुतम् ॥ देवीभक्तस्यतेकिंचिदवाच्यंनहिविद्यते ॥ २३ ॥ देवीत्रयंयदादेवत्रयायादात्परांबिका ॥ तदाप्रभृतितेदेवाःसृष्टिकार्याणिचक्रिरे॥२४॥ कस्मिंश्चित्समयेराजन्दैत्याहालाहलाभिधाः ॥ महापराक्रमाजातास्त्रैलोक्यंतैर्जितंक्षणात् ॥ २५ ॥

॥ १८ ॥ इत्थंराजकथाश्रवणप्रश्नंविहायभगवतिकथाश्रवणप्रश्नःकर्तव्यइतिव्यासाभिप्रायंज्ञात्वाजनमेजयआह गौरीति ॥ हेभगवन्त्वयातृतीयस्कंधेषष्ठाध्याये विष्णवेऽथमहालक्ष्मीर्महाकालीशिवायच ॥ महासरस्वतीमह्यंस्थानात्तस्माद्विसर्जिताइतिवचनेनपूर्वमुक्तं किमितिगौरीलक्ष्मीसरस्वत्योदेवताः परांबयामणिद्वीपाधिवासिन्यादेव्याहरायहरयेपद्मजायचदत्ताइति ॥१९॥ लोकेत्वित्थंश्रुतमित्याहतुषाराद्रेरिति॥हिमालयस्यदक्षस्यचकन्यागौरी ॥ क्षीरोदधेःकन्यालक्ष्मीरितिश्रुतम्॥२०॥ नन्वस्त्वेतात्किंतावतेतिचेत्तत्राह॥मूलदेव्युद्भवानांचेति॥मूलदेवीतउत्पन्नयोर्गौरीलक्ष्म्योरन्यकन्यात्वंकथमपिनघटतेविरोधादितिभावः ॥ २१ ॥ तमेवसंशयंछिंधीत्याहछिंधीति॥२२॥२३॥देवीत्रयंगौरीलक्ष्मीसरस्वतीत्रयंदेवत्रयायरुद्रविष्णुब्रह्मभ्योऽदाद्दत्तवतीपरांबिकामणिद्वीपाधिवासिनी॥२४॥हालाहलविषवद्दुःसहत्वाद्धालाहलाभिधत्वंदैत्यानाम् ॥ २५ ॥

रजता चलंकैलासम् ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ ताभ्यांशिवविष्णुभ्याम् ॥ यद्वशादिति॥ययोःशक्त्योर्निमित्तेनतेदैत्याहतास्तयोर्गौरीलक्ष्मीशक्त्योर्निकटएवाऽस्माभिर्दैत्याहतावयमेतादृशाःपराक्रमिण इत्यभिमा नंहरविष्णूचक्रतुरित्यर्थः ॥२९॥ छलहास्यमिति ॥ अस्मत्प्रसादेनैवैताभ्यांदैत्याजितास्तत्कथमस्मन्निकटएवविक्षिप्तवदभिमानंकुर्वातइत्याभिप्रायेणकपटहास्यंतेशक्तीचक्रतुरित्यर्थः ॥ तौ हरविष्णूतयोःशक्त्योःकपटहास्यंदृष्ट्वा ॥ ३० ॥ अभिमानखंडननिमित्तमतीवसंक्रुद्धावित्यर्थः ॥ नकेवलंसंक्रुद्धौकिंत्वनादिमाययामोहितौतत्प्रसादादेवजयेलब्धेऽपितदगणय्यकिंमूर्खवच्छलहास्यं क्रियतइतिदुरुत्तरंचददतुरित्यर्थः ॥ ३१ ॥ तौहरविष्णूत्यक्त्वेत्यर्थः ॥ अतएवभगवत्यापूर्वमुक्तम् एताःशक्तयोमाननीयानाऽवमान्याःकदाचनेति ॥ ३२ ॥ विचेतनौविगतधिषणौयतोविक्षिप्तौ

ब्रह्मणोवरदानेनदर्पितारजताचलम् ॥ रुरुधुर्निजसेनाभिस्तथावैकुंठमेवच ॥२६॥ कामारिःकैटभारिश्चयुद्धोद्योगंचचक्रतुः ॥ षष्टिवर्षसहस्राणामभूद्युद्धंम होत्कटम् ॥ २७ ॥ हाहाकारोमहानासीद्देवदानवसेनयोः ॥ महताऽथप्रयत्नेनताभ्यांतेदानवाहताः ॥ २८ ॥ स्वस्वस्थानेषुगत्वातावभिमानंचचक्रतुः ॥ स्वशक्त्योर्निकटेराजन्यद्वशादेवतेहताः ॥२९॥ अभिमानंतयोर्ज्ञात्वाछलहास्यंचचक्रतुः ॥ महालक्ष्मीश्चगौरीचहास्यंदृष्ट्वातयोस्तुतौ ॥ ३०॥ देवावती वसंक्रुद्धौमोहितावादिमायया ॥ दुरुत्तरंचददतुरवमानपुरःसरम् ॥३१॥ ततस्तेदेवतेतस्मिन्क्षणेत्यक्त्वातुतौपुनः ॥ अंतर्हितेचाऽभवतांहाहाकारस्तदा ह्यभूत् ॥ ३२ ॥ निस्तेजस्कौचनिःशक्तीविक्षिप्तौचविचेतनौ ॥ अवमानात्तयोःशक्त्योर्जातौहरिहरौतदा ॥३३॥ ब्रह्माचिंतातुरोजातःकिमेतत्समुपस्थित म् ॥ प्रधानौदेवतामध्येकथंकार्याक्षमावमू ॥ ३४ ॥ अकांडेकिंनिमित्तेनसंकटंसमुपस्थितम् ॥ प्रलयोभवितार्किंवाजगतोऽस्यनिरागसः ॥ ३५ ॥ निमि त्तंनैवजानेऽहंकथंकार्याप्रतिक्रिया ॥ इतिचिंतातुरोऽत्यर्थंदध्यौमीलितलोचनः ॥ ३६ ॥ पराशक्तिप्रकोपात्तुजातमेतदितिस्मह ॥ जानंस्तदासावधानःप द्मजोभून्नृपोत्तम ॥ ३७ ॥ ततस्तयोश्चयत्कार्यंस्वयमेवाऽकरोत्तदा ॥ स्वशक्तेश्चप्रभावेणकियत्कालंतपोनिधिः ॥३८ ॥ ततस्तयोस्तुस्वस्त्यर्थंमन्वादी न्स्वसुतानथ ॥ आह्वयामासधर्मात्मासनकादींश्चसत्वरः ॥ ३९ ॥ उवाचवचनंतेभ्यःसन्नतेभ्यस्तपोनिधिः ॥ कार्यासक्तोऽहमधुनातपःकर्तुंनचक्षमः ॥ ॥ ४० ॥पराशक्तेस्तुतोषार्थंजगद्धारयुतोऽस्म्यहम् ॥ शिवविष्णूचविक्षिप्तौपराशक्तिप्रकोपतः ॥ ४१ ॥

॥ ३३ ॥ अमूहरिहरौकार्याक्षमौजगत्कार्यासमर्थौकथंजातावित्यर्थः ॥ ३४ ॥ अकांडेअकालेनिरागसोनिरपराधिनः ॥ सर्वकर्मक्षयाभावेऽपीतिशेषः ॥ ३५ ॥ प्रतिक्रियाप्रतीकारः कथंकर्तव्यो निमित्तज्ञानाभावे ॥ नहिरोगनिदानज्ञानाभावेचिकित्सकाउपायंकुर्वंतीति ॥ दध्यौनिमित्तज्ञानार्थंध्यानंकृतवानित्यर्थः ॥ ३६ ॥ जानन्निति ॥ पराशक्तिप्रकोपरूपंनिदानंजानन्नित्यर्थः ॥ साव धानोऽधुनोपायंकरिष्यामीतिविश्वासेनेत्यर्थः ॥ ३७॥ ततआरभ्ययावद्धरिहरौस्वस्थौभविष्यतस्तावत्पर्यंतंतयोःकार्यंपालनसंहाररूपंस्वयमेवब्रह्मास्वशक्तिप्रसादादकरोदित्याहततस्तयोरिति ॥३८॥ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ किंतत्कार्यंतदाह पराशक्तेरिति ॥ जगद्धारोजगतःसृष्टिस्थितिसंहाररूपः ॥ सचपराशक्तेरेवकार्यंभवतीतिमयातत्तोषार्थमवश्यंकर्तव्यमित्यर्थः ॥ ४१ ॥

॥ ४२ ॥ पूर्ववृत्तौपूर्वस्वभावौ ॥ ४३ ॥ किंचयस्यकुलेतयोःशक्त्योर्जन्मभविष्यतितत्कुलंजगतीतलंपावयेत्स्वयंचकृतकृत्यंभवेदित्याह कुलेयस्येति ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेसप्तमस्कंधेएकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ॥ ॥ एकाधिकशतश्लोकैर्गौरीजन्मसदुच्यते ॥ नानापीठोद्भवस्तद्वच्छिववित्रांतिवर्णनम् ॥ १ ॥ चतुर्मुखाज्ञयामुनयःससुराःसर्वेहिमालयेतपश्चर्यार्थंगताइत्युक्तंतदुत्तरंजातंवृत्तमाह ततस्तेत्विति ॥ मायाबीजंश्रीभुवनेश्वरीमंत्रः ॥ १ ॥ २ ॥ पाशेति ॥ पाशांकुशाभयवरमुद्राहस्तेत्यर्थः ॥ ३ ॥ विश्वोव्यष्टिस्थूलदेहाभिमानी ॥ वैश्वानरःसमष्टिस्थूलदे

तस्मात्तांपरमांशक्तिंयूयंसंतोषयंत्वथ ॥ अत्यद्भुतंतपःकृत्वाभक्त्यापरमयायुताः ॥४२॥ यथातौपूर्ववृत्तौचस्यातांशक्तियुतावपि ॥ तथाकुरुतमत्पुत्रायशोवृद्धिर्भवेद्धिवः ॥ ४३ ॥ कुलेयस्यभवेज्जन्मतयोःशक्त्योस्तुतत्कुलम् ॥ पावयेज्जगतींसर्वांकृतकृत्यंस्वयंभवेत् ॥ ४४ ॥ व्यासउवाच ॥ पितामहवचःश्रुत्वागताःसर्वेवनांतरे ॥ रिराधयिषवःसर्वेदक्षाद्याविमलांतराः ॥ ४५ ॥ ॥इतिश्रीदे०म०स०एकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ व्यासउवाच ॥ ततस्तेतुवनोद्देशेहिमाचलतटाश्रयाः ॥ मायाबीजजपासक्तास्तपश्चेरुःसमाहिताः ॥ १ ॥ ध्यायतांपरमांशक्तिंलक्षवर्षाण्यभून्नृप ॥ ततःप्रसन्नादेवीसाप्रत्यक्षंदर्शनंददौ ॥ २ ॥ पाशांकुशवराभीतिचतुर्बाहुस्त्रिलोचना ॥ करुणारससंपूर्णासच्चिदानंदरूपिणी ॥३॥ दृष्ट्वातांसर्वजननींतुष्टुवुर्मुनयोऽमलाः॥नमस्तेविश्वरूपायैवैश्वानरसुमूर्तये॥ ४ ॥नमस्तैजसरूपायैसूत्रात्मवपुषेनमः ॥ यस्मिन्सर्वेलिंगदेहाओतप्रोताव्यवस्थिताः ॥ ५ ॥ नमःप्राज्ञस्वरूपायैनमोव्याकृतमूर्तये ॥ नमःप्रत्यक्स्वरूपायैनमस्तेब्रह्ममूर्तये ॥६॥ नमस्तेसर्वरूपायैसर्वलक्ष्यात्ममूर्तये ॥ इतिस्तुत्वाजगद्धात्रींभक्तिगद्गदयागिरा ॥ ७ ॥ प्रणेमुश्चरणांभोजंदक्षाद्यामुनयोऽमलाः ॥ ततःप्रसन्नासादेवीप्रोवाचपिकभाषिणी ॥ ८ ॥ वरंब्रूतमहाभागावरदाऽहंसदामता ॥ तस्यास्तुवचनंश्रुत्वाहरविष्णवोस्तनोःशमम् ॥ ९ ॥ तयोस्तच्छक्तिलाभंचववरिरेनृपसत्तम ॥ दक्षोऽथपुनरप्याहजन्मदेविकुलेमम ॥ १० ॥ भवेत्तवांबयेनाऽहंकृतकृत्योभवेइति ॥ जपंध्यानंतथापूजांस्थानानिविविधानिच ॥ ११ ॥ वदमेपरमेशानिस्वमुखेनैवकेवलम् ॥ देव्युवाच ॥ मच्छक्त्योरवमानाच्चजातावस्थातयोर्द्वयोः ॥ १२ ॥ नैतादृशःप्रकर्तव्योमेऽपराधःकदाचन ॥ अधुनामत्कृपालेशाच्छरीरेस्वस्थतातयोः ॥ १३ ॥ भविष्यतिचतेशक्तीत्वद्गृहेक्षीरसागरे ॥ जनिष्यतस्ततस्ताभ्यांप्राप्स्यतःप्रेरितेमया ॥ १४ ॥ मायाबीजंहिमंत्रोमेमुख्यःप्रियकरःसदा ॥ ध्यानंविराट्स्वरूपंमेऽथवात्वत्पुरतःस्थितम् ॥१५॥

हाभिमानी ॥ ४ ॥ तैजसोव्यष्टिलिंगदेहाभिमानी ॥ सूत्रात्मासमष्टिलिंगदेहाभिमानी ॥ तदेवाह यस्मिन्निति ॥ ओतप्रोताग्रथिताइत्यर्थः ॥ ५ ॥ प्राज्ञोव्यष्टिकारणदेहाभिमानी ॥ अव्याकृतःसमष्टिकारणदेहाभिमानी ॥ प्रत्यक्जीवाधिष्ठानंकूटस्थंब्रह्म ब्रह्ममूर्तयेइत्यत्रतुसर्वाधिष्ठानंब्रह्मेतिविभागः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ तनोःशमंशांतिम् ॥९॥ तयोर्हरिहरयोस्तच्छक्तिलाभंगौरीलक्ष्मीशक्तिलाभम् ॥ ॥ १० ॥ ११ ॥ जातावस्थातयोरिति॥ तयोरेतादृश्यवस्थाजातेत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ एकाशक्तिस्त्वद्गृहेतवदक्षस्यगृहेऽपराशक्तिःक्षीरसागरेजनिष्यतः ॥ ताभ्यामितितादर्थ्येचतुर्थी ॥ १४ ॥ जपध्यानादिकंयत्पृष्टंतत्रोत्तरमाह मायाबीजंहीति ॥ सचभुवनेश्वरीमंत्रः त्वत्पुरतइतियदेतन्मयादर्शितंपाशांकुशाभयवरकरंध्यानमित्यर्थः ॥ विराट्स्वरूपध्यानंत्वग्रेवक्ष्यति ॥ १५ ॥

सच्चिदानंदरूपंवा ममध्यानमित्यर्थः ॥ तदुक्तंभुवनेश्वरीहृदये स्त्रीरूपंवाथपुंरूपंनिष्कलंवामहेश्वरि॥निष्कामनापरतयाजपेन्मंत्रंसमाहितइति ॥ सर्वजगन्ममस्थानंभवतिममसर्वात्मकत्वादितिस्थान प्रश्नस्योत्तरम् ॥ १६॥ १७॥ १८ शाक्तंमहःपराशक्तेस्तेजइत्यर्थः ॥१९॥२०॥ करकोणाहताइति ॥ ॥दुंदुभिताडनार्थंयष्टिग्रहणेऽवकाशोनास्तीत्यतित्वरयाकरकोणेनैवाऽऽहताइत्यर्थः ॥ २१ ॥ मंगलायांमंगंभक्तानांजननमरणासर्पणंलातिगृह्णातिनाशयतिसामंगला ॥ २२॥ परसंविदोब्रह्मरूपिण्याः सत्यत्वात्तदवतारत्वादस्याःसतीतिनामचक्रेइत्यर्थः ॥ तस्यशक्तिरिति ॥ यापूर्वमियंशिवस्यश

सच्चिदानंदरूपंवास्थानंसर्वंजगन्मम ॥ युष्माभिःसर्वदाचाऽहंपूज्याध्येयाचसर्वदा॥ १६ ॥व्यासउवाच॥इत्युक्त्वांतर्दधेदेवीमणिद्वीपाधिवासिनी॥दक्षाद्या मुनयःसर्वेब्रह्माणंपुनरराययुः ॥१७॥ब्रह्मणेसर्ववृत्तांतंकथयामासुरादरात् ॥ हरोहरिश्चस्वस्थौतौस्वस्वकार्यक्षमौनृप ॥ १८ ॥ जातौपरांबकृपयागर्वेणरहितौतदा ॥ कदाचिदथकालेतुमहःशाक्तमवातरत्॥ १९ ॥ दक्षगेहेमहाराजत्रैलोक्येप्युत्सवोऽभवत् ॥ देवाःप्रमुदिताःसर्वेपुष्पवृष्टिंचचक्रिरे॥२०॥नेदुर्दुंदुभयःस्वर्गेकरकोणाहतानृप॥मनांस्यासन्प्रसन्नानिसाधूनाममलात्मनाम् ॥२१॥ सरितोमार्गवाहिन्यःसुप्रभोभूद्दिवाकरः ॥ मंगलायांतुजातायांजातंसर्वत्रमंगलम्॥२२॥तस्यानामसतींचक्रेसत्यत्वात्परसंविदः ॥ ददौपुनःशिवायाऽथतस्यशक्तिस्तुयाऽभवत् ॥२३ ॥ सापुनर्ज्वलनेदग्धादैवयोगान्मनोर्नृप ॥ जनमेजयउवाच ॥ अनर्थकरमेतत्तेश्राविवतंवचनंमुने ॥२४॥ एतादृशंमहद्वस्तुकथंदग्धंहुताशने ॥ यन्नामस्मरणान्नृणांसंसाराग्निभयंनहि॥२५ ॥केनकर्मविपाकेनमनोर्दग्धंतदेवहि ॥ व्यासउवाच ॥ शृणुराजन्पुरावृत्तंसतीदाहस्यकारणम्॥२६॥कदाचिदथदुर्वासागतोजांबूनदेश्वरीम् ॥ ददर्शदेवींतत्राऽसौमायाबीजंजजापसः ॥२७॥ ततःप्रसन्नादेवेशीनिजकंठगतांस्रजम्॥ भ्रमद्भ्रमरसंसक्तांमकरंदमदाकुलाम् ॥२८॥ ददौप्रसादभूतांतांजग्राहशिरसामुनिः॥ततोनिर्गत्यतरसाव्योममार्गेणतापसः॥२९॥ आजगामसयत्राऽऽस्तेदक्षःसाक्षात्सतीपिता ॥ संदर्शनार्थमंबायाननामचसतीपदे ॥३०॥ पृष्टोदक्षेणसमुनिर्मालाकस्याऽस्त्यलौकिकी॥कथंलब्धात्वयानाथदुर्लभाभुविमानवैः ॥ ३१ ॥ तच्छ्रुत्वावचनंतस्यप्रोवाचाऽश्रुयुतेक्षणः ॥ देव्याःप्रसादमतुलंप्रेमसद्गदितांतरः॥ ॥३२॥ प्रार्थयामासतांमालांतंमुनिंससतीपिता ॥ अदेयंशक्तिभक्तायनास्तित्रैलोक्यमंडले ॥ ३३ ॥ इतिबुद्ध्यातुतांमालांमनवेससमर्पयत् ॥गृहीताशिरसामालामनुनानिजमंदिरे ॥ ३४ ॥ स्थापिताशयनंयत्रदंपत्योरतिसुंदरम् ॥ पशुकर्मरतोरात्रौमालागंधेनमोदितः ॥ ३५ ॥

क्तिरासीत्सेयंशिवायैवदत्तेतिभावः ॥ २३ ॥ मनोर्दक्षस्यप्रजापतेः ॥२४॥२५॥२६ जंबुरसेनोद्भूतायानदीयत्रजांबूनदंसुवर्णंभवतितस्येश्वरींतत्स्थानस्थितांदेवीमित्यर्थः ॥ २७॥२८॥ मुनिर्दुर्वासाः ॥२९॥अंबायादक्षगृहेऽवतीर्णायाजगन्मातुर्दर्शनार्थमित्यर्थः ॥ ३०॥ ३१॥ देव्याःप्रसादमिति॥अश्रुपूर्णेक्षणोमुनिर्देवीप्रसादलब्धेयंमालेतिप्रोवाचेत्यर्थः ॥ ३२ ॥ शक्तिभक्तायपराशक्त्युपासकाय ॥ ॥ ३३ ॥ मनवेदक्षाय सदुर्वासाः ॥ ३४ ॥ तेनमालागंधेनमोदितोहर्षितःसन्रात्रौपशुकर्मरतोमैथुनासक्तोभवदित्यर्थ ः ॥ ३५ ॥

तेनपापेनभगवतीमालायाअपमानरूपापराधजन्यपापेनशिवेदेव्यांचद्वेषबुद्धिरभवदित्यर्थः ॥ अनेनचदेवीसंबंधिपदार्थावहेलनेनएतादृशोमहाननर्थोजातस्तस्मात्तद्धेलनमज्ञानेनाऽपिनकर्तव्यमिति बोधितम् ॥ ३६ ॥ तेनाऽपराधेनशिवद्वेषरूपापराधेनतज्जन्यःशिवापराधिदक्षजन्यःसतीधर्मःपतिव्रताधर्मःपतिनिंदायामेतादृशंव्रतंपतिव्रताभिराचरणीयमितिदिदृक्षया ॥ ३७ ॥ तंसतीदेहंत्यक्त्वापुनस्त देवदेव्यामहोहिमवत्पृष्ठेप्रादुर्बभूवेत्यर्थः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ भद्रकाल्याश्चशिवगणैश्चान्वितः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ एतादृशेसर्वस्वनाशेजातेकोऽपिदयांनकरिष्यतितथाऽपिशिवःकरुणानिधित्वाच्चकारेत्याहजा तेसर्वस्वेति ॥ वस्तवक्रेणछागवक्रेणतंमनुंदक्षमजीवयज्जीवयामासेत्यर्थः ॥ एतेनवीरभद्रेणयज्ञध्वंसःकृतोदक्षस्यचशिरश्छेदितमित्यनुक्तमप्यर्थाद्बोध्यम् ॥ ४२ ॥ यज्ञवाटंयज्ञस्थानम् ॥ ४३ ॥

अभवत्समहीपालस्तेनपापेनशंकरे ॥ शिवेद्वेषमतिर्जातोदेव्यांसत्यांतथानृप ॥ ३६ ॥ राजंस्तेनाऽपराधेनतज्जन्योदेहएवच ॥ सत्यायोगाग्निनादग्धःस तीधर्मदिदृक्षया ॥ ३७ ॥ पुनश्चहिमवत्पृष्ठेप्रादुरासीत्तुतन्महः ॥ जनमेजयउवाच ॥ दह्यमानेसतीदेहेजातेकिमकरोच्छिवः ॥ ३८ ॥ प्राणाधिकासतीत स्यतद्वियोगेनकातरः ॥ व्यासउवाच ॥ ततःपरंतुयज्जातंमयावक्तुंनशक्यते ॥ ३९ ॥ त्रैलोक्यप्रलयोजातःशिवकोपाग्निनानृप ॥ वीरभद्रःसमुत्पन्नोभद्र कालीगणान्वितः ॥ ४० ॥ त्रैलोक्यनाशनोद्युक्तोवीरभद्रोयदाऽभवत् ॥ ब्रह्मादयस्तदादेवाःशंकरंशरणंययुः ॥ ४१ ॥ जातेसर्वस्वनाशेऽपिकरुणानिधि रीश्वरः ॥ अभयंदत्तवांस्तेभ्योवस्तवक्रेणतंमनुम् ॥ ४२ ॥ अजीवयन्महात्माऽसौततःखिन्नोमहेश्वरः ॥ यज्ञवाटमुपागम्यरुरोदभृशदुःखितः ॥ ४३ ॥ अपश्यत्तांसतींवह्नौदह्यमानांतुचित्कलाम् ॥ स्कंधेऽप्यारोपयामासहासतीतिवदन्मुहुः ॥ ४४ ॥ बभ्रामभ्रांतचित्तःसन्नानादेशेषुशंकरः ॥ तदाब्रह्मादयो देवाश्चिंतामापुरनुत्तमाम् ॥ ४५ ॥ विष्णुस्तुत्वरयातत्रधनुरुद्यम्यमार्गणैः ॥ चिच्छेदावयवान्सत्यास्तत्तत्स्थानेषुतेपतन् ॥ ४६ ॥ तत्तत्स्थानेषुतत्रा ऽऽसीन्नानामूर्तिधरोहरः ॥ उवाचचततोदेवान्स्थानेष्वेतेषुयेशिवाम् ॥ ४७ ॥ भजंतिपरयाभक्त्यातेषांकिंचिन्नदुर्लभम् ॥ नित्यंसंनिहितायत्रनिजांगेषु परांबिका ॥ ४८ ॥ स्थानेष्वेतेषुयेमर्त्याःपुरश्चरणकर्मिणः ॥ तेषांमंत्राःप्रसिध्यंतिमायाबीजंविशेषतः ॥ ४९ ॥ इत्युक्त्वाशंकरस्तेषुस्थानेषुविरहातुरः ॥ का लंनिन्येनृपश्रेष्ठजपध्यानसमाधिभिः ॥ ५० ॥ जनमेजयउवाच ॥ कानिस्थानानितानिस्युःसिद्धपीठानिचानघ ॥ कतिसंख्यानिनामानिकानितेषांचमेव द ॥ ५१ ॥ तत्रस्थितानांदेवीनांनामानिचकृपाकर ॥ कृतार्थोऽहंभवेयेनतद्वदाशुमहामुने ॥ ५२ ॥ व्यासउवाच ॥ शृणुराजन्प्रवक्ष्यामिदेवीपीठा निसांप्रतम् ॥ येषांश्रवणमात्रेणपापहीनोभवेन्नरः ॥ ५३ ॥

॥ ४४ ॥ भ्रांतचित्तोविक्षिप्तःसन्नित्यर्थः ॥ ४५ ॥ सत्यायत्रावयवाःपतिष्यंतितत्रमोहेनशिवःस्थास्यतिनोचेत्तांगृहीत्वाब्र ह्मांडाद्बहिरपिगमिष्यतीत्यभिप्रायेणसत्यादेव्याअवयवांश्चिच्छेदेत्याह चिच्छेदेति ॥ तत्तत्स्थानेषुनानाविधेषुस्थानेषुतेवयवाश्छेदिताअपतन् ॥ ४६ ॥ यदर्थमवयवाश्छेदितास्तत्कार्यंतदाजातमि त्याह नानामूर्तिधरोहरइति ॥ उवाचेति ॥ अत्रहरःकर्ता ॥ ४७ ॥ निजांगेषुनिजावयवेषुस्थानेषुपरांबिकादेवीनानारूपैःसंस्थितास्तीत्यर्थः ॥ ४८ ॥ मायाबीजंविशेषतइति ॥ देव्यामुख्योमंत्रोहिमायाबी जंतस्मिन्देव्याःप्रत्यासत्त्यतिशयात् ॥ तदुक्तंब्रह्मांडपुराणे ॥ ह्रींकारादर्शबिंबिकेति ॥ तथाचतस्यजपेनशीघ्रंसंतुष्टाभगवतीशीघ्रंसिद्धिंददातीत्यर्थः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

॥ ५४ ॥ गौरीमुखनिवासिनीति ॥ वाराणस्यांगौरीमुखंपतितंतस्मिन्पीठेमुखरूपेयद्भगवत्यारूपंतस्यविशालाक्षीतिनामेत्यर्थः ॥ ५५ ॥ दक्षिणेमानसेकुमुदा ॥ उत्तरेमानसेविश्वकामप्र

येषुयेषुचपीठेषूपास्येयंसिद्धिकांक्षिभिः ॥ भूतिकामैरभिध्येयातानिवक्ष्यामितत्त्वतः ॥ ५४ ॥ वाराणस्यांविशालाक्षीगौरीमुखनिवासिनी ॥ क्षेत्रेवैनैमि षारण्येप्रोक्तासालिंगधारिणी ॥ ५५ ॥ प्रयागेललिताप्रोक्ताकामुकीगंधमादने ॥ मानसेकुमुदाप्रोक्तादक्षिणेचोत्तरेतथा ॥ ५६ ॥ विश्वकामाभगवतीवि श्वकामप्रपूरिणी ॥ गोमंतेगोमतीदेवीमंदरेकामचारिणी ॥५७॥ मदोत्कटाचैत्ररथेजयंतीहस्तिनापुरे ॥ गौरीप्रोक्ताकान्यकुब्जेरंभातुमलयाचले ॥५८॥ एकाम्रपीठेसंप्रोक्तादेवीसाकीर्तिमत्यपि ॥ विश्वेविश्वेश्वरींप्राहुःपुरुहूतांचपुष्करे ॥५९॥ केदारपीठेसंप्रोक्तादेवीसन्मार्गदायिनी ॥ मंदाहिमवतःपृष्ठेगोकर्णे भद्रकर्णिका ॥ ६० ॥ स्थानेश्वरीभवानीतुबिल्वकेबिल्वपत्रिका ॥ श्रीशैलेमाधवीप्रोक्ताभद्राभद्रेश्वरेतथा ॥ ६१ ॥वराहशैलेतुजयाकमलाकमलालये॥ रुद्राणीरुद्रकोट्यांतुकालीकालंजरेतथा ॥ ६२ ॥ शालग्रामेमहादेवीशिवलिंगेजलप्रिया ॥ महालिंगेतुकपिलामाकोटेमुकुटेश्वरी ॥ ६३ ॥ मायापुर्यां कुमारीस्यात्संतानेललितांबिका ॥ गयायांमंगलाप्रोक्ताविमलापुरुषोत्तमे ॥ ६४ ॥ उत्पलाक्षसिहस्राक्षेहिरण्याक्षेमहोत्पला ॥ विपाशायाममोघाक्षी पाडलापुंड्रवर्धने ॥ ६५ ॥नारायणीसुपार्श्वेतुत्रिकूटेरुद्रसुंदरी ॥ विपुलेविपुलादेवीकल्याणीमलयाचले ॥ ६६ ॥ सह्याद्रावेकवीरातुहरिश्चंद्रेतुचंद्रि का ॥ रमणारामतीर्थेतुयमुनायांमृगावती ॥ ६७ ॥ कोटिवीकोटतीर्थेतुसुगंधामाधवेवने ॥ गोदावर्यांत्रिसंध्यातुगंगाद्वारेरतिप्रिया ॥ ६८ ॥ शिवकुंडेशु भानंदानंदिनीदेविकातटे ॥ रुक्मिणीद्वारवत्यांतुराधावृंदावनेवने ॥ ६९ ॥ देवकीमथुरायांतुपातालेपरमेश्वरी ॥ चित्रकूटेतथासीताविंध्येविंध्याधिवा सिनी ॥ ७० ॥ करवीरेमहालक्ष्मीरुमादेवीविनायके ॥ आरोग्यावैद्यनाथेतुमहाकालेमहेश्वरी ॥ ७१ ॥ अभयेत्युष्णतीर्थेषुनितंबाविंध्यपर्वते ॥ मांड व्येमांडवीनामस्वाहामाहेश्वरीपुरे ॥ ७२ ॥ छगलंडेप्रचंडातुचंडिकाऽमरकंटके ॥ सोमेश्वरेवरारोहाप्रभासेपुष्करावती ॥ ७३ ॥ देवमातासरस्वत्यांपा रावारातटेस्मृता ॥ महालयेमहाभागापयोष्ण्यांपिंगलेश्वरी ॥ ७४ ॥ सिंहिकाकृतशौचेतुकार्तिकेत्वतिशांकरी ॥ उत्पलावर्तकेलोलासुभद्राशोणसंगमे ॥ ७५ ॥ मातासिद्धवनेलक्ष्मीरनंगाभरताश्रमे ॥ जालंधरेविश्वमुखीताराकिष्किंधपर्वते ॥ ७६ ॥ देवदारुवनेपुष्टिर्मेधाकाश्मीरमंडले ॥ भीमादेवीहि माद्रौतुतुष्टिर्विश्वेश्वरीतथा ॥ ७७ ॥ कपालमोचनेशुद्धिर्माताकायावरोहणे ॥ शंखोद्धारेधरानामधृतिःपिंडारकेतथा ॥ ७८ ॥

पूरिणीविश्वकामाख्याभगवतीतिष्ठतीत्यन्वयः ॥ ५६ ॥ गोमंतेपर्वते ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥६८॥ पातालेपरमेश्वरीनाम्नी॥६९॥ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ उष्णतीर्थेष्वभयेति देवीविंध्यपर्वतेनितंबादेवी [illegible] ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ [illegible]पारावारादेवी ॥७४॥ ७५ ॥ ७६ ॥ विश्वेश्वरेक्षेत्रेतुष्टिर्देवी ॥७७॥७८॥

॥ ७९ ॥ ८० ॥ वैश्रवणालयेकुबेरालयेनिधिनाम्नीदेवता ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ तिलोत्तमेत्यंतमेवाष्टोत्तरशतनामसमाप्तिः ॥ चित्तेब्रह्मकलानामेत्यनेनतुसर्वासामुक्तानांदेवतानांमुख्यरूपमुच्यते ॥ कानिचि
याचित्तेब्रह्मकला याचसर्वशरीरिणांशक्तिःसैवैतद्देवतात्मिकेतिशेषः ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ इमानिसर्वाणिस्थानानिनसतीदेव्यंगभूतानि किंतुकानिचिद्देव्यंगानियत्रपतितानितथाविधानि ॥ कानिचि

…सुर्वशीतथा ॥ ७९ ॥ औषधिश्चोत्तरकुरौकुशद्वीपेकुशोदका ॥ मन्मथाहेमकूटेतु कलातुचंद्रभागायामच्छोदेशिवधारिणी ॥ वेणायाममृतानामवदर्यामुर्वशीतथा ॥ ७९ ॥ औषधिश्चोत्तरकुरौकुशद्वीपेकुशोदका ॥ मन्मथाहेमकूटेतु कुमुदेसत्यवादिनी ॥ ८० ॥ अश्वत्थेवंदनीयातुनिधिर्वैश्रवणालये ॥ गायत्रीवेदवदनेपार्वतीशिवसन्निधौ ॥ ८१ ॥ देवलोकेतथेंद्राणीब्रह्मास्येषुसरस्वती ॥ सूर्यबिंबेप्रभानाममातॄणांवैष्णवीमता ॥ ८२ ॥ अरुंधतीसतीनांतुरामासुचतिलोत्तमा ॥ चित्तेब्रह्मकलानामशक्तिःसर्वशरीरिणाम् ॥ ८३ ॥ इमा न्यष्टशतानिस्युःपीठानिजनमेजय ॥ तत्संख्याकास्तदीशान्योदेव्यश्चपरिकीर्तिताः ॥ ८४ ॥ सतीदेव्यंगभूतानिपीठानिकथितानिच ॥ अन्यान्यपिप्रसंगेनयानिमुख्यानिभूतले ॥ ८५ ॥ यःस्मरेच्छृणुयाद्वापिनामाष्टशतमुत्तमम् ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तोदेवीलोकंपरंव्रजेत् ॥ ८६ ॥ एतेषुसर्वपीठेषुगच्छेद्यात्राविधानतः ॥ संतर्पयेच्चपित्रादीञ्छ्राद्धादीनिविधायच ॥ ८७ ॥ कुर्याच्चमहतींपूजांभगवत्याविधानतः ॥ क्षमापयेज्जगद्धात्रींजगदंबांमुहुर्मुहुः ॥ ८८ ॥ कृतकृत्यंस्वमात्मानंजानीयाज्जनमेजय ॥ भक्ष्यभोज्यादिभिःसर्वान्ब्राह्मणान्भोजयेत्ततः ॥ ८९ ॥ सुवासिनीःकुमारीश्चवटुकादींस्तथानृप ॥ तस्मिन्क्षेत्रेस्थितायेतुचांडालाद्याअपिप्रभो ॥ ९० ॥ देवीरूपाःस्मृताःसर्वेपूजनीयास्ततोहिते ॥ प्रतिग्रहादिकंसर्वंतेषुक्षेत्रेषुवर्जयेत् ॥ ९१ ॥ यथाशक्तिपुरश्चर्यांकुर्यान्मंत्रस्यसत्तमः ॥ मायाबीजेनदेवेशींतत्तत्पीठाधिवासिनीम् ॥ ९२ ॥ पूजयेदनिशंराजन्पुरश्चरणकृद्भवेत् ॥ वित्तशाठ्यंनकुर्वीतदेवीभक्तिपरोनरः ॥ ९३ ॥ यएवंकुरुतेयात्रांश्रीदेव्याःप्रीतमानसः ॥ सहस्रकल्पपर्यंतंब्रह्मलोकेमहत्तरे ॥ ९४ ॥ वसंतिपितरस्तस्यसोऽपिदेवीपुरेतथा ॥ अंतेलब्ध्वापरंज्ञानंभवेन्मुक्तोभवांबुधेः ॥ ९५ ॥ नामाष्टशतजापेनबहवःसिद्धतांगताः ॥ यत्रैतल्लिखितंसाक्षात्पुस्तकेवापितिष्ठति ॥ ९६ ॥ ग्रहमारीभयादीनितत्रैनैवभवंतिहि ॥ सौभाग्यंवर्धतेनित्यंयथापर्वणिवारिधिः ॥९७॥ नतस्यदुर्लभंकिंचिन्नामाष्टशतजापिनः ॥ कृतकृत्योभवेन्नूनंदेवीभक्तिपरायणः ॥९८॥ नमंतिदेवतास्तंवैदेवीरूपोहिसस्मृतः ॥ सर्वथापूज्यतेदेवैःकिंपुनर्मनुजोत्तमैः ॥९९॥ श्राद्धकालेपठेदेतन्नामाष्टशतमुत्तमम् ॥ तृप्तास्तत्पितरःसर्वेप्रयांतिपरमांगतिम् ॥ १०० ॥ इमानिमुक्तिक्षेत्राणिसाक्षात्संविन्मयानिच ॥ सिद्धपीठानिराजेंद्रसंश्रयेन्मतिमान्नरः ॥ १०१ ॥

तु रामासुचतिलोत्तमेत्यादीनिप्रसंगेनोक्तानीत्याह सतीदेव्यंगेति ॥ ८५ ॥ देवीलोकंमणिद्वीपम् ॥ ८६ ॥ यात्राविधानतःपुराणादिषुप्रोक्तेनयात्राविधानेनेत्यर्थः ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ स्वयंदेवीपुरेमणिद्वीपेस्थित्वातत्रदेवीप्रसादाज्ज्ञानंलब्ध्वाभवांबुधेर्मुक्तोभवतीत्यर्थः ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ इमान्यष्टशतनामानिमत्स्यपुराणेऽपिस्पष्टानि ॥ १०१ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

॥ १०२ ॥ इतिश्रीदे०ति० सप्तमस्कंधेत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ श्रीलक्ष्मीमातरंरंगनाथाख्यंपितरंगुरुम् ॥ नीलकंठःप्रकुरुतेनत्वागीताविमर्शिनीम् ॥ १ ॥ चतुःसप्ततिपद्यैस्तुपार्वत्याख्यंपरंमहः
॥ हिमालयेप्रादुरभूदितिसप्त्यागिहोच्यते ॥ २ ॥ पूर्वाध्यायेपुनश्चहिमवत्पृष्ठेप्रादुरासीत्तुतन्महइत्युक्तंतत्कथांपृच्छाति धराधराधीशेति॥धराधराःपर्वतास्तेषामधीशोहिमालयस्तस्यमौलावित्यर्थः॥ १॥
वक्तुरुत्साहार्थंकथाश्रवणेस्वोत्साहंदर्शयति कोविरज्येतेति सुधामपिपिबताममराणांयोमृत्युःसदेवीकथामृतश्रवणवतोनैवभवेदित्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ सौभाग्यरहितमैश्वर्यरहितं तदा

पृष्टंयत्तत्त्वयाराजन्नुक्तंसर्वंमहेशितुः ॥ रहस्यातिरहस्यंचकिंभूयःश्रोतुमिच्छसि ॥१०२॥ इतिश्रीदे०म०सप्तमस्कंधेत्रिंशोध्यायः ॥३०॥ ॥ जनमेजयउ
वाच ॥ धराधराधीशमौलावाविरासीत्परंमहः ॥ यदुक्तंभवतापूर्वंविस्तरात्तद्वदस्वमे ॥ १ ॥ कोविरज्येतमतिमान्पिबञ्छक्तिकथामृतम् ॥ सुधांतुपिबतां
मृत्युःस्यान्नैतच्छृण्वतोभवेत् ॥ २ ॥ व्यासउवाच ॥ धन्योऽसिकृतकृत्योऽसिशिक्षितोऽसिमहात्मभिः ॥ भाग्यवानसियद्देव्यांनिर्व्याजाभक्तिरस्तिते ॥३॥
शृणुराजन्पुरावृत्तंसतीदेहेग्निभर्जिते ॥ भ्रांतःशिवस्तुबभ्रामक्वचिद्देशेस्थिरोभवत् ॥ ४ ॥ प्रपंचभानरहितःसमाधिगतमानसः ॥ ध्यायन्देवीस्वरूपं
तुकालंनिन्येसआत्मवान् ॥ ५ ॥ सौभाग्यरहितंजातंत्रैलोक्यंसचराचरम् ॥ शक्तिहीनंजगत्सर्वंसाब्धिद्वीपंसपर्वतम् ॥ ६ ॥ आनंदःशुष्कतांयातःसर्वे
षांहृदयांतरे ॥ उदासीनाःसर्वलोकाश्चिंताजर्जरचेतसः ॥ ७ ॥ सदादुःखोदधौमग्नारोगग्रस्तास्तदाऽभवन् ॥ ग्रहाणांदेवतानांचवैपरीत्येनवर्तनम् ॥
॥ ८ ॥ अधिभूताधिदैवानांसत्यभावान्नृपाऽभवन् ॥ अथाऽस्मिन्नेवकालेतुतारकाख्योमहासुरः ॥ ९ ॥ ब्रह्मदत्तवरोदैत्योऽभवत्त्रैलोक्यनायकः ॥ शि
वौरसस्तुयःपुत्रःसतेहंताभविष्यति ॥ १० ॥ इतिकल्पितमृत्युःसदेवदेवैर्महासुरः ॥शिवौरससुताभावाज्जगर्जचननंदच ॥११॥ तेनचोपद्रुताःसर्वेस्वस्था
नात्प्रच्युताःसुराः ॥ शिवौरससुताभावाच्चिंतामापुर्दुरत्ययाम् ॥ १२ ॥ नांगनाशंकरस्यास्तिकथंतत्सुतसंभवः ॥ अस्माकंभाग्यहीनानांकथंकार्यंभ
विष्यति ॥ १३ ॥ इतिचिंतातुराःसर्वेजग्मुर्वैकुंठमंडले ॥ शशंसुर्हरिमेकांतेसचोपायंजगादह ॥ १४ ॥ कुतश्चिंतातुराःसर्वेकामकल्पद्रुमाशिवा ॥ जाग
र्तिभुवनेशानीमणिद्वीपाधिवासिनी ॥ १५ ॥ अस्माकमनयादेवतदुपेक्षास्तिनान्यथा ॥ शिक्षैवेयंजगन्मात्राकृतास्मच्छिक्षणायच ॥ १६ ॥ लालनेता
डनेमातुर्नाकारुण्यंयथार्भके॥तद्वदेवजगन्मातुर्नियंत्र्यागुणदोषयोः॥१७॥अपराधोभवत्येवतनयस्यपदेपदे ॥ कोपरःसहतेलोकेकेवलंमातरंविना ॥ १८ ॥

पराशक्तेःपुण्यश्लोकायादेव्याःपालयित्र्याजगन्मातुरभावाज्जातमित्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ग्रहाअपिविपरीतगतयःशास्तुःसत्यादेव्याअभावाज्जाताइत्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ ब्रह्मणादत्तोवरोयस्मैताद
शस्तस्मिन्नेवसंधौतारकासुरोऽभवदित्यर्थः ॥ कोऽसौब्रह्मणावरोदत्तस्तमाह शिवौरसस्त्विति ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ अस्माकमनयादपराधाद्देवभगवत्याउपेक्षाऽस्ति
साचोपेक्षानास्मन्नाशाय किंत्वेतादृशोममापराधोनकर्तव्यइतिशिक्षणायेत्यर्थः ॥ १६ ॥ तत्रदृष्टांतमाह ॥ लालनेति अर्भकेबाले ॥ १७ ॥ यद्यप्यपराधिनोवयंतथापितांमातरंजगज्जननींविनाको
ऽपरःसहेताऽस्मदपराधंपदेपदेजायमानामित्यर्थः ॥ १८ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ १९ ॥ स्वजाययालक्ष्म्यासहदेव्याआराधनार्थंविष्णुरपिदेवैःसहनिर्जगामेत्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ अंबाप्रीत्यर्थंयज्ञानानाविधास्तृतीयस्कंधोक्ताज्योतिष्टोमादयश्चतद्विधानज्ञाअंबायज्ञंचाक्रिरेइत्यर्थः ॥ तृतीयादिव्रतानिहिमालयंप्रतिभगवत्यावक्ष्यमाणानि ॥ २२ ॥ नामपरायणाःदेवीनामजापिनइत्यर्थः ॥ सूक्तपराअहंरुद्रेभिरित्यादिदेवीसूक्तजापिनइत्यर्थः ॥ नामपारायणंतंत्रराजादितंत्रेषूक्तंनित्यकालपारायणंतस्मिन्नुत्सुकानिष्णाताःकेचिदित्यर्थः ॥ २३ ॥ मंत्रपारायणम् ॥ मायाकुंडलिनीक्रियामधुमतीशुद्धाचकालीकलामातंगीविजयाजयाभगवतीदेवीशिवाशांभवीतिश्लोकोक्तरीत्याभुवनेश्वरीपारिजातेरुपष्टीकृतंतत्परास्तन्निष्णाताःकेचिदित्यर्थः ॥ कृच्छ्रादिव्रतंकृच्छ्रचांद्रायणादिकम् ॥ अंतर्यागःप्रपंचयागःप्राणाग्निहोत्रंचप्रपंचसारेउक्तंतत्पराःकेचिदित्यर्थः ॥ २४ ॥ हृल्लेखयामायाबीजमंत्रेण

तस्माद्यूयंपरांवांतांशरणंयातमाचिरम् ॥ निर्व्याजयाचित्तवृत्त्यासावःकार्यंविधास्यति ॥ १९ ॥ इत्यादिश्यसुरान्सर्वान्महाविष्णुःस्वजायया ॥ संयुतो निर्जगामाऽऽशुदेवैःसहसुराधिपः ॥ २० ॥ आजगाममहाशैलंहिमवंतंनगाधिपम् ॥ अभवंश्चसुराःसर्वेपुरश्चरणकर्मिणः ॥ २१ ॥ अंबायज्ञविधानज्ञाअंबायज्ञंचचक्रिरे ॥ तृतीयादिव्रतान्याशुचक्रुःसर्वेसुरानृप ॥ २२ ॥ केचित्समाधिनिष्णाताःकेचिन्नामपरायणाः ॥ केचित्सूक्तपराःकेचिन्नामपारायणोत्सुकाः ॥ २३ ॥ मंत्रपारायणपराःकेचित्कृच्छ्रादिकारिणः ॥ अंतर्यागपराःकेचित्केचिन्न्यासपरायणाः ॥ २४ ॥ हृल्लेखयापराशक्तेःपूजांचक्रुरतंद्रिताः ॥ इत्येवंबहुवर्षाणिकालेगाज्जनमेजय ॥ २५ ॥ अकस्माच्चैत्रमासीयनवम्यांचभृगोर्दिने ॥ प्रादुर्बभूवपुरतस्तन्महःश्रुतिबोधितम् ॥ २६ ॥ चतुर्दिक्षुचतुर्वेदैर्मूर्तिमद्भिरभिष्टुतम् ॥ कोटिसूर्यप्रतीकाशंचंद्रकोटिसुशीतलं ॥ २७ ॥ विद्युत्कोटिसमानाभमरुणंतत्परंमहः ॥ नैवचोर्ध्वंनतिर्यक्चनमध्येपरिजग्रभत् ॥ २८ ॥ आद्यंतरहितंतत्तुनहस्ताद्यंगसंयुतम् ॥ नचस्त्रीरूपमथवानपुंरूपमथोभयम् ॥ २९ ॥ दीप्त्यापिधानंनेत्राणांतेषामासीन्महीपते ॥ पुनश्चधैर्यमालंब्ययावत्तेददृशुःसुराः ॥ ३० ॥ तावत्तदेवस्त्रीरूपेणाऽभाद्दिव्यंमनोहरम् ॥ अतीवरमणीयांगींकुमारींनवयौवनाम् ॥ ३१ ॥ उद्यत्पीनकुचद्वंद्वनिंदितांभोजकुड्मलाम् ॥ रणत्किंकिणिकाजालसिंजन्मंजीरमेखलाम् ॥ ३२ ॥ कनकांगदकेयूरग्रैवेयकविभूषिताम् ॥ अनर्घ्यमणिसंभिन्नगलबंधविराजिताम् ॥ ३३ ॥ तनुकेतकसंराजन्नीलभ्रमरकुंतलाम् ॥ नितंबबिंबसुभगांरोमराजिविराजितां ॥ ३४ ॥ कर्पूरशकलोन्मिश्रतांबूलपूरिताननाम् ॥ कनत्कनकताटंकविटंकवदनांबुजाम् ॥ ३५ ॥ अष्टमीचंद्रबिंबाभललाटामायतभ्रुवम् ॥ रक्तारविंदनयनामुन्नसांमधुराधराम् ॥ ३६ ॥

भुवनेश्वरीमंत्रेणेत्यर्थः ॥ २५ ॥ भृगोर्दिनेभृगुवासरे ॥ सतस्मिन्नेवाकाशेस्त्रियमाजगाम ॥ बहुशोभमानामुमांहैमवतीमित्यादिश्रुतिबोधितंतन्महःशाक्तंप्रादुर्बभूवेत्यर्थः ॥ २६ ॥ वेदचतुष्टयेनचतुर्दिक्षुस्थितेनसेवितामित्यर्थः ॥ २७ ॥ अरुणमारक्तमनुग्रहार्थंस्वीकृतरजोगुणवत्त्वात् ॥ एतद्रूपप्रातिपादितांश्रुतिंपठंतिनैवचोर्ध्वमिति ॥ परिजग्रभत्स्थानत्रयेपिनपरिच्छिन्नमित्यर्थः ॥ २८ ॥ अथोभयंनपुंसकमपिनेत्यर्थः ॥ २९ ॥ प्रथमतस्तस्यदीप्त्यानेत्रापिधानंजातंपश्चात्तदेवमहः स्त्रीरूपेणाऽऽभात्प्रकाशंप्रापेत्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ उद्यदाविर्भवद्यत्पीनंकुचद्वंद्वंतेननिंदितेकमलकुड्मलेयस्याः ॥ रणच्छब्दायमानंयत्किंकिणिकाजालंतेनसिंजंत्यौशब्दायमानेमंजीरमेखलेनूपुरकांचीभूषणेयस्याः ॥ ३२ ॥ गलबंधःकंठभूषणम् ॥ ३३ ॥ तनुकेतकेबालकेतकपत्रेतिश्वेतेसंराजन्योनीलभ्रमरस्तद्वदतिनीलौकुंतलौकर्णकपोलमध्यस्थौकेशौयस्याः ॥ ३४ ॥ कनंतौदीप्यमानौकनकताटंकौताभ्यांविटंकंसुंदरंवदनांबुजंयस्याः ॥ ३५ ॥ अष्टमीचंद्रोऽर्धचंद्रः ॥ उन्नसांउन्नतनासिकाम् ॥ ३६ ॥

॥ ३७ ॥ निटिलंललाटम् ॥ ३८॥ त्रिलोचनामितिपुनरुक्तिर्लोचनानामतिसौंदर्यबोधनार्था ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ यतोबाष्पसंरुद्धनिःस्वनास्ततोवक्तुंनाऽशक्नुवन्नित्यर्थः ॥ इतिकर्तव्यता यां मूढाःसर्वेविलोकनंकृतवंतएवस्थिताइत्यर्थः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ नमोदेव्यैइतिवैदिकोमंत्रः ॥ प्रकृत्यैप्रकृतिश्चप्रतिज्ञादृष्टांतानुपरोधादितिसूत्रप्रतिपाद्यसाम्यावस्थमायोपाधिकब्रह्मरूपिण्यै ॥ भद्रायैस कलकल्याणगुणरत्नाकरायै ॥ नियताःसंयताः ॥ ४४ ॥ तामग्निवर्णामिति ॥ अयमपिऋङ्मंत्रः अग्निसमानारुणवर्णाम् ॥ तपसाज्ञानेनज्वलंतींदीप्यमानांसर्वज्ञामित्यर्थः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ तपसा चीयतेब्रह्मेतिमुंडके ॥ वैरोचनींविशेषेणदीप्ताम् ॥ कर्मफलेषुनिमित्तेषुब्राह्मणादिभिर्जुष्टांसेविताम् दुर्गामष्टांगयोगात्मकदुःखरूपायासेनप्राप्यांज्ञानेन ॥ सुतरसितरणयोग्येसंसारेतरसेतरणायत स्यैदुर्गायैनमोऽस्त्वित्यर्थः ॥ तस्यैइतिशेषः ॥ यद्वाअग्निशब्देनाग्निबीजंरेफोगृह्यते ॥ सरवर्णोयस्यामंत्रेऽस्तिताम् तपःशब्दोमायावाचकस्तेनतुरीयस्वरईकारोगृह्यते ॥ तेनज्वलंतींतद्युक्तामित्य र्थः ॥ विरोचनःसूर्यस्तेनतद्बीजंहकारोगृह्यते ॥ सूर्यस्यबिंद्वात्मकपरमेश्वरत्वेनबिंदोश्चहकारात्मत्वेनप्रपंचसारेतृतीयचतुर्थपटलयोरुक्तत्वात् ॥ तेनहकारयुक्तामित्यर्थः ॥ तथाचमायाबीजरूपि

कुंदकुड्मलदंताग्रांमुक्ताहारविराजिताम् ॥ रत्नसंभिन्नमुकुटांचंद्ररेखावतंसिनीम् ॥ ३७ ॥ मल्लिकामालतीमालकेशपाशविराजिताम् ॥ काश्मीरबिंदुनि टिलांनेत्रत्रयविलासिनीम् ॥ ३८ ॥ पाशांकुशवराभीतिचतुर्बाहुंत्रिलोचनाम् ॥ रक्तवस्त्रपरिधानांदाडिमीकुसुमप्रभाम् ॥ ३९ ॥ सर्वशृंगारवेषाढ्यांस र्वदेवनमस्कृताम् ॥ सर्वाशापूरिकांसर्वमातरंसर्वमोहिनीम् ॥ ४० ॥ प्रसादसुमुखीमंबांमंदस्मितमुखांबुजाम् ॥ अव्याजकरुणामूर्तिंददृशुःपुरतःसुराः ॥ ४१ ॥ दृष्ट्वातांकरुणामूर्तिंप्रणेमुःसकलाःसुराः ॥ वक्तुंनाशक्नुवन्किंचिद्बाष्पसंरुद्धनिःस्वनाः ॥ ४२ ॥ कथंचित्स्थैर्यमालंब्यभक्त्याचानतकंधराः ॥ प्रेमाश्रुपूर्णनयनास्तुष्टुवुर्जगदंबिकाम् ॥ ४३ ॥ देवाऊचुः ॥ नमोदेव्यैमहादेव्यैशिवायैसततंनमः ॥ नमःप्रकृत्यैभद्रायैनियताःप्रणताःस्मताम् ॥ ४४ ॥ तामग्निवर्णांतपसाज्वलंतींवैरोचनींकर्मफलेषुजुष्टाम् ॥ दुर्गांदेवींशरणमहंप्रपद्येसुतरसितरसेनमः ॥ ४५ ॥ देवींवाचमजनयंतदेवास्तांविश्वरूपाःपशवोवदंति ॥ सानोमंद्रेषमूर्जंदुहानाधेनुर्वागस्मानुपसुष्टुतैतु ॥ ४६ ॥ कालरात्रींब्रह्मस्तुतांवैष्णवींस्कंदमातरम् ॥ सरस्वतीमदितिंदक्षदुहितरंनमामःपावनांशिवाम् ॥ ४७ ॥

णींदुर्गांशरणमहमित्यादिपूर्वेणसमानार्थम् नारायणोपनिषद्भाष्येतुतांदुर्गांदेवींशरणमहंप्रपद्ये ॥ कीदृशीमग्निसमानवर्णांतपसास्वकीयसंतापेनज्वलंतीमस्मच्छत्रुन्दहंतीविशेषेणरोचतेस्वयमेवप्रकाश तेइतिविरोचनः परमात्मातेनदृष्टत्वाद्वैरोचनींकर्मफलेषुस्वर्गपशुपुत्रादिषुनिमित्तभूतेषुजुष्टामुपासकैःसेविताम् ॥ हेसुतरसिसुष्ठुसंसारतरणहेतोहेदेवि ॥ तरसेतारयित्र्यैतुभ्यंनमोस्त्वित्यर्थइत्युक्तंमा धवाचार्यैः ॥ ४५ ॥ देवींवाचमिति ॥ देवाःप्राणाः यांदेवींद्योतमानांवाचंवैखरीरूपामजनयंतोत्पादितवंतस्तांविश्वरूपाबहुरूपाःपशवोऽस्मदादयोवदंति ॥ सर्वव्यवहारसिद्ध्यर्थंसेयंसर्वव्यवहारोप योगिनीधेनुःकामदुघामंद्रामादयित्रीप्रतिष्ठामानदानादिना ॥ इष्टमूर्जंदुहानाऽन्नबलदात्रीवाग्रूपाभगवतीनोऽस्मान्सुष्ठुतासतीउपैतुप्राप्नोत्वित्यर्थः ॥ अयमपिऋङ्मंत्रएव ॥ ४६ ॥ कालरात्रीमिति ॥ अयमपिदेव्यथर्वशिरःस्थोमंत्रः ॥ सर्वमारकस्यापिकालस्यरात्रींनाशिकेत्यर्थः ॥ प्रलयेकालस्यापिनाशात् ॥ ब्रह्मस्तुतांमधुकैटभवधस्यसमयेब्रह्मणास्तुतां ब्रह्मणावेदेनवास्तुताम् ॥ वैष्णवींविष्णुश क्तिंलक्ष्मीम् ॥ स्कंदमातरंपार्वतींशिवशक्तिम् ॥ सरस्वतींब्रह्मशक्तिम् ॥ अदितिंदेवमातरंदक्षदुहितरम् ॥ सतीनाम्नींएतादृशींनानारूपधरांशिवांभुवनेश्वरींपावनांनमामइत्यर्थः ॥ ४७ ॥

महालक्ष्म्यैचेति ॥ इयमपिदेव्यथर्वशिरःस्थागायत्री ॥ तत्रचतुर्थीद्वितीयार्थे ॥ महालक्ष्मींविद्महेजानीमइत्यर्थः ॥ तथासर्वशक्तिंधीमहिध्यायामइत्यर्थः ॥ तदितिलुप्तसप्तम्यंतम् ॥ तत्तत्रज्ञाने ध्यानेचनोऽस्मान्सादेवीप्रचोदयात्प्रेरयत्वित्यर्थः ॥ ४८ ॥ चतुष्पाद्ब्रह्मात्मिकांनमस्करोति नमोविराडिति ॥ ४९ ॥ यदज्ञानाद्यत्स्वरूपस्यापरिज्ञानादित्यर्थः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ शिवांगजाच्छिवौरसपुत्रात् ॥ ६० ॥ सर्वज्ञपुरतइति ॥ सर्वज्ञायास्तवपुरतोऽस्माभिःपामरैर्जनैःकिंवक्तव्यंकिंनिवेदनीयंत्वंकिंनजानासीत्यर्थः ॥

महालक्ष्म्यैचविद्महेसर्वशक्त्यैचधीमहि ॥ तन्नोदेवीप्रचोदयात् ॥ ४८ ॥ नमोविराट्स्वरूपिण्यैनमःसूत्रात्ममूर्तये ॥ नमोव्याकृतरूपिण्यैनमःश्रीब्रह्ममूर्तये ॥ ४९ ॥ यदज्ञानाज्जगद्भातिरज्जुसर्पस्रगादिवत् ॥ यज्ज्ञानाल्लयमाप्नोतिनुमस्तांभुवनेश्वरीम् ॥ ५० ॥ नुमस्तत्पदलक्ष्यार्थांचिदेकरसरूपिणीम् ॥ अखंडानंदरूपांतांवेदतात्पर्यभूमिकाम् ॥ ५१ ॥ पंचकोशातिरिक्तांतामवस्थात्रयसाक्षिणीम् ॥ पुनस्त्वंपदलक्ष्यार्थांप्रत्यगात्मस्वरूपिणीम् ॥ ॥ ५२ ॥ नमःप्रणवरूपायैनमोह्रींकारमूर्तये ॥ नानामंत्रात्मिकायैतेकरुणायैनमोनमः ॥ ५३ ॥ इतिस्तुतातदादेवैर्मणिद्वीपाधिवासिनी ॥ प्राहवाचामधुरयामत्तकोकिलनिःस्वना ॥ ५४ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ वदंतुविबुधाःकार्ययदर्थमिहसंगताः ॥ वरदाहंसदाभक्तकामकल्पद्रुमाऽस्मिच ॥ ५५ ॥ तिष्ठंत्यांमयिकाचिंतायुष्माकंभक्तिशालिनाम् ॥ समुद्धरामिमद्भक्तान्दुःखसंसारसागरात् ॥ ५६ ॥ इतिप्रतिज्ञांमेसत्यांजानीथविबुधोत्तमाः ॥ इतिप्रेमाकुलांवाणींश्रुत्वासंतुष्टमानसाः ॥ ५७ ॥ निर्भयानिर्जराराजन्नूचुर्दुःखंस्वकीयकम् ॥ देवाऊचुः ॥ नाऽज्ञातंकिंचिदप्यत्रभवत्याऽस्तिजगत्त्रये ॥ ५८ ॥ सर्वज्ञयासर्वसाक्षिरूपिण्यापरमेश्वरि ॥ तारकेणाऽसुरेंद्रेणपीडिताःस्मोदिवानिशम् ॥ ५९ ॥ शिवांगजाद्वधस्तस्यनिर्मितोब्रह्मणाशिवे ॥ शिवांगनातुनैवास्तिजानासित्वंमहेश्वरि ॥ ६० ॥ सर्वज्ञपुरतःकिंवावक्तव्यंपामरैर्जनैः ॥ एतदुद्देशतःप्रोक्तमपरंतर्कयांबिके ॥ ६१ ॥ सर्वदाचरणांभोजेभक्तिःस्यात्तवनिश्चला ॥ प्रार्थनीयमिदंमुख्यमपरंदेहहेतवे ॥ ६२ ॥ इतितेषांवचःश्रुत्वाप्रोवाचपरमेश्वरी ॥ ममशक्तिस्तुयागौरीभविष्यतिहिमालये ॥ ६३ ॥ शिवायसाप्रदेयास्यात्सावःकार्यविधास्यति ॥ भक्तिर्मच्चरणांभोजेभूयाद्युष्माकमादरात् ॥ ६४ ॥ हिमालयोहिमनसामामुपास्तेऽतिभक्तितः ॥ततस्तस्यगृहेजन्ममममप्रियकरंमतम् ॥ ६५ ॥ व्यासउवाच ॥ हिमालयोऽपितच्छ्रुत्वाऽत्यनुग्रहकरंवचः ॥ बाष्पैःसंरुद्धकंठाक्षोमहाराज्ञींवचोऽब्रवीत् ॥ ६६ ॥

एतदुद्देशतइति ॥ इदंयदुक्तंतदुद्देशतोमुख्यत्वेनयास्थितंतदुक्तम् ॥ अपरमन्यत्दुःखमस्माकंयदस्तितत्कियत्पर्यंतंवक्तव्यंतत्त्वमेवसर्वज्ञातर्कयजानीहीत्यर्थः ॥ ६१ ॥ मुख्यमभिलषितंप्रार्थयंतिसर्वदेति ॥ देहहेतवेदेहाभिमाननिमित्तमपरंप्रार्थनीयमित्यर्थः ॥ ६२ ॥ याहिमालयेअधुनाभविष्यतिसाशिवायदेया ॥ साशक्तिर्वःकार्यस्वजन्यपुत्रद्वारातारकासुरवधरूपंकरिष्यतीत्यर्थः ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ननुहिमालयेकिमितिभवत्यावतारोगृह्यतेतत्राह हिमालयोहीति ॥ ६५ ॥ महाराज्ञींसर्वेश्वरींभुवनेश्वरीम् ॥ ६६ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

मद्रूपस्यातुष्टात्वंमद्रूहेवतारंगृह्णासीतिकेवलंमल्लालनार्थमेव वस्तुतस्तुयस्यानुग्रहमिच्छसितंपुरुषंमहत्तरंकुरुषेकेवलंस्वेच्छयैवेत्याह महत्तरमिति ॥ तथाचश्रुतिः ॥ यंकामयेतंतमुग्रंकृणोमितंब्रह्माणं
तमृषिंतंसुमेधामिति ॥ इत्थंयदिनास्तितर्हितत्राह नोचेदिति ॥ क्वत्वमतिदूरामनोवाचामपिअगोचरासच्चिदानंदरूपिणी ॥ ६७ ॥ एतादृश्यास्तवपितृत्वंजनकत्वंममजन्मशतैरनंतजन्मभिरपिअसं
भाव्यंसंभावनाविषयोपिनभवतितत्त्वत्पितृत्वंत्वंददासितस्मात्त्वदिच्छैवकेवलंकारणंनतुममयोग्यतादिकमित्यर्थः ॥ तदेवाह अश्वमेधेति ॥ ६८ ॥ अथस्वभाग्यंवर्णयति अद्यप्रपंचइति ॥ अहोअस्य
हिमालयस्यजगन्माता सुताकन्याऽभवत् ॥ धन्योऽसौभाग्यवानितिप्रपंचेअद्याऽद्यप्रभृतिकीर्तिःस्यादित्यन्वयः ॥ ६९ ॥ पराशक्त्यनुग्रहेणप्रेमपूर्णांतःकरणःस्वमुखेनैवस्वभाग्यंपुनर्वर्णयति य
स्यास्त्विति ॥ कोवास्यात्रकोपीत्यर्थः ॥ ७० ॥ येषांवंशेमादृशोभाग्यवानस्तितेषांकिंस्थानंब्रह्मलोकाद्यपेक्षयाऽधिकंकिंनिर्मितंस्यात्तन्नजानेइतिभावः ॥ ७१ ॥ पुनःप्रार्थयते इदंयथेति ॥ इद
मतिदुर्लभंत्वत्पितृत्वंयथात्वयाकरुणयादत्तंतथेत्यन्वयः ॥ ७२ ॥ त्वमेवाहमिति ॥ तवममचाभेदोयेनस्यात्तादित्यर्थः ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेसप्तमस्कंधेएकत्रिंशोऽ
ध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ पंचाशद्भिरथश्लोकैरात्मतत्त्वनिरूपणम् ॥ करोतिजगदंबासास्वमुखेनेतिचोच्यते ॥ १ ॥ हिमालयंपुरस्कृत्यसर्वान्देवान्देवीवरवस्तूपदेशंकरोति शृण्वंत्विति ॥ व्याहरंत्याःक

महत्तरंतंकुरुषेयस्यानुग्रहमिच्छसि ॥ नोचेत्क्वाहंजडःस्थाणुःक्वत्वंसच्चित्स्वरूपिणी ॥६७॥ असंभाव्यंजन्मशतैस्त्वत्पितृत्वंममाऽनघे॥अश्वमेधादिपुण्यै
र्वापुण्यैर्वातत्समाधिजैः॥६८॥अद्यप्रपंचेकीर्तिःस्याज्जगन्मातासुताऽभवत् ॥ अहोहिमालयस्यास्यधन्योसौभाग्यवानिति ॥ ६९॥ यस्यास्तुजठरेसंतिब्र
ह्मांडानांचकोटयः॥सैवयस्यसुताजाताकोवास्यात्तत्समोभुवि ॥७०॥ नजानेस्मत्पितृणांकिंस्थानंस्यान्निर्मितंपरम् ॥ एतादृशानांवासाययेषांवंशेस्तिमा
दृशः ॥७१॥ इदंयथाचदत्तंमेकृपयाप्रेमपूर्णया ॥सर्ववेदांतसिद्धंचत्वद्रूपंब्रूहिमेतथा॥७२॥ योगंचभक्तिसहितंज्ञानंचश्रुतिसंमतम् ॥ वदस्वपरमेशानित्वमे
वाहंयतोभवेः ॥७३॥ व्यासउवाच ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वाप्रसन्नमुखपंकजा॥वक्तुमारभतांबासारहस्यंश्रुतिगूहितम् ॥७४॥ इतिश्रीदे०भ०सप्तमस्कंधेदेवी
गीतायामेकत्रिंशोऽध्यायः ॥३१॥ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ शृण्वंतुनिर्जराःसर्वेव्याहरंत्यावचोमम॥ यस्यश्रवणमात्रेणमद्रूपत्वंप्रपद्यते ॥१॥ अहमेवाऽऽसपूर्वंतुना
न्यत्किंचिन्नगाधिप॥तदात्मरूपंचित्संवित्परब्रह्मैकनामकम्॥२॥अप्रतर्क्यमनिर्देश्यमनौपम्यमनामयम्॥ तस्यकाचित्स्वतःसिद्धाशक्तिर्मायेतिविश्रुता ३

थयंत्याः ॥ १ ॥ अहमेवेति ॥ पूर्वंतुसृष्टेस्तुपूर्वमहमात्मरूपिण्येवाऽऽसबभूव मत्तोन्यत्किंचिदपिनाससजातीयविजातीयस्वगतभेदशून्यमात्मतत्त्वमेवाऽऽसेत्यर्थः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ आत्मावा
इदमेकएवाग्रआसीन्नान्यत्किंचिदिति ॥ तदात्मरूपमिति ॥ तदेवात्मरूपंचित्संवित्परंब्रह्मैकनामकंभवति ॥ सत्यंज्ञानमनंतंब्रह्मेत्यादिकाजगत्कारणप्रतिपादकश्रुतिषुप्रतिपादिताःशब्दास्तस्यैवात्म
स्वरूपस्यवाचकाःसंतीत्यर्थः ॥२॥ तथाचसर्ववेदप्रतिपाद्यमात्मरूपमेवासेतिसमन्वयाध्यायोक्तःसर्वपदानांब्रह्मण्यात्मरूपेसमन्वयउक्तोवेदितव्यइति कीदृक्तदात्मरूपमस्तीतिचेत्तत्राह ॥ अप्रतर्क्यमि
ति ॥ अनुमानाविषयःश्रुत्यैकसमधिगम्यमित्यर्थः ॥ अनिर्देश्यश्रुत्यापिजातिगुणक्रियासंज्ञाभिर्निर्देष्टुमशक्यमित्यर्थः अनौपम्यमिति ॥ यदितत्सदृशोद्वितीयःपदार्थोजगत्यांस्यात्तदातदुपमानेन
सआत्मोपमेयःस्यान्नतुतदास्तितस्मादनौपम्यम् ॥ अनामयमिति ॥ जायतेवर्धतइत्यादिषड्भावविकारशून्यमित्यर्थः ॥ तेषांविकाराणांदेहोपाधिनिष्ठत्वादस्यचात्मनोदेहाभावात्तद्विकाररहितमनामय
मेवैतदित्यर्थः ॥ एतादृशंनिर्गुणंकथंजगत्कारणमितिचेत्तत्राह तस्येति ॥ काचिदनिर्वचनीयातस्यममात्मरूपस्यस्वतःसिद्धानादिभूताशक्तिरस्ति ॥ यामायेत्यादिपदैःसर्वश्रुतौविश्रुताप्रसिद्धास्तिमा
यांतुप्रकृतिंविद्यान्मायावाएषानारसिंहीत्यादिषु ॥ ३ ॥

॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

ब्रह्मवत्कालत्रयाबाध्यासतीन ब्रह्मज्ञानेनबाध्यत्वरूपविरोधात् ॥ नाऽपिवंध्यापुत्रवदसतीव्यावहारिकसत्तात
साकीदृशीवर्ततेतदाह नसतीति ॥ अत्रविरोधतइत्यावृत्त्यास्थानत्रयेपियोज्यम् ॥ विरुद्धधर्मयोःसत्त्वासत्त्वयोरेकत्रसहावस्थानविरोधादतएतत्त्रयविलक्षणाकाचिदनिर्वचनीयावस्तुभूताऽस्तिसर्वदाअनादिःयावन्मोक्षस्थायिन्यस्ती
त्वविरोधात् ॥ नाप्युभयात्मासत्त्वासत्त्वविशिष्टा ॥ विमूढैरात्मैवदृष्टास्यसत्त्वमसत्त्वंचदर्शयतीति ॥ ४ ॥ तत्रदृष्टांत
त्यर्थः ॥ तथाचतापनीयश्रुतिः ॥ मायाचतमोरूपानुभूतेस्तदेतज्जडंमोहात्मकमनंतंतुच्छामिदंरूपस्यास्यव्यंजिकानित्यानिवृत्ता ॥ एतेनमायाशक्त्यासद्वितीयत्वंब्रह्मणोस्तीतिकथंजगत्सृष्टेःपूर्वंब्रह्मसजातीयविजातीयस्वगतभेदशून्यमितिशंका
माह पावकस्येति ॥ सहजानादिध्रुवायावन्मोक्षस्थायिनीमायाशक्तिर्ममास्तीत्यर्थः ॥ किंचद्वितीयःसत्यपदार्थोनास्तीत्येवैकमेवाद्वितीयंब्रह्मेतिश्रुतेरर्थः ॥ तथाचाऽसत्यामाययासद्वितीयत्वेऽ
परास्ता ॥ शक्तेःशक्तानतिरेकात् ॥ नहिवह्निशक्तिर्वह्नेःपृथक्त्वेनकचित्कदाचिद्दृश्यते ॥ जीवाःकर्माणिकालश्चसर्वेअनादयस्तेचसुषुप्तौयथाप्रतिदिवसंव्यव
पिदोषाभावात् ॥ ५ ॥ नन्वेतादृश्याभुवनेश्वर्यास्तवोच्चनीचजीवसर्जनेवैषम्यनैर्घृण्यदोषआपतेदितिचेत्तत्राह तस्यांकर्माणीति ॥ ६ ॥ तादृशी
हारोलीनोभवतितथासंचरेप्रलयकालेतस्यांमायायामभेदेनलीनाःस्युः ॥ तथाचयथायथायस्यजीवस्यकर्माणिभवंतितथामयाफलंदीयतइतिनममवैषम्यनैर्घृण्यदोषगंधोपीतिभावः ॥ ६ ॥ तादृशी
ममशक्तिजींवकर्मकालविशिष्टातयायुक्ताऽहंनिर्गुणाऽपिबीजात्मतांजगत्कारणतांगताऽस्मीत्याह स्वशक्तेश्चेति ॥ ननुतवशक्तिर्यथात्वांनव्यामोहयतितथाजीवशक्तिरपिजीवंनव्यामोहयेत्तथाच

**नसतीसानाऽसतीसानोभयात्माविरोधतः ॥ एतद्विलक्षणाकाचिद्वस्तुभूताऽस्तिसर्वदा ॥ ४ ॥ पावकस्योष्णतेवेयमुष्णांशोरिवदीधितिः ॥ चंद्रस्यचंद्रि
केवेयंममेयंसहजाध्रुवा ॥ ५ ॥ तस्यांकर्माणिजीवानांजीवाःकालाश्चसंचरे ॥ अभेदेनविलीनाःस्युःसुषुप्तौव्यवहारवत् ॥ ६ ॥ स्वशक्तेश्चसमायोगादहं
बीजात्मतांगता ॥ स्वाधारावरणात्तस्यादोषत्वंचसमागतम् ॥ ७ ॥ चैतन्यस्यसमायोगान्निमित्तत्वंचकथ्यते ॥ प्रपंचपरिणामाच्चसमवायित्वमुच्यते ॥
॥ ८ ॥ केचित्तांतपइत्याहुस्तमःकेचिज्जडंपरे ॥ ज्ञानंमायांप्रधानंचप्रकृतिंशक्तिमप्यजाम् ॥ ९ ॥**

मुक्ताएवजीवाइतिसृष्टिर्निरर्थिकेतिचेत्तत्राह स्वाधारावरणादिति ॥ स्वंमायातस्याधारआत्मातस्यावरणादाच्छादनादस्यामायायादोषत्वमप्यस्तीत्यर्थः ॥ अयंभावः ॥ मायायारूपद्वयंमायाविद्या
त्मकमस्ति मायाचाविद्याचस्वयमेवभवतीतिश्रुतेः ॥ तत्रप्रथमायाममशक्तिर्मायातस्याःस्वाश्रयव्यामोहकारित्वाभावेपिजीवाश्रितविद्यारूपस्यद्वितीयमायास्वरूपस्यस्वाश्रयव्यामोहकारित्वमस्त्ये
वेतितज्जीवमोक्षार्थंसृष्टिःसार्थिकैवेति ॥ ७ ॥ ननुतथापिलोकेकार्यमात्रंप्रत्युपादानकारणनिमित्तकारणयोरपेक्षास्तिघटादिषुदर्शनाज्जगतउत्पादनकर्त्रीत्वंत्वेकैवेतिकथमत्रकारणद्वयसद्भावइतिचे
त्तत्राह चैतन्यस्येति ॥ समायोगान्मायासमागमाच्चैतन्यस्यमायायांप्रतिबिंबितस्यचिदाभासस्यनिमित्तत्वंनिमित्तकारणत्वंकथ्यतइत्यर्थः ॥ प्रपंचेति ॥ प्रपंचरूपेणपरिणामात्समवायित्वमुपादा
नकारणत्वमुच्यतेमायायाइतिशेषः ॥ चिदाभासोनिमित्तकारणंमायोपादानकारणमितिविभागः ॥ अधिष्ठानभूतंशुद्धबिंबभूतंचैतन्यंतुविवर्तोपादानमित्यर्थात्सिद्धम् ॥ ८ ॥ तस्यामायायाःसद्भावप्र
तिपादकानिवचनानिश्रुतिप्रोक्तानिकथयति केचित्तमिति ॥ केचिच्छाखिनस्तांमायांतपइतिवदंतीत्यर्थः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ तपसाचीयतेब्रह्मेतिमुंडके ॥ तमःकेचिदिति तथाचश्रुतिः ॥ नासदासी
न्नोसदासीदित्यादि ॥ तमआसीत्तमसागूढमग्रेइति ॥ तदेतज्जडमितितापनीयेजडत्वमुक्तं सऐक्षत लोकानुसृजाइति श्रुतौज्ञानत्वमुक्तम् ॥ अजामायाप्रधानप्रकृतिशक्तिपरादयःशब्दाःश्वेताश्वतरशा
खायांप्रसिद्धाः ॥ तथाचसर्ववेदसंमतेयंमायेतिभावः ॥ ९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ १० ॥ तदेवाह एवमिति ॥ ननुमायायाजडत्वंमिथ्यात्वंचकुतइतिचेत्तत्राह तस्याइति ॥ तस्यादृश्यत्वात्स्वाधिष्ठानज्ञाननाश्यत्वाच्चजडत्वंमिथ्यात्वंचेत्यर्थः ॥ यद्यद्दृश्यंतत्तज्जडंयथाघटादीत्या
दिव्याप्तेः ॥ स्वाधिष्ठानज्ञाननाश्यत्वंमिथ्यात्वमितिमिथ्यात्वलक्षणात् ॥ ११ ॥ एवंमायायाजडत्वंमिथ्यात्वंचोपपाद्यआत्मनस्तदुभयत्वंनास्तीत्युपपादयाति चैतन्यस्येति ॥ यदिचैतन्यस्यदृश्य
त्वंस्यात्तर्हितज्जडमेवभविष्यति ॥ यद्यद्दृश्यंतत्तज्जडमितिव्याप्तेः ॥ तथाचसर्वस्यजडत्वात्प्रकाशकाभावाज्जगदांध्यप्रसंगस्तस्मान्नतद्दृश्यमित्यर्थः ॥ ननुतस्यदृदृश्यत्वाभावेतदस्तित्वेप्रमाणाभावात्त
दभावएवप्रसज्येतेतिचेत्तत्राह स्वप्रकाशंचेति ॥ यदीदंचैतन्यंपरप्रकाशंस्यात्तर्हिसपरःकेनान्येनप्रकाशितःसोप्यन्यःकेनप्रकाशितइत्यनवस्थास्यात् ॥ नचस्वेनापिस्वंप्रकाशितमेकस्यैवकर्तृत्वकर्मत्व
विरुद्धधर्मद्वयवत्त्वाभावात् ॥ तस्मात् यथादीपःस्वयंप्रकाशःपरप्रकाशकश्चतद्वन्मदीयंचैतन्यमपि ॥ हेपर्वतस्वयंभासमानमन्येषांसूर्यादीनांभासकंविद्धीत्यर्थः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ नतत्रसूर्योनचंद्रता
रकंनेमाविद्युतोभांतिकुतोयमग्निः ॥ तमेवभांतमनुभातिसर्वंतस्यभासासर्वमिदंविभातीति येनसूर्यस्तपतितेजसेद्धइतिच ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ यस्माद्धेतोर्नित्यत्वंसंविद्रूपस्योक्तंतमेवहेतुमुपपाद
यति जाग्रदिति ॥ अवस्थात्रयेपिदृश्यस्यपदार्थजातस्यव्यभिचारोयतस्तत्संविदोव्यभिचाराभावश्चयतस्तस्मात्संविदोनित्यत्वमित्यर्थः ॥ ननुसंविदोपिव्यभिचारोस्तुतत्राह संविदइति ॥ योऽहंजा

विमर्शइतितांप्राहुःशैवशास्त्रविशारदाः ॥ अविद्यामितरेप्राहुर्वेदतत्त्वार्थचिंतकाः ॥ १० ॥ एवंनानाविधानिस्युर्नामानिनिगमादिषु ॥ तस्याजडत्वंदृ
श्यत्वाज्ज्ञाननाशात्ततोसती ॥ ११ ॥ चैतन्यस्यनदृश्यत्वंदृश्यत्वेजडमेवतत् ॥ स्वप्रकाशंचचैतन्यंनपरेणप्रकाशितम् ॥ १२ ॥ अनवस्थादोषसत्त्वा
न्नस्वेनाऽपिप्रकाशितम् ॥ कर्मकर्त्रीविरोधःस्यात्तस्मात्तद्दीपवत्स्वयम् ॥ १३ ॥ प्रकाशमानमन्येषांभासकंविद्धिपर्वत ॥ अतएवचनित्यत्वंसिद्धंसंवित्त
नोर्मम ॥ १४ ॥ जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यादौदृश्यस्यव्यभिचारतः ॥ संविदोव्यभिचारश्चनानुभूतोऽस्तिकर्हिचित् ॥ १५ ॥ यदितस्याऽप्यनुभवस्तर्ह्ययंयेन
साक्षिणा ॥ अनुभूतःसएवाऽत्राशिष्टःसंविद्वपुःपुरा ॥ १६ ॥ अतएवचनित्यत्वंप्रोक्तंसच्छास्त्रकोविदैः ॥ आनंदरूपताचाऽस्याःपरप्रेमास्पदत्वतः ॥१७॥
मानभूवंहिभूयासमितिप्रेमात्मनिस्थितम् ॥ सर्वस्याऽन्यस्यमिथ्यात्वादसंगत्वंस्फुटंमम ॥ १८ ॥

गरितंपश्यामिसएवाहंस्वप्नंपश्यामिसएवाऽहंसुषुप्तंपश्यामीत्यनुभवेयथाऽवस्थात्रयस्याभावोनुभूयतेनतथाकर्हिचित्कदापिसंविदोऽभावोनुभूयतेतस्मादनिच्छतापिसंविदोनित्यत्वमाश्रयणीयमित्यर्थः
॥ १५ ॥ ननुबौद्धैःसंविदोऽप्यभावोनुभूयतेअतएवतेबौद्धायत्सत्तत्क्षणिकमितिव्याप्त्यज्ञानस्याप्यनित्यत्वमिच्छंतीतिचेत्तत्राह यदितस्यापीति ॥ यदितस्यसंविद्रूपाभावस्यानुभवस्तर्हियेनसा
क्षिणातस्यसंविद्रूपस्याऽयमभावोनुभूतःसएवाऽत्रसाक्षीसंविद्वपुर्ज्ञानशरीरोवशिष्टइति ॥ साक्षिज्ञानंनित्यमेवसर्वैरंगीकर्तव्यमित्यर्थः ॥ १६ ॥ तत्रशास्त्रविदनुभवंप्रमाणयाति अतएवेति ॥ अधुना
त्मनःसुखरूपत्वमुपपादयाति ॥ आनंदरूपतेति अस्याःसंविदोयतः परप्रेमास्पदत्वमनुभूयतेतस्मादस्याः संविदआनंदरूपतासुखरूपताऽस्तीत्यर्थः ॥ नह्यसुखंपरप्रेमास्पदंभवतीति ॥ तदुक्तंसूत
संहितायाम् ॥ असुखस्यनहिप्रेमास्पदत्वंपरिदृश्यते ॥ १७ ॥ तत्रानुभवंदर्शयति मानभूवंहीति ॥ हियतोऽहंमाभूवमितिन ॥ किंतुभूयासमेवेति ॥ प्रेमसर्वलोकस्यात्मनिस्थितमस्ति ॥ नह्येतदा
त्मनः सुखरूपत्वाभावेसंभवति ॥ तस्मात्प्राणिमात्रस्याऽनुभवादानंदात्मतासंविदोऽस्त्येवेत्यर्थः ॥ आत्मनोऽसंगत्वमुपपादयाति सर्वस्येति ॥ सर्वप्रपंचस्यमायानिर्मितत्वेनमिथ्यात्वात् मिथ्यापदार्थ
स्यसर्पादेरज्ज्वादिस्वसंबंधइवात्मनोपिमिथ्याप्रपंचेनासंबंधादसंगत्वंस्पष्टमेवेत्यर्थः ॥ १८ ॥

सर्वस्यपरिच्छेदकस्यमिथ्यात्वादेवात्मनः परिच्छेदोऽपिनास्तीत्याह अपरिच्छिन्नतेति ॥ अतएवसर्वस्यमिथ्यात्वादेवममात्मरूपिण्याअपरिच्छिन्नताऽपिमतेत्यर्थः ॥ अत्रकेचिज्ज्ञानस्वरूपोनात्मार्कि
त्वात्मनोधर्मोज्ञानमितिवदंतितन्मतंखंडयति तच्चज्ञानमिति ॥ यदिज्ञानमात्मधर्मः स्यात्तदात्मनोजडत्वापत्तिः ॥ ज्ञानातिरिक्तस्यजडत्वात्तस्माज्ज्ञानंनात्मनोधर्मइत्यर्थः ॥ १९ ॥ किंचज्ञानस्यज
डशेषत्वंघटादिष्वदर्शनान्नकुत्रापिदृष्टंनचसंभवति ॥ तमःप्रकाशयोस्तयोर्धर्मधर्मित्वमित्यर्थः ॥ नन्वात्मानजडः किंतुचिद्रूपएवेति तद्धर्मत्वंज्ञानस्यसंभवतीतिचेत्तत्राह चिद्धर्मत्वमिति ॥ उभ
योश्चितोरेकत्वादात्मनोज्ञानस्यचचिद्रूपस्यनधर्मिधर्मभावःसंभवतीत्यर्थः ॥ भेदेहिसतिधर्मधर्मिभावः ॥ यदिपुनर्ज्ञानमात्मनश्चिद्रूपाद्भिन्नंस्वीक्रियते तर्हितज्ज्ञानंचितोभिन्नमचिदेवस्यादिति ॥ तदु
क्तंसूतसंहितायांयज्ञवैभवखंडे ॥ चितोऽन्यशेषताभावाच्चितोचिच्छेषतानहि ॥ शरावादिपदार्थानांचेतनत्वप्रसक्तितः ॥ चिच्छेषत्वंचनास्त्येवचितश्चिन्नहिभिद्यते ॥ भिद्यतेचेदचिच्चित्स्याच्चितोचित्त्वं
विरुध्यते ॥ तथाचिच्चेतनस्यापिनशेषत्वमवाप्नुयात् ॥ शेषत्वेसतितत्सिद्धिस्तत्सिद्धौशेषताचितः ॥ अतोन्यशेषतालोकेचितोभ्रांत्याप्रतीयतइति ॥ २० ॥ उपसंहरति तस्मादिति ॥ तस्मादात्माज्ञानरूपएवे
त्यर्थः ॥ २१ ॥ इत्थंसृष्टेःपूर्वंस्वशक्तिकस्यात्मरूपस्यस्थितिमुक्त्वाऽनंतरंतस्मादात्मनःसृष्टिमाह सपुनरिति ॥ सआत्मापुनःकामइच्छाकर्मादृष्टमनेकविधम् ॥ आदिनाजीवास्तद्युक्तायामायाश

अपरिच्छिन्नताप्येवमतएवमताम म ॥ तच्चज्ञानंनात्मधर्मोधर्मत्वेजडतात्मनः ॥ १९ ॥ ज्ञानस्यजडशेषत्वंनदृष्टंनचसंभवि ॥ चिद्धर्मत्वंतथानास्तिचित
श्चिन्नहिभिद्यते ॥ २० ॥ तस्मादात्माज्ञानरूपःसुखरूपश्चसर्वदा ॥ सत्यःपूर्णोप्यसंगश्चद्वैतजालविवर्जितः ॥ २१ ॥ सपुनःकामकर्मादियुक्तयास्वीय
मायया ॥ पूर्वानुभूतसंस्कारात्कालकर्मविपाकतः ॥ २२ ॥ अविवेकाच्चतत्त्वस्यसिसृक्षावान्प्रजायते ॥ अबुद्धिपूर्वःसर्गोऽयंकथितस्तेनगाधिप ॥ २३ ॥
एतद्धियन्मयाप्रोक्तंममरूपमलौकिकम् ॥ अव्याकृतंतदव्यक्तंमायाशबलमित्यपि ॥ २४ ॥ प्रोच्यतेसर्वशास्त्रेषुसर्वकारणकारणम् ॥ तत्त्वानामादिभूतं
चसच्चिदानंदविग्रहम् ॥ २५ ॥ सर्वकर्मघनीभूतमिच्छाज्ञानक्रियाश्रयम् ॥ ह्रींकारमंत्रवाच्यंतदादितत्त्वंतदुच्यते ॥ २६ ॥

क्तिस्तया ॥ पूर्वयोजगतोऽनुभवस्तज्जन्योयः संस्कारस्तस्माद्धेतोःकालेनकृतोयःकर्मणांविपाकोनामपरिपाकः ॥ फलदानायोन्मुखरूपस्तस्माच्चहेतोरित्यर्थः ॥ २२ ॥ तत्त्वस्यचतुर्विंशतितत्त्वात्मक
स्याऽविवेकाच्चतस्यतत्त्वस्यपृथक्करणार्थमितितात्पर्यम् ॥ सिसृक्षावान्सर्जनेच्छावाञ्जायतइत्यर्थः ॥ यथाबीजमुच्छूनंभवतितथैवपरमात्मापिकालकर्मसंस्कारवशात्तत्तत्प्राणितत्तत्कर्मफलभोगसमयेप्राप्ते
जगत्सर्जनेच्छावान्भवतियथाचसुप्तःपुरुषःपूर्वसंस्कारवशेनजागर्ति तद्वत्परमात्मापिप्रलयरूपस्वापावस्थातोजागर्ति ॥ प्रलयोहिपरमेश्वरस्यस्वापः ॥ अबुद्धिपूर्वइति ॥ साचेयंस्वापाज्जागरणरूपाव
स्थानबुद्धिकृता ॥ तदानींबुद्धेरभावात् ॥ किंतुप्राणिकर्मसंस्कारकृतेति ॥ अयंयःसर्गोजागरणरूपस्योत्पत्तिः सबुद्धिकृतोज्ञेयः संस्कारकृतोज्ञेयइत्यर्थः ॥ २३ ॥ एतत्स्वरूपस्यसर्वोत्तमत्वमाह
एतद्धियदिति ॥ ममसुख्यमलौकिकंलोकातीतंरूपमित्यर्थः ॥ तस्यनामांतराणिवेदोक्तान्याह अव्याकृतमिति ॥ २४ ॥ २५ ॥ सर्वप्राणिनांकर्माणिघनीभूतानियस्मिन्सर्वकर्मसाक्षीत्यर्थः ॥
इच्छाज्ञानक्रियाश्रयमिति ॥ तथाचश्रुतिःश्वेताश्वतरे ॥ नतस्यकार्यंकरणंचविद्यतेनतत्समश्चाभ्यधिकश्चदृश्यते ॥ परास्यशक्तिर्विविधैवश्रूयतेस्वाभाविकीज्ञानबलक्रियाचेति ॥ पुराणांतरेपि ॥
इच्छाज्ञानंक्रियाचैवरौद्रीब्राह्मीतुवैष्णवी ॥ त्रिधाशक्तिःस्थितायत्रतत्परं ज्योतिरोमिति ॥ ह्रींकारमंत्रस्येदमेवतत्त्वंवाच्यमित्याह ह्रींकारेति ॥ २६ ॥

एवमादितत्त्वस्यस्वस्यमहिमानमुपवर्ण्यतस्मादादितत्त्वात्ह्रींकारवाच्यादात्मनआकाशःसंभूतइत्यादिक्रमेणाऽपंचीकृतभूतसृष्टिमाह तस्मादाकाशइति॥अपंचीकृतआकाशउत्पन्नइत्यर्थः ॥२७॥२८॥
॥ २९ ॥ अधुनालिंगदेहोत्पत्तिमाह तेभ्यइति ॥ तेभ्यःसूक्ष्मभूतेभ्योमहद्व्यापकंसूत्रमभवत् यत्सूत्रंलिंगमितिपरिचक्षते लिंगशब्देनोच्यतइत्यर्थः ॥ तेभ्योभूतेभ्योवक्ष्यमाणक्रमेणलिंगदेहउत्पन्नइ
त्यर्थः ॥ ३० ॥ तत्रसूत्रशब्देनवायुर्गृह्यते ॥ वायुर्वैसूत्रंवायुनावैसूत्रेणसर्वाणिभूतानिसंदब्धानीतिश्रुतेः ॥ तत्सूत्रंसर्वात्मकंसर्वप्राणात्मकंभवति ॥ तत्सूत्रंपरमात्मनः सूक्ष्मदेहइत्यर्थः ॥ यत्पूर्वम
व्यक्तमित्युक्तंतत्परमात्मनः कारणदेहइत्याह अव्यक्तंकारणोदेहइति ॥ ३१ ॥ यस्मिन्जगद्बीजरूपंस्थितंयस्माच्चलिंगदेहोद्भवस्तदव्यक्तमितिपूर्वेणान्वयः ॥ इत्थंपरमात्मनःसकाशादपंचीकृत
भूतोत्पत्तिमुक्त्वामध्येकारणलिंगदेहस्वरूपंसूक्ष्मंसूक्ष्मभूतोत्पत्तिप्रसंगेनोक्त्वाऽथपंचीकृतभूतोत्पत्तिमाह ततःस्थूलानीति॥ ततोपंचीकृतभूतोत्पत्त्यनंतरमित्यर्थः॥ ३२॥ पंचीकरणप्रकारमेवाहपूर्वोक्ता

तस्मादाकाशउत्पन्नःशब्दतन्मात्ररूपकः॥भवेत्स्पर्शात्मकोवायुस्तेजोरूपात्मकंपुनः ॥२७॥ जलंरसात्मकंपश्चात्ततोगंधात्मिकाधरा ॥ शब्दैकगुणआ
काशोवायुःस्पर्शरवान्वितः ॥ २८ ॥ शब्दस्पर्शरूपगुणंतेजइत्युच्यतेबुधैः ॥ शब्दस्पर्शरूपरसैरापोवेदगुणाःस्मृताः ॥ २९ ॥ शब्दस्पर्शरूपरसगंधैः
पंचगुणाधरा ॥ तेभ्योऽभवन्महत्सूत्रंयल्लिंगंपरिचक्षते ॥ ३० ॥ सर्वात्मकंतत्संप्रोक्तंसूक्ष्मदेहोऽयमात्मनः ॥ अव्यक्तंकारणोदेहःसचोक्तःपूर्वमेवहि ॥
॥ ३१ ॥ यस्मिञ्जगद्बीजरूपंस्थितंलिंगोद्भवोयतः ॥ ततःस्थूलानिभूतानिपंचीकरणमार्गतः ॥ ३२ ॥ पंचसंख्यानिजायंतेतत्प्रकारस्त्वथोच्यते ॥ पू
र्वोक्तानिचभूतानिप्रत्येकंविभजेद्द्विधा॥३३॥ एकैकंभागमेकस्यचतुर्धाविभजेद्द्विरे ॥ स्वस्वेतरद्वितीयांशेयोजनात्पंचपंचते ॥३४॥ तत्कार्यंचविराड्देहः
स्थूलदेहोऽयमात्मनः ॥ पंचभूतस्थसत्त्वांशैःश्रोत्रादीनांसमुद्भवः ॥ ३५ ॥ ज्ञानेंद्रियाणांराजेंद्रप्रत्येकंमिलितैस्तुतैः॥अंतःकरणमेकंस्याद्वृत्तिभेदाच्चतु
र्विधम् ॥ ३६ ॥ यदातुसंकल्पविकल्पकृत्यंतदाभवेत्तन्मनइत्यभिख्यम् ॥ स्याद्बुद्धिसंज्ञंचयदाप्रवेत्तिसुनिश्चितंसंशयहीनरूपम् ॥ ३७ ॥ अनुसंधान
रूपंतच्चित्तंचपरिकीर्तितम् ॥ अहंकृत्यात्मवृत्त्यातुतदहंकारतांगतम् ॥ ३८ ॥

नीति ॥यान्यपंचीकृतभूतानिपूर्वमुक्तानितन्मध्येएकैकंभूतंद्विधाविभजेत्तत्राप्येकैकभूतस्ययोर्धोभागस्तंचतुर्धाविभजेत् ॥ विभज्यस्वस्मात्स्वस्मादितरद्यद्द्वंतंतस्ययोद्वितीयोंशोर्धभागात्मकस्तस्मिन्योज
नात्तेसर्वेपंचपदार्थाःपंचावयवाभवंतीत्यर्थः ॥३३॥ ३४॥एवंपंचीकृतभूतानांयत्कार्यंतत्कार्यंविराड्देहोभवतीत्यर्थः॥सविराड्देहःपरमेश्वरस्यस्थूलदेहोभवतीत्याह स्थूलदेहोयमात्मनइति॥ आत्मनोम
मेत्यर्थः ॥ अथेंद्रियांतःकरणप्राणानांपूर्वोक्तलिंगदेहांतर्गतानामुत्पत्तिमाह पंचभूतस्थेति ॥ पंचभूतानांयेसत्त्वांशास्तैःप्रत्येकंज्ञानेंद्रियाणिपंचभवंति ॥ ३५ ॥ मिलितैःसत्त्वांशैरंतःकरणंभवतीत्याह
मिलितैरिति॥३६॥ वृत्तिभेदस्वरूपमाह यदात्विति ॥ संकल्पविकल्पकृत्यंयदांतःकरणंकरोतितदातदंतःकरणंमनइत्यभिख्यंमनःसंज्ञकंभवतीत्यर्थः ॥ यदासंशयहीनंयथास्यात्तथासुनिश्चितंवस्तु
तदंतःकरणंप्रवेत्तितदातद्बुद्धिसंज्ञकंभवतीत्यर्थः ॥ ३७ ॥ यदानुसंधानवृत्तिर्भवतितदांतःकरणस्यचित्तमितिसंज्ञेत्यर्थः ॥ अहंकृत्यात्मवृत्त्येति ॥ आत्मशब्दःस्वरूपपरः ॥ अहंकृतिस्वरूपवृत्त्यातु
तदंतःकरणमहंकारतांगतमहंकारसंज्ञांलभतइत्यर्थः ॥ ३८ ॥

अथकर्मेंद्रियाणामुत्पत्तिमाह तेषामिति ॥ तेषांपंचभूतानांप्रत्येकंरजोंशैः कर्मेंद्रियाणिपंचोत्पद्यंते ॥ तैर्मिलितैस्तुरजोंशैः प्राणापानादिपंचवृत्त्यात्मकःप्राणोभवतीत्यर्थः ॥ ३९ ॥ तेषांवायूनांवृत्तिभे
दात्तेषांस्थानानिनामानिचाह हृदिप्राणइति ॥ ४० ॥ अधुनापूर्वोक्तलिंगदेहस्ययावत्स्वरूपमुच्यतेज्ञानेंद्रियाणीति ॥ धियाचसहितंमनइति मनोबुद्धिश्चेत्यर्थः ॥ ४१ ॥ एतत्सप्तदशावयवकंसू
क्ष्मशरीरंममभवति यल्लिंगसंज्ञकंभवतितदित्याह एतत्सूक्ष्ममिति ॥ इत्थंदेहत्रयस्वरूपमुक्त्वाजीवेश्वरविभागकारणमाह॥तत्रयाप्रकृतिरिति ॥ तत्रैकाशुद्धसत्त्वाभिधानासामायाद्वितीयामलिनसत्त्वप्र
धानासाऽविद्येतिमायाविद्ययोर्भेदः ॥ ४२ ॥ तत्रयास्वाश्रयंरक्षेन्नावृणुयात्सामायेतिनिगद्यते ॥ ४३ ॥ तस्यामिति ॥ तस्यांस्वाश्रयाव्यामोहकारिण्यांशुद्धसत्त्वप्रधानायांमायायामीशितुःपरमा
त्मनोयत्प्रतिबिंबंपततितत्प्रतिबिंबमीश्वरः ॥ समाख्यातःसचेश्वरः स्वाश्रयंव्यापकंब्रह्मतज्ज्ञानवान्भवति ॥ माययातदाधारब्रह्मणोऽनावरणात् ॥ ४४ ॥ किंचतस्यव्यापकत्वात्तत्रापितज्ज्ञा
नस्यावरणाभावात्ससर्वज्ञोभवति ॥ अचिंत्यमायाशक्तिमत्त्वात्सर्वकर्ताचसर्वानुग्रहकर्ताचभवतीत्यर्थः ॥ अविद्यायामिति ॥ मलिनसत्त्वप्रधानायामविद्यायांयत्प्रतिबिंबंतज्जीवसंज्ञंभवतीत्युत्तरेणान्व

तेषांरजोंशैर्जातानिक्रमात्कर्मेंद्रियाणिच ॥ प्रत्येकंमिलितैस्तैस्तुप्राणोभवतिपंचधा ॥ ३९ ॥ हृदिप्राणोगुदेपानोनाभिस्थस्तुसमानकः ॥ कंठदेशेप्युदा
नःस्याद्व्यानःसर्वशरीरगः ॥ ४० ॥ ज्ञानेंद्रियाणिपंचैवपंचकर्मेंद्रियाणिच ॥ प्राणादिपंचकंचैवधियाचसहितंमनः ॥ ४१ ॥ एतत्सूक्ष्मशरीरंस्यान्मम
लिंगंयदुच्यते ॥ तत्रयाप्रकृतिःप्रोक्तासाराजन्द्विविधास्मृता ॥ ४२ ॥ सत्त्वात्मिकातुमायास्यादविद्यागुणमिश्रिता ॥ स्वाश्रयंयातुसंरक्षेत्सामायेतिनि
गद्यते ॥ ४३ ॥ तस्यांयत्प्रतिबिंबंस्याद्बिंबभूतस्यचेशितुः ॥ सईश्वरःसमाख्यातःस्वाश्रयज्ञानवान्परः ॥ ४४ ॥ सर्वज्ञःसर्वकर्ताचसर्वानुग्रहकारकः ॥
अविद्यायांतुयत्किंचित्प्रतिबिंबंनगाधिप ॥ ४५ ॥ तदेवजीवसंज्ञंस्यात्सर्वदुःखाश्रयंपुनः ॥ द्वयोरपीहसंप्रोक्तंदेहत्रयमविद्यया ॥ ४६ ॥ देहत्रयाभि
मानाच्चाप्यभून्नामत्रयंपुनः ॥ प्राज्ञस्तुकारणात्मास्यात्सूक्ष्मदेहीतुतैजसः ॥ ४७ ॥ स्थूलदेहीतुविश्वाख्यस्त्रिविधःपरिकीर्तितः ॥ एवमीशोपिसंप्रोक्तई
शसूत्रविराट्पदैः ॥ ४८ ॥ प्रथमोव्यष्टिरूपस्तुसमष्ट्यात्मापरःस्मृतः ॥ सहिसर्वेश्वरःसाक्षाज्जीवानुग्रहकाम्यया ॥ ४९ ॥ करोतिविविधंविश्वंनाना
भोगाश्रयंपुनः ॥ मच्छक्तिप्रेरितोनित्यंमयिराजन्प्रकल्पितः ॥ ५० ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेसप्तमस्कंधेदेवीगीतायांद्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥

यः ॥ ४५ ॥ तज्जीवसंज्ञंमलिनसत्त्वप्रधानाविद्ययातदाश्रयस्यस्वरूपभूतानंदस्यावरणात्सर्वदुःखाश्रयमसर्वज्ञमव्यापकंचभवतीत्यर्थः ॥ द्वयोरपीति ॥ द्वयोरपीश्वरजीवयोर्देहत्रयंपूर्वोक्तंभवति ॥
ईश्वरस्यावरणाभावेपिविक्षेपस्यसत्त्वात् ॥ अत्राऽविद्ययेत्यनेनमायाविद्ययोरुभयोरपिग्रहणम् ॥ ४६ ॥ देहत्रयाभिमानेति ॥ उभयोरपिदेहत्रयाभिमानान्नामत्रयंभवतीत्यर्थः ॥ तत्रजीवस्यनामत्र
यंवदति प्राज्ञस्त्विति ॥ कारणदेहाभिमानी यःसप्राज्ञःसूक्ष्मदेहाभिमानीतुतैजसः॥ ४७॥ स्थूलदेहीति ॥ स्थूलदेहाभिमानीतुविश्वसंज्ञकइत्यर्थः ॥ एवमीश्वरोपिदेहत्रयाभिमानादीशसूत्रविराट्पदैःसंप्रो
क्तःकथितइत्यर्थः ॥४८॥ प्रथमइति ॥ प्रथमोजीवोव्यष्टिरूपोव्यष्टिदेहत्रयाभिमानीत्यर्थः ॥ परईश्वरस्तुसमष्टिदेहाभिमानीत्यर्थः ॥ ईश्वरस्यमहिमानंवर्णयाति सहिसर्वेश्वरइति ॥ तस्यस्वानुभवा
नंदेनानिरंतरंनित्यतृप्तत्वेपिकेवलंजीवानुग्रहकाम्ययाजीवानांमोक्षोभवत्वितीच्छयानानाविधंविश्वंनानाभोगाश्रयंरचयतीतिकरुणासमुद्रईश्वरइत्यर्थः ॥ ४९ ॥ सोपीति ॥ हेराजन्सोपीश्वरोमम
ब्रह्मरूपिण्यायामायाशक्तिस्तयाप्रेरितएवसर्वंकरोति यतःसईश्वरोमयिब्रह्मरूपिण्यांरज्जुसर्पवदेवकल्पितस्ततोमच्छक्त्यधीनएवेत्यर्थः ॥ ५० ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेसप्तमस्कंधेदेवीगीतायां
द्वात्रिंशोध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ छ ॥

पंचांशन्महापचैरपवादपुरःसरम् ॥ महाघोरंविश्वरूपंदर्शितंचेतिकथ्यते ॥ १ ॥ इत्थमध्यारोपमुक्त्वापवादमाह मन्मायेति ॥ हेपर्वत ययामन्मायाशक्त्याचरांचरंसर्वंजगत्कृतंसापिमायामत्तो मत्स्वरूपात्पृथङ्नास्ति तस्यामयिकल्पितत्वेनमिथ्यात्वात् ॥ मिथ्यापदार्थस्यचाऽधिष्ठानसत्तातिरिक्तसत्ताभावात् ॥ तस्मादहमेवाऽस्मिपरमार्थतोनान्यत्किंचिद्वस्त्वंतरमस्तीत्यर्थः ॥ १ ॥ ननुस र्वथाद्वैताभावेजगत्कथंभासतेइतिचेत्तत्राह व्यवहारेति ॥ अनाद्यविद्याभ्रांतानांयोव्यवहारस्तद्दृशातदृष्ट्यामायाविद्येतिविश्रुताभवति ॥ तत्त्वदृष्ट्यातुब्रह्मदृष्ट्यातुसानैवास्ति किंतुतत्त्वमेवकेवलम स्तीत्यर्थः ॥ नहिभ्रांतदृष्ट्यारज्जुसर्पवत्कारणाज्ञानसत्त्वेपिरज्जुदृष्ट्याकिंचिदपितद्वर्ततइतिभावः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ननिरोधोनचोत्पत्तिर्नबद्धोनचसाधकः ॥ नमुमुक्षुर्नवैमुक्तइत्येषापरमार्थतेति ॥ तापनीयेच असत्त्वमरजस्कमतमस्कममायमितिब्रह्मवर्णितम् ॥ २ ॥ ननुयदिप्रपंचोमिथ्यातर्हितदंतःपातीजीवोपिमिथ्येतिवक्तव्यम् तथाचजीवस्यमिथ्यात्वेमोक्षदशायांतस्यावस्थानाभावेनस्वन शार्थकदापिजीवोनयत्नंकुर्यादितिमोक्षशास्त्रंव्यर्थमेवेतिचेत्तत्राह साहमिति ॥ हेगिरेमायाचाविद्याकर्माणिचतत्तत्प्राणिनांआदिनानानासंस्काराश्चतैःसहिताऽहमेवकूटस्थब्रह्मरूपासर्वंजगत्प्रथमतः सृष्ट्वातदंतस्तन्मध्येघटेआकाशवदादर्शेप्रतिबिंबवद्वाचिदाभासरूपेणप्रविशामि ॥ तत्रापिप्राणपुरःसराप्राणमग्रतःकृत्वाप्रविशामि ॥ ३ ॥ किमर्थमितिचेत्तत्राह लोकांतरगतिरिति ॥ यद्यहंप्राणं

देव्युवाच ॥ मन्मायाशक्तिसंक्लृप्तंजगत्सर्वंचराचरम् ॥ सापिमत्तःपृथङ्मायानास्त्येवपरमार्थतः ॥ १ ॥ व्यवहारदृशासेयंविद्यामायेतिविश्रुता ॥ तत्त्वदृष्ट्यातुनास्त्येवतत्त्वमेवास्तिकेवलम् ॥ २ ॥ साऽहंसर्वंजगत्सृष्ट्वातदंतःप्रविशाम्यहम् ॥ मायाकर्मादिसहितागिरेप्राणपुरःसरा ॥ ३ ॥ लोकांतरगतिर्नो चेत्कथंस्यादितिहेतुना ॥ यथायथाभवंत्येवमायाभेदास्तथातथा ॥ ४ ॥ उपाधिभेदाद्भिन्नाऽहंघटाकाशादयोयथा ॥ उच्चनीचादिवस्तूनिभासयन्भा स्करःसदा ॥ ५ ॥ नदुष्यतितथैवाऽहंदोषैर्लिप्ताकदापिन ॥ मयिबुद्ध्यादिकर्तृत्वमध्यस्यैवाऽपरेजनाः ॥ ६ ॥

पुरःसरंकृत्वाप्राणाभिमानंकृत्वानप्रवेक्ष्यामितर्हिमम व्यापकत्वाल्लोकांतरगमनादिकंजननमरणादिव्यवहारश्चकथंस्यात् नहिव्यापकस्यगमनागमनंदेहसंबंधोदेहत्यागश्चसंभवति इतिहेतुनातात्सिद्ध्यर्थं प्राणपुरःसरंप्रविशामि ॥ तस्मिंश्चप्राणेस्वीकृतेसतितस्यदेहांतरप्रवेशेजन्मतत्त्यागेमरणंतथैवलोकांतरगतिश्चेतिसर्वंसिध्यतीति ॥ अयंभावः ॥ नकेवलंजीवत्वंचिदाभासस्यैव येनपूर्वोक्तंदूषणं भवेत् ॥ किंतर्हिअहंकूटस्थरूपिणीतथांतःकरणंतदाश्रयभूताविद्याचिदाभासश्चेतिचतुष्टयंमिलित्वाजीवत्वम् ॥ यथाचज्ञानेनविद्यांतःकरणचिदाभासानांनाशेपिकूटस्थब्रह्मांशस्यमुक्तावशेषान्नजी वस्यमोक्षार्थमप्रवृत्तिर्नवामोक्षशास्त्रानर्थक्यमिति॥ ननुतर्हितवैकत्वाज्जीवस्याप्येकत्वंस्यादितिचेत्तत्राह तथायथेति ॥ यथाव्यारूपईयतेयुक्ताह्यस्यहरयःशतादशत्येयंवैहरयइति ॥ ४ ॥ ननुतर्हि एकएकएवाकाशोघटाद्युपाधिभेदेनयथाभिद्यते तथाविधानेकत्वस्वीकारेणाऽविद्यानामंतःकरणानांचभेदात्कूटस्थोपिभिद्यतइतिजीवबहुत्वमप्युपपन्नमेवेत्यर्थः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ इंद्रोमायाभिःपुरु तवजगदंतःपातित्वेनतद्दोषेणदुष्टत्वमपिस्यात्तत्राह उच्चनीचादिवस्तूनीति ॥ यथासूर्यःसर्वाण्युच्चनीचादिवस्तूनिभासयन्नपिनदुष्येत तथैवाऽहंकदापिदोषैर्दुष्टानास्मीत्यर्थः ॥ ५ ॥ ननुसूर्यः साक्षिभूतोनदुष्यतीतियुक्तम् ॥ त्वंतुसकलकार्यकर्त्रीतिकर्तुर्दोषलेपोभविष्यत्येवेतिचेत्तत्राह मयिबुद्ध्यादीति ॥ विमूढाबुद्ध्यादिनिष्ठंकर्तृत्वमविवेकेनमय्यात्मन्यध्यस्यैवात्माकर्तेतिवदतिनसुबुद्ध्यो विवेकिनः ॥ तथाचसूर्यवदहमपिसाक्षिण्येवनकर्त्रीतिभावः ॥ ६ ॥

अज्ञानभेदाज्जीवसिद्धिर्मायाभेदादीश्व
अज्ञानभेदतइति॥जीवबहुत्ववदीश्वरमूर्तिबहुत्वमपिमायायाभेदान्मायाकल्पितब्रह्मविष्ण्वाद्याकारभेदाद्भवतीतिजीवेश्वरसिद्धिमुपसंहराति जीवेश्वरविभागश्चेति ॥ १०॥ हेधराधरपर्वतगुणानांयेवासनाभेदाःसा
रसिद्धिरित्यर्थः ॥७॥ तत्रदृष्टांतमाह घटाकाशेति ॥८॥ ईश्वरबहुत्वंब्रह्मविष्ण्वादिरूपेश्वरबहुत्वमित्यर्थः ॥९॥ जीवभेदहेतुंविशदयति देहेंद्रियादीति ॥ ११ ॥ यतएकमेवचैत
त्त्विकाराजसास्तामसाश्चतैर्भेदितायामायासापरभेदस्यब्रह्मविष्ण्वादीश्वरभेदस्यहेतुर्नान्यइत्यर्थः ॥ इदंसूतसंहितांतर्गतसूतगीतायांस्पष्टम् व्याख्यातंचतत्रमाधवाचार्यैः ॥

अज्ञानभेदतस्तद्वन्मायायाभेदतस्तथा ॥ ७ ॥ जीवेश्वरविभागश्चकल्पितोमाययैवतु ॥ घटाकाशमहाकाश
वदंतिचाऽऽत्माकर्मैतिविमूढानसुबुद्धयः ॥ अज्ञानभेदतस्तद्वन्मायायाभेदतस्तथा ॥ ७ ॥ जीवेश्वरविभागश्चकल्पितोमाययैवतु ॥ घटाकाशमहाकाश
विभागःकल्पितोयथा ॥ ८ ॥ तथैवकल्पितोभेदोजीवात्मपरमात्मनोः ॥ यथाजीवबहुत्वंचमाययैवनचस्वतः ॥ ९ ॥ तथेश्वरबहुत्वंचमाययानस्वभा
वतः ॥ देहेंद्रियादिसंघातवासनाभेदभेदिता ॥ १० ॥ अविद्याजीवभेदस्यहेतुर्नान्यःप्रकीर्तितः ॥ गुणानांवासनाभेदभेदितायाधराधर ॥ ११ ॥ माया
सापरभेदस्यहेतुर्नान्यःकदाचन ॥ मयिसर्वमिदंप्रोतमोतंचधरणीधर ॥ १२ ॥ ईश्वरोऽहंचसूत्रात्माविराडात्माऽहमस्मिच ॥ ब्रह्माऽहंविष्णुरुद्रौचगौरी
ब्राह्मीचवैष्णवी ॥ १३ ॥ सूर्योऽहंतारकाश्चाऽहंतारकेशस्तथाऽस्म्यहम् ॥ पशुपक्षिस्वरूपाऽहंचांडालोऽहचतस्करः ॥ १४ ॥ व्याधोऽहंक्रूरकर्माऽहंस
त्कर्माऽहंमहाजनः ॥ स्त्रीपुन्नपुंसकाकारोऽप्यहमेवनसंशयः ॥ १५ ॥ यच्चकिंचित्क्वचिद्वस्तुदृश्यतेश्रूयतेऽपिवा ॥ अंतर्बहिश्चतत्सर्वंव्याप्याऽहंसर्वदा
स्थिता॥ १६ ॥नतदस्तिमयात्यक्तंवस्तुकिंचिच्चराचरम् ॥ यद्यस्तिचेत्तच्छून्यंस्याद्वंध्यापुत्रोपमंहितत् ॥१७॥ रज्जुर्यथासर्पमालाभेदैरेकाविभातिहि॥
तथैवेशादिरूपेणभाम्यहंनात्रसंशयः ॥१८॥ अधिष्ठानातिरेकेणकल्पितंतन्नभासते॥ तस्मान्मत्सत्तयैवैतत्सत्तावन्नान्यथाभवेत्॥१९॥हिमालयउवाच ॥
यथावदसिदेवेशिसमष्ट्यात्मवपुस्त्विदम् ॥ तथैवद्रष्टुमिच्छामियदिदेविकृपामयि ॥ २०॥ व्यासउवाच ॥इतितस्यवचःश्रुत्वासर्वेदेवाःसविष्णवः॥ ननं
दुर्मुदितात्मानःपूजयंतश्चतद्वचः ॥२१॥अथदेवमतंज्ञात्वाभक्तकामदुघाशिवा ॥ अदर्शयन्निजंरूपंभक्तकामप्रपूरिणी ॥२२॥ अपश्यंस्तेमहादेव्याविराड्रू
पंपरात्परम्॥ द्यौर्मस्तकंभवेद्यस्यचंद्रसूर्यौचचक्षुषी॥ २३ ॥ दिशःश्रोत्रेवचोवेदाःप्राणोवायुःप्रकीर्तितः ॥ विश्वंहृदयमित्याहुःपृथिवीजघनंस्मृतम्॥२४॥

न्यंसर्वात्मकंततोऽहंसर्वात्मिकास्मीत्याह मयीति ॥ ओतंप्रोतंग्रथितमित्यर्थः ॥१२॥ ईश्वरःकारणदेहाभिमानी॥लिंगदेहाभिमानीसूत्रात्माहिरण्यगर्भः ॥ विराट्स्थूलदेहाभिमानी ॥१३॥१४॥१५॥
॥ १६ ॥ शून्यंस्यादिति ॥ मयासद्रूपयात्यक्तंशून्यमसदेवस्यादित्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ अधिष्ठानातिरेकेणेति ॥ अधिष्ठानसत्तातिरेकेणेत्यर्थः ॥ यतएतत्कल्पितंजगत्तस्मान्मत्सत्तयैवसत्तावद्भ
वेन्नान्यथेत्यर्थः ॥ १९ ॥ समष्ट्यात्मेति ॥ सर्वाभिमानिविराट्स्वरूपंयथावदसीत्यर्थः॥२०॥पूजयंतश्चेति ॥ सर्वेषांभगवतीविराट्स्वरूपदर्शनोत्सुकत्वात्स्वाभीष्टसंपादनेप्रवृत्तस्यहिमालयस्यतद्वचः
साधुसाध्वितिपूजयंतइत्यर्थः॥२१॥२२॥द्यौर्मस्तकमिति ॥ अत्रद्यौःशब्देनसर्वोर्ध्वःसत्यलोकोगृह्यते॥२३॥वायुरेवैतस्यप्राणाः ॥ विश्वंसर्वात्मकमव्यक्तमित्यर्थः ॥ तदस्यरूपस्यहृदयम् ॥ २४ ॥

नभस्तलंभुवर्लोकः ॥ २५ ॥ सत्यलोकादधःस्थितस्तपोलोकोरराटिर्ललाटमित्यर्थः ॥ शब्दःश्रोत्रमिति ॥ योऽस्माकंश्रोत्रविषयःशब्दःसतस्यरूपस्यश्रोत्रंश्रोत्रेंद्रियंभवतीत्यर्थः ॥ पूर्वत्रदिशःश्रोत्रेइत्यत्रतुश्रोत्रशब्देनश्रोत्रेंद्रियाधारोगृह्यतइतिनपुनरुक्तिः ॥ २६ ॥ नासत्यदस्रौअश्विनीकुमारौतावस्यरूपस्यनासेनासापुटेस्तः ॥ गंधस्तुघ्राणंघ्राणेंद्रियमित्यर्थः ॥ २७ ॥ ब्रह्मस्थानंप्रजापतिचतुर्मुखस्थानंतदस्यभ्रूविजृंभोभ्रूविकासः ॥ आपोजलानितुतालुःरसनेंद्रियाधारोभवंति ॥ तद्गतोरसस्तुजिह्वाभवति ॥ रसनेंद्रियंभवतीत्यर्थः ॥ २८॥ स्नेहकलाःस्त्रीपुत्रादिस्नेहलेशाः ॥ सर्गःसृष्टिरेवाऽपांगमोक्षःकटाक्षइत्यर्थः ॥२९॥ अधर्ममार्गस्तुपृष्ठभागइत्यर्थः ॥ ३० ॥ महेशितुर्महैश्वर्यादेव्यागिरयःपर्वताअस्थीनीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ कौमारेति ॥ त्रिविधंवयोगतिरित्यर्थः ॥३२॥ चंद्रमास्त्विति

नभस्तलंनाभिसरोज्योतिश्चक्रमुरःस्थलम् ॥ महर्लोकस्तुग्रीवास्याज्जनोलोकोमुखंस्मृतम् ॥२५॥ तपोलोकोरराटिस्तुसत्यलोकादधःस्थितः॥ इंद्रादयो बाहवःस्युःशब्दःश्रोत्रंमहेशितुः ॥ २६ ॥ नासत्यदस्रौनासेस्तोगंधोघ्राणंस्मृतोबुधैः ॥ मुखमग्निःसमाख्यातोदिवारात्रीचपक्ष्मणी ॥ २७ ॥ ब्रह्मस्थानं भ्रूविजृंभोऽप्यापस्तालुःप्रकीर्तिताः ॥ रसोजिह्वासमाख्यातायमोदंष्ट्राःप्रकीर्तिताः ॥ २८ ॥ दंताःस्नेहकलायस्यहासोमायाप्रकीर्तिता ॥ सर्गस्त्वपांगमोक्षःस्याद्व्रीडोर्ध्वोष्ठोमहेशितुः ॥ २९ ॥ लोभःस्यादधरोष्ठोस्याधर्ममार्गस्तुपृष्ठभूः ॥ प्रजापतिश्चमेढ्रंस्याद्यःस्रष्टाजगतीतले ॥ ३० ॥ कुक्षिःसमुद्रागिरयोऽस्थीनिदेव्यामहेशितुः ॥ नद्योनाड्यःसमाख्यातावृक्षाःकेशाःप्रकीर्तिताः ॥ ३१ ॥ कौमारयौवनजरावयोऽस्यगतिरुत्तमा ॥ बलाहकास्तुकेशाःस्युः संध्येतेवाससीविभोः ॥ ३२ ॥ राजञ्छ्रीजगदंबायाश्चंद्रमास्तुमनःस्मृतः ॥ विज्ञानशक्तिस्तुहरीरुद्रोंतःकरणंस्मृतम् ॥ ३३ ॥ अश्वाहिजातयःसर्वाः श्रोणिदेशेस्थिताविभोः ॥ अतलादिमहालोकाःकट्यधोभागतांगताः ॥ ३४ ॥ एतादृशंमहारूपंददृशुःसुरपुंगवाः ॥ ज्वालामालासहस्राढ्यंलेलिहानंच जिह्वया ॥ ३५ ॥ दंष्ट्राकटकटारावंवमंतंवह्निमक्षिभिः ॥ नानायुधधरंवीरंब्रह्मक्षत्रौदनंचयत् ॥ ३६ ॥ सहस्रशीर्षनयनंसहस्रचरणंतथा ॥ कोटिसूर्यप्रतीकाशंविद्युत्कोटिसमप्रभम् ॥ ३७ ॥ भयंकरंमहाघोरंहृदक्ष्णोस्त्रासकारकम्॥ददृशुस्तेसुराःसर्वेहाहाकारंचचक्रिरे ॥३८॥ विकंपमानहृदयामूर्च्छामापुर्दुरत्ययाम् ॥ स्मरणंचगतंतेषांजगदंबेयामित्यपि ॥ ३९ ॥

तुशब्दोमनइत्यत्रयोज्यः ॥ हेराजन्जनमेजय श्रीजगदंबायाश्चंद्रोमनोपिस्मृतइत्यर्थः ॥ तेनपूर्वोक्तनेत्रमध्येगणितस्यचंद्रमसोमनस्त्वमपिबोधितमितिबोध्यम् ॥ विज्ञानशक्तिर्बुद्धिःसाहरिः ॥ ३३॥ अतलादीति ॥ अतलादिपातालांतालोकायथायोग्यंकटचधोभागतांगताः॥कटिमारभ्यपादमूलपर्यंतंव्यवस्थिताइत्यर्थः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ अग्निर्मूर्धाचक्षुषीचंद्रसूर्यौदिशःश्रोत्रेवाग्विवृताश्चवेदाः॥ वायुःप्राणोहृदयंविश्वमस्यपद्भ्यांपृथिवीह्येषसर्वभूतांतरात्मेति ॥३४॥ जिह्वयासर्वंजगल्लेलिहानंस्वादयंतम् ॥ ३५॥ दंष्ट्रासुकटकटारावःकटकटेतिशब्दोयस्य ॥ ब्रह्मक्षत्रेओदनोयस्य ॥ यस्यब्रह्मक्षत्रंचोभेभवतओदनोमृत्युर्यस्योपसेचनमितिश्रुतेः ॥ ३६ ॥ ३७॥ हाहाकारंभयेनभीतत्वाच्चक्रिरेइत्यर्थः ॥३८॥ स्मरणंचगतमिति॥इयंजगदंबाऽस्माकंपालयित्रीतिस्मरणमपितेषांगतंनष्टमित्यर्थः ॥३९ ॥

अथतइति ॥ विभोर्देव्याश्चतुर्दिक्षुयेमूर्तिमंतोवेदाःस्थितास्तेमूर्च्छातान्देवान्मूर्छातोबोधयामासुर्व्युत्थापयामासुरित्यर्थः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ सभयाजाताःस्मइत्यर्थः ॥ ४३ ॥ स्वस्याप्यज्ञेय
इति ॥ यावान्यत्परिमाणवान्यश्चयादृशस्तवस्वपराक्रमःसतवस्वस्याप्यज्ञेयएवैतादृशोऽसौतवपराक्रमोऽस्माकंतदर्वाक्जायमानानांकथंसविषयोभवेन्नकथमपीत्यर्थः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ अर्वाग्देवाअस्य
विसर्जनेनाथाःकोवेदयतआबभूवेति ॥ योअस्याध्यक्षःपरमेव्योमन्सोअंगवेदयदिवानवेदेति ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ यस्मात्संभूतोविधिरितिकर्तव्यतारूपस्तस्मैनमइत्यन्वयः॥ ४८ ॥ स

अथतेयेस्थितावेदाश्चतुर्दिक्षुमहाविभोः ॥ बोधयामासुरत्युग्रंमूर्च्छातोमूर्च्छितान्सुरान् ॥ ४० ॥ अथतेधैर्यमालंब्यलब्ध्वाचश्रुतिमुत्तमाम् ॥ प्रेमाश्रुपू
र्णनयनारुद्धकंठास्तुनिर्जराः ॥ ४१ ॥ बाष्पगद्गदयावाचास्तोतुंसमुपचक्रिरे ॥ देवाऊचुः ॥ अपराधंक्षमस्वांबपाहिदीनांस्त्वदुद्भवान् ॥ ४२ ॥ कोपंसं
हरदेवेशिसभयारूपदर्शनात् ॥ कातेस्तुतिःप्रकर्तव्यापामरैर्निर्जरैरिह ॥ ४३ ॥ स्वस्याप्यज्ञेयएवाऽसौयावान्यश्चस्वविक्रमः ॥ तदर्वाग्जायमानानां
कथंसविषयोभवेत् ॥ ४४ ॥ नमस्तेभुवनेशानिनमस्तेप्रणवात्मके ॥ सर्ववेदांतसंसिद्धेनमोह्रींकारमूर्तये ॥४५॥ यस्मादग्निःसमुत्पन्नोयस्मात्सूर्यश्चचंद्र
माः ॥ यस्मादोषधयःसर्वास्तस्मैसर्वात्मनेनमः ॥ ४६ ॥ यस्माच्चदेवाःसंभूताःसाध्याःपक्षिणएवच ॥ पशवश्चमनुष्याश्चतस्मैसर्वात्मनेनमः ॥ ४७ ॥
प्राणापानौव्रीहियवौतपःश्रद्धाऋतंतथा ॥ ब्रह्मचर्यविधिश्चैवयस्मात्तस्मैनमोनमः ॥ ४८ ॥ सप्तप्राणार्चिषोयस्मात्समिधःसप्तएवच ॥ होमाःसप्ततथा
लोकास्तस्मैसर्वात्मनेनमः ॥ ४९ ॥ यस्मात्समुद्रागिरयःसिंधवःप्रचरंतिच ॥ यस्मादोषधयःसर्वारसास्तस्मैनमोनमः ॥ ५० ॥ यस्माद्यज्ञःसमुद्भूतो
दीक्षायूपश्चदक्षिणाः ॥ ऋचोयजूंषिसामानितस्मैसर्वात्मनेनमः ॥ ५१ ॥ नमःपुरस्तात्पृष्ठेचनमस्तेपार्श्वयोर्द्वयोः ॥ अधऊर्ध्वंचतुर्दिक्षुमातर्भूयोनमोन
मः ॥५२॥ उपसंहरदेवेशिरूपमेतदलौकिकम् ॥ तदेवदर्शयाऽस्माकंरूपंसुंदरसुंदरम् ॥ ५३ ॥ व्यासउवाच ॥ इतिभीतान्सुरान्दृष्ट्वाजगदंबाकृपार्णवा ॥
संहृत्यरूपंघोरंतद्दर्शयामाससुंदरम् ॥५४॥पाशांकुशवराभीतिधरंसर्वांगकोमलम्॥करुणापूर्णनयनंमंदस्मितमुखांबुजम् ॥ ५५ ॥ दृष्ट्वातत्सुंदरंरूपंतदा
भीतिविवर्जिताः॥शांतचित्ताःप्रणेमुस्तेहर्षगद्गदनिःस्वनाः ॥ ५६ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेसप्तमस्कंधेदेवीगीतायांत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥

सप्तप्राणार्चिषइति ॥ प्राणाश्चार्चिषश्चेतिद्वंद्वः॥ सप्तशीर्षण्याःप्राणास्तस्मादेवभवंतीत्यर्थः ॥ तेषांचसप्तार्चिषोदीप्तयःस्वस्वविषयावद्योतनानि॥तथासप्तसमिधः ॥ सप्तविषयाःविषयैर्हिप्राणाःसमिध्यं
ते ॥ सप्तहोमास्तद्विषयविज्ञानानि ॥ यदस्यविज्ञानंतज्जुहोतीतिश्रुत्यंतरात् ॥ तथासप्तलोकाइंद्रियस्थानानि ॥ एतेयस्माज्जातास्तस्मैसर्वात्मनेनमः तथाचश्रुतिर्मुंडके ॥ यस्मादग्निःसमिधोयस्य
सूर्यः ॥ सोमात्पर्जन्यओषधयःप्रजानामित्यादि तस्मादृचःसामयजूंषिदीक्षायज्ञाश्चसर्वेक्रतवोदक्षिणाश्च संवत्सरोयजमानश्चलोकाःसोमोयत्रपवतेयत्रसूर्यइति ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥५२ ॥५३॥
॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेसप्तमस्कंधेदेवीगीतायांत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥

पंचाशत्पद्यवर्यैस्तुवैराग्यकथनोत्तरम् ॥ ज्ञानमेवतुसंपाद्यंमोक्षार्थमितिकथ्यते ॥ १ ॥ दर्शितंविश्वरूपमनायासेनलब्धमस्माभिरितिसहजमस्तीतिनमंतव्यमितिदेवान्प्रतिभगवतीप्राह क्वयूयमिति ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ प्रकृतमिति ॥ ब्रह्मविद्योपदेशप्रकरणंहिप्रचलितं पूर्वमध्येदेवैर्विश्वरूपदर्शनार्थंप्रार्थितासतीविश्वरूपंदर्शयामास ॥उपसंहृतेतुविश्वरूपेपुनःप्रकृतंयदुपदेशप्रकरणंतच्छृण्वितिहिमालयंप्रतिभगवतीवदतीतिबोध्यम् ॥ परमात्माऽत्रजीवतामिति॥अमूढोमूढइवव्यवहरन्नास्तेमाययैवेतिश्रुतेरित्यर्थः॥ ३॥वैराग्यार्थमाह क्रियाःकरोतीति॥ ४॥तत्संस्कृतिःसुखदुःखसंस्कारः ॥५॥ एतस्येति॥एतस्यजन्ममरणप्रबंधरूपस्यसंसारस्यविरामःसमाप्तिःकदापिनास्ति ॥ अद्यपर्यंतमनंतसृष्टिप्रलयेषुजातेष्वपिजीवसंसारस्यविद्यमानत्वात् ॥ इत्थंसंसारस्याऽनादिकालप्रवृत्तत्वमुपपाद्यतन्नाशोपायप्रदर्शनार्थंतन्निदानमाह अज्ञानमेवेति॥ततःकामोऽविद्यातइच्छेत्यर्थः ॥ इच्छातःक्रियाभवतीत्यर्थः ॥६॥ यस्मादज्ञानमेवमूलंतस्मादित्यर्थः॥एतद्धिजन्मेति॥तथाचश्रुतिः ॥ योह्यविदित्वात्मानमस्माल्लोकात्प्रैतिसकृपणइति ॥ ७ ॥ अज्ञाननाशनसाधनमाह विद्यैवेति ॥८॥तज्जमज्ञानजंकर्मनपटीयइत्यर्थः॥तत्रहेतुमाह विरोधाभावतइति ॥ नह्यंधकारोंधकारंनाशयति तद्वदज्ञानजन्यकर्मणोप्यज्ञानरूपत्वान्नते

श्रीदेव्युवाच ॥ क्वयूयंमंदभाग्यावैक्वेदंरूपंमहाद्भुतम् ॥ तथापिभक्तवात्सल्यादीदृशंदर्शितंमया ॥१॥ नवेदाध्ययनैर्योगैर्नदानैस्तपसेज्यया ॥ रूपंद्रष्टुमिदंशक्यंकेवलंमत्कृपांविना ॥२॥ प्रकृतंशृणुराजेंद्रपरमात्माऽत्रजीवताम् ॥ उपाधियोगात्संप्राप्तःकर्तृत्वादिकमप्युत ॥३॥ क्रियाःकरोतिविविधाधर्माधर्मैकहेतवः ॥ नानायोनीस्ततःप्राप्यसुखदुःखैश्चयुज्यते॥४॥पुनस्तत्संस्कृतिवशान्नानाकर्मरतःसदा ॥ नानादेहान्समाप्नोतिसुखदुःखैश्चयुज्यते॥५॥घटीयंत्रवदेतस्यनविरामःकदापिहि॥अज्ञानमेवमूलंस्यात्ततःकामःक्रियास्ततः ॥६॥ तस्मादज्ञाननाशाययतेतनियतंनरः ॥एतद्धिजन्मसाफल्यंयदज्ञानस्यनाशनम् ॥७॥ पुरुषार्थसमाप्तिश्चजीवन्मुक्तदशापिच ॥ अज्ञाननाशनेशक्ताविद्यैवतुपटीयसी ॥ ८ ॥ नकर्मतज्जंनोपास्तिर्विरोधाभावतोगिरे ॥ प्रत्युताशाज्ञाननाशेकर्मणानैवभाव्यताम्॥९॥अनर्थदानिकर्माणिपुनःपुनरुशंतिहि ॥ ततोरागस्ततोदोषस्ततोनर्थोमहान्भवेत् ॥१०॥तस्मात्सर्वप्रयत्नेनज्ञानंसंपादयेन्नरः ॥ कुर्वन्नेवेहकर्माणीत्यतःकर्माप्यवश्यकम् ॥११॥ ज्ञानादेवहिकैवल्यमतःस्यात्तत्समुच्चयः ॥ सहायतांव्रजेत्कर्मज्ञानस्यहितकारिच॥१२॥इतिकेचिद्वदंत्यत्रतद्विरोधान्नसंभवेत् ॥ ज्ञानाद्धृद्ग्रंथिभेदःस्याद्धृद्ग्रंथौकर्मसंभवः ॥ १३॥

नाऽज्ञानेनकर्मणाविरोधइत्यर्थःकर्मणाज्ञाननाशेआशानैवभाव्यतांनैवकर्तव्येत्यर्थः ॥ ९ ॥ कर्मणिदोषंवदति ॥ अनर्थदानीति ॥ १० ॥ अत्रसमुच्चयवादिमतमुत्थापयति ॥ कुर्वन्नेवेहेति॥कुर्वन्नेवेहकर्माणिजिजीविषेच्छतंसमाइतिश्रुत्यायावज्जीवंकर्मविहितम् ॥ ज्ञानादेवहिकैवल्यमितिश्रुत्याज्ञानमपिसंपाद्यत्वेनोक्तं तत्रयावज्जीवश्रुतेःसंकोचेप्रमाणाभावाज्ज्ञानंकर्मचसमुच्चयेनयावज्जीवंपुरुषेणाश्रयणीयमित्यर्थः ॥ ११ ॥ नन्वज्ञाननाशेज्ञानस्यैवोपयोगात्कर्मकिंकरिष्यतीतिचेत्तत्राह सहायतामिति ॥ ज्ञानस्यसहायंभविष्यतिकर्मेत्यर्थः ॥ १२ ॥ तस्माद्यावज्जीवंकर्मज्ञानंचाऽऽश्रयणीयमितिमतंकेचिदाहुरित्याह इतिकेचिदिति ॥ तत्खंडयति तद्विरोधादिति ॥ यदिज्ञानोत्तरंकर्मसंभवेत्तदाज्ञानकर्मणोःसमुच्चयोवक्तव्यः॥ सतुनैवसंभवति ॥ तस्माद्यावज्जीवश्रुतेःसंकोचोज्ञानेनसहावस्थानविरोधाद्गलेपतितइत्यर्थः ॥ ननुकिमितिकर्मणोज्ञानेनसहावस्थानंनसंभवतितत्राह ज्ञानाद्धृद्ग्रंथीति ॥ हृदयस्यग्रंथिरंतःकरणात्मदेहतादात्म्यरूपः ॥ तस्यज्ञानेनात्मसाक्षात्कारेणभेदोनाशःस्यात् तस्मिंश्चहृद्ग्रंथौमनुष्योऽहंब्राह्मणोहंपरलोकेच्छावानहमित्यादिरूपेसत्येवकर्मसंभवः ताहशमधिकारिणमुद्दिश्यैवकर्मविधानात् ॥ तस्मात्तयोर्नैकत्रावस्थानंसंभवतीत्यर्थः ॥ १३ ॥

॥ १४॥ तर्हिकियत्पर्यंतंवैदिक तद्वेवदृष्टांतपुरःसरंस्पष्टयति यौगपद्यमिति ॥ ततस्तस्माद्धेतोस्तयोर्ज्ञानकर्मणोस्तमःप्रकाशयोरिवविरोधाद्यौगपद्यंनसंभवतीतियावज्जीवश्रुतिरज्ञानिविषयिकैवेतिभावः कर्ममर्यादेतिचेत्तत्राह तस्मात्सर्वाणीति ॥ यथाज्ञानेनसहविरोधाद्यावज्जीवश्रुतेःसंकोचस्तथाज्ञानांगेनसहाऽपिविरोधात्तस्याःश्रुतेर्यावद्वैराग्यादिप्राप्तिपर्यंतमितिसंकोचःकर्तव्यः ॥ तथाचचित्तशुद्ध्यं तमेवकर्माणि हेमहामते सिद्धानि तानिप्रयत्नतोऽतियत्नेनश्रद्धादिपुरःसरंचित्तशुद्धिपर्यंतंकुर्यादित्यर्थः ॥ १५ ॥ तस्यैवमर्यादामाह शमइति॥ शमोंतरिंद्रियनिग्रहः॥दमोबाह्येंद्रियनिग्रहः॥तितिक्षा शीतोष्णादिसहिष्णुत्वम् ॥ वैराग्यमिहाऽमुत्रफलभोगविरागः ॥ सत्त्वसंभवोंतःकरणगतसत्त्वस्यशुद्धिः ॥ एतत्सिद्धिपर्यंतमेवकर्माणिनततःपरमित्यर्थः ॥ १६ ॥ तदंतेकर्मत्यागस्तुसंन्यासेनैवकर्त व्योनान्यथेत्याह तदंतेचैवेति ॥ संन्यस्यसंन्यासाश्रमंगृहीत्वेत्यर्थः ॥ विधिनासंपादितकर्मणोविधिनैवत्यागस्ययुक्तत्वादितिभावः ॥ संन्यस्यश्रवणंकुर्यादितिवाक्यात्संन्यासोत्तरंश्रवणार्थंगुरुमा श्रयेत् ॥ आत्मवान्स्वाधीनांतःकरणइत्यर्थः ॥ श्रोत्रियमधीतवेदवेदार्थम् ॥ ब्रह्मनिष्ठंब्रह्मानुभविनम् ॥ निर्व्याजयानिष्कपटयाभक्त्या ॥ तथाचश्रुतिः॥ यस्यदेवेपराभक्तिर्यथादेवेतथागुरौ ॥ त स्यैतेकथिताह्यर्थाःप्रकाशंतेमहात्मनइति ॥ १७ ॥ गुरुमाश्रित्यवेदांतश्रवणंनित्यमतंद्रितोनामालस्यादिदोषशून्यःकुर्यादित्याह वेदांतश्रवणमिति ॥ १८ ॥ किंतद्वाक्यविचारेणफलंभवतितत्राह

यौगपद्यंनसंभाव्यंविरोधात्तुततस्तयोः ॥ तमःप्रकाशयोर्यद्वद्यौगपद्यंनसंभवि ॥ १४॥ तस्मात्सर्वाणिकर्माणिवैदिकानिमहामते॥ चित्तशुद्ध्यंतमेवस्यु स्तानिकुर्यात्प्रयततः ॥ १५ ॥ शमोदमस्तितिक्षाचवैराग्यंसत्त्वसंभवः ॥ तावत्पर्यंतमेवस्युःकर्माणिनततःपरम् ॥ १६ ॥ तदंतेचैवसंन्यस्यसंश्रयेद्गुरु मात्मवान्॥श्रोत्रियंब्रह्मनिष्ठंचभक्त्यानिर्व्याजयापुनः ॥ १७ ॥ वेदांतश्रवणंकुर्यान्नित्यमेवमतंद्रितः॥तत्त्वमस्यादिवाक्यस्यनित्यमर्थंविचारयेत् ॥१८॥ तत्त्वमस्यादिवाक्यंतुजीवब्रह्मैक्यबोधकम् ॥ ऐक्येज्ञातेनिर्भयस्तुमद्रूपोहिप्रजायते ॥१९॥ पदार्थावगतिःपूर्वंवाक्यार्थावगतिस्ततः॥तत्पदस्यचवाक्या र्थोगिरे ऽहंपरिकीर्तितः ॥२०॥ त्वंपदस्यचवाच्यार्थोजीवएवनसंशयः ॥ उभयोरैक्यमसिनापदेनप्रोच्यतेबुधैः ॥ २१ ॥ वाच्यार्थयोर्विरुद्धत्वादैक्यंनै ववटेतह॥लक्षणाऽतःप्रकर्तव्यातत्त्वमोःश्रुतिसंस्थयोः॥२२॥चिन्मात्रंतुतयोर्लक्ष्यंतयोरैक्यस्यसंभवः॥ तयोरैक्यंतथाज्ञात्वास्वाभेदेनाद्वयोभवेत्॥२३॥

तत्त्वमस्यादीति ॥ मद्रूपोहीति ॥ ब्रह्मविद्ब्रह्मैवभवतीतिश्रुतेरित्यर्थः ॥ १९ ॥ कथंवाक्यंविचारणीयमितिचेत्तत्राह पदार्थावगतिरिति ॥ वाक्यार्थज्ञानंप्रतिपदार्थज्ञानस्यकारणत्वात्पूर्वंपदपदार्थंज्ञा त्वावा क्यार्थंविचारयेदित्यर्थः ॥ तर्हिकोऽसावत्रपदार्थस्तत्राह तत्पदस्येति ॥ हेगिरे पर्वततत्त्वमसीतिवाक्यस्थंयत्तत्पदंतस्यार्थोऽहंसर्वेश्वरीपरिकीर्तितः ॥ तत्पदंभुवनेश्वर्याःषड्गुणैश्वर्यसंपन्नायामम वाचकमित्यर्थः ॥ २० ॥ त्वंपदंतुजीववाचकमित्याह त्वंपदस्येति ॥ उभयोर्जीवेश्वरयोरैक्यमासिपदेनोच्यतइत्याह उभयोरिति ॥ २१ ॥ ननुजीवेश्वरयोरत्यंतविरुद्धधर्मवतोःकथंश्रुत्याऽभेदःप्र तिपाद्यतेइतिचेद्भागलक्षणयेत्याह वाच्यार्थयोरिति ॥ वाच्यार्थयोर्जीवेश्वरयोर्विरुद्धधर्मवत्त्वादित्यर्थः ॥ जीवस्यासर्वज्ञत्वपरिच्छिन्नत्वादयोनिकृष्टधर्माः ईश्वरस्यसर्वज्ञत्वव्यापकत्वादयउत्कृष्टध र्माः॥तथाचविरुद्धधर्मविशिष्टयोस्तयोरैक्यमभेदोनैवघटेतहइदंसत्यामित्यर्थः॥तर्हिकथमभेदःप्रतिपाद्यतइतिचेत्तत्राह लक्षणातइति ॥ यतोविरुद्धयोरैक्यंनघटतेतस्माच्छ्रुतिस्थयोस्तत्त्वमोस्तत्त्वंपदयो र्लक्षणाकर्तव्येत्यर्थः॥२२॥ननुकस्मिन्नर्थेलक्षणाकर्तव्यातत्राहचिन्मात्रंत्विति॥सर्वज्ञत्वादिविशिष्टंब्रह्मचैतन्यमीश्वरः॥असर्वज्ञत्वादिविशिष्टंब्रह्मचैतन्यंजीवः ॥ तत्रधर्मद्वयंविहायाचिन्मात्रमेवभागत्याग लक्षणयाग्राह्यम्॥तस्मिन्गृहीतेतयोर्लक्षणार्थयोरैक्यस्यसंभवोऽस्तीत्यर्थः॥ननुतादृशाभेदज्ञानेनकिंभविष्यतितत्राह तयोरिति॥स्वाभेदेनतयोरैक्यंज्ञात्वाऽद्वयोभवेदिदंमहाफलमस्तीतिभावः ॥ २३ ॥

ननुलोकेभागत्यागलक्षणाक्कदृष्टेतिचेत्तत्राहदेवदत्तःसएवेति ॥ सोऽयंदेवदत्तइत्यत्रतत्कालविशिष्टदेवदत्तस्यैतत्कालविशिष्टदेवदत्तस्यभेदेपितत्कालवैशिष्टचैतत्कालवैशिष्टचरूपधर्मद्वयत्यागेनाऽविरुद्धांव्यक्तिंभागत्यागलक्षणयागृहीत्वाभेदप्रत्यभिज्ञाक्रियतेइतितत्रलक्षणास्मृतादृष्टेत्यर्थः ॥ अनेनानुभवेनस्थूलादिदेहत्रयरहितोभवतीत्याह स्थूलादीति ॥२४॥ देहत्रयं स्पष्टयति पंचीकृतेति ॥२५॥ मिथ्यात्वेहेतुःमायामयत्वतइति ॥ २६ ॥ २७ ॥ अंतःकरणेसुखदुःखादेरवबोधकइत्युक्तम् ॥ २८ ॥ २९ ॥ देहत्रयइति ॥ स्थूलसूक्ष्मकारणदेहत्रयमध्येएवपंचकोशाअन्नमयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयानंदमयाख्याअंतर्भूताभवंतीत्यर्थः ॥ ३० ॥ ततश्चदेहत्रयत्यागेनपंचकोशत्यागेसतिब्रह्मपुच्छंप्रतिष्ठेतिश्रुत्युक्तंवस्तुलभ्यतइत्यर्थः ॥ तदेवब्रह्मनेतिनेतीत्यादिवाक्यैःसर्वनिषेधावधित्वेनोच्यतइत्यर्थः ॥ ३१ ॥ इदंयद्ब्रह्मरूपंतन्नजायतेनोत्पद्यते ॥ नवाम्रियते तथाऽयमात्माभूत्वानवभूव ॥ किंतुअनूत्पन्नोनिरंतरंबभूवेवेत्यर्थः ॥ तत्रहेतुरजोनित्यइत्यादिः ॥ विकारत्रयनिषेधेनष

देवदत्तःसएवाऽयमितिवल्लक्षणास्मृता ॥ स्थूलादिदेहरहितोब्रह्मसंपद्यतेनरः ॥ २४ ॥ पंचीकृतमहाभूतसंभूतःस्थूलदेहकः ॥ भोगालयोजराव्याधिसंयुतःसर्वकर्मणाम् ॥ २५ ॥ मिथ्याभूतोऽयमाभातिस्फुटंमायामयत्वतः ॥ सोऽयंस्थूलउपाधिःस्यादात्मनोमेनगेश्वर ॥ २६ ॥ ज्ञानकर्मेंद्रिययुतंप्राणपंचकसंयुतम् ॥ मनोबुद्धियुतंचैतत्सूक्ष्मंतत्कवयोविदुः ॥ २७ ॥ अपंचीकृतभूतोत्थंसूक्ष्मदेहोऽयमात्मनः ॥ द्वितीयोऽयमुपाधिःस्यात्सुखादेरवबोधकः ॥ २८ ॥ अनाद्यनिर्वाच्यमिदमज्ञानंतुतृतीयकः ॥ देहोऽयमात्मनोभातिकारणात्मानगेश्वर ॥ २९ ॥ उपाधिविलयेजातेकेवलात्मावशिष्यते ॥ देहत्रयेपंचकोशाअंतस्थाःसंतिसर्वदा ॥ ३० ॥ पंचकोशपरित्यागेब्रह्मपुच्छंहिलभ्यते ॥ नेतिनेतीत्यादिवाक्यैर्ममरूपंयदुच्यते ॥ ३१ ॥ नजायतेम्रियतेतत्कदाचिन्नाऽयंभूत्वानबभूवकश्चित् ॥ अजोनित्यःशाश्वतोऽयंपुराणोनहन्यतेहन्यमानेशरीरे ॥ ३२ ॥ हंताचेन्मन्यतेहंतुंहतश्चेन्मन्यतेहतम् ॥ उभौतौनविजानीतोनाऽयंहंतिनहन्यते ॥ ३३ ॥ अणोरणीयान्महतोमहीयानात्मास्यजंतोर्निहितोगुहायाम् ॥ तमक्रतुःपश्यतिवीतशोकोधातुप्रसादान्महिमानमस्य ॥ ३४ ॥ आत्मानंरथिनंविद्धिशरीरंरथमेवतु ॥ बुद्धिंतुसारथिंविद्धिमनःप्रग्रहमेवच ॥ ३५ ॥ इंद्रियाणिहयानाहुर्विषयांस्तेषुगोचरान् ॥ आत्मेंद्रियमनोयुक्तंभोक्तेत्याहुर्मनीषिणः ॥ ३६ ॥ यस्त्वविद्वान्भवतिचाऽमनस्कश्चसदाऽशुचिः ॥ नतत्पदमवाप्नोतिसंसारंचाधिगच्छति ॥ ३७ ॥

ड्भावविकाराअपिप्रत्याख्यातावेदितव्याः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ अणोरिति ॥ अणुतोप्यणुतरः ॥ महतोव्योमादेरपिमहत्तरः ॥ गुहायांबुद्धौनिहितः स्थापितस्तत्राऽनुभवात् ॥ अस्यात्मनोमहिमानंतंधातुप्रसादाच्चित्तप्रसादादक्रतुःसंकल्पविकल्परहितःपश्यति ॥ ततोवीतशोकोभवतीत्यर्थः ॥ ३४ ॥ अथकठवल्ल्युक्तरथरूपकल्पनामाह आत्मानमिति ॥ रथिनंरथस्वामिनमात्मानंविद्धि शरीरमेवरथंविद्धि मनःप्रग्रहमश्वाकर्षणरज्जुभूतंविद्धि ॥ ३५ ॥ इंद्रियाण्येवहयास्तस्मिन्रथेविद्वांसआहुः ॥ गोचरान्गंतव्यमार्गान्विषयान्नाहुर्विषयेष्वेवानिरंतरमस्यगमनात् ॥ रथिनःपूर्वोक्तस्यविशिष्टरूपमाह आत्मेन्द्रियेति ॥ आत्माचिदाभासःइंद्रियाणिमनश्चेत्येतत्रितयविशिष्टंकूटस्थमितिशेषः ॥ अर्थात्तंतादृशंकूटस्थंभोक्तेत्याहुर्भोक्तारंरथिनमाहुरित्यर्थः ॥ इतिशब्देनकर्मत्वस्याभिधानाद्द्वितीयाभावः ॥ ३६ ॥ एवंसति यस्तुपुरुषोऽविद्वानविवेकीभवति अमनस्कोऽस्वाधीनमनाश्चभवतिसदाऽशुचिश्चसत्कर्मरहितइत्यर्थः ॥ सपुरुषोनतत्पदंपरमात्मपदंप्राप्नोति किंतर्हिसंसारंचाऽधिगच्छतिसंसारंप्रत्येवगच्छतीत्यर्थः ॥ ३७ ॥

९

यस्तुतद्विपरीतोभवतितत्राह यस्त्विति यस्माद्भूयोनजायतेतत्पदमित्यर्थः ॥ ३८ ॥ किंतत्पदंतदाह विज्ञानसारथिरिति ॥ मदीयंयत्परमंपदम् पद्यतेज्ञानिभिःप्राप्यतेयन्मदीयंपरमंरूपंसच्चि दानंदघनंतत्परमंपदमित्यर्थः ॥ ३९ ॥ उपसंहरति इत्थमिति ॥ श्रुत्यावेदांतश्रवणेन ॥ मत्याश्रुतस्यमननेननिश्चित्यसंशयविपर्यासरहितंपरोक्षतोज्ञात्वासाक्षात्कारार्थमात्मनांतःकरणेनाऽऽत्मरू पांमांनिदिध्यासनतएकाग्रचित्तवृत्त्याभावयेदित्यन्वयः ॥ ४० ॥ इत्थांनिदिध्यासनाभ्यासेनयदासमाधियोग्यताचित्तस्यभवतितदासमाधेःपूर्वमित्थंध्यानंकृत्वासमाधिंकुर्यादित्याह योगवृत्तेरिति ॥ समाधिवृत्तेः पुरापूर्वंस्वस्मिन्स्वशरीरेदेवीप्रणवसंज्ञस्यमायाबीजमंत्रस्याऽक्षरत्रयंवक्ष्यमाणंभावयेत् मंत्रवाच्ययोर्मायाबीजमंत्रार्थयोःसमष्टिव्यष्ट्योर्ध्यानार्थमित्यर्थः ॥ ४१ ॥ तदेवाक्षरत्रयंतद्देवता भावनास्थानानिचाह हकारइति ॥ कारणात्माकारणदेहरूपईकारइत्यर्थः ॥ ह्रींकारोऽहंतुरीयकम् ॥ अहंयत्तुरीयकंतद्ध्रींकारवाच्यमित्यर्थइतिदेवीवाक्यमेतत् ॥ तुरीयस्यवाचकोह्रींकारइतिया

यस्तुविज्ञानवान्भवतिसमनस्कःसदाशुचिः ॥ सतुतत्पदमाप्नोतियस्माद्भूयोनजायते॥ ३८ ॥ विज्ञानसारथिर्यस्तुमनःप्रग्रहवान्नरः ॥ सोऽध्वनःपारमाप्नो तिमदीयंयत्परंपदम्॥ ३९॥ इत्थंश्रुत्याचमत्याचनिश्चित्यात्मानमात्मना ॥ भावयेन्मामात्मरूपांनिदिध्यासनतोपिच ॥ ४० ॥ योगवृत्तेःपुरास्वस्मि न्भावयेदक्षरत्रयम् ॥ देवीप्रणवसंज्ञस्यध्यानार्थंमंत्रवाच्ययोः ॥ ४१ ॥ हकारःस्थूलदेहःस्याद्रकारःसूक्ष्मदेहकः ॥ ईकारः कारणात्मासौह्रींकारोऽहंतु रीयकम् ॥ ४२ ॥ एवंसमष्टिदेहेऽपिज्ञात्वाबीजत्रयंक्रमात् ॥ समष्टिव्यष्ट्योरेकत्वंभावयेन्मतिमान्नरः ॥ ४३ ॥ समाधिकालात्पूर्वंतुभावयित्वैवमादृतः ॥ ततोध्यायेन्निलीनाक्षोदेवींमांजगदीश्वरीम् ॥ ४४ ॥ प्राणापानौसमौकृत्वानासाभ्यंतरचारिणौ ॥ निवृत्तविषयाकांक्षोवीतदोषोविमत्सरः ॥ ४५ ॥ भक्त्यानिर्व्याजयायुक्तोगुहायांनिःस्वनेस्थले ॥ हकारंविश्वमात्मानंरकारेप्रविलापयेत् ॥४६॥ रकारंतैजसंदेवमीकारेप्रविलापयेत् ॥ ईकारंप्राज्ञमात्मा नंह्रींकारेप्रविलापयेत् ॥ ४७ ॥ वाच्यवाचकताहीनंद्वैतभावविवर्जितम् ॥ अखंडंसच्चिदानंदंभावयेत्तच्छिखांतरे ॥ ४८ ॥ इतिध्यानेनमांराजन्साक्षा त्कृत्यनरोत्तमः ॥ मद्रूपएवभवतिद्वयोरप्येकतायतः ॥ ४९ ॥ योगयुक्त्याऽनयाद्दष्ट्वामामात्मानंपरात्परम् ॥ अज्ञानस्यसकार्यस्यतत्क्षणेनाशकोभवे त् ॥ ५० ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेसप्तमस्कंधेदेवीगीतायांचतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥

वत् ॥ ४२ ॥ यथाव्यष्टिदेहेऽक्षरत्रयभावनाकृतातथैवसमष्टिदेहेऽपिकर्तव्येत्याह एवंसमष्टीति ॥ अक्षरत्रयभावनांकृत्वासमष्टिव्यष्ट्योःपिंडब्रह्मांडयोरेकत्वन्यायेनैकत्वंभावयेदित्याह समष्टिव्यष्ट्यो रिति ॥ ४३ ॥ इत्थंप्रथमतोभावनांकृत्वाततोदेवींध्यायेदित्याह समाधीति ॥ ४४ ॥ समाधिसामग्रीमाह प्राणापानाविति ॥ समौकृत्वाप्राणायामाभ्यासेनेत्यर्थः ॥ ४५ ॥ विलापनप्रकारमाह हकारंविश्वमिति विश्वंवैश्वानरात्मकमित्यर्थः ॥ विश्वशब्दस्यवैश्वानरोपलक्षणत्वात् ॥ एवमुत्तरत्रापि ॥ रकारेइति ॥ रकारवाच्यसूक्ष्मदेहेहकारवाच्यंस्थूलदेहंविलापयेदित्यर्थः ॥ ४६ ॥ ईकारेतद्वाच्येकारणदेहेसूक्ष्मदेहंविलापयेदित्यर्थः ॥ ह्रींकारेह्रींकारवाच्येब्रह्मणिईकारवाच्यंकारणदेहंविलापयेदित्यर्थः ॥ ४७ ॥ तच्छिखांतरेचैतन्याग्निदीपशिखांतरेइत्यर्थः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ तस्याःशिखायामध्येपरमात्माव्यवस्थितइति ॥ ४८ ॥ एवंध्यानेनसाक्षात्कारोभवतितेनचमद्रूपएवभवतीत्याह इतिध्यानेनेति ॥ ४९ ॥ दृष्ट्वानाशकोभवेदित्यन्वयः ॥ विस्तरस्तुमत्कृतदेवीगी ताबृहट्टीकायांद्रष्टव्यः ॥ ५० ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेसप्तमस्कंधेचतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥

अर्धाधिकद्विषष्टयाचतुःश्लोकानामत्रसादरम् ॥ योगस्यमंत्रसिद्धेश्वसाधनंसम्यगुच्यते ॥ १ ॥ पूर्वाध्यायांतेयोगयुक्त्याऽनयादृष्टामामात्मानंपरात्परमितिवाक्येनात्मदर्शनेयोगस्यसाधनत्वमुक्तं तत्रकी
दृशोयोगइतिपृच्छति योगंवदेति ॥ संवित्प्रदायकंब्रह्माकारसंवित्साधनमित्यर्थः ॥ १ ॥ ऐक्यमिति ॥ जीवात्मनोरैक्यमभेदविषयकवृत्तिर्यासायोगशब्देनोच्यतइत्यर्थः ॥ २ ॥ तत्प्रत्यूहास्तस्या
वृत्तेःशत्रवःकेतेषट्तदाह कामक्रोधाविति ॥ एतेपदार्थाःप्रसिद्धाएव ॥ ३ ॥ योगांगैरिति॥ योगांगैर्यमनियमादिभिर्वक्ष्यमाणैःप्रथमतस्ताञ्छत्रून्भित्त्वानाशयित्वानंतरंयोगिनोयोगंतांवृत्तिंप्राप्नुयुरि
त्यर्थः ॥ योगांगान्याह यममिति ॥ ४ ॥ ५ ॥ अष्टस्वंगेषुप्रथमांगस्ययमस्यस्वरूपमाह अहिंसेति ॥ अहिंसापरपीडनाभावः ॥ सत्यंसत्यभाषणम् ॥ अस्तेयंचौर्यमात्रस्याऽभावः ॥ ब्रह्मच
र्यम् दर्शनंस्पर्शनंकेलिःकीर्तनंगुह्यभाषणम् ॥ संकल्पोऽध्यवसायश्चक्रियानिर्वृत्तिरेवचेत्यष्टविधमैथुनत्यागः ॥ दया भूतेषुकरुणा ॥ आर्जवंऋजुता सर्वापेक्षयास्वस्यात्पत्वज्ञानम् ॥ क्षमा अपमाना

॥ हिमालयउवाच ॥ योगंवदमहेशानिसांगंसंवित्प्रदायकम् ॥ कृतेनयेनयोग्योऽहंभवेयंतत्त्वदर्शने॥ १॥श्रीदेव्युवाच॥नयोगोनभसःपृष्ठेनभूमौनरसातले॥
ऐक्यंजीवात्मनोराहुर्योगंयोगविशारदाः ॥२॥ तत्प्रत्यूहाःषडाख्यातायोगविघ्नकरानघ॥कामक्रोधौलोभमोहौमदमात्सर्यसंज्ञकौ॥३॥योगांगैरेवभित्त्वाता
न्योगिनोयोगमाप्नुयुः ॥ यमंनियममासनप्राणायामौततःपरम् ॥ ४ ॥ प्रत्याहारंधारणाख्यंध्यानंसार्धसमाधिना ॥ अष्टांगान्याहुरेतानियोगिनांयोग
साधने ॥ ५ ॥ अहिंसासत्यमस्तेयंब्रह्मचर्यंदयार्जवम् ॥ क्षमाधृतिर्मिताहारःशौचंचेतियमादश ॥ ६ ॥ तपःसंतोषआस्तिक्यंदानंदेवस्यपूजनम् ॥
सिद्धांतश्रवणंचैवह्रीर्मतिश्वजपोहुतम् ॥ ७ ॥ दशैतेनियमाःप्रोक्तामयापर्वतनायक ॥ पद्मासनंस्वस्तिकंचभद्रंवज्रासनंतथा ॥ ८ ॥ वीरासनमितिप्रो
क्तंक्रमादासनपंचकम् ॥ ऊर्वोरुपरिविन्यस्यसम्यक्पादतलेशुभे ॥ ९ ॥ अंगुष्ठौचनिबध्नीयाद्धस्ताभ्यांव्युत्क्रमात्ततः ॥ पद्मासनमितिप्रोक्तंयोगिनां
हृदयंगमम् ॥ १० ॥ जानूर्वोरंतरेसम्यक्कृत्वापादतलेशुभे ॥ ऋजुकायोविशेद्योगीस्वस्तिकंतत्प्रचक्षते ॥ ११ ॥ सीवन्याःपार्श्वयोर्न्यस्यगुल्फयुग्मंसु
निश्चितम् ॥ वृषणाधःपादपार्ष्णीपाणिभ्यांपरिबंधयेत् ॥ १२ ॥

दिसहनशीलत्वंपृथिवीवत्॥धृतिःसर्वनाशेपिधीरता॥मिताहारः द्वौभागौपूरयेदन्नैस्तोयेनैकंप्रपूरयेत्॥मारुतस्यप्रचारार्थंचतुर्थमवशेषयेदितिरित्याल्पाऽहारः॥शौचंबाह्याभ्यंतरशुद्धिः ॥ इतिदशसंख्या
यमाइत्यर्थः ॥ ६ ॥ नियमस्वरूपमाह तपइति ॥ तपोविध्युक्तानुष्ठानं नकृच्छ्रादि ॥ तस्यशरीरक्लेशकारित्वेनयोगोपकारकत्वाभावात् ॥ संतोषोनामप्रारब्धेनयदुपस्थापितंतेनैवचेतसस्तृप्तिः ॥
आस्तिक्यं वेददेवद्विजगुरुविश्वासः ॥ दानं यथाशक्तिसत्पात्रेद्रव्यत्यागः ॥ देवस्यपरमेश्वरस्यपूजनम् ॥ सिद्धांतश्रवणंवेदांतश्रवणम् ॥ ह्रीः अकार्यकरणेलज्जा ॥ मतिःसत्कर्मसच्छास्त्रविषये
ज्ञानम् ॥ जपोगायत्रीप्रणवभुवनेश्वरीमंत्रप्रभृतिमंत्राणाम् ॥ हुतं नित्यहोमादि ॥ ७ ॥ आसनान्याह पद्मासनमिति ॥ ८ ॥ ९ ॥ व्युत्क्रमादिति ॥ पृष्ठदेशाद्धस्तद्वयंपरिवर्त्याऽऽनीयदक्षिण
हस्तेनदक्षिणपादांगुष्ठंवामहस्तेनवामपादांगुष्ठंवध्नीयादित्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ सीवन्याइति ॥ सीवनीअंडाधःस्थाशिरा ॥ गुल्फौवृषणाधःस्थितौयौपादयोः पार्ष्णिभागौतौहस्ताभ्यांबंधयेत्॥ १२॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ इडयावामनासापुटेनषोडशमात्रयाषोडशप्रणवोच्चारणेनबाह्यंवायुमाकर्षयेत् ॥ यद्यपिमात्राऽत्रयोगशास्त्रोक्तापारिभाषिकीउक्ता तथापितस्या।अपिवायुपरिच्छेदे एवतात्पर्याद्येनवायुपरिच्छेदोभवतितद्ग्राह्यामित्यत्रतात्पर्यात् ॥ १५ ॥ धारयेत् चतुःषष्टिसंख्यप्रणवोच्चारणपर्यंतंकुंभकंकुर्यादित्यर्थः पुनर्द्वात्रिंशत्प्रणवोच्चारणेनदक्षनासापुटेनविरेचयेदित्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ भूयोभूयः पुनःपुनःतस्यइडापिंगलादेःपुनरिडापिंगलादेः पुनःपिंगलेडादेःक्रमात् बाह्यंवायुमेवंसमाचरेत् गृह्णीयात्त्यजेच्चेत्यर्थः ॥ मात्राणांप्रणवसंख्यानामप्युत्तरोत्तरंवृद्धिःकर्तव्यातथाप्राणायामानामपिप्रथमतोद्वादशतदुत्तरंकातिचित्कालानंतरंषोडशेत्येवंक्रमेणवृद्धिःकर्तव्येत्यर्थः ॥१८॥ सगर्भविगर्भभेदेनप्राणायामस्यद्वैविध्यमाह जपध्यानादिभिरिति ॥ स्वेष्टमंत्रजपध्यानसहितःप्राणायामःसगर्भः ॥ तदपेतस्तद्रहितोविगर्भइत्यर्थः॥१९॥कनिष्ठमध्यमोत्तमभेदेनप्राणायामलक्षणमाहक्रमादभ्यस्यतइति॥प्राणायामेप्रथमतःस्वेदोद्गमोभवतिसोऽधमःप्राणायामः ॥कंपसंयुक्तोमध्यमः॥भूमित्यागोभवति

भद्रासनमितिप्रोक्तंयोगिभिः परिपूजितम् ॥ ऊर्वोःपादौक्रमान्न्यस्यजान्वोःप्रत्यङ्मुखांगुली ॥१३॥ करौविदध्यादाख्यातंवज्रासनमनुत्तमम् ॥ एकंपादमधःकृत्वाविन्यस्योरुंतथोत्तरे ॥१४॥ ऋजुकायोविशेद्योगीवीरासनमितीरितम् ॥ इडयाकर्षयेद्वायुंबाह्यंषोडशमात्रया ॥ १५ ॥ धारयेत्पूरितंयोगीचतुःषष्ट्यातुमात्रया ॥ सुषुम्नामध्यगंसम्यग्द्वात्रिंशन्मात्रयाशनैः ॥ १६ ॥ नाड्यापिंगलयाचैवरेचयेद्योगवित्तमः ॥ प्राणायाममिमंप्राहुर्योगशास्त्रविशारदाः ॥ १७ ॥ भूयोभूयःक्रमात्तस्यबाह्यमेवंसमाचरेत् ॥ मात्रावृद्धिःक्रमेणैवसम्यग्द्वादशषोडश ॥ १८ ॥ जपध्यानादिभिःसार्धंसगर्भंतंविदुर्बुधाः ॥ तदपेतंविगर्भंचप्राणायामंपरेविदुः ॥१९॥ क्रमादभ्यस्यतःपुंसोदेहस्वेदोद्गमोधमः ॥ मध्यमःकंपसंयुक्तोभूमित्यागःपरोमतः॥२०॥उत्तमस्यगुणावाप्तिर्यावच्छीलनमिष्यते ॥ इंद्रियाणांविचरतांविषयेषुनिरर्गलम् ॥ २१ ॥ बलादाहरणंतेभ्यःप्रत्याहारोभिधीयते ॥ अंगुष्ठगुल्फजानूरुमूलाधारलिंगनाभिषु॥२२॥हृद्ग्रीवाकंठदेशेषुलंबिकायांततोनसि ॥ भ्रूमध्येमस्तकेमूर्ध्निद्वादशांतेयथाविधि ॥ २३ ॥ धारणंप्राणमरुतोधारणेतिनिगद्यते ॥ समाहितेनमनसाचैतन्यांतरवर्तिना ॥ २४ ॥ आत्मन्यभीष्टदेवानांध्यानंध्यानमिहोच्यते ॥ समत्वभावनानित्यंजीवात्मपरमात्मनोः ॥ २५ ॥ समाधिमाहुर्मुनयःप्रोक्तमष्टांगलक्षणम् ॥ इदानींकथयेतेऽहंमंत्रयोगमनुत्तमम् ॥ २६ ॥

यस्मिन्प्राणायामे सउत्तमः ॥ भूमिंत्यक्त्वाऽऽसनमुपर्येवतिष्ठतियदातदासभूमित्यागइतिसंप्रदायः ॥ तदुक्तम् भूमित्यागंतनोस्तनोतिपरइति॥२०॥ उत्तमप्राणायामसिद्धिपर्यंतंप्राणायामेकृतेसातिफलमाहउत्तमस्येति ॥गुणावाप्तिःवपुःप्रकाशोज्वलनस्यदीप्तिरल्पाशिताचैवतनोर्लघुत्वमित्यादिगुणानामवाप्तिर्भवति ॥ यावत्पर्यंतंशीलनमभ्यासइष्यतेतावत्पर्यंतमुत्तरोत्तरंगुणवृद्धिरेवभवतीत्यर्थः ॥ प्रत्याहारमाह इंद्रियाणामिति ॥ विषयेषुविचरतामिंद्रियाणांतेभ्योनिरर्गलंनिर्विघ्नंयदाहरणंसप्रत्याहारः ॥ २१ ॥ धारणामाह अंगुष्ठेति॥२२॥२३॥धारणमिति॥अंगुष्ठाद्यवयवेषुयत्प्राणवायोर्धारणंनिरोधःसा धारणेत्यर्थः॥एतादृशोवायुःस्वाधीनउपेक्षितइतिभावः ॥ ध्यानमाह समाहीति ॥ अंतःकरणंचैतन्यांतर्वर्तिध्यानेन कृत्वातस्मिन्नात्मनिअभीष्टदेवानांयद्ध्यानंतद्ध्यानशब्देनाऽत्रोच्यतइत्यर्थः ॥ २४ ॥समत्वभावनाद्वयोरैक्यभावनासंप्रज्ञातसमाधिर्नैवभवतीतिसमत्वभावनाशब्देनसंप्रज्ञातसमाधिरुच्यते॥अतएवयोगसूत्रेतद्भाष्येचसंप्रज्ञातसमाधेरेवाष्टसुयोगांगेषुग्रहणंनिर्विकल्पकसमाधिस्त्वंगीभवतीत्युक्तम् ॥ २५ ॥ इत्थमष्टांगयोगमभिधायाऽधुनाशरीरेनाडीस्थानानिआधारचक्रस्वरूपाणितद्ध्यानफलानिचोपदिशति इदानींकथयेतेऽहमिति ॥ मंत्रयोगंमंत्राणांशारदातिलकोक्ताच्छिन्नादिदोषदुष्टानांमंत्राणांसिद्धिप्रदंयोगमित्यर्थः ॥ २६ ॥

विश्वंशरीरमिति ॥ पिंडब्रह्मांडयोरेकत्वाच्छरीरमिदंविश्वमेवभवतिब्रह्मांडमेवभवति ॥ तदपिपंचभूतात्मकंचंद्रसूर्याग्निभिर्युक्तंजीवब्रह्मैक्यरूपकंयथाभवतितथेदमप्यस्तीत्याह पंचभूतेति ॥ २७॥ तदर्धेनकोट्यर्धेनसार्धत्रिकोट्यइत्यर्थः ॥ २८ ॥ प्रधानासुषुम्नानाडीमेरुदंडेपृष्ठस्थवंशेस्थितामूलाधारमारभ्यपृष्ठवंशमार्गेणब्रह्मरंध्रपर्यंतंगतेत्यर्थः ॥ तस्यावामेइडादक्षिणेपिंगलाऽस्तीत्याह इडावामेइति ॥ २९ ॥ शक्तिरूपाप्रकृतिरूपा ॥ ३० ॥ तस्यामध्येसुषुम्नायामध्येविचित्राख्येचित्राख्यनाड्यामित्यर्थः ॥ सुषुम्नामूलदेशेचित्रानाड्यस्तीति॥तस्यामध्येतुचित्राख्यानाडीसूक्ष्मातुवर्ततइतिवचनेनतंत्रांतरेउक्तं ॥ ३१॥ मध्येइति॥चित्रानाडीमध्येइत्यर्थः ॥ हरात्माबिंदुनादकंआत्मामायाहकाररेफइकारबिंदुनादात्मकमित्यर्थः ॥ ३२॥ शिखाकारादीपशिखाकारा ॥ ३३॥हेमरूपाभंपीतवर्णं ॥

विश्वंशरीरमित्युक्तंपंचभूतात्मकंनग ॥ चंद्रसूर्याग्नितेजोभिर्जीवब्रह्मैक्यरूपकम् ॥२७॥ तिस्रःकोट्यस्तदर्धेनशरीरेनाडयोमताः ॥ तासुमुख्यादशप्रोक्तास्ताभ्यस्तिस्रोव्यवस्थिताः ॥२८॥ प्रधानामेरुदंडेऽत्रचंद्रसूर्याग्निरूपिणी॥इडावामेस्थितानाडीशुभ्रातुचंद्ररूपिणी॥ २९॥शक्तिरूपातुसानाडीसाक्षादमृतविग्रहा ॥ दक्षिणेयापिंगलाख्यापुंरूपासूर्यविग्रहा ॥ ३० ॥ सर्वतेजोमयीसातुसुषुम्नावह्निरूपिणी ॥ तस्यामध्येविचित्राख्येइच्छाज्ञानक्रियात्मकम् ॥ ॥ ३१ ॥ मध्येस्वयंभूर्लिंगंतुकोटिसूर्यसमप्रभम्॥तदूर्ध्वंमायाबीजंतुहरात्माबिंदुनादकम् ॥ ३२ ॥तदूर्ध्वंतुशिखाकाराकुंडलीरक्तविग्रहा ॥ देव्यात्मिकातुसाप्रोक्तामदभिन्नानगाधिप ॥३३॥तद्बाह्येहेमरूपाभंवादिसांतचतुर्दलम् ॥ द्रुतहेमसमप्रख्यंपद्मंतत्रविचिंतयेत् ॥३४॥ तदूर्ध्वेत्वनलप्रख्यंषड्दलंहीरकप्रभम् ॥ बादिलांतषड्वर्णेनस्वाधिष्ठानमनुत्तमम् ॥३५॥ मूलमाधारषट्कोणंमूलाधारंततोविदुः॥स्वशब्देनपरंलिंगंस्वाधिष्ठानंततोविदुः ॥ ३६ ॥ तदूर्ध्वेनाभिदेशेतुमणिपूरंमहाप्रभम् ॥ मेघाभंविद्युदाभंचबहुतेजोमयंततः॥३७॥मणिवद्भिन्नंतत्पद्मंमणिपद्मंतथोच्यते ॥ दशभिश्चदलैर्युक्तंडादिफांताक्षरान्वितम् ॥३८॥ विष्णुनाधिष्ठितंपद्मंविष्ण्वालोकनकारणम् ॥तदूर्ध्वेनाहतंपद्ममुद्यदादित्यसन्निभम् ॥३९॥ कादिठांतदलैरर्कपत्रैश्चसमधिष्ठितम् ॥ तन्मध्येबाणलिंगंतुसूर्यायुतसमप्रभम् ॥४०॥ शब्दब्रह्ममयंशब्दानाहतंतत्रदृश्यते॥अनाहताख्यंतत्पद्मंमुनिभिःपरिकीर्तितम्॥४१॥आनंदसदनंतत्तुपुरुषाधिष्ठितंपरम्॥तदूर्ध्वंतुविशुद्धाख्यंदलषोडशपंकजम्॥४२॥स्वरैःषोडशभिर्युक्तंधूम्रवर्णमहाप्रभम्॥विशुद्धंतनुतेयस्माज्जीवस्यहंसलोकनात्॥४३॥विशुद्धंपद्ममाख्यातमाकाशाख्यंमहाद्भुतम् ॥ आज्ञाचक्रंतदूर्ध्वेतुआत्मनाधिष्ठितंपरम् ॥ ४४ ॥

वादिसांतचतुर्दलम् ॥ चतुर्दलेषुवशषसइतिचत्वारोवर्णाभवंतीत्यर्थः ॥ ३४ ॥ बादिलांतेति ॥ बकारादिलकारांतषड्वर्णैर्युक्तमित्यर्थः ॥३५॥ स्वशब्देनपरंलिंगंतस्याधिष्ठानंयतस्तस्मात्स्वाधिष्ठानमित्युच्यतइत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ भिन्नंविकसितम्॥डादिफांताक्षरैर्युक्तमित्यर्थः ॥ ॥३८॥३९॥ अर्कपत्रैर्द्वादशपत्रैर्युक्तं ककारादिठकारांतानिद्वादशाक्षराणिदलेषुज्ञेयानि ॥ ४० ॥ शब्दानाहतं अनाहतोनामताडनंविनापिजायमानःशब्दःसोऽनाहतःशब्दोयस्मिंस्तच्छब्दानाहतम् ॥ वाहिताग्न्यादित्वात्साधु ॥ ४१ ॥ पुरुषाधिष्ठितंरुद्राधिष्ठितमित्यर्थः ॥ ४२॥ स्वरैःषोडशभिरिति॥षोडशपत्रेषुषोडशस्वराइत्यर्थः ॥जीवस्यहंसस्यपरमात्मनोवलोकनाज्ज्ञानंयस्माद्विशुद्धंतनुतेततोविशुद्धमित्यन्वयः ॥ तत्राऽनाहतंचक्रंहृदयेविशुद्धिचक्रंकंठेआज्ञाचक्रं भ्रूमध्येइतितुग्रंथांतरादवसेयम् ॥ अनाहतशब्दोमध्यमवाणीरूपोज्ञेयः ॥ ४३ ॥ तदूर्ध्वेतुभ्रूमध्येइत्यर्थः ॥ ४४ ॥

आज्ञासंक्रमणमिति ॥ तस्मिन्स्थलेनिहितचित्तस्यपुरुषस्यसर्वपदार्थसाक्षात्कारेणैवंभूतमेवंवर्ततेएवंभविष्यतीतिज्ञानेनाज्ञायाइतःपरंत्वयैवंकर्तव्यमितिपरमेश्वराज्ञायाःसंक्रमणंभवति तेन्हेतुनातदा ज्ञाचक्रमितिकीर्तितमित्यर्थः ॥ हक्षवर्णद्वयसंयुतंपत्रद्वययुक्तमित्यर्थः ॥ ४५ ॥ तदूर्ध्वेकैलासचक्रंतदूर्ध्वेरोधिनीचक्रमित्यर्थः ॥ अनयोःस्वरूपंमत्कृतदेवीगीताबृहट्टीकायांद्रष्टव्यम् ॥ ४६ ॥ सर्वो परिविद्यमानंसहस्रारंचक्रमाह सहस्रारेति॥बिंदुस्थानंपरमात्मस्थानमित्यर्थः ॥ इत्येतदिति ॥ पूर्वोक्तप्रकारेणैतत्सर्वंज्ञात्वेतिशेषः ॥ ४७ ॥ ज्ञात्वा किंकर्तव्यंतत्राह आदाविति ॥ प्रथमतःपूरकयो गेनबाह्यंवायुमाकृष्यकुंभकंकृत्वास्वमनोवायुसहितंमूलाधारेयोजयेन्नयेदित्यर्थः ॥ अनंतरंगुदस्यमेढ्रस्यलिंगस्यांतरेमध्येमूलाधारचक्रेइत्यर्थः ॥ विद्यमानास्थितायाशक्तिःकुंडलिनीतामाकुंच्यमूला धारगतवायुनापीडयित्वाप्रबोधयेत्उत्थापयेदित्यर्थः ॥ ४८ ॥ लिंगभेदेति ॥ तामुत्थाप्यलिंगभेदक्रमेणपूर्वोक्तचक्रगततत्तेजोमयस्वयंभ्वादिलिंगानांभेदोभेदनंतन्मार्गेणनयनंतत्क्रमेणैवतांकुंडलि

आज्ञासंक्रमणंतत्रतेनाज्ञेतिप्रकीर्तितम् ॥ द्विदलंहक्षसंयुक्तंपद्मंतत्सुमनोहरम्॥४५॥कैलासाख्यंतदूर्ध्वंतुरोधिनीतुतदूर्ध्वतः॥एवंत्वाधारचक्राणिप्रोक्तानि तवसुव्रत॥४६॥ सहस्रारयुतंबिंदुस्थानंतदूर्ध्वमीरितम् ॥ इत्येतत्कथितंसर्वंयोगमार्गमनुत्तमम् ॥४७॥ आदौपूरकयोगेनाप्याधारेयोजयेन्मनः॥गुदमेढ्रां तरेशक्तिस्तामाकुंच्यप्रबोधयेत् ॥४८॥ लिंगभेदक्रमेणैवबिंदुचक्रंचप्रापयेत् ॥ शंभुनातांपराशक्तिमेकीभूतांविचिंतयेत् ॥४९॥ तत्रोत्थितामृतंयत्तुद्रुत लाक्षारसोपमम् ॥ पाययित्वातुतांशक्तिंमायाख्यांयोगसिद्धिदाम् ॥५०॥ षट्चक्रदेवतास्तत्रसंतर्प्यामृतधारया ॥ आनयेत्तेनमार्गेणमूलाधारंततःसुधीः ॥ ५१ ॥ एवमभ्यस्यमानस्याऽप्यहन्यहनिनिश्चितम् ॥ पूर्वोक्तदूषितामंत्राःसर्वेसिद्ध्यंतिनान्यथा ॥ ५२ ॥ जरामरणदुःखाद्यैर्मुच्यतेभवबंधनात् ॥ ये गुणाःसंतिदेव्यामेजगन्मातुर्यथातथा ॥ ५३ ॥ तेगुणाःसाधकवरेभवंत्येवनचान्यथा ॥ इत्येवंकथितंतातवायुधारणमुत्तमम् ॥ ५४ ॥ इदानींधारणाख्यं तुशृणुष्वावहितोमम ॥ दिक्कालाद्यनवच्छिन्नदेव्यांचेतोविधायच ॥ ५५ ॥ तन्मयोभवतिक्षिप्रंजीवब्रह्मैक्ययोजनात् ॥ अथवासमलंचेतोयदिक्षिप्रंनसि द्ध्यति ॥ ५६ ॥ तदावयवयोगेनयोगीयोगान्समभ्यसेत् ॥ मदीयहस्तपादादावंगेतुमधुरेनग ॥ ५७ ॥ चित्तंसंस्थापयेन्मंत्रीस्थानस्थानजयात्पुनः ॥ विशुद्धचित्तःसर्वस्मिन्रूपेसंस्थापयेन्मनः ॥ ५८ ॥ यावन्मनोलयंयातिदेव्यांसंविदिपर्वत ॥ तावदिष्टमनुंमंत्रीजपहोमैःसमभ्यसेत् ॥ ५९ ॥ मंत्राभ्यासे नयोगेनज्ञेयज्ञानायकल्पते ॥ नयोगेनविनामंत्रोनमंत्रेणविनाहिसः ॥ ६० ॥

नींशक्तिंबिंदुचक्रंसहस्रारंतत्प्रापयेत् ॥ शंभुनेति ॥ सहस्रारपद्मस्थितेनशंभुनातांकुंडलिनी मेकीभूतांसंगतांविभावयेदित्यर्थः ॥४९॥ तत्रोत्थितेति॥तत्रशिवशक्त्योःसंगमेयदुत्थितममृतंद्रुतलाक्षासमानवर्णंतदमृतंतांकुंडलिनींपाययित्वातेनामृतेनआनंदरसरूपेणतांतृप्तांकृत्वेत्यर्थः ॥ ५० ॥ षट्चक्रेति ॥ पूर्वोक्तानियानिषट्चक्राणितच्चक्रस्थितादेवतालिंगरूपाअमृतधारयाशिवशक्तिसमागमोत्थानंदरसरूपामृतवृष्ट्यासंतर्प्यपुनर्येनैवमार्गेणमस्तकंनीताकुंडलिनी ॥ तेनैवमार्गेणमूलाधारं तांकुंडलिनीमानयेदित्यर्थः ॥ ५१ ॥ पूर्वोक्तेति ॥ छिन्नादिदोषदूषितामंत्राअनेनयोगेनसिद्ध्यंतीत्यर्थः ॥ तदुक्तंशारदातिलके ॥ इत्यादिदोषदुष्टांस्तान्मंत्रानात्मनियोजयेत् ॥ शोधयेद्बुद्धपवनोब द्धमायोनिमुद्रयेति ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ प्रसंगेनधारणास्वरूपंपूर्वमुक्तमेवविषयभेदेनविशदयति ॥ इदानीमिति ॥ पूर्वमष्टांगयोगनिरूपणेवायुधारणोक्ता अत्रतुचित्तस्यधारणोच्यतेइत्यर्थः ॥ अर्थःस्पष्टएव ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ इत्थंध्यानयोगकरणेयस्ययावद्योग्यतानास्तितावत्पर्यंतंतेनपुरुषेणकिंकर्तव्यमितिचेत्तत्राह यावन्मनइति ॥ ५९ ॥ ६० ॥

॥ ६१ ॥ ६२ ॥ विस्तरस्तुमत्कृतदेवीगीताबृहट्टीकायांद्रष्टव्यः ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेसप्तमस्कंधेपंचत्रिंशोध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ त्रिंशच्छ्लोकैर्मुख्यतत्त्वंब्रह्मरूपंतुवर्ण्यते ॥ ब्रह्मविद्यादुर्लभेतियथा
वदभिधीयते ॥ १ ॥ अत्रार्धश्लोकोप्यधिकः ॥ एतादृशंयोगंसाधयित्वायद्वस्तुध्येयंतद्वर्णयति श्रीदेव्युवाचेति ॥ १ ॥ अत्राविःसन्निहितमित्यादिब्रह्मैवेदंविश्वंवरिष्ठमित्यंताःश्रुतयोमुंडकोपनिषदि
अन्यूनानतिरिक्ताःसंति ताश्चश्रुतयोभगवत्पादैःश्रीमच्छंकराचार्यैर्व्याख्याताएवमुंडकोपनिषद्भाष्येततस्तासांव्याख्यानंसंक्षेपेणैवक्रियते ॥ आविरिति ॥ आविःशब्दोनिपातःप्रकाशवाची ब्रह्मवि
श्वोपलब्ध्यात्मनाप्रकाशमानमेवसदेतिभावयेदित्यर्थः ॥ सन्निहितमतिसमीपवर्ति गुहायांबुद्धौचरतितत्रोपलभ्यतेसर्वव्यापकमपीतिगुहाचरंनाम ॥ पद्यतेसर्वैर्मुनिभिर्योगादिसाधनैःप्राप्यतेइतिपद
म् ॥ महच्चतत्पदंचेतिमहत्पदम् ॥ अत्राऽस्मिन्ब्रह्मणिसर्वमाकाशादिसमर्पितंस्थापितंकल्पितमित्यर्थः ॥ ततस्तस्यमिथ्यात्वादिदमेवसर्वैःप्राप्यमित्यर्थः ॥ किंकिमत्रसमर्पितंतदाह एजदिति ॥ एजच्चल
त्पक्ष्यादि ॥ प्राणत्प्राणितीतिप्राणन्मनुष्यादि ॥ निमिषच्चयन्निमेषादिक्रियावत् ॥ यच्चनिमिषम् ॥ चशब्दात्तत्सर्वंब्रह्मण्येवसमर्पितमित्यर्थः ॥ २ ॥ एतज्जानथेति भगवतीवदति ॥ हेदेवाएतन्मद्रूपं
ब्रह्मजानथाऽवगच्छथ ॥ सदसद्वरेण्यं सत्कारणंमाया असत्कार्यंजगत् तदुभयापेक्षयावरेण्यंश्रेष्ठम् ॥ प्रजानांलोकानांविज्ञानात्परंतज्ज्ञानाविषयइत्यर्थः ॥ यतोवरिष्ठंश्रेष्ठंततोनसर्वबुद्धिगम्य

द्वयोरभ्यासयोगोहिब्रह्मसंसिद्धिकारणम् ॥ तमःपरिवृतेगेहेघटोदीपेनदृश्यते ॥ ६१ ॥ एवंमायावृतोह्यात्मामनुनागोचरीकृतः ॥ इतियोगविधिःकृत्स्नः
सांगःप्रोक्तोमयाऽधुना ॥ ६२ ॥ गुरूपदेशतोज्ञेयोनान्यथाशास्त्रकोटिभिः ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेम०सप्तमस्कंधेपंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ श्रीदे
व्युवाच ॥ इत्यादियोगयुक्तात्माध्यायेन्मांब्रह्मरूपिणीम् ॥ भक्त्यानिर्व्याजयाराजन्नासनेसमुपास्थितः ॥ १ ॥ आविःसन्निहितंगुहाचरंनाममहत्पदम् ॥
अत्रैतत्सर्वमर्पितमेजत्प्राणन्निमिषच्चयत् ॥ २ ॥ एतज्जानथसदसद्वरेण्यंपरंविज्ञानाद्यद्वरिष्ठंप्रजानाम् ॥ यदर्चिमद्यदणुभ्योऽणुचयस्मिँल्लोकानिहितालोकि
नश्च ॥ ३ ॥ तदेतदक्षरंब्रह्मसप्राणस्तदुवाङ्मनः ॥ तदेतत्सत्यममृतंतद्वेद्धव्यंसौम्यविद्धि ॥ ४ ॥ धनुर्गृहीत्वौपनिषदंमहास्त्रंशरंह्युपासानिशितंसंधयीत ॥
आयम्यतद्भावगतेनचेतसालक्ष्यंतदेवाक्षरंसौम्यविद्धि ॥ ५ ॥ प्रणवोधनुःशरोह्यात्माब्रह्मतल्लक्ष्यमुच्यते ॥ अप्रमत्तेनवेद्धव्यंशरवत्तन्मयोभवेत् ॥ ६ ॥

मित्यर्थः ॥ यदर्चिमत्सूर्यादितेजसामपिप्रकाशकम् ॥ यतस्ततोऽतिशयदीप्तिमदित्यर्थः ॥ यस्मिन्भूरादयोलोकास्तन्निवासिजनालोकिनश्चनिहिताःस्थापितःकल्पिताइत्यर्थः ॥ ३ ॥ तदेतदिति ॥
तदेतत्सर्वाश्रयमक्षरंब्रह्मसप्राणस्तदुतदेववाङ्मनोपितदेतत्सत्यमवितथमतोमृतंतद्वेद्धव्यंमनसाशरेणताडयितव्यंमनःसमाधानंतत्रकर्तव्यमित्यर्थः ॥ ४ ॥ कथंवेद्धव्यंतदुच्यते धनुरिति ॥ औपनिषद
मुपनिषद्भिर्बोधितम् ॥ महास्त्रंमहच्चतदस्त्रंचेतिमहास्त्रंधनुर्गृहीत्वाऽऽदायतथोपासाभिर्निशितंसंतताभिध्यानेनतनूकृतंशरंतस्मिन्धनुषिसंधयीतयोजयेत् ॥ शरंसंधायसंस्थाप्यानंतरमायम्याकृष्यसें
द्रियमंतःकरणंस्वविषयाद्विनिवर्त्यलक्ष्येएवस्थापयित्वेत्यर्थः ॥ तद्भावगतेनतस्मिन्ब्रह्मण्यक्षरेलक्ष्येभावनाभावस्तद्गतेनचेतसालक्ष्यंतदेवयथोक्तलक्षणमक्षरं ॥ सौम्यहेपर्वतराज विद्धिताडयेत्यर्थः ॥
॥ ५ ॥ यदुक्तंधनुरादितदुच्यते प्रणवइति ॥ प्रणवॐकारोदेवीप्रणवोवाधनुर्यथेष्वासनंलक्ष्येशरस्यप्रवेशकारणंतथाचित्तशरस्याऽक्षरेलक्ष्येप्रवेशकारणंप्रणवः प्रणवेनह्यभ्यस्यमानेनसंस्क्रियमा
णःतदालंबतोऽप्रतिबंधेनाऽक्षरेवतिष्ठते ॥ यथाधनुषाप्रक्षिप्तइषुर्लक्ष्येऽतःप्रणवोधनुरिवधनुः शरोह्यात्मांतःकरणंहिशरःशरसदृशलक्ष्यवेधनाच्छरइवशरः ॥ अत्रलक्ष्यंतुतद्ब्रह्मैवोच्यतइत्याह ब्रह्मत
[illegible]मुच्यतइति ॥ अप्रमत्तेनैकाग्रचेतसातल्लक्ष्यंब्रह्मवेद्धव्यंयथाशरोलक्ष्यैकात्मतांप्राप्नोति तथादेहाद्यात्मप्रत्ययतिरस्कारेणाऽक्षरैक्यात्म्यंफलमापादयेदित्यर्थः ॥ ६ ॥ ॥ छ ॥ ॥

हे देवायं ज्ञात्वा चाऽन्यवाचोपरविद्यारूपा

अक्षरस्यदुर्लक्ष्यत्वात्पुनःपुनर्वचनंसुलक्षणार्थम् यस्मिन्निति ॥ यस्मिन्नक्षरेद्यौःपृथिवीचांतरिक्षंचप्राणैःसहमनश्चसमर्पितंतमेवैकमात्मानंजानथजानीथ ॥ हे देवायंज्ञात्वाचाऽन्यवाचोपरविद्यारूपा विमुंचथविमुंचतपरित्यजत ॥ यतोऽमृतस्यमोक्षस्यप्राप्तयेयंसेतुरिवसेतुः ॥ संसारमहोदधेस्तरणहेतुरित्यर्थः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ तमेवविदित्वातिमृत्युमेति नाऽन्यःपंथाविद्यतेऽयनायेति ॥ ७ ॥ किंच अराइवेति ॥ यथारथनाभौसमर्पिताअराइवसंहताःसंप्रविष्टाएवंयत्रयस्मिन्हृदयेनाड्यस्तस्मिन्हृदयेबुद्धिप्रत्ययसाक्षिभूतःसएषप्रकृतआत्मांतर्मध्येचरतेचरतिवर्ततेबुद्ध्यादिप्रत्ययैर्जायमानइव जायमानोंतःकरणोपाध्यनुविधायित्वाद्वदंतिलौकिकाः हृष्टोजातःक्रुद्धोजातइति ॥ ८ ॥ तमात्मानमोमित्येवोंकारालंबनाःसंतोयथोक्तकल्पनयाध्यायथचिंतयत ॥ तेषांकल्याणार्थमाशीर्वचनंभग वतीकरुणानिधिर्वदति ॥ स्वस्तिनिर्विघ्नमस्तुवोयुष्माकंपारायपरकूलप्राप्तये ॥ तमसोऽविद्यातःपरस्तादविद्यारहितब्रह्मात्मस्वरूपगमनायेत्यर्थः ॥ सआत्माक्वर्ततेतत्राह यःसर्वज्ञोयश्चसर्वविद्यस्यै षमहिमाविभूतिर्जगत्सर्जनादिरूपोभुविप्रसिद्धःसदिव्येद्योतनवतिब्रह्मपुरेहृदयपुंडरीकेतत्रतस्यप्रकाशमानत्वात्तस्मिन्हृत्कमलेयद्व्योमाकाशस्तस्मिन्प्रतिष्ठितइवोपलभ्यते ॥९॥ सह्यात्मामनोवृत्तिभिरे वविभाव्यतइतिमनोमयः ॥ प्राणश्चशरीरंचतयोरयंनेता॥शरीराच्छरीरांतरंप्रतिप्रतिष्ठितोवस्थितोऽन्नेऽन्नपरिणामेपिंडेहृदयेबुद्धिंसंनिधायसमवस्थाप्यतद्विज्ञानेनतत्साक्षात्कारेणपरिपश्यंतिसर्वतःपू

अराइवरथनाभौसंहतायत्र

यस्मिन्द्यौश्चपृथिवीचांतरिक्षमोतंमनःसहप्राणैश्चसर्वैः ॥ तमेवैकंजानथात्मानमन्यावाचोविमुंचथाअमृतस्यैषसेतुः ॥ ७ ॥ अराइवरथनाभौसंहतायत्र नाड्यः ॥ सएषोंतश्चरतेबहुधाजायमानः ॥ ८ ॥ ओमित्येवंध्यायथात्मानंस्वस्तिवःपारायतमसःपरस्तात् ॥ दिव्येब्रह्मपुरेव्योम्निआत्मासंप्रतिष्ठितः ॥ ॥ ९ ॥ मनोमयःप्राणशरीरनेताप्रतिष्ठितोऽन्नेहृदयंसन्निधाय ॥ तद्विज्ञानेनपरिपश्यंतिधीराआनंदरूपममृतंयद्विभाति ॥ १० ॥ भिद्यतेहृदयग्रंथिश्छिद्यं तेसर्वसंशयाः ॥ क्षीयंतेचाऽस्यकर्माणितस्मिन्दृष्टेपरावरे ॥ ११ ॥ हिरण्मयेपरेकोशेविरजंब्रह्मनिष्कलम् ॥ तच्छुभ्रंज्योतिषांज्योतिस्तद्यदात्मविदोवि दुः ॥ १२ ॥ नतत्रसूर्योभातिनचंद्रतारकंनेमाविद्युतोभांतिकुतोऽयमग्निः ॥ तमेवभांतमनुभातिसर्वंतस्यभासासर्वमिदंविभाति ॥ १३ ॥ ब्रह्मैवेदममृतं पुरस्ताद्ब्रह्मपश्चाद्ब्रह्मदक्षिणतश्चोत्तरेण ॥ अधश्चोर्ध्वंचप्रसृतंब्रह्मैवेदंविश्वंवरिष्ठम् ॥ १४ ॥

र्णंपश्यंतिधीराविवेकिनः ॥ आनंदरूपंदुःखासंस्पृष्टममृतंयद्विभाति सर्वदातादित्यर्थः ॥ १० ॥ अस्यात्मज्ञानस्यफलमभिधीयते भिद्यतेइति ॥ हृदयग्रंथिः चिदहंकारतादात्म्यरूपोभिद्यतेनश्यति॥छिद्यंतेसर्वज्ञेयविषयाःसंशयाःसर्वेषांमिथ्यात्वनिश्चयात् ॥ क्षीयंतेन श्यंतिचकर्माणिप्रारब्धातिरिक्तानिसर्वाणितस्मिन्परमात्मनिदृष्टेसाक्षात्कृतेइत्यर्थः ॥११॥ उक्तस्यैवार्थस्यसंक्षेपाभिधायकाउत्तरेत्रयोपिमंत्राः ॥ हिरण्मयेज्योतिर्मयेपरेकोशेआनंदमयेकोशेविरजंउप लक्षणतयागुणत्रयरहितंब्रह्मपुच्छंप्रतिष्ठेतिश्रुत्युक्तंब्रह्मनिष्कलंमायारहितमसत्त्वमरजस्कमतमस्कममायमितिश्रुत्यंतरात् अतएवशुभ्रंस्वच्छम् ॥ ज्योतिषांसर्वप्रकाशकसूर्यादीनामपिज्योतिःप्रकाश कमित्यर्थः ॥ यदाऽऽत्मविदोज्ञानिनोमहतायासेनविदुस्तद्धिरण्मयेपरेकोशेतिष्ठतीत्यन्वयः ॥१२॥ कथंतज्ज्योतिषांज्योतिस्तदुच्यते नतत्रेति ॥ तत्रतस्मिन्नात्मभूतेब्रह्मणिनसूर्योभातिसूर्योपितद्ब्रह्म नप्रकाशयतीत्यर्थः ॥ तथाचंद्रतारकंइमाविद्युतोऽपिनभांतिनप्रकाशयंति ॥ कुतोऽयमग्निःपूर्वापेक्षयास्वल्पज्योतिःप्रकाशयतिनैवप्रकाशयतीत्यर्थः ॥ किंबहुनायदिदंजगद्भातितत्तमेवाऽऽत्मानंस्व प्रकाशत्वाद्भांतंप्रकाशितमनुभात्यनुदीप्यतेतस्यैवभासासर्वमिदंसूर्यादिजगद्विभातीत्यर्थः ॥ १३ ॥ यन्मयोक्तंब्रह्मतदेवसत्यंरज्जुस्थानीयंनान्यज्जगत्सर्पस्थानीयंमृषात्वात् ॥ तस्मादिदमेवाऽऽ श्रयणीयमित्यभिप्रायेणनिगमनस्थानीयेनमंत्रेणोपसंहरतिब्रह्मैवेदमिति ॥ ब्रह्मैवोक्तलक्षणमिदंयत्पुरस्तादग्रेब्रह्मैवाऽविद्यादृष्टीनांप्रत्यवभासमानंतथापश्चाद्ब्रह्मतथादक्षिणतश्चतथोत्तरेणतथैवाधस्ता दूर्ध्वंचकिंबहुनाब्रह्मैवेदंविश्वंसमस्तंवरिष्ठमिदंजगत् ॥ अब्रह्मप्रत्ययःसर्वोऽविद्यामात्रोरज्ज्वामिवसर्पप्रत्ययोब्रह्मैवेदंपरमार्थसत्यमितिवेदानुशासनमित्यर्थः ॥ १४ ॥

एताद्दशानुभववतः कृतार्थत्वमाह एताद्दगिति ॥ १५ ॥ द्वितीयादिति ॥ तदभावात्द्वितीयस्यभयकारणस्याऽभावात्ब्रह्मविन्नबिभेतीत्यर्थः ॥ तेनममकदापिवियोगोनास्तीत्याह नतद्वियोगइति
॥ १६ ॥ अहमेवेति ॥ अहंयाऽस्मिसासज्ज्ञान्यस्तीत्यर्थः ॥ सज्ञानीयोऽस्तिसोहमेवास्मीत्यर्थः ॥ व्यतिहारेणदृढाभेदोदर्शितः ॥ १७ ॥ अहंज्ञानिहृदयेएवतिष्ठामीत्याह नाहंतीर्थेइति ॥
॥ १८ ॥ कृतकृत्यका ॥ स्वार्थेकन्प्रत्ययः ॥ १९ ॥ यस्यपुरुषस्यचेतसाश्चितिपरमात्मनिलयोजातस्तेनपुरुषेणविश्वंभरापृथिवीपुण्यवतीत्यर्थः ॥ २० ॥ नातोवक्तव्यमस्तीति ॥ इतःपरमधिकोव
क्तव्यांशोनास्तीत्यर्थः ॥ विद्योपदेशपात्रमुपदिशति इदंज्येष्ठायेति ॥२१॥ यथोक्तायशास्त्रोक्तलक्षणयुक्ताय ॥ गुरुप्रसादंविनापरमेश्वरप्रसादंविनाकदापिब्रह्मज्ञाविधानभवतीत्याह यस्यदेवेइति ॥
श्रुतिरियम् ॥ २२ ॥ विद्येयमिति ॥ ब्रह्मविद्येत्यर्थः ॥ २३ ॥ सुकृतमुपकारंतस्यगुरोःकर्तुमयंशिष्योयतोऽसमर्थस्ततोऽयंशिष्यस्तस्यगुरोर्यावज्जीवपर्यंतंऋणीत्यर्थः ॥ ब्रह्मजन्मब्रह्मरूपेणजन्म

एताद्दगनुभवोयस्यसकृतार्थोनरोत्तमः ॥ ब्रह्मभूतःप्रसन्नात्मानशोचतिनकांक्षति ॥ १५ ॥ द्वितीयाद्वैभयंराजंस्तदभावाद्बिभेतिन ॥ नतद्वियोगोमेप्य
स्तिमद्वियोगोपितस्यन ॥ १६ ॥ अहमेवससोऽहंवैनिश्चितंविद्धिपर्वत ॥ मद्दर्शनंतुतत्रस्याद्यत्रज्ञानीस्थितोमम ॥ १७ ॥ नाऽहंतीर्थेनकैलासेवैकुंठेवा
नकर्हिचित् ॥ वसामिकिंतुमज्ज्ञानिहृदयांभोजमध्यमे ॥ १८ ॥ मत्पूजाकोटिफलदंसकृन्मज्ज्ञानिनोऽर्चनम् ॥ कुलंपवित्रंतस्याऽस्तिजननीकृतकृत्य
का ॥ १९ ॥ विश्वंभरापुण्यवतीचिल्लयोयस्यचेतसः ॥ ब्रह्मज्ञानंतुयत्पृष्टंत्वयापर्वतसत्तम ॥ २० ॥ कथितंतन्मयासर्वंनाऽतोवक्तव्यमस्तिहि ॥ इदंज्ये
ष्ठायपुत्रायभक्तियुक्तायशीलिने ॥ २१ ॥ शिष्यायचयथोक्तायवक्तव्यंनाऽन्यथाक्वचित् ॥ यस्यदेवेपराभक्तिर्यथादेवेतथागुरौ ॥ २२ ॥ तस्यैतेकथि
ताह्यर्थाःप्रकाशंतेमहात्मनः ॥ येनोपदिष्टाविद्येयंसएवपरमेश्वरः ॥ २३ ॥ यस्यायंसुकृतंकर्तुमसमर्थस्ततोऋणी ॥ पित्रोरप्यधिकःप्रोक्तोब्रह्मजन्मप्रदाय
कः ॥ २४ ॥ पितृजातंजन्मनष्टंनेत्थंजातंकदाचन ॥ तस्मैनद्रुह्येदित्यादिनिगमोप्यवदन्नग ॥ २५ ॥ तस्माच्छास्त्रस्यसिद्धांतोब्रह्मदातागुरुःपरः ॥ शि
वेरुष्टेगुरुस्त्रातागुरौरुष्टेनशंकरः ॥ २६ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनश्रीगुरुंतोषयेन्नग ॥ कायेनमनसावाचासर्वदातत्परोभवेत् ॥२७॥ अन्यथातुकृतघ्नःस्यात्कृत
घ्नेनास्तिनिष्कृतिः ॥ इंद्रेणाऽथर्वणायोक्ताशिरश्छेदप्रतिज्ञया ॥ २८ ॥

॥ २४ ॥ पितृजातंजन्ममरणेसतिनष्टंभवेन्नेत्थंब्रह्मरूपेणजातंकदाचिदपिनष्टंभवेत्ततइत्यर्थः ॥ अतएवतस्मैनद्रुह्येत्कृतमस्यजानन्निति श्रुतिरपीममेवार्थवक्तीत्याह तस्मैनद्रुह्येदिति ॥ २५ ॥ २६ ॥
॥ २७ ॥ कृतघ्नेनास्तिनिष्कृतिरितिकृतघ्नेप्रायश्चित्तंनास्तीत्यर्थः ॥ इंद्रेणाऽथर्वणायोक्तेति ॥ अत्रेदंबोध्यम् ॥ दध्यङ्नामाऽऽथर्वणोमुनिः सइंद्रंप्रतिब्रह्मविद्यांप्रार्थितवांस्तस्माइंद्रोब्रह्मविद्यांप्रोवा
चाऽनंतरमुक्तवानिंद्रोयदीमांब्रह्मविद्यामन्यस्मैवदसितदैवतेशिरश्छेत्स्यामीति ॥ ततःकियताकालेनदध्यञ्चंमुनिंप्रत्यागत्याऽश्विनीकुमारौब्रह्मविद्यांप्रार्थितवंतौ ताभ्यांमुनिरुवाच यद्यहंब्रह्मविद्यां
वक्ष्यामितर्हींद्रोमेशिरश्छेत्स्यतीति तच्छ्रुत्वातौवैद्यावूचतुस्तवेदंशिरश्छित्त्वाऽस्माभिरन्यत्रस्थाप्यतेअश्वीयंमस्तकंतवदेहेसंयोज्यतेतेनब्रह्मविद्यामस्मभ्यमुपदिश ॥ यदेंद्रआगत्यतच्छिरश्छेत्स्यति
तदावयंपूर्वस्थापितंमुख्यंशिरस्तवदेहेसंयोजयावस्तदनंतरंमुख्यमुखेनैवमुख्यशिरसाब्रह्मविद्यांवदेतितदनंतरंसमुनिरपितथैवचकारेतिकथासर्ववेदेषुप्रसिद्धा ॥ तांकथांब्रह्मविद्यांस्तोतुंस्मारयति
इंद्रेणाऽथर्वणायोक्तेति ॥ २८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ २९ ॥ इतिसंकटेति ॥ एतादृश्यतिदुर्लभाब्रह्मविद्यायेनलब्धासधन्यइत्यन्वयः ॥ ३० ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेसप्तमस्कंधेदेवीगीतायांषट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ पंचाधिकै
श्चचत्वारिंशत्पद्यैरथसादरम् ॥ भक्तिस्वरूपमहिमायथावदनुवर्ण्यते ॥ १ ॥ पूर्वयस्यदेवेपराभक्तिरित्युक्तंतत्रभक्तिस्वरूपंपृच्छति स्वीयांभक्तिमिति ॥ मध्यमस्यमध्यमाधिकारिणोविरागिणोभ
क्तिरहितस्यापिदुर्लभंज्ञानंयेनभक्तिहेतुनाजायेततांभक्तिंवदेत्यर्थः ॥ १ ॥ मोक्षप्राप्तौत्रयोमार्गाःकर्मोपासनाज्ञानभेदेनत्रिविधाः ॥ तत्रज्ञानमार्गः साक्षान्मोक्षसाधनमितरौचित्तशुद्धिद्वारेतिविवेकः ॥
तानेवमार्गान्दर्शयति कर्मयोगइति ॥ भक्तियोगउपासनायोगइत्यर्थः ॥ २ ॥ त्रयाणामपिमार्गाणांमध्येतन्मार्गगामिनांत्रयाणामपिपुरुषाणामयंभक्तियोगः कर्तुंयोग्यःशक्यश्चभवति ॥ कुत
इतिचेदस्यभक्तियोगस्यान्यापेक्षयासुलभत्वान्मानसत्वात्द्रव्यव्ययशरीरायासमंतरेणकेवलंमनोवृत्त्यैवसंपाद्यत्वात् ॥ यस्मिन्भक्तियोगेकायचित्तद्रव्यव्ययादिपीडनाभावोभवतितस्मादित्यर्थः ॥

अश्विभ्यांकथनेतस्याशिरश्छिन्नंचवज्रिणा ॥ अश्वीयंतच्छिरोनष्टंदृष्ट्वावैद्यौसुरोत्तमौ ॥ २९ ॥ पुनःसंयोजितंस्वीयंताभ्यांमुनिशिरस्तदा ॥ इतिसंकटसं
पाद्याब्रह्मविद्यानगाधिप ॥ ३० ॥ लब्धायेनसधन्यःस्यात्कृतकृत्यश्चभूधर ॥ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेसप्तमस्कंधेदेवीगीतायांषट्त्रिंशोऽध्या
यः ॥ ३६ ॥ हिमालयउवाच ॥ स्वीयांभक्तिंवदस्वांबयेनज्ञानंसुखेनहि ॥ जायेतमनुजस्याऽस्यमध्यमस्याऽविरागिणः ॥ १ ॥ देव्युवाच ॥ मार्गास्त्र
योमेविख्यातामोक्षप्राप्तौनगाधिप ॥ कर्मयोगोज्ञानयोगोभक्तियोगश्चसत्तम ॥ २ ॥ त्रयाणामप्ययंयोग्यःकर्तुंशक्योऽस्तिसर्वथा ॥ सुलभत्वान्मानसत्वा
त्कायचित्ताद्यपीडनात् ॥ ३ ॥ गुणभेदान्मनुष्याणांसाभक्तिस्त्रिविधामता ॥ परपीडांसमुद्दिश्यदंभंकृत्वापुरःसरम् ॥ ४ ॥ मात्सर्यक्रोधयुक्तोयस्तस्य
भक्तिस्तुतामसी ॥ परपीडादिरहितःस्वकल्याणार्थमेवच ॥ ५ ॥ नित्यंसकामोहृदयेयशोर्थीभोगलोलुपः ॥ तत्तत्फलसमावाप्त्यैमामुपास्तेऽतिभ
क्तितः ॥ ६ ॥ भेदबुद्ध्यातुमांस्वस्मादन्यांजानातिपामरः ॥ तस्यभक्तिःसमाख्यातानगाधिपतुराजसी ॥ ७ ॥ परमेशार्पणंकर्मपापसंक्षालनायच ॥
वेदोक्तत्वादवश्यंतत्कर्तव्यंतुमयाऽनिशम् ॥ ८ ॥ इतिनिश्चितबुद्धिस्तुभेदबुद्धिमुपाश्रितः ॥ करोतिप्रीतयेकर्मभक्तिःसानगसात्त्विकी ॥ ९ ॥ परभक्तेः
प्रापिकेयंभेदबुद्ध्यवलंबनात् ॥ पूर्वप्रोक्तेह्युभेभक्तीनपरप्रापिकेमते ॥ १० ॥

तस्मात्सर्वैरप्ययंभक्तियोगोनियमेनाश्रयितव्यइत्यर्थः ॥ ३ ॥ तत्रभक्तेस्त्रैविध्यमुपादिशति गुणभेदादिति ॥ मनुष्याणांमनुष्यसंबंधिनांगुणानांसत्त्वरजस्तमोरूपाणांभेदात्भक्तिरपित्रिविधा ॥ सा
त्विकराजसतामसभेदेनत्रिविधाभवतीत्यर्थः ॥ त्रिविधभक्तिस्वरूपमाह परपीडामिति ॥ अन्यनाशार्थमित्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ भेदबुद्ध्याजीवेश्वरयोर्भेदबुद्ध्यामांसर्वेश्वरींस्वस्मादन्यांभिन्नांजा
नातियतःपामरः ॥ ७ ॥ ८ ॥ भेदबुद्धिमुपाश्रितइति ॥ अयमपिसात्त्विकःपुरुषोभेदबुद्धिंजीवेश्वरयोःपृथक्त्वबुद्धिमाश्रित्यैवभक्तिंकरोतीत्यर्थः ॥ ९ ॥ त्रिविधभक्तिस्वरूपमुपादिश्यतिसृणांभक्तीनां
मध्येद्वयोर्हेयत्वमेकस्याग्राह्यत्वमाह परभक्तेरिति ॥ सापरानुरक्तिरीश्वरेइतिलक्षणलक्षितायाःपरभक्तेःपरप्रेमरूपाया इयंसात्त्विकीभक्तिः प्रापिकाभवति ॥ ततइयमाश्रयणीयेतिभावः ॥ नन्वियंपर
भक्तिःकुतोनेतिचेत्तत्राह भेदबुद्ध्यवलंबनादिति ॥ अस्यांभेदबुद्धिर्वर्ततइत्यात्मसदृशप्रेम्णोऽत्रासंभवान्नेयंपराभक्तिरित्यर्थः ॥ परप्रेमात्वात्मन्येवसंभवतितदेतत्प्रेयः पुत्रात्प्रेयोवित्तात्प्रेयः सर्व
स्मादंतरतरामित्यादिश्रुतिभ्यः ॥ पूर्वप्रोक्तेइति ॥ पूर्वप्रोक्तेद्वेभक्तीतुनपरभक्तिप्रापिके ततस्तेउभेअपित्याज्येइत्यर्थः ॥ १० ॥

परभक्तिस्वरूपमाह अधुनेति ॥ ११ ॥ तैलधारायथाव्युच्छिन्नानभवतितद्वदिदमपिचेतोध्यानमध्येविषयेपुनगच्छतीत्यर्थः ॥ १२ ॥ हेतुरिति ॥ एतादृशध्यानेहेतुःफलंकोवापिकोपिकदाचिदपि
नैवभवेत् किंतुकेवलंमत्प्रीत्यर्थंमयिपरमानुरागेणैवचेतसोनुवर्तनंकरोतीत्यर्थः ॥ सामीप्यादिलोकेच्छयापिनमदाराधनंकरोति किंतुप्रेम्णैवेत्याह सामीप्येति ॥ १३ ॥ सेव्यसेवकतेति ॥ ल्यब्लो
पेपंचमी ॥ सेव्यसेवकभावंविहायेत्यर्थः ॥ मदाराधनमेवेच्छतिनमोक्षमित्यर्थः ॥ १४ ॥ स्वाभेदेनैवेति ॥ अहमेवसच्चिदानंदरूपिणीभगवत्यस्मीतिभावनयेत्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ ईश्वर
हेपर्वतराज भेदवर्जनात्सर्वत्रचैतन्यरूपैकैवभगवत्यास्तिनद्वितीयेतिभेदनिरासादित्यर्थः ॥ १८ ॥ मत्स्थानेति ॥ तानिचवक्ष्यमाणानिपूर्वोक्तानिचस्थानानि ॥ मच्छास्त्रंशक्तिदर्शनंतथादेवी

अधुनापरभक्तिंतुप्रोच्यमानांनिबोधमे ॥ मद्गुणश्रवणंनित्यंममनामानुकीर्तनम् ॥ ११ ॥ कल्याणगुणरत्नानामाकरायांमयिस्थिरम् ॥ चेतसोवर्तनंचै
वतैलधारासमंसदा ॥ १२ ॥ हेतुस्तुतत्रकोवापिनकदाचिद्भवेदपि ॥ सामीप्यसार्ष्टिसायुज्यसालोक्यानांनचेषणा ॥ १३ ॥ मत्सेवातोऽधिकंकिंचिन्नैव
जानातिकर्हिचित् ॥ सेव्यसेवकताभावात्तत्रमोक्षंनवांछति ॥ १४ ॥ परानुरक्त्यामामेवचिंतयेद्योह्यतंद्रितः ॥ स्वाभेदेनैवमांनित्यंजानातिनविभेदतः ॥
॥ १५ ॥ मद्रूपत्वेनजीवानांचिंतनंकुरुतेतुयः ॥ यथास्वस्यात्मनिप्रीतिस्तथैवचपरात्मनि ॥१६॥ चैतन्यस्यसमानत्वान्नभेदंकुरुतेतुयः ॥सर्वत्रवर्तमानां
मांसर्वरूपांचसर्वदा॥१७॥नमतेयजतेचैवाप्याचांडालांतमीश्वर॥नकुत्रापिद्रोहबुद्धिंकुरुतेभेदवर्जनात् ॥१८॥ मत्स्थानदर्शनश्रद्धामद्भक्तदर्शनेतथा ॥म
च्छास्त्रश्रवणेश्रद्धामंत्रतंत्रादिषुप्रभो॥१९॥मयिप्रेमाकुलमतीरोमांचिततनुःसदा॥ प्रेमाश्रुजलपूर्णाक्षःकंठगद्गदनिस्वनः॥२०॥अनन्येनैवभावेनपूजयेद्योन
गाधिप ॥ मामीश्वरींजगद्योनिंसर्वकारणकारणम् ॥२१॥व्रतानिममदिव्यानिनित्यनैमित्तिकान्यपि ॥ नित्यंयःकुरुतेभक्त्यावित्तशाठ्यविवर्जितः॥ २२॥
मदुत्सवदिदृक्षाचमदुत्सवकृतिस्तथा ॥ जायतेयस्यनियतंस्वभावादेवभूधर ॥२३॥ उच्चैर्गायंश्चनामानिममैवखलुनृत्यति ॥ अहंकारादिरहितोदेहतादा
त्म्यवर्जितः ॥ २४ ॥ प्रारब्धेनयथायच्चक्रियतेतत्तथाभवेत् ॥ नमेचिंतास्तितत्रापिदेहसंरक्षणादिषु ॥२५॥ इतिभक्तिस्तुयाप्रोक्तापरभक्तिस्तुसास्मृता॥
यस्यांदेव्यतिरिक्तंतुनकिंचिदपिभाव्यते॥२६॥इत्थंजातापराभक्तिर्यस्यभूधरतत्त्वतः ॥तदैवतस्यचिन्मात्रेमद्रूपेविलयोभवेत् ॥२७॥भक्तेस्तुयापराकाष्ठा
सैवज्ञानंप्रकीर्तितम् ॥ वैराग्यस्यचसीमासाज्ञानेतदुभयंयतः॥२८॥भक्तौकृतायांयस्यापिप्रारब्धवशतोनग॥नजायतेममज्ञानंमणिद्वीपंसगच्छति ॥२९॥

भागवतंवेदांतंच ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ व्रतानीति ॥ तानिवक्ष्यमाणानि ॥ २२ ॥ मदुत्सवेति ॥ तेचोत्सवावक्ष्यमाणाः ॥ अन्यकृतोत्सवदर्शनेच्छाचेत्यर्थः ॥ स्वतोपिमदुत्सवकृतिर्मदुत्स
वकरणमित्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ प्रारब्धेनेति ॥ प्रारब्धाधीनंसर्वंज्ञात्वाकामपिमत्स्वरूपचिंतातिरिक्तांचिंतांनकरोतीत्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ इत्थंपरभक्त्यास्वस्वरूपेचित्तलययोग्यताभवती
त्याह तदैवेति ॥ २७ ॥ भक्तेस्त्विति ॥ यतोज्ञानेसतिभक्तिवैराग्येसांगेसंपूर्णेसिध्यतस्तस्माद्भक्तेर्वैराग्यस्यचयापराकाष्ठासाज्ञानमित्यर्थः ॥ तदुक्तंविष्णुभागवते ॥ भक्तिःपरेशानुभवोविरक्तिरन्यत्र
चैषत्रिकएककालइति ॥ २८ ॥ मणिद्वीपंपूर्वोक्तंद्वादशस्कंधेवक्ष्यमाणंच ॥ २९ ॥

ऋच्छतिप्राप्नोतीत्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ संवित्परतनोरितिप्रत्यगात्मविशेषणम् ॥ तस्यप्राणाइति ॥ नतस्यप्राणाउत्क्रामंतीतिश्रुतेः ॥ ३२ ॥ कंठचामीकरेति ॥ यथाकंठगतंविद्यमानमेवचामी
करंसुवर्णमज्ञानेनसुवर्णंतिरोभूतंज्ञानेनाज्ञाननाशेसतितदेवप्राप्यतेनान्यत्तद्वदेवाविद्यमानमेवात्मरूपमज्ञानेनतिरोभूतंपश्चाज्ज्ञानेनाज्ञाननाशेसतितदेवप्राप्यतेनान्यदित्यर्थः ॥ ३३ ॥ विदिताविदि
तादिति ॥ विदितंकार्यंघटादि ॥ अविदितंकारणंमायारूपंतस्मादन्यदित्यर्थः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ अन्यदेवतद्विदितादथोअविदितादधीति ॥ एतदर्थस्तुमत्कृतेकेनोपनिषद्भाष्यव्याख्यानेद्रष्टव्यः ॥
यथादर्शेप्रतिबिंबंपततितद्वदात्मन्यस्मिन्देहेनुभवोभवतीत्यर्थः ॥ यथाजलेप्रतिबिंबंपूर्वापक्षयाविविक्तंतथापितृलोकेनुभवोभवतीत्यर्थः ॥ ३४ ॥ ममलोकेमणिद्वीपे ॥ छायातपयोरिवात्यंताविवि

तत्रगत्वाऽखिलान्भोगाननिच्छन्नपिचर्च्छति ॥ तदंतेममचिद्रूपज्ञानंसम्यग्भवेन्नग ॥ ३० ॥ तेनमुक्तःसदैवस्याज्ज्ञानान्मुक्तिर्नचान्यथा ॥ इहैवयस्यज्ञानं
स्याद्धृद्गतप्रत्यगात्मनः ॥ ३१ ॥ ममसंवित्परतनोस्तस्यप्राणाव्रजंतिन ॥ ब्रह्मैवसंस्तदाप्नोतिब्रह्मैवब्रह्मवेदयः ॥ ३२ ॥ कंठचामीकरसममज्ञानात्तुतिरो
हितम् ॥ ज्ञानादज्ञाननाशेनलब्धमेवहिलभ्यते ॥ ३३ ॥ विदिताविदितादन्यन्नगोत्तमवपुर्मम ॥ यथादर्शेतथाऽऽत्मनियथाजलेतथापितृलोके ॥ ३४ ॥
छायातपौयथास्वच्छौविविक्तौतद्वदेवहि ॥ ममलोकेभवेज्ज्ञानंद्वैतभानविवर्जितम् ॥ ३५ ॥ यस्तुवैराग्यवानेवज्ञानहीनोम्रियेतचेत् ॥ ब्रह्मलोकेवसे
न्नित्यंयावत्कल्पंततःपरम् ॥ ३६ ॥ शुचीनांश्रीमतांगेहेभवेत्तस्यजनिःपुनः ॥ करोतिसाधनंपश्चात्ततोज्ञानंहिजायते ॥ ३७ ॥ अनेकजन्मभीराजन्ज्ञा
नंस्यान्नैकजन्मना ॥ ततःसर्वप्रयत्नेनज्ञानार्थंयत्नमाश्रयेत् ॥ ३८ ॥ नोचेन्महान्विनाशःस्याज्जन्मैतद्दुर्लभंपुनः ॥ तत्राऽपिप्रथमेवर्णेवेदेप्राप्तिश्चदुर्लभा ॥
॥ ३९ ॥ शमादिषट्कसंपत्तिर्योगसिद्धिस्तथैवच ॥ तथोत्तमगुरुप्राप्तिःसर्वमेवाऽत्रदुर्लभम् ॥ ४० ॥ तथेंद्रियाणांपटुतासंस्कृतत्वंतनोस्तथा॥अनेकजन्म
पुण्यैस्तुमोक्षेच्छाजायतेततः ॥ ४१ ॥ साधनेसफलेऽप्येवंजायमानेऽपियोनरः ॥ ज्ञानार्थंनैवयततेतस्यजन्मनिरर्थकम् ॥ ४२ ॥ तस्माद्राजन्यथाश
क्त्याज्ञानार्थंयत्नमाश्रयेत् ॥ पदेपदेऽश्वमेधस्यफलमाप्नोतिनिश्चितम् ॥ ४३ ॥ घृतमिवपयसिनिगूढंभूतेभूतेचवसतिविज्ञानम् ॥ सततंमंथयितव्यंम
नसामंथानभूतेन ॥ ४४ ॥ ज्ञानंलब्ध्वाकृतार्थःस्यादितिवेदांतडिंडिमः ॥ सर्वमुक्तंसमासेनकिंभूयःश्रोतुमिच्छसि ॥ ४५ ॥ ॥ इतिश्रीदे० म० सप्तम
स्कंधेदेवीगीतायांसप्तत्रिंशोऽध्यायः॥३७॥ ॥ हिमालयउवाच ॥ कतिस्थानानिदेवेशिद्रष्टव्यानिमहीतले॥मुख्यानिचपवित्राणिदेवीप्रियतमानिच ॥१॥

कानुभवइत्यर्थः ॥३५॥३६॥३७॥३८॥ नोचेन्महान्विनाशइति॥तथाचश्रुतिः ॥ इहचेदवेदीदथसत्यमस्तिनचेदिहावेदीन्महतीविनाष्टिरिति ॥ प्रथमेववर्णेब्राह्मणवर्णेतत्रापिजन्मदुर्लभंतत्रापिवेदप्रा
प्तिर्दुर्लभा ॥ ३९ ॥ ४० ॥ संस्कृतत्वंवेदोक्तसंस्कारसंस्कृतत्वम् ॥४१॥४२॥श्रवणादिषुप्रवृत्तस्यक्षणेक्षणेऽश्वमेधफलंभवतीत्याह पदेपदेइति॥क्षणेक्षणेइत्यर्थः ॥ ४३॥ उपदेशसारंभगवतीवदातिघृ
तमिवेति ॥ पयसिदुग्धेघृतमिवभूतेभूतेसर्वदेहेष्वित्यर्थः॥विज्ञानंब्रह्मवसतितिरोहितंतन्मनसामंथानभूतेनमंथयितव्यंमंथनेनपयसःसकाशात्घृतमिवपृथक्कुर्यादित्यर्थः ॥ इयमपिश्रुतिरेवकंठरवेणोपा
त्ता ॥४४॥ उपसंहरतिसर्वमुक्तमिति ॥४५॥ इतिश्रीदेवीभागवतातिलकेसप्तमस्कंधेसप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥३७॥ पंचाशद्भिरथार्धोनैःपद्यैरत्रमहोत्सवाः ॥ व्रतानिदेव्याःस्थानानिकीर्त्यंतेसंग्रहेणतु ॥१॥पूर्वं
मत्स्थानदर्शनश्रद्धेत्युक्तंतथाव्रतानिममदिव्यानीत्युक्तंतथामदुत्सवदिदृक्षाचमदुत्सवकृतिस्तथेत्युक्तम्॥तत्रतानिकानिस्थानानिव्रतानिचकानिकेतेउत्सवाइत्येतत्सर्वंपृच्छतिकातिस्थानानीति ॥ १ ॥

॥ २ ॥ यस्मादहंसर्वरूपिणीतस्मात्सर्वंदृश्यमात्रंममसंविद्रूपिण्याःसर्वाधिष्ठानभूतायाःस्थानंसर्वस्यमयिकल्पितत्वात् ॥ तथासर्वेऽपिकालाव्रतात्मकाः यस्मिन्कालेयद्यत्क्रियतेमत्प्रीत्यर्थंतत्सर्वंममव्रत मेवममसर्वकालात्मकत्वात् ॥ तथाउत्सवाअपीत्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ कोल्हापुरंदक्षिणदेशे ॥ मातुःपुरंसह्याद्रिपर्वते ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ चंद्रलानामदेवीकर्णाटदेशेवर्तते ॥ ९ ॥ १० ॥चिदं बरेहालास्यस्थाने ॥ ११ ॥ एकांबरंस्थानंभुवनेश्वरइतिनाम्नापुरुषोत्तमक्षेत्रसन्निधौवर्तते ॥ परशक्त्याभुवनेश्वर्याप्रतिष्ठितंतत्स्थानंतास्मिन्स्थानेपिभुवनेश्वर्यहंतिष्ठामीत्यर्थः ॥१२॥महालसास्थानंद

व्रतान्यपितथायानितुष्टिदान्युत्सवाअपि ॥ तत्सर्वंवदमेमातःकृतकृत्योयतोनरः॥२॥श्रीदेव्युवाच ॥ सर्वंदृश्यंममस्थानंसर्वेकालाव्रतात्मकाः ॥ उत्सवाः सर्वकालेषुयतोऽहंसर्वरूपिणी॥३॥ तथापिभक्तवात्सल्यात्किंचित्किंचिदथोच्यते ॥ शृणुष्वाऽवहितोभूत्वानगराजवचोमम ॥४॥कोलापुरंमहास्थानंयत्र लक्ष्मीःसदास्थिता ॥ मातुःपुरंद्वितीयंचरेणुकाधिष्ठितंपरम् ॥५॥ तुलजापुरंतृतीयंस्यात्सप्तशृंगंतथैवच ॥ हिंगुलायामहास्थानंज्वालामुख्यास्तथैवच ॥ ॥६॥शाकंभर्याःपरंस्थानंभ्रामर्याःस्थानमुत्तमम्॥श्रीरक्तदंतिकास्थानंदुर्गास्थानंतथैवच॥७॥विंध्याचलनिवासिन्याःस्थानंसर्वोत्तमोत्तमम्॥अन्नपूर्णामहा स्थानंकांचीपुरमनुत्तमम्॥८॥भीमादेव्याःपरंस्थानंविमलास्थानमेवच॥श्रीचंद्रलामहास्थानंकौशिकीस्थानमेवच ॥९॥ नीलांबायाःपरंस्थानंनीलपर्वत मस्तके ॥ जांबूनदेश्वरीस्थानंतथाश्रीनगरंशुभम् ॥१०॥ गुह्यकाल्यामहास्थानंनेपालेयत्प्रतिष्ठितम् ॥ मीनाक्ष्याःपरमंस्थानंयच्चप्रोक्तंचिदंबरे॥११॥ वे दारण्यंमहास्थानंसुंदर्यासमधिष्ठितम् ॥ एकांबरंमहास्थानंपरशक्त्याप्रतिष्ठितम् ॥१२॥ महालसापरंस्थानंयोगेश्वर्यास्तथैवच॥तथानीलसरस्वत्याःस्था नंचीनेषुविश्रुतम् ॥ १३ ॥ वैद्यनाथेतुबगलास्थानंसर्वोत्तमंमतम् ॥ श्रीमच्छ्रीभुवनेश्वर्यामणिद्वीपंममस्मृतम् ॥१४॥ श्रीमत्त्रिपुरभैरव्याःकामाख्यायोनि मंडलम् ॥ भूमंडलेक्षेत्ररत्नंमहामायाधिवासितम् ॥१५॥ नातःपरतरंस्थानंक्वचिदस्तिधरातले ॥ प्रतिमासंभवेद्देवीयत्रसाक्षाद्रजस्वला ॥१६॥ तत्रत्यादे वताःसर्वाःपर्वतात्मकतांगताः॥पर्वतेषुवसंत्येवमहत्योदेवताअपि॥१७॥तत्रत्यापृथिवीसर्वादेवीरूपास्मृताबुधैः॥नातःपरतरंस्थानंकामाख्यायोनिमंडला त् ॥ १८ ॥ गायत्र्याश्चपरंस्थानंश्रीमत्पुष्करमीरितम् ॥ अमरेशेचंडिकास्यात्प्रभासेपुष्करेक्षिणी ॥ १९ ॥ नैमिषेतुमहास्थानेदेवीसालिंगधारिणी ॥ पुरुहूतापुष्कराक्षेअषाढौचरतिस्तथा ॥ २० ॥ चंडमुंडीमहास्थानेदंडिनीपरमेश्वरी ॥ भारभूतौभवेद्भूतिर्नाकुलेनकुलेश्वरी ॥ २१ ॥

क्षिणदेशेमल्लारिस्थानमितिप्रसिद्धंतदस्ति योगेश्वरीस्थानंवराटदेशेऽस्ति ॥ चीनेषुचीनदेशेषु ॥ १३ ॥ मणिद्वीपंतृतीयस्कंधेवर्णितंतन्ममभुवनेश्वर्याःस्मृतमित्यर्थः ॥ १४ ॥ कामाख्यायामहा देव्याःसतीदेहेनावतीर्णायायोनिमंडलंयत्रपतितंकामरुदेशेकालिकापुराणेयस्यमहद्वर्णनंतत्कामाख्यायोनिमंडलंत्रिपुरभैरव्याःस्थानमित्यर्थः ॥ तस्यमहिमानंवर्णयति भूमंडलेइति ॥१५॥ रजस्व लारजोवतीएतादृशंतज्जागृतंस्थानमित्यर्थः ॥ १६ ॥ पर्वतात्मकतांगताइति ॥ कालिकापुराणेसर्वमेतत्स्पष्टम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ महाकालेउज्जयिन्याम् ॥ मध्यमाभिधेमध्यमेश्वरस्थाने ॥ २३ ॥ नाकुलेस्थानेस्वायंभुवीदेवीवर्ततेइत्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ छगलंडके इदंस्थानंदक्षिणदेशेसमुद्रसन्नि
॥ २२ ॥ महाकालेउज्जयिन्याम् ॥ मध्यमाभिधेमध्यमेश्वरस्थाने ॥ २३ ॥ नाकुलेस्थानेस्वायंभुवीदेवीवर्ततेइत्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ छगलंडके इदंस्थानंदक्षिणदेशेसमुद्रसन्नि
धौतिष्ठति ॥ २८ ॥ २९ ॥ हृल्लेखापदव्युत्पत्तिर्यामलेभुवनेश्वरीरहस्ये ॥ हृदिलेखेवजागर्तिप्राणशक्तिरियंपरा हृल्लेखाकथ्यतेतस्मादिति ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥३३॥३४॥३५॥३६॥व्रतमनं
ततृतीयाख्यमिति ॥ इमानितृतीयाव्रतानिमत्स्यपुराणेप्रसिद्धानि ॥ तद्विधिश्चतत्रैवोक्तः ॥३७॥३८॥ यत्रप्रदोषकाले॥३९॥ निशामुखेरजनीमुखे॥तस्मात्प्रदोषव्रतंदेव्याःशिवस्यचसिद्धम्॥४०॥

चंद्रिकातुहरिश्चंद्रेश्रीगिरौशांकरीस्मृता ॥ जप्येश्वरेत्रिशूलास्यात्सूक्ष्माचाम्रातकेश्वरे ॥२२॥ शांकरीतुमहाकालेशर्वाणीमध्यमाभिधे ॥ केदाराख्येमहा क्षेत्रेदेवीसामार्गदायिनि ॥ २३ ॥ भैरवाख्येभैरवीसागयायांमंगलास्मृता ॥ स्थाणुप्रियाकुरुक्षेत्रेस्वायंभुव्यपिनाकुले ॥ २४ ॥ कनखलेभवेदुग्राविश्वेशा विमलेश्वरे ॥ अट्टहासेमहानंदामहेंद्रेतुमहांतका ॥ २५ ॥ भीमेभीमेश्वरीप्रोक्तास्थानेवस्त्रापथेपुनः ॥ भवानीशांकरीप्रोक्तारुद्राणीत्वर्धकोटिके ॥ २६ ॥ अविमुक्तेविशालाक्षीमहाभागामहालये ॥ गोकर्णेभद्रकर्णीस्याद्भद्रास्याद्भद्रकर्णके ॥ २७ ॥ उत्पलाक्षीसुवर्णाक्षेस्थाण्वीशास्थाणुसंज्ञिके ॥ कमलालये तुकमलाप्रचंडाछगलंडके ॥ २८ ॥ कुरंडलेत्रिसंध्यास्यान्माकोटेमुकुटेश्वरी ॥ मंडलेशेशांडकीस्यात्कालीकालंजरेपुनः ॥२९॥ शंकुकर्णेध्वनिःप्रोक्ता स्थूलास्यात्स्थूलकेश्वरे ॥ ज्ञानिनांहृदयांभोजेहृल्लेखापरमेश्वरी॥३०॥प्रोक्तानीमानिस्थानानिदेव्याःप्रियतमानिच॥तत्तत्क्षेत्रस्यमाहात्म्यंश्रुत्वापूर्वंनगो त्तम ॥३१॥ तदुक्तेनविधानेनपश्चाद्देवींप्रपूजयेत्॥अथवासर्वक्षेत्राणिकाश्यांसंतिनगोत्तम ॥३२॥ तत्रनित्यंवसेन्नित्यंदेवीभक्तिपरायणः॥तानिस्थानानिसं पश्यञ्जपन्देवींनिरंतरम्॥३३॥ध्यायंस्तच्चरणांभोजंमुक्तोभवतिबंधनात् ॥ इमानिदेवीनामानिप्रातरुत्थाययःपठेत्॥३४॥भस्मीभवंतिपापानितत्क्षणान्नग सत्वरम्॥श्राद्धकालेपठेदेतान्यमलानिद्विजाग्रतः॥३५॥मुक्तास्तत्पितरःसर्वेप्रयांतिपरमांगतिम् ॥अधुनाकथयिष्यामिव्रतानितवसुव्रत॥३६॥नारीभिश्च नरैश्चैवकर्तव्यानिप्रयत्नतः॥व्रतमनंततृतीयाख्यंरसकल्याणिनीव्रतम्॥३७॥आर्द्रानंदकरंनाम्नातृतीयायाव्रतंचयत् ॥शुक्रवारव्रतंचैवतथाकृष्णचतुर्दशी ॥३८॥ भौमवारव्रतंचैवप्रदोषव्रतमेवच॥यत्रदेवोमहादेवोदेवींसंस्थाप्यविष्टरे॥३९॥नृत्यंकरोतिपुरतःसार्धंदेवैर्निशामुखे॥तत्रोपोष्यरजन्यादौप्रदोषेपूजये च्छिवाम्॥४०॥प्रतिपक्षंविशेषेणतद्देवीप्रीतिकारकम्॥सोमवारव्रतंचैवममाऽतिप्रियकृन्नग॥४१॥तत्रापिदेवींसंपूज्यरात्रौभोजनमाचरेत् ॥ नवरात्रद्वयंचैव व्रतंप्रीतिकरंमम ॥ ४२ ॥ एवमन्यान्यपिविभोनित्यनैमित्तिकानिच ॥ व्रतानिकुरुतेयोवैमत्प्रीत्यर्थंविमत्सरः ॥४३ ॥ प्राप्नोतिममसायुज्यंसमेभक्तःसमे प्रियः ॥ उत्सवानपिकुर्वीतदोलोत्सवमुखान्विभो ॥ ४४ ॥

॥ ४१ ॥ नवरात्रद्वयंचैवेति ॥ तच्चशारदंवासंतिकंच ॥ चकारेणपूर्वोक्तमपिमाघाषाढस्थंनवरात्रद्वयंग्राह्यम् ॥ ४२ ॥
एवमन्यान्यपीति ॥ अन्यान्यप्युपांगललिताव्रतादीनिव्रतानि पुराणांतरेषुतंत्रांतरेष्वप्युक्तानीत्यर्थः ॥ ४३ ॥ दोलोत्सवमुखानिति ॥ तद्विधिश्चतत्रैवोक्तः ॥ देवीपुराणे चैत्रशुक्लतृतीयायांकुर्याद्दोलो त्सवंबुधः ॥ तृतीयायांयजेद्देवींशंकरेणसमन्विताम् ॥ कुंकुमागुरुकर्पूरमणिवस्त्रसुगंधकैः ॥ स्रग्गंधधूपदीपैश्चदमनेनविशेषतः ॥ आंदोलयेत्ततोवत्सशिवोमातुष्टयेसदेति ॥ ४४ ॥ ॥ ९९ ॥

शयनोत्सवमिति ॥ तत्कालश्चवामनपुराणेउक्तः ॥ आषाढेपौर्णमासीतउत्तरायातृतियातद्रूपः ॥ तथाजागरणोत्सवकालश्चकार्तिकपौर्णिसीतउत्तरायातृतीयातद्रूपः ॥ शयनोत्सवविधिर्जागरणो
त्सवविधिश्चसर्वदेवतासुसमानः॥देवताभेदेनतुकालभेदएवकेवलंभिन्नः ॥ सर्वंचेदंवामनपुराणेस्पष्टम् ॥ रथोत्सवमिति ॥ तद्विधिश्चोमासंहितायांशिवपुराणे ॥ आषाढ शुक्लपक्षीयतृतीयायांरथोत्सवम्
॥ देव्याःप्रियतमंकुर्याद्यथावित्तानुसारतः ॥ रथंपृथ्वींविजानीयाद्रथांगेचंद्रभास्करौ ॥ वेदानश्वान्विजानीयात्सारथिंपद्मसंभवम् ॥नानामणिगणाकीर्णपुष्पमालाविराजितम् ॥ एवंरथंकल्पयित्वात
स्मिन्संस्थापयेच्छिवाम् ॥ लोकसंरक्षणार्थायलोकान्द्रष्टुंपरांबिका ॥ रथमध्येसंस्थितेतिभावयेन्मातिमान्नरः ॥ रथेप्रचलितेमंदंजयशब्दमुदीरयेत् ॥ पाहिदेविजनानस्मान्प्रपन्नान्दीनवत्सले ॥ इति
वाक्यैस्तोषयेच्चनानावादित्रनिःस्वनैः॥सीमांतेतुरथंनीत्वातत्रसंपूजयेद्रथे ॥ नानास्तोत्रैस्ततःस्तुत्वाप्यानयेत्तांस्ववेश्मनीति ॥ दमनोत्सवश्चैत्रपौर्णमास्याम् ॥तद्विधिश्चधर्मशास्त्रतंत्रेषुचप्रसिद्धएव ॥
॥ ४५ ॥ पवित्रोत्सवमिति॥सचश्रावणपौर्णमास्याम्॥तद्विधिश्चधर्मशास्त्रेतंत्रेचप्रसिद्धएव ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ सुमादिभिःकुसुमादिभिःकुसुमादिभिरेतान्कुमारीबटुकब्राह्मणान्पूजयेदित्यर्थः ॥४८॥४९॥

शयनोत्सवंयथाकुर्यात्तथाजागरणोत्सवम् ॥ रथोत्सवंचमेकुर्याद्दमनोत्सवमेवच ॥ ४५ ॥ पवित्रोत्सवमेवापिश्रावणेप्रीतिकारकम् ॥ ममभक्तःसदाकुर्या
देवमन्यान्महोत्सवान् ॥ ४६ ॥ मद्भक्तान्भोजयेत्प्रीत्यातथाचैवसुवासिनीः ॥ कुमारीर्बटुकांश्चापिमद्बुद्ध्यातद्गतांतरः ॥ ४७ ॥ वित्तशाठ्येनरहितो
यजेदेतान्सुमादिभिः ॥ यएवंकुरुतेभक्त्याप्रतिवर्षमतंद्रितः ॥ ४८ ॥ सधन्यःकृतकृत्योऽसौमत्प्रीतेःपात्रमंजसा ॥ सर्वमुक्तंसमासेनममप्रीतिप्रदायकम् ॥
॥ ४९ ॥ नाऽशिष्यायप्रदातव्यंनाऽभक्तायकदाचन ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेस०देवीगीतायामष्टात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ हिमालयउ
वाच ॥ देवदेविमहेशानिकरुणासागरेंबिके ॥ ब्रूहिपूजाविधिंसम्यग्यथावदधुनानिजम् ॥ १ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ वक्ष्येपूजाविधिंराजन्नंबिकायायथाप्रि
यम् ॥ अत्यंतश्रद्धयासार्धंशृणुपर्वतपुंगव ॥ २ ॥ द्विविधाममपूजास्याद्बाह्याचाऽऽभ्यंतराऽपिच ॥ बाह्याऽपिद्विविधाप्रोक्तावैदिकीतांत्रिकीतथा ॥ ३ ॥
वैदिक्यर्चाऽपिद्विविधामूर्तिभेदेनभूधर ॥ वैदिकीवैदिकैःकार्यावेददीक्षासमन्वितैः ॥ ४ ॥ तंत्रोक्तदीक्षावद्भिस्तुतांत्रिकीसंश्रिताभवेत् ॥ इत्थंपूजारह
स्यंच नज्ञात्वाविपरीतकम् ॥ ५ ॥

इतिश्रीदेवीभागवत तिलकेसप्तमस्कंधेदेवीगीतायामष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ सप्ताधिकैश्चचत्वारिंशत्पद्यैरथपूजनम् ॥ भगवत्याःकथ्यतेत्रयेनदेवीप्रसीदाति॥ १॥ पूर्वंबहुषुस्थलेषुपूजायामहिमा
नंश्रुत्वापूजाविधिंपृच्छति देवदेवीति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ मूर्तिभेदेनवक्ष्यमाणेन ॥ वेदोक्तदीक्षासमन्वितैर्वैदिकैः वैदिकीवेदोक्तप्रकारापूजाकर्तव्येत्यर्थः ॥ साचविराट्स्वरूपस्यपूर्वंदेव्यादर्शितस्य
ध्यानरूपाप्रथमा ॥ द्वितीयातुकरचरणादिविशिष्टांसुकुमारांभगवतीमूर्तिंध्यात्वावेदोक्तमंत्रैरावाहनादिविसर्जनांतंकुर्यादितिद्वितीयापूजा ॥ इत्येवंमूर्तिभेदेनवैदिकीपूजाद्विविधेत्यर्थः ॥ ४ ॥ तांत्रि
क्याअधिकारिणमाह ॥ तंत्रोक्तेति ॥ कुंडमंडपादिपुरःसरंतांत्रिकमंत्रैर्दीक्षांकुर्वद्भिस्तांत्रिकीतंत्रोक्तविधिनापूजाकर्तव्येत्यर्थः ॥ नज्ञात्वेति ॥ यस्ययस्यांपूजायामधिकारस्तत्रतंनज्ञात्वेत्यर्थः ॥ वि
परीतकंवैदिकस्तांत्रिकंकरोतितांत्रिकोवैदिकंकरोतीत्येवंरूपंयःकरोतिमूढःसपतत्येवनरकादिष्विविशेषः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ योवैस्वांदेवतामतियजतेनस्वायैदेवतायैच्यवतेनपरांप्राप्नोतिपापीयान्भ
वतीति ॥ अतियजतेत्यजाति ॥ च्यवतेगृह्णाति ॥ स्वांदेवतामिति स्वोचितमार्गोपलक्षणम् ॥ ५ ॥

तत्रवैदिक्यर्चायाएवस्वरूपंप्राशस्त्यंचवदति तत्रयावैदिकीति ॥ प्रथमामिति ॥ वैदिकीतांत्रिकीतथेतिवाक्योक्तांप्रथमां वैदिकीमित्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ शांत्यादियुक्तोवैदिकींपूजांकुर्यादित्याह शांतःसमाहितइति ॥ ९ ॥ तत्परस्तन्ममविराट्स्वरूपमेवपरमुत्कृष्टंयस्यसतत्परः ॥१०॥ मामेवविराट्स्वरूपाम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ ननुतर्हिकेवलंकर्मनिरर्थकमितिचेन्नेत्याह॥ धर्मात्संजायतेभक्तिरिति ॥ यदिकर्मनाचरितंतदापापक्षयाभावाद्भक्तिरेवदुर्लभास्यात् ॥ भक्तेरभावाच्चपरंब्रह्माप्यत्यंतंदुर्लभंस्यादितिकर्माचरणंसार्थकमेवेतिभावः ॥ परमिति ॥ ज्ञानमित्यर्थः ॥ १४ ॥ तच्चकर्मनान्यशास्त्रोदितम् किंतुवेदोक्तमेवेत्याह श्रुतिस्मृतिभ्यामुदितामिति ॥ यदुदितंकर्मसधर्मइत्यर्थः॥ १५ ॥ किमितिवेदोक्तएवधर्मोनान्यशास्त्रोदितइतिचेत्तत्राह सर्वज्ञादिति॥सर्वज्ञात्सर्वशक्तेर्मत्तोमत्स्वरूपाद्वेदःसमुत्थितःतदाममाज्ञानाभावाद्यन्मयोक्तंतत्सत्यमेवेतिश्रुतिर्नाऽप्रमाणम् ॥ वेदातिरिक्तशास्त्राणित्वज्ञपुरुषबुद्धिकल्पितानिततश्चाज्ञप्रणीतत्वादप्रमाणान्येवेतितदुक्तोधर्मोधर्माभासः वे

करोतियोनरोमूढःसपतत्येवसर्वथा ॥ तत्रयावैदिकीप्रोक्ताप्रथमातांवदाम्यहम् ॥६॥ यन्मेसाक्षात्परंरूपंदृष्टवानासिभूधर ॥ अनंतशीर्षनयनमनंतचरणंमहत् ॥ ७ ॥ सर्वशक्तिसमायुक्तंप्रेरकंयत्परात्परम् ॥ तदेवपूजयेन्नित्यंनमेद्ध्यायेत्स्मरेदपि ॥ ८ ॥ इत्येतत्प्रथमाचार्यायाःस्वरूपंकथितंनग ॥ शांतःसमाहितमनादंभाहंकारवर्जितः ॥ ९ ॥ तत्परोभवतद्याजीतदेवशरणंव्रज ॥ तदेवचेतसापश्यजपध्यायस्वसर्वदा ॥ १० ॥ अनन्ययाप्रेमयुक्तभक्त्यामद्भावमाश्रितः ॥ यज्ञैर्यजतपोदानैर्मामेवपरितोषय ॥ ११ ॥ इत्थंममाऽनुग्रहतोमोक्ष्यसेभवबंधनात् ॥ मत्परायेमदासक्तचित्ताभक्तवरामताः ॥ १२ ॥ प्रतिजानेभवादस्मादुद्धराम्यचिरेणतु ॥ ध्यानेनकर्मयुक्तेनभक्तिज्ञानेनवापुनः ॥१३॥ प्राप्याऽहंसर्वथाराजन्नतुकेवलकर्मभिः ॥ धर्मात्संजायतेभक्तिर्भक्त्यासंजायतेपरम् ॥ १४ ॥ श्रुतिस्मृतिभ्यामुदितंयत्सधर्मःप्रकीर्तितः ॥ अन्यशास्त्रेणयःप्रोक्तोधर्माभासःसउच्यते ॥ १५ ॥ सर्वज्ञात्सर्वशक्तेश्चमत्तोवेदःसमुत्थितः ॥ अज्ञानस्यममाऽभावादप्रमाणानचश्रुतिः ॥ १६ ॥ स्मृतयश्चश्रुतेरर्थंगृहीत्वैवचनिर्गताः ॥ मन्वादीनांश्रुतीनांचततःप्रामाण्यमिष्यते ॥ ॥ १७ ॥ क्वचित्कदाचित्तंत्रार्थकटाक्षेणपरोदितम् ॥ धर्मंवदंतिसोंऽशस्तुनैवग्राह्योऽस्तिवैदिकैः ॥ १८ ॥ अन्येषांशास्त्रकर्तॄणामज्ञानप्रभवत्वतः ॥ अज्ञानदोषदुष्टत्वात्तदुक्तेर्नप्रमाणता ॥ १९ ॥ तस्मान्मुमुक्षुर्धर्मार्थंसर्वथावेदमाश्रयेत् ॥ राजाज्ञाचयथालोकेहन्यतेनकदाचन ॥ २० ॥ सर्वेशान्याममाज्ञासाश्रुतिस्त्याज्याकथंनृभिः ॥ मदाज्ञारक्षणार्थंतुब्रह्मक्षत्रियजातयः ॥ २१ ॥

दोक्तएवतुधर्मइत्यर्थः ॥ १६ ॥ ननुमन्वादिस्मृतीनामप्येवंरीत्याप्रामाण्याभावआगतइतिचेत्तत्राह स्मृतयश्चेति ॥ श्रुत्यर्थएवतुस्मृतिभिरुच्यतेततोमूलभूतश्रुतेःप्रामाण्यात्तन्मूलकस्मृतीनामपिप्रामाण्यमव्याहतमेवेत्यर्थः ॥ १७ ॥ ननुमन्वादिस्मृतीनांपुराणानांचसप्रमाणत्वेतप्तमुद्राविधानवामाचारादिवेदविरुद्धाचारस्यचपुराणस्मृतिषुसत्त्वात्ग्राह्यत्वंस्यादितिचेत्तत्राह क्वचित्कदाचिदिति ॥ तंत्रार्थकटाक्षेणतंत्रतंत्रार्थावलोकनेनपरोदितंवेदातिरिक्तशास्त्रोदितमपिधर्मंवदंति सधर्मःप्रत्यक्षश्रुतिविरुद्धत्वात्तैरुक्तोपिनवैदिकैर्ग्राह्यइत्यर्थः ॥ १८ ॥ तत्रहेतुमाह अन्येषांशास्त्रकर्तॄणामिति ॥१९॥ ॥ २० ॥ सर्वेशान्याःसर्वैश्वर्याममसाश्रुतिराज्ञास्तिसानृभिःकथंत्याज्येत्यर्थः ॥ तथाचकूर्मपुराणेदेवीवाक्यंद्वादशाध्याये ॥ ममैवाज्ञापराशक्तिर्वेदसंज्ञापुरातनी ॥ ऋग्यजुःसामरूपेणसर्गादौसंप्रवर्ततइति ॥ ममाज्ञाभूतश्रुतिरक्षणार्थंमयामहान्यत्नःकृतोस्तीत्याह ॥ मदाज्ञेति ॥ २१ ॥

ततस्तस्माद्वेतोज्ञेयंश्रुतेर्वचोमेममरहस्यमस्तीति ॥ २२ ॥ वेषान्वशाकंभर्यादिरामकृष्णाद्यवतारान् ॥ अतएवेति ॥ वेदसंरक्षकादेवास्तन्नाशकादैत्याइतिविभागोवेदसद्भावादेवजातइत्यर्थः ॥२३॥ ॥ २४ ॥ २५ ॥ ननुतर्हिकिमर्थंतंत्राणिशिवेनप्रणीतानीतिचेत्तत्राह अन्यानियानीति ॥ २६ ॥ तेषांनामान्याह वामंकापालिकमिति ॥ २७ ॥ पापिनांवेदधर्माचरणेसद्गतिः स्यादितिकर्मवैचि त्र्याभावात्प्रपंचवैचित्र्यं नस्यादितितेषांनानाफलप्रदर्शनेनतत्रप्रवृत्तयेमोहार्थमेववेदश्रद्धाप्रच्युत्यर्थंचतंत्राणिप्रणीतानीत्यर्थः ॥ किंचशापदग्धानांवेदबहिष्कृतानांब्राह्मणानांसोपानक्रमेणजन्मांतरेवे दाधिकारप्राप्त्यर्थंकिंचित्परमेश्वरोपासनंवक्तव्यमितितदनुग्रहार्थंचतंत्राणिप्रणीतानीत्याह दक्षशापादिति ॥ शापकथाचकूर्मपुराणेसूतसंहितायामस्मिन्द्वादशस्कंधेचप्रसिद्धापुराणांतरेषुच ॥ २८ ॥

मयासृष्टास्ततोज्ञेयंरहस्यंमेश्रुतेर्वचः ॥ यदायदाहिधर्मस्यग्लानिर्भवतिभूधर ॥ २२ ॥ अभ्युत्थानमधर्मस्यतदावेषान्बिभर्म्यहम् ॥ देवदैत्यविभागश्चा ऽप्यतएवाऽभवन्नृप ॥ २३ ॥ येनकुर्वतितद्धर्मंतच्छिक्षार्थंमयासदा ॥ संपादितास्तुनरकास्त्रासोयच्छ्रवणाद्भवेत् ॥ २४ ॥ योवेदधर्ममुज्झित्यधर्ममन्यं समाश्रयेत् ॥ राजाप्रवासयेद्देशान्निजादेतानधर्मिणः ॥ २५ ॥ ब्राह्मणैर्नचसंभाष्याःपंक्तिग्राह्यानचद्विजैः ॥ अन्यानियानिशास्त्राणिलोकेस्मिन्विवि धानिच ॥ २६ ॥ श्रुतिस्मृतिविरुद्धानितामसान्येवसर्वशः ॥ वामंकापालकंचैवकौलकंभैरवागमः ॥ २७ ॥ शिवेनमोहनार्थायप्रणीतोनान्यहेतुकः ॥ दक्षशापाद्भृगोःशापाद्दधीचस्यचशापतः ॥ २८ ॥ दग्धायेब्राह्मणवरावेदमार्गबहिष्कृताः ॥ तेषामुद्धरणार्थायसोपानक्रमतःसदा ॥ २९ ॥ शैवाश्च वैष्णवाश्चैवसौराःशाक्तास्तथैवच ॥गाणपत्याआगमाश्चप्रणीताःशंकरेणतु ॥३०॥ तत्रवेदाविरुद्धांशोऽप्युक्तएवक्वचित्क्वचित्॥वैदिकैस्तद्ग्रहेदोषोनभवत्ये वकर्हिचित् ॥ ३१ ॥ सर्वथावेदभिन्नार्थेनाधिकारीद्विजोभवेत् ॥ वेदाधिकारहीनस्तुभवेत्तत्राधिकारवान् ॥ ३२ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनवैदिकोवेदमाश्रये त् ॥ धर्मेणसहितंज्ञानंपरंब्रह्मप्रकाशयेत् ॥ ३३ ॥ सर्वैषणाःपरित्यज्यमामेवशरणंगताः ॥ सर्वभूतदयावंतोमानाहंकारवर्जिताः ॥ ३४ ॥ मच्चित्तामद्ग तप्राणामत्स्थानकथनेरताः ॥ संन्यासिनोवनस्थाश्चगृहस्थाब्रह्मचारिणः ॥ ३५ ॥ उपासंतेसदाभक्त्यायोगमैश्वरसंज्ञितम् ॥ तेषांनित्याभियुक्तानाम हमज्ञानजंतमः ॥ ३६ ॥ ज्ञानसूर्यप्रकाशेननाशयामिनसंशयः ॥ इत्थंवैदिकपूजायाःप्रथमायानगाधिप ॥३७॥

॥२९॥ ३०॥ ननुतर्हितंत्राणिसर्वथात्याज्यानीतिपर्यवसन्नमितिचेन्नेत्याह तत्रवेदाविरुद्धांशइति॥तंत्रेषुद्विविधोंशोस्ति॥एकोवेदविरुद्धोद्वितीयोवेदाविरुद्धः ॥ तत्रवैदिकैर्वेदविरुद्धांशस्त्याज्योवेदाविरु द्धांशस्तुग्राह्यइत्यर्थः ॥ तदुक्तंवायुसंहितायाम् ॥ शैवागमोपिद्विविधःश्रौताश्रौतश्चतन्मयः ॥ श्रुतिसारमयःश्रौतःस्वतंत्रइतरोमतइत्यादि ॥श्रौतोग्राह्यस्तुवैदिकैरितिसूतसंहितायाम् ॥ तथापियोंशो मार्गाणां वेदेननविरुद्ध्यते ॥ सोंशः प्रमाणमित्युक्तमिति ॥ इत्थमेतावत्पर्यंतं वैदिकंमतमुपपादितम् ॥ तंत्राणांस्वतःप्रामाण्यमंगीकुर्वतांतांत्रिकाणांमतंत्वन्यदेवेतिदिक् ॥ ३१॥ ३२ ॥ यस्माद्वेदो क्तएवधर्मस्तस्माद्वेदमेवाश्रयेदित्याह तस्मादिति ॥ धर्मेणवेदोक्तेन ॥ ३३ ॥ पुनर्विराट्स्वरूपोपासकस्यनिष्ठामाह सर्वैषणाइति ॥ ३४ ॥ ३५॥ ऐश्वरसंज्ञितंविराट्स्वरूपोपासनाभिधम् ॥ ३६ ॥ प्रथमवैदिकपूजास्वरूपकथनमुपसंहरति इत्थमिति ॥ ३७ ॥

वेदमार्गेणकरचरणादिविशिष्टसुकुमारमूर्तिपूजारूपायाद्वितीयवैदिकपूजायाःस्वरूपमाह द्वितीयायाइति ॥ ३८ ॥ महापटेवस्त्रे ॥ ३९ ॥ सुकुमारांमूर्तिमाह सगुणामिति ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ इत्थंबाह्यपूजाकियत्कालपर्यंतंकर्तव्येतिचेत्तत्राह यावदांतरेति॥आंतरपूजायामधिकारेजातेइत्यर्थः॥तदुक्तंसूतसंहितायांपंचमाध्यायेशक्तिपूजाप्रकरणे ॥ अथाभ्यंतरपूजायामधिकारोभवेद्यदि ॥ त्यक्त्वाबाह्यामिमांपूजामाश्रयेदपरांबुधइति ॥ ४३ ॥ आंतरपूजास्वरूपमाह आभ्यंतरेति॥संविदिज्ञानरूपेब्रह्मणिमयियच्चेतसोलयस्तद्रूपेइत्यर्थः ॥४४॥४५॥ निर्मनस्केननिर्विकल्पेन ॥ योगयुक्तेनभक्तियोगयुक्तेन ॥४६ ॥ इयंयामूर्तौपूजासंक्षेपेणोक्तातांविस्तरेणवक्तुंप्रतिजानीते अतःपरमिति ॥ ४७ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेसप्त०देवीगीतायामेकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ पंचा

स्वरूपमुक्तंसंक्षेपाद्वितीयायाअथोब्रुवे ॥ मूर्तौवास्थंडिलेवापितथासूर्येंदुमंडले ॥ ३८ ॥ जलेऽथवाबाणलिंगेयंत्रेवाऽपिमहापटे॥ तथाश्रीहृदयांभोजेध्यात्वादेवींपरात्पराम् ॥ ३९ ॥ सगुणांकरुणापूर्णांतरुणीमरुणारुणाम् ॥ सौंदर्यसारसीमांतांसर्वावयवसुंदराम् ॥४०॥ शृंगाररससंपूर्णांसदाभक्तार्तिकातराम् ॥ प्रसादसुमुखीमंबांचंद्रखंडशिखंडिनीम् ॥ ४१ ॥ पाशांकुशवराभीतिधरामानंदरूपिणीम् ॥ पूजयेदुपचारैश्चयथावित्तानुसारतः ॥४२॥ यावदांतरपूजायामधिकारोभवेन्नहि ॥ तावद्बाह्यामिमांपूजांश्रयेज्जातेतुतांत्यजेत् ॥४३॥ आभ्यंतरातुयापूजासातुसंविल्लयःस्मृतः ॥ संविदेवपरंरूपमुपाधिरहितंमम ॥४४॥ अतःसंविदिमद्रूपेचेतःस्थाप्यंनिराश्रयम्॥संविद्रूपातिरिक्तंतुमिथ्यामायामयंजगत् ॥ ४५ ॥ अतःसंसारनाशायसाक्षिणीमात्मरूपिणीम् ॥ भावयेन्निर्मनस्केनयोगयुक्तेनचेतसा ॥ ४६ ॥ अतःपरंबाह्यपूजाविस्तारःकथ्यतेमया ॥ सावधानेनमनसाशृणुपर्वतसत्तम ॥ ४७ ॥ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेसप्तमस्कंधेदेवीगीतायामेकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥३९॥ ॥छ॥ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ प्रातरुत्थायशिरसिसंस्मरेत्पद्ममुज्ज्वलम् ॥ कर्पूराभंस्मरेत्तत्रश्रीगुरुंनिजरूपिणम् ॥१ ॥ सुप्रसन्नंलसद्भूषाभूषितंशक्तिसंयुतम् ॥ नमस्कृत्यततोदेवींकुंडलींसंस्मरेद्बुधः ॥ २ ॥ प्रकाशमानांप्रथमेप्रयाणेप्रतिप्रयाणेऽप्यमृतायमानाम् ॥ अंतःपदव्यामनुसंचरंतीमानंदरूपामबलांप्रपद्ये ॥३॥ ध्यात्वैवंतच्छिखामध्येसच्चिदानंदरूपिणीम् ॥ मांध्यायेदथशौचादिक्रियाःसर्वाःसमापयेत् ॥ ४ ॥ अग्निहोत्रंततोहुत्वामत्प्रीत्यर्थंद्विजोत्तमः ॥ होमांतेस्वासनेस्थित्वापूजासंकल्पमाचरेत् ॥५ ॥

षिकैश्चचत्वारिंशद्भिःपद्यैरतःपरम् ॥ बाह्यपूजाविधानंचयथावदभिधीयते ॥१ ॥ बाह्यपूजांवक्तुमुपक्रमते प्रातरुत्थायेति॥अष्टपंचभवेत्प्रातरितिधर्मशास्त्रोक्तप्रातःकालेइत्यर्थः ॥ शिरसिस्वमस्तके ब्रह्मरंध्रे पद्मंसहस्रारम् ॥ तत्रतस्मिन्पद्मेनिजरूपिणंनिजगुरुसमानाकारमित्यर्थः॥१॥शक्तिसंयुतंस्वपत्नीसंयुतम् ॥ माताएवगुरुश्चेत्तांपतिसंयुतांध्यायेत् ॥२॥ प्रकाशमानामिति ॥ प्रथमेप्रयाणेब्रह्मरंध्रगमनरूपेप्रकाशमानांचिद्रूपत्वेनभासमानांप्रतिप्रयाणेब्रह्मरंध्रान्मूलाधारंपुनरागमनेअमृतायमानांआनंदामृतभरिताम् ॥ अंतःपदव्यांसुषुम्नायामनुसंचरंतींगमनागमनेकुर्वतीमबलांपरांशक्तिंप्रपद्येशरणंगतोस्मीत्यर्थः॥नविद्यतेबलंयस्याःसकाशादन्यत्रेत्यबला ॥इत्थंयोगिभिःकुंडलिनीसाक्षात्कर्तव्या योगाभावेभावनावाकर्तव्या ॥ ३॥ तच्छिखामध्येसायाशिखामूलाधारस्थचिदग्नेःशिखाकुंडलिनीतस्याःशिखायामध्येपरमात्माव्यवस्थितइतितैत्तिरीयश्रुत्युक्तातन्मध्येमांसच्चिदानंदरूपिणींध्यायेदित्यर्थः॥सर्वाःक्रियाःसंध्यावंदनांताः ॥ ४ ॥ होमांतेमत्प्रीत्यर्थमग्निहोत्रहोमांतेइत्यर्थः ॥५ ॥

भूतशुद्धिमातृकान्यासौप्रसिद्धौगौरवान्नलिख्येते ॥ हृल्लेखामातृकेति ॥ हृल्लेखामायाबीजंप्रत्यक्षरंमायाबीजंपूर्वंदत्त्वामातृकान्यासोयःकर्तव्यःसहृल्लेखामातृकान्यासः ॥ शारदायांदशविधमातृकान्यासेषुप्रसिद्धः ॥ ६ ॥ ७ ॥ धर्मादिभिरिति ॥ धर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्यान्विदिक्षुपीठखुरत्वेनभावयेत् ॥ अधर्माज्ञानावैराग्यानैश्वर्यान्पूर्वादिचतुर्दिक्षुपीठगात्रत्वेनभावयेत् ॥ तत्पीठोपरि मध्येऽनंतायनमः ॥ पद्मायनमः ॥ अंसूर्यमंडलायनमः ॥ मंवह्निमंडलायनमः ॥ संसत्त्वायनमः ॥ रंरजसेनमः ॥ तंतमसेनमः ॥ पूर्वादिदिक्षु ॥ आंआत्मनेनमः ॥ अंअंतरात्मनेनमः ॥ पंपरमात्मनेनमः ॥ ह्रींज्ञानात्मनेनमः ॥ ततःपद्मस्यपूर्वादिदले॥जयायैनमः॥विजयायैनमः॥अपराजितायैनमः ॥ नित्यायैनमः ॥ विलासिन्यैनमः ॥ दोग्ध्र्यैनमः ॥ अघोरायैनमः ॥ मध्येमंगलायैनमः ॥ इति पीठशक्तीःपूजयेत् ॥ इदंशारदायांस्पष्टम् ॥ ८ ॥ ततःप्राणायामैर्विकसितेहृत्पद्मेपंचप्रेतासनेदेवींध्यायेदित्याह ततोध्यायेदिति ॥ ९ ॥ पंचप्रेतानाह ब्रह्माविष्णुश्चेति ॥ १०॥ किमर्थमेतेत्वदासन

भूतशुद्धिंपुराकृत्वामातृकान्यासमेवच ॥ हृल्लेखामातृकान्यासंनित्यमेवसमाचरेत् ॥ ६ ॥ मूलाधारेहकारंचहृदयेचरकारकम् ॥ भ्रूमध्येतद्वदीकारंह्रींकारंमस्तकेन्यसेत् ॥ ७ ॥ तत्तन्मंत्रोदितानन्यान्न्यासान्सर्वान्समाचरेत् ॥ कल्पयेत्स्वात्मनोदेहेपीठंधर्मादिभिःपुनः ॥ ८ ॥ ततोध्यायेन्महादेवींप्राणायामैर्विजृंभिते ॥ हृदंभोजेममस्थानेपंचप्रेतासनेबुधः ॥९॥ ब्रह्माविष्णुश्चरुद्रश्चईश्वरश्चसदाशिवः ॥ एतेपंचमहाप्रेताःपादमूलेममस्थिताः ॥ १० ॥ पंचभूतात्मकाह्येतेपंचावस्थात्मकाअपि ॥ अहंत्वव्यक्तचिद्रूपातदतीताऽस्मिसर्वथा ॥ ११ ॥ ततोविष्टरतांयाताःशक्तितंत्रेषुसर्वदा ॥ ध्यात्वैवंमानसैर्भोगैःपूजयेन्मांजपेदपि ॥ १२ ॥ जपंसमर्प्यश्रीदेव्यैततोऽर्घ्यस्थापनंचरेत् ॥ पात्रासादनकंकृत्वापूजाद्रव्याणिशोधयेत् ॥ १३ ॥ जलेनतेनमनुनाचास्त्रमंत्रेणदेशिकः ॥ दिग्बंधंचपुराकृत्वागुरून्नत्वाततःपरम् ॥१४॥ तदनुज्ञांसमादायबाह्यपीठेततःपरम् ॥ हृदिस्थांभावितांमूर्तिंममदिव्यांमनोहराम् ॥१५॥ आवाहयेत्ततःपीठेप्राणस्थापनविद्यया ॥ आसनावाहनेचार्घ्यंपाद्याद्याचमनंतथा ॥ १६ ॥ स्नानंवासोद्वयंचैवभूषणानिचसर्वशः ॥ गंधपुष्पंयथायोग्यंदत्त्वादेव्यैस्वभक्तितः ॥ १७ ॥ यंत्रस्थानामावृतीनांपूजनंसम्यगाचरेत् ॥ प्रतिवारमशक्तानांशुक्रवारोनियम्यते ॥ १८॥

तांगताइतितत्राह पंचभूतात्मकाह्येतेइति ॥ भूम्यादिपंचभूतानामेतेऽधिपतयोऽहंतुदेवीतेषामुत्पादकंयदव्यक्तंमायाविशिष्टंब्रह्मतद्रूपिणीतेभ्योऽधिका तथातेब्रह्मादयोजाग्रत्स्वप्नसुषुप्तितुर्यातीतरूपपंचावस्थाधिपतयोऽहंतुदेवीतुर्यातीतावस्थातोऽप्यधिकंयद्ब्रह्मतद्रूपिणी तस्मात्तेममाऽऽसनतांगताइत्यर्थः ॥ ११ ॥ तत्रब्रह्मादयश्चत्वारोमंचकखुराः ॥ सदाशिवस्तुफलकस्थानीयःकल्पनीयइतिबोध्यम् ॥ एवंहृदयेप्रथमतोमानसोपचारैःपूजयित्वायथाशक्तिमूलमंत्रंजपित्वाजपंदेव्यैसमर्प्यबाह्यपूजार्थमर्घ्यस्थापनंचरेदित्याह ॥ ध्यात्वैवमिति ॥ १२ ॥ अर्घ्यस्थापनप्रकारःशारदायांद्रष्टव्योगौरवान्नेहोच्यते ॥ १३ ॥ अस्त्रमंत्रेणफट्मंत्राभ्युक्षितजलेनपूजाद्रव्याणिशोधयेदित्यर्थः ॥ दिग्बंधमिति ॥ फट्मंत्रेणस्वपरितोऽग्निप्राकारंभावयेदित्यर्थः ॥ १४ ॥ बाह्यपीठेपूर्वोक्तेयंत्रादौ ॥ १५ ॥ प्राणस्थापनविद्ययाप्राणप्रतिष्ठामंत्रेण ॥ १६ ॥ १७ ॥ पुष्पांतंपूजांकृत्वायंत्रस्थानामावृतीनामावरणदेवतानांपूजनंकुर्यादित्याह यंत्रस्थानामिति ॥ ताश्चदेवतास्तत्तन्मंत्रकल्पोक्ताग्राह्याः ॥ प्रतिदिनमावरणदेवतापूजनंकर्तुमशक्तश्चेच्छुक्रवारेऽवश्यंकुर्यादित्यर्थः ॥ १८ ॥

पूजयेदि आवरणदेवतासुभावनामाह मूलदेवीति ॥१९॥ पुनरावृत्तीति ॥ इत्थमावरणदेवतायथास्थानेषुस्थिताध्यात्वासंपूज्यपुनःसावरणांसायुधांसशक्तिकांश्रीभुवनेश्वरींगंधादिदक्षिणांतैरुपचारैः पूजयेदि त्यर्थः ॥२०॥ त्वत्कृतेनेति ॥ त्वयाहिमालयेनकृतंयत्सहस्रनामस्तोत्रंममतेनमांतोषयेदित्यर्थः ॥अनेनैवज्ञापकेनहिमालयेनदेवीदर्शनेजातेसहस्रनामस्तोत्रेणदेवीस्तुतेतिबोधितम् तच्चसहस्रनामस्तो त्रंयद्यप्यस्मिन्पुराणेनास्ति तथापिकूर्मपुराणेद्वादशाध्यायेवर्ततेतद्ग्राह्यम् ॥ तत्राऽप्येतत्प्रसंगेनैवसहस्रनामकथनात् ॥ चकारेणनित्यमूलमंत्रजपंकृत्वापश्चात्सहस्रनामस्तोत्रंपठेदित्यर्थः॥ २१ ॥ क

गंधादिभिःसुगंधैस्तुत मूलदेवीप्रभारूपाःस्मर्तव्याअंगदेवताः ॥ तत्प्रभापटलव्याप्तंत्रैलोक्यंचविचिंतयेत् ॥१९ ॥पुनरावृत्तिसहितांमूलदेवींचपूजयेत् ॥ थापुष्पैःसुवासितैः ॥ २० ॥ नैवेद्यैस्तर्पणैश्चैवतांबूलैर्दक्षिणादिभिः ॥ तोषयेन्मांत्वत्कृतेननाम्नांसाहस्रकेणच ॥ २१ ॥ कवचेनचसूक्तेनाऽहंरुद्रेभिरिति प्रभो ॥ देव्यथर्वशिरोमंत्रैर्हृल्लेखोपनिषद्भवैः ॥ २२ ॥ महाविद्यामहामंत्रैस्तोषयेन्मांमुहुर्मुहुः ॥ क्षमापयेज्जगद्धात्रींप्रेमार्द्रहृदयोनरः ॥ २३ ॥ पुल कांकितसर्वांगैर्बाष्परुद्धाक्षिनिःस्वनः ॥ नृत्यगीतादिघोषेणतोषयेन्मांमुहुर्मुहुः ॥ २४ ॥ वेदपारायणैश्चैवपुराणैःसकलैरपि ॥ प्रतिपाद्यायतोऽहंवैतस्मात्तै स्तोषयेत्तुमाम् ॥ २५ ॥ निजंसर्वस्वमपिमेसदेहंनित्यशोऽर्पयेत् ॥ नित्यहोमंततःकुर्याद्ब्राह्मणांश्चसुवासिनीः ॥ २६ ॥ बटुकान्पामरानन्यान्देवीबुद्ध्यातु भोजयेत् ॥ नत्वापुनःस्वहृदयेव्युत्क्रमेणविसर्जयेत् ॥२७॥सर्वंहृल्लेखयाकुर्यात्पूजनंममसुव्रत ॥ हृल्लेखासर्वमंत्राणांनायिकापरमास्मृता ॥ २८ ॥ हृल्ले खादर्पणेनित्यमहंतुप्रतिबिंबिता ॥ तस्माद्धृल्लेखयादत्तंसर्वमंत्रैःसमर्पितम् ॥२९॥ गुरुंसंपूज्यभूषाद्यैःकृतकृत्यत्वमावहेत् ॥ यएवंपूजयेद्देवींश्रीमद्भुवनसुं दरीम् ॥ ३० ॥ नतस्यदुर्लभंकिंचित्कदाचित्क्वचिदस्तिहि ॥ देहांतेतुमणिद्वीपंममयात्येवसर्वथा ॥ ३१ ॥ ज्ञेयोदेवीस्वरूपोऽसौदेवानित्यंनमंतितम् ॥ इतितेकथितंराजन्महादेव्याःप्रपूजनम् ॥ ३२ ॥ विमृश्यैतदशेषेणाप्यधिकारानुरूपतः॥कुरुमेपूजनंतेनकृतार्थस्त्वंभविष्यसि ॥ ३३ ॥ इदंतुगीताशास्त्रं मेनाऽशिष्यायवदेत्क्वचित् ॥ नाऽभक्तायप्रदातव्यंनधूर्तायचदुर्हृदे ॥३४॥एतत्प्रकाशनंमातुरुद्घाटनमुरोजयोः ॥ तस्मादवश्यंयत्नेनगोपनीयमिदंसदा ॥३५॥देयंभक्तायशिष्यायज्येष्ठपुत्रायचैवहि ॥ सुशीलायसुवेषायदेवीभक्तियुतायच ॥ ३६ ॥ श्राद्धकालेपठेदेतद्ब्राह्मणानांसमीपतः ॥ तृप्तास्तत्पितरः सर्वेप्रयांतिपरमंपदम् ॥ ३७ ॥ व्यासउवाच ॥ इत्युक्त्वासाभगवतीतत्रैवांतरधीयत ॥ देवाश्चमुदिताःसर्वेदेवीदर्शनतोऽभवन् ॥ ३८ ॥

वचेनतंत्रादिषुप्रोक्तेन अहंरुद्रेभिरितिदेवीसूक्तेनेत्यन्वयः ॥ देव्यथर्वशिरोनामसर्ववेदेदेवादेवीमुपतस्थुरित्यादिकंहृल्लेखोपनिषत् ॥ भुवनेश्वर्याउपनिषत् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४॥२५॥सर्वस्वमपीति ॥ स्वदेहसहितंसर्वस्वंदेव्यैसमर्पयेदित्यर्थः॥२६॥व्युत्क्रमेणसंहारमुद्रया॥२७॥पूर्वपूजायांयेउपचारादेयास्तेसर्वेमायाबीजमंत्रमुच्चार्यदेयाइत्याह सर्वंहृल्लेखयेति ॥२८॥ कुतःसर्वमंत्राणांनायिकेतिचेन्म मतस्मिन्मंत्रेप्रत्यासत्त्यतिशयादित्याह हृल्लेखादर्पणेइति ॥ तथाचब्रह्मांडपुराणे ॥ ह्रींकारादर्शबिंबिकेति॥२९॥३०॥३१॥३२॥३३॥३४॥उरोजयोःस्तनयोः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

ततोदेवीवरप्रदानानंतरम् ॥ इयंचगौर्याउत्पत्तिर्ज्येष्ठशुक्लचतुर्थ्यामभवत् ॥ तदुक्तंकृत्यरत्नावल्याम् ॥ ज्येष्ठशुक्लचतुर्थ्यांतुजातापूर्वमुमासती ॥ तस्मात्सातत्रसंपूज्यासर्वैःसौभाग्यहेतवे ॥ उपहारै श्चविविधैर्गीतनृत्योत्सवादिभिः ॥ होमैःपयोभिर्वस्त्रैश्चपत्रपुष्पैःसुगंधिभिरिति ॥ साचोत्पत्तिररुणोदयवेलायाम् ॥ तदुक्तंमात्स्येतारकासुरयुद्धप्रस्तावे ॥ ततोजगत्पारित्राणहेतुंहिमगिरेःप्रिया ॥ ब्रा ह्ममुहूर्तेसुभगेप्रासूयतगुहारणिमिति ॥ ३९ ॥ इत्थंगौर्याउत्पत्तिंतस्याःशिवस्यप्राप्तिंचसविस्तरामुपवर्ण्यलक्ष्म्युत्पत्तिंतस्याविष्णुप्राप्तिंचसंक्षेपेणवदति समुद्रमंथनेइति ॥ रत्नान्यासूरत्नान्युत्पन्नानी

व्यासउवाच ॥ ततोहिमालयेजज्ञेदेवीहैमवतीतुसा ॥ यागौरीतिप्रसिद्धाऽसीद्दत्तासाशंकरायच ॥३९॥ ततःस्कंदःसमुद्भूतस्तारकस्तेनपातितः ॥ समु द्रमंथनेपूर्वंरत्नान्यासुर्नराधिप ॥ ४० ॥ तत्रदेवैःस्तुतादेवीलक्ष्मीप्राप्त्यर्थमादरात् ॥ तेषामनुग्रहार्थायनिर्गतातुरमाततः ॥ ४१ ॥ वैकुंठायसुरैर्दत्तातेन तस्यशमाभवत् ॥ इतितेकथितंराजन्देवीमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ ४२ ॥ गौरीलक्ष्म्योःसमुद्भूतिविषयंसर्वकामदम् ॥ नवाच्यंत्वेतदन्यस्मैरहस्यंकथितंय तः ॥ ४३ ॥ गीतारहस्यभूतेयंगोपनीयाप्रयत्नतः ॥ सर्वमुक्तंसमासेनयत्पृष्टंतत्त्वयाऽनघ ॥ ४४ ॥ पवित्रंपावनंदिव्यंकिंभूयःश्रोतुमिच्छसि ॥ इ तिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेऽष्टादशसाहस्र्यांसंहितायांसप्तमस्कंधेदेवीगीतायांचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ श्रीरस्तु ॥ स्कंधश्चायंसमाप्तः ॥ ७ ॥

खशरद्व्यश्वि (२२५०) पद्यैस्तुद्वैपायनमुखच्युतैः ॥ श्रीमद्भागवतस्याऽस्यसप्तमस्कंधईरितः ॥ १ ॥

त्यर्थः ॥ ४० ॥ तत्रेति ॥ तस्मिन्नपिसमयेदेवैर्देवीपरमाशक्तिःस्तुता किमर्थंलक्ष्मीप्राप्त्यर्थम् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३॥ ४४ ॥ विस्तरस्तुमत्कृतदेवीगीताबृहट्टीकायांद्रष्टव्यः ॥ श्रीमच्छैवकुलोत्प न्नोरंगनाथात्मजःसुधीः ॥ श्रीलक्ष्मीगर्भसंभूतोनीलकंठोभिधानतः ॥ १ ॥ देवीभागवतस्याऽस्यव्याख्यानरहितस्यच ॥ व्याख्यांयःकृतवान्सम्यक्तिलकाख्यांमहत्तराम् ॥२॥ सप्तमस्कंधएत स्याःसमाप्तोभूच्छुभार्थदः ॥ प्रीयतांतेनमेऽनंतकोटिब्रह्मांडनायिका ॥ ३ ॥ इतिश्रीशैवकुलोत्पन्नरंगनाथात्मजलक्ष्मीगर्भजनीलकंठकृतेश्रीमद्देवीभागवततिलकेसप्तमस्कंधे देवीगीतायांचत्वारिं शोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ छ ॥ ॥ ॥ स्कंधश्चायं समाप्तः ॥ ७ ॥

इदं पुस्तकं मुम्बय्यां श्रीकृष्णदासात्मजेन खेमराजेन स्वकीये श्रीवेंकटेश्वरयन्त्रालयेऽङ्कित्वा प्रकाशितम्। संवत् १९५१ शके १८१६.

॥ इति श्रीमद्देवीभागवते सप्तमस्कंधः समाप्तः ॥